

TIISTAI 13. TAMMIKUUTA 2009

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00.)

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

4. Siirtokelpoiisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittaminen (uudelleenlaatiminen) (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Wolf Klinzin laatima talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi siirtokelpoiisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (uudelleenlaadittu toisinto) (KOM(2008)0458 – C6-0287/2008 – 2008/0153(COD)) (A6-0497/2008).

Wolf Klinz, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, kesäkuussa 2008 Euroopan komissio antoi ehdotuksensa nykyisen siirtokelpoiisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavista yrityksistä annetun direktiivin tarkistamisesta, ja tämä ehdotus on nyt tämänpäiväisen keskustelumme pohjana. Meidän oli noudatettava erityisen tiukkaa aikataulua varmistaaksemme, että todellakin onnistuisimme tarkistamaan tämän vaalikauden loppuun mennessä yhteissijoitusyrityksistä laaditun direktiivin, joka on ollut käytössä alkuperäisessä muodossaan vuodesta 1985 lähtien.

Näiden uudistusten selkeänä tavoitteena oli parantaa Euroopan rahastoalan kilpailukykyä, antaa sille mahdollisuus laskea kustannuksia, kehittää ja hyödyntää mittakaavaetuja, varmistaa, että kaikilla rahastojen tarjoajilla todella on pääsy kaikille Euroopan unionin markkinoille, sekä saavuttaa kaikki tämä ilman, että sijoittajien suojaa vähennetään: halusimme päinvastoin parantaa sijoittajien suojaa. Toisin sanoen ohjelmamme oli hyvin haasteellinen, ja minun on todettava, että annan arvoa sille, että olemme yhteistyössä kaikkien työhön osallistuneiden toimielinten kanssa onnistuneet saamaan tämän hankkeen päätökseen näin lyhyessä ajassa.

Sijoitusrahastot tarjoavat sijoittajille mahdollisuuden sijoittaa pieniä summia pääomasta hajautettuun salkkuun, jota hallinnoidaan ammattimaisesti. Aikaisemmin eurooppalaiset yhteissijoitusyritykset ovat osoittautuneet todella menestykselliseksi. Yhteissijoitusyrityksiä koskevaa toimintaa on paitsi Euroopassa myös merkittävässä määrin Euroopan unionin ulkopuolisilla alueilla, erityisesti Etelä-Amerikassa ja Aasiassa, missä niitä arvostetaan hyvin paljon. Tämän vuoksi oli niin tärkeää varmistaa direktiivin tarkistamisen aikana, että emme vahingoittaisi yhteissijoitusyritysten asemaa.

Yhteissijoitusyrityksistä annettua direktiiviä on tarkistettu aikaisemmin kahdesti, ja tälläkin kertaa komissio on hoitanut tarkistuksen hyvin huolellisesti. Se toteutti konsultointiprosessin, esitteli vihreän kirjan ja valkoisen kirjan sekä kävi perusteellisia keskusteluja kaikkien markkinaosapuolten kanssa. Komissio ehdotti tarkistuksessa kaikkiaan kuusi tointa, joiden avulla aikaisemmin mainitsemani tavoitteet pitäisi kyetä saavuttamaan.

Toimiin sisältyy ensinnäkin rahastoyhtiöiden toimiluvan käyttöönotto, toisena toimenä helpotetaan rahastojen rajat ylittävää sulautumista Euroopan unionin alueella tarjottavien rahastojen määrän vähentämiseksi, jolloin korjataan nykyinen Euroopan ja erityisesti Yhdysvaltain välillä oleva epätasapaino. Kolmantena toimenä

tarjotaan mahdollisuus master-feeder-rakenteisiin, toisin sanoen valinnan mahdollisuus sijoittaa yksi rahasto toiseen master-rahastoon, jolloin kyseisellä master-rahastolla hallinnoitaisiin sijoituksia. Neljäntenä toimenä kehitetään lyhyt, vain kaksisivuinen tietoasiakirja, jota kutsutaan nimellä avaintietoasiakirja, joka sisältää kaikkein tärkeimpiä tietoja piensijoittajille. Viidentenä toimenä yksinkertaistetaan ilmoitusmenettelyä sen varmistamiseksi, että kun rahasto anoo toimilupaa maassa, jossa sillä ei vielä sellaista ole, tämä ei tosiasiaa tarkoita sitä, että uusi toimilupa pitäisi hyväksyttävä uudelleen. Viimeisenä toimenä vahvistetaan valvontayhteistyötä.

Rahoitusala ei ole säästynyt rahoituskriisin aiheuttamilta vahingoilta. Suuria rahamääriä on virrannut ulos, ja tällaisessa tilanteessa on ehdottoman tärkeää, että teemme päätöksiä mahdollisimman pian vahvistaaksemme rahastojen uskottavuutta ja varmistaaksemme sen, että piensijoittajat eivät menetä luottamustaan näihin sijoitusvälineisiin.

Haluan päättää puheenvuoroni kahteen loppukommenttiin. Ensimmäiseksi totean, että komissio on perustanut Jacques de Larosièren johtaman ryhmän, jonka tehtävänä on tarkastella valvontakysymystä Euroopassa. Toivon, että ryhmän laatimat päätelmät ja ehdotukset otetaan komissiossa vastaan ja että ne saavat kannatusta parlamentissa. Toiseksi totean, että erityisesti rahastojen rajat ylittävistä sulautumisista puhuttaessa rajat ylittävien sulautumisten ja kansallisten sulautumisten verotuskäytännöissä on edelleen eroja. Tässäkin asiassa vetoamme komissioon varmistaaksemme, että molemmissa tapauksissa noudatetaan samanlaisia ehtoja, eikä kohtelu ole erilaista eri tapauksissa.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen voidessani todeta, että komissio tukee parlamentin yhteissijoitusyrityksiä IV koskevaan ehdotukseen tekemiä tarkistuksia. Tämä helpottaa yhteissijoitusyrityksiä IV koskevien muutosten hyväksymistä ensimmäisessä käsittelyssä. Tällainen tulos olisi hyvin myönteinen asia Euroopan unionin rahoitusmarkkinoille, jotka ovat joutuneet viime aikoina kohtamaan monia kovia haasteita.

Komission viime heinäkuussa laatima ehdotus on perusteellisen kuulemismenettelyn tulos. Menettely aloitettiin ennen rahoituskriisiä. Ehdotuksessa asetetaan eräitä selkeitä tavoitteita yhteissijoitusyrityksiä koskevan direktiivin toimivuuden parantamiseksi. Komissio otti tämän huomioon samalla, kun se halusi yksinkertaistaa yhteissijoitusyritysten rajat ylittävää myyntiä ja kannustaa tekemään niitä, tarjota rahastonhoitajille tehokkaita välineitä rahastojensa koon kasvattamiseen ja mittakaavaetujen hyödyntämiseen. Tämä ei kuitenkaan liity pelkästään kilpailukykyyn. Komissio halusi laatia tehokkaat säännöt sijoittajien tietojen julkistamiselle sen varmistamiseksi, että kenen tahansa, joka haluaa sijoittaa säästönsä yhteissijoitusyrityksiin, on saatava keskeisiä, selkeitä ja ymmärrettäviä tietoja ennen päätöksentekoa.

Olen tyytyväinen voidessani todeta, että komission asettamat tavoitteet on saavutettu. Parlamentti ja neuvosto ovat tarkistaneet komission ehdotusta master-feeder-rakenteista, rahastoa koskevasta ilmoituksesta sekä sijoittajille annettavista avaintiedoista, mutta komission alkuperäisen ehdotuksen sisältämiä korkean tason tavoitteita noudatettiin silti täysin.

Komissio oli hyvin tyytyväinen heinäkuussa tehdyn ehdotuksen sisältämiä lukuja koskevan yhteispäätösmenettelyn tulokseen. Rahastoyhtiöiden toimilupaa koskevassa asiassa, josta tuli tärkeä osa ehdotusta, komissio oli alun perin ehdotuksen laadinnan aikana hyvin huolissaan puutteellisesti valmistellun rahastoyhtiöiden toimiluvan kielteisestä vaikutuksesta turvallisuuteen ja yksityissijoittajiin, jotka sijoittavat rahojaan yhteissijoitusyrityksiin.

Kun katson taaksepäin, olen vakuuttunut siitä, että päätöksemme kuulla Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komiteaa (CESR) oli oikea. Päätös auttoi parlamenttia ja neuvostoa laatimaan sellaisia säännöksiä, jotka suojaisivat osuudenhaltijoiden etuja. Tämä oli ainoa rahoitusyhtiöiden toimilupaa koskeva huoleni.

Olemme päässeet pitkälle sitten heinäkuun 2008. CESR:n neuvot ovat tarjonneet perustan kokonaisvaltaiselle säännöskokonaisuudelle, joka selkiyttää vastuun noudattamista, takaa täydellisen tietojen saannin ja vahvistaa tarvittavaa yhteistyötä sekä tukee Euroopan unionin jäsenvaltioiden viranomaisia. Tämä pitää paikkansa kaikissa vaiheissa: alkuperäisen luvan, jatkuvan valvonnan sekä täytäntöönpanon yhteydessä. Komissio voi nyt vahvistaa kompromissitekstin.

Työmme ei kuitenkaan ole vielä päättynyt. Rahastoyhtiöiden toimiluvan onnistuminen riippuu siitä, miten kykenemme käsittelemään eräitä jäljelle jääviä monimutkaisia asioita, kuten riskinhallintaa tason 2 määräysten kautta. Työ tarjoaa myös tilaisuuden selvittää riskinhallintaan liittyviä heikkouksia, joita on selvästi ilmaantunut muutamissa tapauksissa viime aikoina.

Komissiolle on asetettu hyvin tiukat määräajat näiden toimien toteuttamiselle. Olemme ilmaisseet huolestamme näiden määräaikojen toteutettavuudesta. Tarvitsemme aikaa ja voimavaroja näiden toimien huolelliseen valmisteluun, sidosryhmien kuulemiseen ja toimien hyväksymiseen. Komissio pyrkii aloittamaan tämän prosessin mahdollisimman pian. Lisäksi kaikkien osapuolten, parlamentti mukaan luettuna, on välttämätöntä tehdä täysipainoista ja aktiivista yhteistyötä, jotta työ voitaisiin toteuttaa ajoissa.

Haluan toistamiseen kiittää lämpimästi mietinnön esittelijää Wolf Klinziä ja ilmaista arvostukseni ja ihailuni parlamentin tehokkaalle tavalle käsitellä tätä asiakirjaa. Kaikki kolme toimielintä voivat olla tyytyväisiä yhteisymmärrykseen, joka on saavutettu vain muutaman kuukauden kuluessa. Olette osoittaneet, että Eurooppa kykenee etenemään nopeasti saadakseen aikaan hyödyllisiä parannuksia säännöksiin. Teidän on nyt pohjattava toimintanne tähän saavutukseen ja saatava päätökseen tämä kunnianhimoinen tehtävä lainsäädännön toimeenpanemiseksi.

Haluan päättää puheenvuoroni esittämällä kaksi kannanottoa, jotka komissio haluaa esittää tämän mietinnön hyväksymisen yhteydessä.

Ensimmäinen asia koskee rajat ylittävien sulautumisten verotusta. Komissio aikoo tarkastella mahdollista haitallista vaikutusta, jollainen kansallisilla verotusjärjestelmillä saattaa olla rajat ylittäviin sulautumisiin ja niihin liittyvien varojen käyttöön, kunhan ehdotetut säännökset on hyväksytty. Komissio aikoo erityisesti tarkastella veroseuraamusten mahdollisia sijoittajiin kohdistuvia haittavaikutuksia.

Olen puhunut valvonnan yhteydessä äänekkäästi valvontayhteistyön lujittamisen tarpeesta. Komissio on suosituksestani esittänyt Solvency II -direktiiviin ja pääomavaatimusta koskevan direktiivin tarkistuksiin ehdotuksia valvontayhteistyön lujittamisesta. Sen vuoksi minun ei ole vaikea olla yhtä mieltä siitä, että tätä tärkeää asiaa on vietävä eteenpäin. Voidaksemme varmistaa kaikkien asiaa koskevien rahoitusalan säännösten yhtenäisyyden ja johdonmukaisuuden komissio haluaa sen vuoksi tarkastella Larosièren mietinnön päätelmien pohjalta tarvetta lujittaa tämän direktiivin säännöksiä, jotka liittyvät valvontayhteistyöjärjestelyihin.

Jean-Paul Gauzès, oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin aivan ensimmäiseksi osoittaa tämän työn johdosta ihailuani mietinnön esittelijälle Wolf Klinzille, joka onnistui saavuttamaan laajan yhteisymmärryksen talous- ja raha-asioiden valiokunnassa sekä neuvottelemaan täysin tyydyttävästä kompromissista neuvoston puheenjohtajan kanssa.

Kun oikeudellisten asioiden valiokunnalta pyydettiin lausuntoa, se esitti näkemyksensä, ja ne otettiin huomioon. Alkuperäinen yhteissijoitusyrityksiä koskeva direktiivi oli avain Euroopan investointirahastojen kehittämiseksi. Kesäkuussa 2007 yhteissijoitusyritysten hallinnoimien varojen määrä oli 6 000 miljardia euroa, ja yhteissijoitusyritysten osuus Euroopan unionin sijoitusrahastomarkkinoista oli noin 75 prosenttia. Yhteissijoitusyritysten tarjoamat sisäiset takeet selittävät sen, miksi sijoittajat pitävät niitä arvossa pitkälti yli Euroopan rajojen. Säännöksiä on kuitenkin muutettava rahastojen kehityksen edistämiseksi.

Vuonna 2001 tehdyt muutokset avasivat yhteissijoitusyrityksille uusia investointialueita, mutta jättivät samalla taakseen lukuisia pullonkauloja. Vihreä kirja herätti julkisen keskustelun. Vuonna 2005 sitä seurasi valkoinen kirja.

Tänään voimme suhtautua myönteisesti niihin merkittäviin parannuksiin, jotka ovat lisänneet tänään äänestettäväksi jätetyn ehdotuksen tehokkuutta. Kaikkein merkittävin edistysaskel on rahastoyhtiöiden Euroopan laajuinen toimilupa. Ehdotettujen säännösten ansiosta rahastoyhtiöiden toimilupa voidaan toteuttaa samalla, kun sijoittajille tarjotaan asianmukaista suojaa. Toimilupa on kattava, ja suhtaudumme siihen myönteisesti. Ehdotuksen sisältämillä valvontatoimilla voidaan varmasti hälventää kaikki epäilykset, joita on saatettu ilmaista.

Ehdotuksessa on esitelty myös merkittäviä teknisiä parannuksia, joista esimerkkinä mainitsen ilmoitukset, rajat ylittävät sulautumiset sekä rahastojen ryhmittely master-feeder-rakenteiden kautta. Näin saavutettu rahastojen yhdenmukaistaminen takaa myös oikeudenmukaisen kilpailutilanteen Euroopan unionin alueella, mikäli verotusallalla ryhdytään toimiin vääristymien välttämiseksi, kuten mietinnön esittelijä on todennut.

Astrid Lulling, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, minulla on enemmän kuin koskaan hyvin sekavat mietteet ehdotuksesta direktiiviksi, josta parlamentti valmistautuu äänestämään. On totta, että mietinnön esittelijä Klinz on tehnyt työtä tämän asian parissa monta vuotta, ja käynyt taidokkaasti neuvotteluja erityisesti kolmenvälisen keskustelun aikana. On myös totta, että direktiivillä saadaan aikaan muutamia merkittäviä parannuksia sisämarkkinoiden toimintaan ja rahoitusvarojen yhteiseen

hallintaan, ja näihin parannuksiin Euroopan sijoitusrahastoala suhtautuu myönteisesti. Tästä huolimatta asiaa koskevia keskusteluja ja puheita ei ole koskaan käyty neuvostossa ja parlamentissa täysin vapaassa ilmapiiirissä, koska tulos tiedettiin jo etukäteen. Eräille osapuolille oli ratkaisevan tärkeää lisätä ehdotukseen Euroopan laajuinen yhteissijoitusyritysten toimilupa millä hinnalla hyvänsä.

Periaatteessa asiasta ei ole tarpeen todeta mitään, toimilupa puhuu puolestaan. On kuitenkin välttämätöntä varmistaa, että yhteissijoitusyritysten toimiluvan käyttöönottoon liitetään tarvittavia, erityisesti rahastojen valvontaa, koskevia takeita, koska rahastojen toiminnot joudutaan erottamaan toisistaan maiden rajojen ulkopuolelle. Pahoitellen panen merkille, että käyttöönotettu järjestelmä on monimutkainen, ja lisäksi se saattaa saada aikaan myös erilaisia tulkintoja. On olemassa vaara, että se johtaa pian käytännön ongelmiin, jotka vahingoittavat Euroopan vientirahastoalaa ja erityisesti kolmansiin maihin suuntautuvaa vientiä.

Olen todellakin pannut merkille, että kantani edustaa vähemmistöä, mutta en kuitenkaan tunne oloani vaivautuneeksi. Tavallisesti minun olisi tehnyt mieli todeta, että asiasta on mahdollista tehdä lopullisia päätelmiä ainoastaan käytännössä ja näin ollen päättää, kuka on oikeassa. Ovatko oikeassa ne, jotka luottavat markkinoiden toimijoiden kykyihin sopeutua, vai ne, jotka haluavat pitää kiinni varovaisemmasta lähestymistavasta? En sulje pois menestymisen mahdollisuutta, mutta se ei myöskään ole varmaa. Kun ottaa huomioon viimeaikaiset uutiset, erityisesti Madoffin skandaalin ja sen seuraukset yhteiseen rahoitusvarojen hallinta-alaan, on epätodennäköistä, että voimme olla rauhallisin mielin.

Skeptinen suhtautumiseni antaa aihetta huoleen. Sijoitusrahastoala ei säästy rahoituskriisin vaikutuksilta, sen tiedämme nyt. Luultavasti on syytä esittää eräitä olennaisen tärkeitä kysymyksiä. Tässä syvässä kriisissä sellaisten valintojen tekeminen, jotka vähentävät sidosryhmien vastuuta tai jotka edellyttävät täydellistä yhteistyötä sääntelyviranomaisten välillä, voivat todellakin aiheuttaa ristiriitoja.

Sanon sen, mitä ajattelen: tämä direktiivi on myös menneeltä ajalta, ennen kriisin alkamista. Asiaan suhtaudutaan tietynlaisella välinpitämättömyydellä. Rahoitusjärjestelmä elää keskellä pysyvää ja perustavanlaatuista luottamuskriisiä, ja kokonaisia sen rakenteita on tarkasteltava uudelleen. Meidän ei pidä unohtaa, että rahamarkkinarahastojen tärkein tehtävä on suojella sijoittajaa monipuolistamalla riskejä ja laatimalla tiukat säännöt. Äänestämällä tästä tekstistä tällaisessa muodossa ilman, että tiedämme, mihin olemme menossa, saamme kaiken näyttämään siltä kuin mitään ei olisi tapahtunut. Tämä vetäytyminen todellisuudesta ei johda mihinkään hyvään, joten pidätyn äänestämästä, vaikka olen allekirjoittanut kompromissitarkistukset, joista on neuvoteltu neuvoston kanssa. Tällaisessa tilanteessa tehdyillä parannuksilla on mielestäni pieni merkitys verrattuna niihin periaatekysymyksiin, jotka juuri toin esiin.

Donata Gottardi, PSE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, äänestämme pian uudesta direktiivistä, joka koskee siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä. Direktiivillä on ollut aikaisemmin suuri merkitys, ja näin on myös tulevaisuudessa.

Asiat ovat muuttuneet niin nopeasti sitten ensimmäisen direktiivin, joka annettiin miltei neljännesvuosisata sitten, että meidän on sovittava yhteen lait, säännökset ja hallinnolliset määräykset, kuten otsikossa esitetään, ja edellytettävä perusteellista päivitystä, jossa otetaan huomioon uudet tarpeet. Näitä tarpeita on mielestäni tarkasteltava entistä paremman joustavuuden ja lisääntyvän liikkuvuuden sekä entistä paremman valvonnan ja ohjauksen valossa.

Talous- ja raha-asioiden valiokunnan työ eteni erinomaisessa yhteistyössä mietinnön esittelijän myönteisen asenteen ansiosta, mistä haluan häntä vieläkin kiittää, ja sama pätee neuvostoon. Ehkä ymmärsimme, että käsittelemme asiaa, joka liittyy tiiviisti rahoituskriisiin, ja että meidän pikaisesti löydettävä ajankohtaan sopivia ja asianmukaisia ratkaisuja. Mielestäni tässä vaiheessa on tärkeää tehdä yhteenvedo muutamista asioista, joissa olemme saavuttaneet yhteisymmärryksen ja toivon mukaan hyviä tuloksia. Tämä koskee yhteissijoitusyrityksiä ja erityisesti sen tunnistamista, mitä lakia kulloinkin sovelletaan: sen jäsenvaltion lakia, jossa rahasto on, vai sen, missä yhteissijoitusyritys on perustettu. Näin mahdollistamme entistä selkeämmän, turvallisemman ja tehokkaamman valvontajärjestelmän. Tämä koskee myös sopimusta tason II toimista, jotka komissiota on pyydetty poikkeuksetta hyväksymään heinäkuuhun 2010 mennessä.

Saavutimme yhteisymmärryksen myös sellaisissa asioissa, joiden ansiosta yhteissijoitusyritykset kantavat vastuun menettelyistä, mekanismeista ja yhteyshenkilöistä niin, että kuluttajat ja sijoittajat saavat yksityiskohtaisia tietoja ja varsinkin silloin, kun he haluavat tehdä valituksia, jos yhteissijoitusyrityksen toimipaikka ei ole heidän omassa jäsenvaltiossaan. Meidän olisi nähtävä myönteisessä valossa mahdollisuus vahvistaa entisestään valvontayhteistyötä ja tehdä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kesken yhteissijoitusyrityksiä ja rahastoyhtiöitä koskevia kahdenvälisiä ja monenvälisiä sopimuksia sekä sulautumisia

ja master-feeder-rakenteita koskeva sopimus, joka mahdollistaisi koko sisämarkkinoiden laajuisen toiminnan. Eräistä asioista on edelleen kuitenkin erimielisyyksiä, jotka koskevat ilmoitusmenettelyn ajoittamista, koska olisimme halunneet ja haluaisimme edelleen ajoituksen olevan pidempi ja tarkoituksenmukaisempi, kuten neuvosto esitti.

Viimeiseksi haluan mainita edistymisen tarjousesiteasiassa, joka koskee sijoittajille annettavia avaintietoja kuluttajien suojaamiseksi, ja panen merkille, että tässäkin tapauksessa olisimme halunneet, että tarjousesitteestä jaettaisiin automaattisesti eikä ainoastaan erillisestä pyynnöstä paperikopio, koska esite on kooltaan niin pieni. Puheenvuoroni päätteeksi totean, että olisi syytä saavuttaa laaja yksimielisyys siitä, että tämä asiakirja on saatava päätökseen ensimmäisessä käsittelyssä.

Olle Schmidt, ALDE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan aloittaa puheenvuoroni kiittämällä Euroopan liberaalidemokraattien liittoon kuuluvaa kollegaani jäsen Klinziä hänen erinomaisesta työstään. Tällaisena levottomana aikana, jollainen kulunut syksy on ollut, mietinnön esittelijä onnistui saavuttamaan järkevän kompromissin, kuten olemme jo kuulleet. Näitä asioita on vaikea käsitellä jopa ilman rahoituskriisiäkin. Tiedän tämän liiankin hyvin, koska oli vastuussa yhteissijoitusyrityksiä koskevasta valmistelusta vuonna 2001.

Yhteissijoitusyritysrahastojen tavoitteena on luoda paitsi entistä paremmat ja laajemmat rahastomarkkinat, myös avoimet ja kuluttajaystävälliset markkinat. Tämä tavoite on pitkälti saavutettu. Monia esteitä poistettiin vuonna 2001. Haluaisin muistuttaa kaikkia siitä, että se ei ollut silloinkaan helppo tehtävä. Se tapahtui myös ennen Lamfalussy-prosessia. Muutamia esteitä jäi kuitenkin jäljelle, ja juuri näitä esteitä nyt käsittelemme. Markkinointia aiotaan parantaa. Sijoittajille tarjotaan entistä parempi suoja. Sulautumisrahastot ja master-feeder-rakenteet mahdollistetaan, ja valvontaviranomaisten välistä yhteistyötä vahvistetaan, mistä myös komission jäsen mainitsi.

Yhteissijoitusyritysten toimilupaa koskevat säännöt ovat osoittautuneet arkaluonteiseksi asiaksi. Olemme jo kuulleet tätä asiaa koskevia kommentteja. Olemme tietoisia erilaisista näkemyksistä. Katson kuitenkin, että nykyinen ehdotus on hyvä. Kilpailu ja avoimuus ovat aina hyvä asia hyvin organisoiduilla markkinoilla.

Toinen tärkeä asia on sijoittajille annettavat avaintiedot, jotka korvaavat yksinkertaistetun tarjousesitteen. Olennaisten tietojen ja tehokkuuden välillä on saavutettava tasapaino. Liian suuri tietomäärä ei ole hyväksi, mutta ei myöskään liian vähäinen. Kielikysymys on tietysti arkaluonteinen asia, mutta katson, että meillä on oltava rohkeutta käsitellä tätä asiaa, mikäli haluamme edistyä rajat ylittävän kaupan kehittämisessä. Tämäkin asia edellyttää järkevää tasapainoa.

Kuten syksyllä kävi selväksi, Eurooppa tarvitsee tehokkaasti toimivia rahoitusmarkkinoita. Yhteissijoitusyritykset ovat selvittäneet tiensä, ja niistä on tullut menestyvä ja arvostettu tavaramerkki myös Euroopan ulkopuolella. Suojelkaamme tätä kehitystä. Näin tehdään myös tässä ehdotuksessa.

Eoin Ryan, UEN-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa puheenvuoroni onnittelemalla mietinnön esittelijää Klinziä hänen erinomaisesta mietinnöstään. Hän on tehnyt erittäin vaativaa työtä saadakseen aikaan kaikkien hyväksymän kompromissin, ja haluan kiittää häntä siitä.

Kun yhteissijoitusyrityksiä koskeva tarkistettu direktiivi tulee voimaan, sen avulla voidaan vähentää hyvin raskasta paperisotaa ja tarpeettomia kustannuksia.

Kompromissineuvottelujen aikana otettiin esiin eräiden jäsenvaltioiden huolenaiheita, minkä ansiosta oli mahdollista laatia vahvaa ja laajaa tukea saava ehdotus. Mielestäni ehdotuksella suojellaan kuluttajia, ja samalla se on hyödyllinen myös sijoittajien kannalta. Kuten jotkut puhujista ovatkin todenneet, avoimet markkinat ovat myönteinen asia, ja niistä voi olla hyötyä kaikille meille, jos niitä säännellään tarkoituksenmukaisesti.

Yhteissijoitusyrityksiä koskeva tarkistus osoittaa jälleen kerran, että nykyiset rahoitusmarkkinat ovat niin integroidut, että tarvitaan yhteisiä sääntöjä ja ehtoja maailmanlaajuisen rahoituspalvelualan tehokkaan sääntelyn ja toiminnan varmistamiseksi. Tämä asia tunnustetaan paitsi Euroopassa myös maailmanlaajuisesti, kun elämme keskellä ennennäkemätöntä rahoitustilannetta. On hyvin tärkeää, että teemme yhdessä työtä maailmanlaajuisesti ja yritämme ratkaista nämä ongelmat.

Haluan tuoda esiin, että tämä päivä tarjoaa siihen oivan tilaisuuden: juhlimme eurovaluutan 10. syntymäpäivää, mikä itsessään tarjoaa esimerkin taloudellisen yhteistyön merkityksestä. Pidän myönteisenä sitä, että oma kotimaani Irlanti on euroalueen jäsen, koska nykyinen valuutta on tarjonnut Irlannille ja muille maille vakauden lähteen näinä ennennäkemättömän myllerryksen ja nykyisen maailmanlaajuisen taantuman

aikoina. Jos Irlanti ei olisi euromaa, olisimme luultavasti Islannin kaltaisessa epäonnisisessa asemassa, mutta näin ei onneksi ole.

Haluan muistuttaa eritä irlantilaisia parlamentin jäseniä ja erityisesti Sinn Féiniä siitä, että jos asiat olisivat menneet heidän toivomallaan tavalla, meillä ei nyt olisi euroa. He kuvailivat sellaista tilannetta takaiskuna. Irlanti ei kuuluisi rahaliittoon, ja Irlannin taloudellinen tilanne olisi yhtä paha kuin Islannissa.

Haluan muistuttaa niitä, jotka vastustivat Eurooppa-hanketta Irlannissa, että monet maat koko maailmassa hyödyntävät nyt Irlannin päätöstä hylätä Lissabonin sopimus ja käyttävät hyväkseen tätä sekasortoa sen mahdollisten tai havaittujen jälkiseurausten kautta saavuttaakseen uusia sopimuksia Irlannin kustannuksella. Taloudellisesti Irlannin on pysyteltävä Euroopan päätöksenteon ytimessä, jossa olemme perinteisesti olleet ja jossa yrityksemme haluavat Irlannin olevan myös niiden tarpeiden vuoksi.

John Purvis (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, nyt kun rahoituspalvelualan ympärillä käydään kiivasta keskustelua ja suin päin kiirehditään kohti liiallista sääntelyä, tämä on hyvä esimerkki terveen järjen käytöstä sekä asianmukaisesta ja harkitusta alan sääntelystä. Jäsen Klinz ja komissio ovat tehneet hyvää työtä, ja tuen mielelläni tätä mietintöä ja ehdotettua tarkistusta.

Yhteissijoitusyritykset ovat elintärkeä osa Euroopan ja totta kai myös Skotlannin sijoitusten hoidon alaa. Ne ovat ratkaisevan tärkeä säästämisen väline säästäjille ja sijoittajille Euroopassa ja myös koko maailmassa. Kopiointi on tietenkin riittävä kohteliaisuus, ja jopa Yhdysvalloissa yhteissijoitusyritykset ovat tavoiteltava malli. Jäsen Klinz on sisällyttänyt ehdotukseen paljon sellaisia asioita, joita pidän ratkaisevan tärkeinä, kuten uusien investointituotteiden ja -tekniikoiden monipuolistaminen niin, että turvallisuus taataan järkevällä tasolla. Mikä tärkeintä, meidän on saavutettava entistä suurempia mittakaavaetuja Euroopassa. Monet yhteissijoitusyrityksistä ovat liian pieniä ja niitä on liian monta, joten sulautumisten mahdollisuutta on helpotettava. Itse olisin halunnut asiassa mentävän pidemmälle niin, että yhteissijoitusyritykset, joilla on erilaiset sijoitustavoitteet, voivat sulautua entistä helpommin edellyttäen, että sijoittaja saa riittävän suojan ja tiedon tällaisista muutoksista.

Kolmanneksi totean, että toimilupa on ratkaisevan tärkeä uusi säännös, joka mahdollistaa entistä suuremmat mittakaavaedut, suuremman tehokkuuden ja vähentää paperisotaa. Tämä on toteutettava ainoastaan sijoittajan eduksi. Tarkistamisesta hyöttyy siis sijoitusala, mutta mikä tärkeintä, siitä hyötyvät myös sijoittajat ja säästäjät Euroopassa ja kaikkialla maailmassa. Annan hyvin mielelläni tukeni jäsen Klinzin mietinnölle ja yhteissijoitusyritysten tarkistamiselle.

Pervenche Berès (PSE). - (FR) Arvoisa puhemies, jäsen Klinz, esitän teille kiitokseni tekemästänne työstä, asiaan paneutumisesta ja neuvottelutaidoistanne. Yhteissijoitusyritykset ovat erällä tavalla Euroopan rahoitusmarkkinoiden tavaramerkki, ja ne ovat hyvä vientituote. Euroopan unionissa vallitsee kuitenkin epätasapainoinen tila, koska alueella on tuottajamaita ja kuluttajamaita, joten on myös erilaisia strategioita.

Yksi tämän direktiivin tarkistamisen tavoitteita on järjestää tällaisessa tilanteessa sellaiset sisämarkkinat, joilla yhteissijoitusyritykset voivat toimia hyvin. Tässä vaiheessa voidaan esittää neljä kysymystä: ensimmäinen, joka on jo tuotu esiin tämän keskustelun aikana, koskee tietenkin toimilupaa, ja kuulin komission jäsenen kertovan meille hänen huolestaan, että toimilupa olisi huonosti valmisteltu. Arvoisa komission jäsen McCreevy, täytyy kuitenkin löytyä tahtoa valmistella tällainen toimilupa. Olen joskus saanut sellaisen vaikutelman, että komission jäsen ei asettanut tätä tavoitteeksi. Sen vuoksi olen tyytyväinen Euroopan parlamentin ja neuvoston aloitteesta aloitettuihin neuvotteluihin sen varmistamiseksi, että kun yhteissijoitusyrityksiä koskeva direktiivi tarkistetaan, hyväksymme oikeanlaisen toimiluvan, jonka avulla Euroopan sisämarkkinat voivat toimia normaaleissa oloissa.

Toinen huomioni koskee omaa osuutta. Mikäli sitten, kun pääomavaatimuksia koskeva direktiivi tarkistetaan, vaadimme, että pankit pitävät hallussaan viisi prosenttia markkinoille sijoittamastaan arvopaperisoinnista, tällöin on välittömästi yhdenmukaistettava samankaltaisessa tilanteessa osuusvelvoitteet yhteissijoitusyritysten alalla. Näin siksi, että samanlaisiin riskeihin on sovellettava samanlaisia sääntöjä.

Kolmas huomioni koskee omaa valvontaa. En usko, että kukaan täällä epäilee määrätietoisuuttamme pyrkiä parantamaan valvontaedellytyksiä. Me kaikki odotamme komission puheenjohtaja Barroson aloitteesta perustetun Jacques de Larosièren johtaman työryhmän tuloksia. Mielestäni tässä on kyse niin suuresta asiasta, että emme voi odottaa pidempään sitä, että työryhmän tulokset pannaan täytäntöön. Tämä asia vaikuttaa niihin ehtoihin, joiden puitteissa sidosryhmien, toisin sanoen yhteissijoitusyritysten tuottajien ja kuluttajien, välinen valvonta voidaan järjestää. Näin ollen asiaa koskevat valvonta-asiat on määriteltävä.

Puheenvuoroni päätteeksi esitän huomion verotusjärjestelmästä. Mietinnön esittelijä toi asian esiin, ja komission jäsen on luvannut sitoutua asian hoitamiseen. Verotusjärjestelmäasian taustalla on piilevää protektionismia, jota on syytä arvostella ja jonka haluamme poistaa. Tämän toteuttamiseksi komission on tehtävä aloitteita, jotta verotusjärjestelmä mahdollistaisi yhteissijoitusyritystuotteille todellisen vapaan liikkuvuuden, johon ei liity protektionismia.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Minäkin haluan korostaa sitä, että mietinnön esittelijä on tehnyt erinomaista työtä ja osoittanut kykyä löytää sopiva kompromissi. Eräiden puheenvuoron esittäjien tavoin minullakin on asiasta joitakin epäilyjä. Nämä epäilyt koskevat sitä säännöstä, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden on valmisteltava kaikki sijoitustoimintaan liittyvät asiakirjat, kuten ehdotuksessa todetaan ”kansainvälisellä rahoitusallalla yleisesti käytetyllä kielellä”, mikä tarkoittaa englanninkieltä.

Puhuin sen puolesta, että yrityksille luotaisiin mahdollisuus alentaa kustannuksia, mitä ei säänneltäisi yksityiskohtaisesti, vaan että samaa kieltä, tässä tapauksessa englantia, puhuvien ei pitäisi olla etuoikeutetussa asemassa ja saada kilpailuetuja. Meidän on myös vältettävä luomasta oikeudellista epävarmuutta.

Miten kuluttaja kykenee puolustamaan oikeuksiaan, jos ehdotuksella luodaan edellytykset tehdä epäselviä tulkintoja rahoitusyrityksen vastuusta? Kannatan sitä, että määritellään tarkoin rahoitusyrityksen vastuu ja kilpailuedellytykset, joita sijoitusyrityksen on noudatettava.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Mielestäni parlamentin työssä on otettava painopisteeksi niiden mekanismien tehokkuuden parantaminen, joiden avulla yhteissijoitusyritykset toimivat. Euroopan rahoitusalan etujen ja kilpailun lisäämiseksi sijoittajille koituvia kuluja olisi rajoitettava, ja samaan aikaan heille olisi taattava korkeatasoinen suoja. Olen samaa mieltä mietinnön esittelijän kanssa siitä, että nykyinen tarjousesite olisi korjattava vapaamuotoisella asiakirjalla, joka sisältää sijoittajille annettavia avaintietoja.

Lisäksi on erityisen tärkeää jatkaa direktiivin työstämistä rahoitussulautumien verotusasiassa veroesteiden poistamiseksi. Lisäksi olen mietinnön esittelijän tavoin sitä mieltä, että yhteissijoitusyrityksen toimiluvan, jonka tarkoituksena on antaa sijoitusyrityksille oikeus tarjota salkunhallintapalveluja koko Euroopan unionin alueella, järkevä käyttö edistäisi rahastoalan todellisten yhteismarkkinoiden luomista.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vielä kerran ilmaista arvostukseni ja ihailuni sille tehokkaalle tavalle, jolla parlamentti on käsitellyt tätä asiakirjaa. Se on huomattavan nopeasti saavutetun yksimielisyyden tulosta.

Kuten täällä on jo mainittu, tarina ei pääty tähän, ja paljon on vielä tehtävä tasoon 2 liittyvissä asioissa. Jäsenvaltiot saavat lisäksi tehtäväkseen siirtää uudet säännöt – tason 1 ja tason 2 säännöt – osaksi kansallista lainsäädäntöään kesään 2011 mennessä. On luotava järjestelyt kansallisten tarkastajien välistä yhteistyötä varten. Nämä ovat perusedellytyksiä yhteissijoitusyrityksen toimiluvan hyvän toiminnan takaamiseksi.

Voin vakuuttaa teille, että komissio hoitaa osuutensa helpottaakseen asioiden etenemistä ja saattaakseen nämä kipeästi tarvittavat muutokset toimintaan Euroopan unionin rahoitusallalla.

Wolf Klinz, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan todeta, että olen samaa mieltä komission jäsenen kanssa siitä, että tarina ei todellakaan pääty tähän. Meidän on nyt päästävä alkuun täytäntöönpanotyössä, ja yksi syy siihen, miksi olemme asettaneet tiukat määräajat parlamentille ja neuvostolle, on se, että haluamme varmistaa, että meidän ei tarvitse odottaa liian pitkään direktiivin täytäntöönpanoa. Meidän on pidettävä kiirettä, koska nähtävissä on, että markkinat muuttuvat valtavaa vauhtia, ja jos olemme jatkuvasti jäljessä, emme kykene saavuttamaan tavoitteitamme kunnolla tai ehkä emme laisinkaan.

Tämänpäiväinen keskustelu on osoittanut, että neuvottelemamme kompromissi on saanut laajaa kannatusta yli puoluerajojen. Myönnän, että jäsen Lulling näkee asiat tässä mielessä hieman eri tavalla. Olen kuitenkin melko luottavainen siihen, että hänen huolensa Luxemburgin aseman vahingoittumisesta yhtenä Euroopan keskeisimmistä sijoitusrahastokeskuksista osoittautuu tulevaisuudessa aiheettomaksi ja että tämä yhteissijoitusyrityksiä koskeva uusi direktiivi voi tarjota mahdollisuuksia kyseiselle rahoituskeskukselle.

Jäsen Berès on täysin oikeassa, kun hän toteaa, että tässä on pohjimmiltaan kyse siitä, että vihdoin luodaan todelliset sisämarkkinat sijoitusrahastoalalla. Tämä ala on esimerkki siitä, että vaikka puhumme sisämarkkinoista, monissa tapauksissa sellaisia ei vielä ole olemassa. Tämä on olennainen asia. Kukaan ei kiistele siitä, että sisämarkkinoiden avulla voidaan aloittaa täysin uudenlainen ja uudentasoinen yhteistyö, myös valvontaelinten välillä, mutta ne on joka tapauksessa vielä luotava. Muillakin aloilla valvontaelinten on tehtävä entistä tiiviimpää ja rakentavampaa yhteistyötä ja luotettava toisiinsa entistä enemmän kuin ne

ovat aikaisemmin tehneet. Jos yhteissijoitusyrityksiä koskevan direktiivin avulla kyetään antamaan pieni sysäys tämän edistämiseksi, silloin tämä on mielestäni vain hyvä asia.

Tason 2 toimet, joihin komission jäsen viittasi, ovat monilukuiset, ja niitä on käsiteltävä lyhyessä ajassa. Ainakin tämä pitää paikkansa, mutta meidän kaikkien etu on varmistaa se, että näin tapahtuu.

Tämä ei kuitenkaan pääty tähän. Alan toimijoiden on itsekkin tehtävä kotiläksynsä. Sekä komissio että parlamentti ovat tarkoituksellisesti halunneet jättää käsittelemättä koko rahastonkäsitelyasian, koska lähdemme siitä oletuksesta, että ala pitää lupauksensa käsitellä asiaa omin neuvoin ilman lainsäädännöllisiä painostustoimia. Alalla on työskennelty jo jonkin aikaa tämän eteen, emmekä vielä ole nähneet mitään konkreettista tämän todistamiseksi. Toivon, että alalla on pian tarjottavana jotakin konkreettista, muuten meillä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin ryhtyä lisätoimiin lähitulevaisuudessa.

Puheenvuoroni päätteeksi haluan kiittää komissiota ja myös neuvostoa niiden yhteistyöstä ja aktiivisesta tuesta. Lisäksi olen kiitollinen ryhmien edustajille, erityisesti jäsen Berèsille, jäsen Gottardille, jäsen Gauzèsille sekä myös jäsen Lullingille, joka on, kuten olemme tänään nähneet, puolustanut etujaan urhoollisesti, mutta siitä huolimatta hän oli halukas tekemään kompromisseja mahdollisuuksien rajoissa. Paljon kiitoksia.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan kohta.

(Istunto keskeytettiin klo 9.40 ja sitä jatkettiin klo 10.00.)

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

5. Juhlaistunto ja keskustelu – EURO 10 VUOTTA

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana juhlaistunto ja keskustelu 10-vuotiaan euron kunniaksi.

(Elokuva)

Arvoisa pääministeri ja euroryhmän puheenjohtaja Juncker, arvoisa Ranskan entinen presidentti Giscard d'Estaing, arvoisa Euroopan keskuspankin pääjohtaja Trichet, arvoisa komission jäsen Almunia, arvoisa talous- ja raha-asioiden valiokunnan puheenjohtaja Berès, hyvät parlamentin jäsenet.

Tammikuun 1. päivänä 2009 oli valuuttamme euron 10. syntymäpäivä. Juhlimme täällä Euroopan parlamentissa Euroopan unionin kaikkien aikojen tärkeintä ja historiallisinta päätöstä. Euroopan unionissa, jonka jäsenvaltiot kasvoivat yhä lähemmäksi toisiaan taloudellisesti, euron luominen oli looginen kehityskaskel yhteismarkkinoiden lujittamisessa ja sisämarkkinoiden sisäisen kaupan yksinkertaistamisessa. Siitä huolimatta, kun 11 itsenäisen valtion valuutat korvattiin yhteisvaluutalla 10 vuotta sitten, ilmassa oli paljon skeptisyyttä siitä, tulisiko suunnitellusta yhteisvaluutasta menestys. Sen käyttöönotto edellytti rohkeutta ja päättäväisyyttä.

Kymmenen vuotta jälkeenpäin voimme huomata, että euroon luotetaan yhtä paljon kuin euroalueella aikaisemmin käytettyihin valuuttoihin, ja lisäksi se on tuonut epäilemättä huomattavia etuja kansalaisille ja yrityksille Euroopan unionin alueella.

Euroalueesta on tullut makrotalouden peruskivi. Kun ajatellaan euroalueen talouden suuruutta ja sitä, että valtaosa kaupasta on sisäistä, euro on osoittanut kestävänsä paljon paremmin taloudellisia iskuja kuin jäsenvaltioiden aikaisemmat kansalliset valuutat.

Erityisesti viime kuukausien maailmanlaajuisen rahoituskriisin aikana euro on osoittautunut merkittäväksi välineeksi, jolla on vakauttava vaikutus. Yhteisvaluutta on suojellut meitä kaikkein pahimmilta vaikutuksilta, jollaisia tällä kaikkein vaikeimmalla rahoituskriisillä sitten 1930-luvun on ollut.

Ilman Euroopan keskuspankkia ja Euroopan keskuspankkijärjestelmää, jotka ovat toimineet vakauttavina tekijöinä, Euroopan unionin tilanne olisi ollut viime syksynä paljon pahempi kuin se oli.

Katsotaanpa vaikka Irlantia, jota rahoituskriisi koetteli erityisen pahasti. Sen jäsenyys rahaliitossa suojeli sitä paljon laajamittaisemmalta kriisiltä.

Rahaliitto ohjaa unionin toivon mukaan pysyvästi kohti entistä tiiviimpää taloudellista ja poliittista yhtenäisyyttä, ja se merkitsee olemista osana unionia, jolla on yhteinen tarkoitus. Perheen tavoin kaikki euroalueen jäsenet puhuvat keskenään ja omaksuvat parhaan lähestymistavan hyötyäkseen toisistaan.

Euron luominen ei kuitenkaan ollut pelkästään päätös, jolla on taloudellisia ja rahoituksellisia vaikutuksia, vaan se antoi myös hyvin selkeän signaalin siitä, että Euroopan unioni on sellaisessa asemassa, että se kykenee tekemään kauaskantoisia päätöksiä yhteisen ja vauraan tulevaisuuden rakentamiseksi.

Nykyään monet euroalueen kansalaisista näkevät yhteisvaluutan yhtenä Euroopan yhdentymisen myönteisimmistä tuloksista. Voidaksemme varmistaa, että tilanne jatkuu tällaisena, meidän on pidettävä tiukasti kiinni yhteisestä valuutastamme. Se on ainoa tapa varmistaa, että euro on tulevaisuudessakin vakauttava tekijä ja pysyvyyden tuoja sekasortoisessa maailmassa.

Nyt yli puolet Euroopan unionin jäsenvaltioista on ottanut euron käyttöön. Muutama päivä sitten toivotimme Slovakian tervetulleeksi euroalueen 16. jäseneksi, ja olen varma siitä, että siinä vaiheessa, kun vietämme seuraavaa euron suurta syntymäpäivää, vielä useampi jäsen on ottanut sen käyttöön. Kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden tavoitteena on viime kädessä oltava yhteisvaluutan käyttöönotto vakauskriteerien perusteella.

Olen vakuuttunut siitä, että askel askeleelta etenevä laajentuminen auttaa lujittamaan koko euroaluetta samalla, kun se on yhteisen ja rauhanomaisen Euroopan tulevaisuuden symboli, erityisesti Euroopan unionin nuorille.

Ranskan entinen presidentti Valéry Giscard d'Estaing on kanssamme täällä tänään, ja toivotan hänet lämpimästi tervetulleeksi. Yhdessä Saksan entisen liittokanslerin Helmut Schmidtin, Luxemburgin entisen pääministerin Pierre Wernerin ja muiden lisäksi hän on yksi yhteisvaluuttamme ideoijista. Toivotan presidentti Giscard d'Estaingin lämpimästi tervetulleeksi.

(Suosionosoituksia)

Helmut Kohl, joka yhdessä François Mitterrandin ja Jacques Delors'in ja muiden kanssa – näimme juuri Jacques Santer'in filmissä – antoi panoksensa euron lopulliselle käyttöönotolle, ja yhdyn hänen näkemykseensä siinä, kun hän totesi vuonna 1998, että "valuutta on tietysti maksuväline". "Valuutta on kuitenkin myös paljon enemmän kuin maksuväline." "Jollakin tapaa se liittyy kulttuuri-identiteettiin, ja se on poliittisen vakauden mitta." "Kuvitelkaa, mikä hieno saavutus se olisi, jos kaiken älykkyytemme ja luovuutemme ja värikkään monimuotoisuutemme lisäksi ja kaikista vaikeuksista huolimatta miljoonat maittemme ihmisistä käyttäisivät yhteistä valuuttaa Euroopan unionissa."

Euroopan parlamentin puolesta haluan kiittää lämpimästi kaikkia euron ideoijia ja kaikkia niitä ihmisiä, jotka valmistelivat sille tietä, erityisesti Euroopan keskuspankkia, sen nykyistä pääjohtajaa Jean-Claude Trichet'tä ja hänen valitettavasti edesmennyt edeltäjänsä Willem Duisenbergiä heidän historiallisista saavutuksistaan. Euroopan keskuspankin merkitystä ei yksinkertaisesti voi yliarvioida.

(Suosionosoituksia)

Kiitokset kuuluvat erityisesti myös Alexandre Lamfalussyille, Euroopan rahapoliittisen instituutin pääjohtajalle, jonka tapasimme eilisiltana ja joka nyt osallistuu myös tähän keskusteluun.

Myös Euroopan parlamentilla ja sen asiasta vastaavalla valiokunnalla eli talous- ja raha-asoiden valiokunnalla, jonka puheenjohtajana toimi tuolloin Karl von Wogau ja hänen jälkeensä Christa Randzio-Plath, on toiminut liikkeelle panevana voimana tässä historiallisessa hankkeessa, jossa on kuljettu valuuttakäärmeestä kohti yhteisvaluutan luomista. Sama pätee talous- ja raha-asoiden valiokuntaan sen nykyisessä muodossaan, ja sen puheenjohtajana toimii Pervenche Berès, jolle olemme kiitollisia tämän juhlan ideasta.

Siitä asti, kun euro otettiin käyttöön 10 vuotta sitten, Euroopan keskuspankki ja euroryhmä ovat kehittäneet yhä tiiviimpää suhdetta Euroopan parlamentin kanssa. Haluan lämpimästi kiittää kahden instituution edustajaa, euroryhmän puheenjohtajana toimivaa Jean-Claude Junckeria ja Euroopan keskuspankin pääjohtajaa Jean-Claude Trichet'tä siitä erinomaisesta yhteistyöstä, jota he ovat tehneet Euroopan parlamentin kanssa.

Euron 10-vuotissyntymäpäivän kunniaksi toivomme yhteisvaluuttallemme lisää monia menestyksekkäitä vuosia Euroopan maanosamme yhteisen valoisin tulevaisuuden myötä.

Jean-Claude Trichet, Euroopan keskuspankin pääjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa presidentti Giscard d'Estaing, arvoisa euroryhmän puheenjohtaja Juncker, hyvät parlamentin jäsenet, on valtava kunnia ja suuri ilo osallistua tähän euron, yhden Euroopan suurimman tavoitteen, kunniaksi järjestettyyn juhlaseremoniaan.

Jean Monnet, yhdistyneen Euroopan perustajaisä totesi kerran seuraavaa: ”Kun idea soveltuu ajan tarpeisiin, se lakkaa kuulumasta niille ihmisille, jotka keksivät sen, ja se on suurempi kuin ne, jotka sitä valvovat.” Hän lisäsi vielä: ”Ei ole olemassa ennenaikaisia ideoita, vaan sopivia hetkiä, joita ihmisen on osattava odottaa.”

Vuosikymmenien ajan Euroopan yhteisvaluutta oli idea, jota vain muutamat kannattivat. Monet muut ajattelivat, että sellainen idea ei koskaan toteutuisi tai että se olisi tuomittu epäonnistumaan. Nykyään yhteisvaluutta on todellisuutta Euroopassa 329 miljoonalle kansalaiselle. Jonakin päivänä euron luominen nähdään ratkaisevana vaiheena pitkällä tiellä kohti Euroopan kansojen entistä tiiviimpää unionia.

En voi olla ajattelematta yhdistyneen Euroopan perustajaisiä, Robert Schumania, Walter Hallsteinia, Alcide de Gasperia, Pierre Wernerä, Sicco Mansholtia ja Paul-Henri Spaakia, jotka olivat, kuten hetki sitten näimme, visionäärejä, joita saamme kiittää Euroopan unionia.

Muistelen myös valtiomiehiä, valtionpäämiehiä ja hallituksen päämiehiä, jotka olivat määrätietoisia, asiastaan vakuuttuneita ja rohkeita eurooppalaisia ja joita Ranskan entinen presidentti Valéry Giscard d'Estaing tänään edustaa. Ilman heitä euroa ei olisi olemassa.

Euron käyttöönotosta lähtien Euroopan maiden kansalaiset ovat saaneet nauttia sellaisesta hintojen vakaudesta, jonka harvat euroalueen maat olivat sitä ennen onnistuneet saavuttamaan. Hintojen vakaus on kaikkien Euroopan kansalaisten etu. Se suojaaa tuloja ja säästöjä, auttaa vähentämään rahoituskustannuksia ja kannustaa tekemään sijoituksia, luomaan työpaikkoja sekä luomaan keskipitkän ja pitkän aikavälin vaurautta. Yhteisvaluutta on dynaamisuutta tuova tekijä Euroopan taloudelle. Se on lisännyt hintojen avoimuutta, vahvistanut kauppaa ja edistänyt taloudellista ja rahoituksellista yhdentymistä.

(DE) Viime kuukaudet ovat tuoneet esiin toisenkin euron tuoman edun. Rahoituskriisi on osoittanut, että sekasorron aikana on parempi matkustaa suuressa ja turvallisessa laivassa kuin pienessä veneessä. Olisimmeko kyenneet Euroopassa toimimaan näin nopeasti, määrätietoisesti ja johdonmukaisesti ilman meitä yhteen sitovaa yhteisvaluutta? Oisimmeko kyenneet suojelemaan yksittäisiä kansallisia valuuttojamme rahoituskriisin vaikutuksilta? Voimme olla ylpeitä siitä, miten Euroopan maiden parlamentit, hallitukset ja keskuspankit ovat reagoineet tilanteeseen. Yhdessä olemme osoittaneet, että jopa vaikeissakin oloissa Eurooppa kykenee tekemään päätöksiä.

(Suosionosoituksia)

(EN) Saamme kiittää euron historiallisesta menestyksestä mainitsemiä urauurtavien johtajien määrätietoisuutta ja sinnikkyyttä, ja lisäksi voimme kiittää siitä Euroopan unionin toimielinten tehokasta vuorovaikutusta.

Euroopan parlamentilla on ollut ratkaisevan tärkeä rooli urauurtavassa vaiheessa. Parlamentti oli ensimmäinen eurooppalainen toimielin, joka teki ehdotuksia yhteisvaluutasta vuonna 1962. Viimeisen kymmenen vuoden aikana Euroopan keskuspankin perustamisesta lähtien instituutiomme ovat pitäneet yllä hyvin tiivistä ja hedelmällistä vuoropuhelua. Vuoropuheluun on kuulunut yli 50 Euroopan keskuspankin johtokunnan jäsenten kuulemista parlamentissa ja puhemiehen mainitsemista valiokunnissa. Parlamentin ja Euroopan keskuspankin välinen vuoropuhelu on hyvin tärkeää vastuuvollisuuden kannalta, kun Euroopan keskuspankki saa mahdollisuuden selvittää päätöksiään ja toimiaan yleisölle valittujen edustajiensa kautta.

Ensimmäisten olemassaolovuosiensa aikana euron oli kohdattava kolme suurta koettelemusta: vankan ja uskottavan keskuspankin perustaminen, uuden vakaan valuutan luominen ja luottamuksen herättäminen. Nämä haasteet voitettiin menestyksekkäästi, ja euro on vakiinnuttanut vankan asemansa. Nyt on juhlan aika, ja kuten totesin, olen hyvin liikuttunut. Nyt ei ole kuitenkaan omahyväisyyden aika. Nykyiset haasteet ovat pakottavia, ja uusia haasteita ilmaantuu. EMUn jatkuva menestys riippuu siitä, miten nämä haasteet otetaan vastaan.

Haluaisin mainita niistä kolme.

Ensimmäinen on rahoituskriisi. Tämä kriisi on paljastanut heikkouksia maailmanlaajuisessa rahoitusjärjestelmässä. Meillä on hyvin aktiivinen osa maailmanlaajuisissa toimissa näiden heikkouksien käsittelemiseksi sekä sääntelykehysten ja institutionaalisen kehysten uudelleenlaatimiseksi.

Toinen asia on rahaliitto. Arvoisa pääministeri, yhteisvaluutan vakaus nojautuu kahteen pilariin: rahapolitiikkaan, joka on suunnattu hintojen vakauteen, ja joukkoon vakaita taloustoimia, joilla tuetaan vahvasti euroryhmän toimintaa. Erityisiin talousalan haasteisiin sisältyy vakaus- ja kasvusopimuksen vahva ja uskottava täytöntöönpano, jatkuvat pyrkimykset tehdä talouksistamme entistä tuottavampia ja dynamisempia sekä suurten kilpailuun liittyvien ristiriitojen välttäminen euroalueella.

Kolmas asia koskee rahaliiton laajentumista. Kun rahaliitto perustettiin 10 vuotta sitten, jäsenvaltioita oli 11. Nyt jäseniä on 16. Tämä kertoo paljon historiallisesta tavoitteestamme. Laajentumisen käsitteleminen parhaalla mahdollisella tavalla on hyvin inspiroiva ja vaativa haaste meille kaikille ja erityisesti Euroopan keskuspankin johtokunnalle ja neuvostolle.

Euro on historiallinen saavutus. Se, millä on nykyään kaikkein suurin merkitys, on vastuumme tulevaisuudesta. Uusia haasteita syntyy parhaillaan. Jos näitä haasteita käsitellään äärimmäisen selväjärkisesti ja uskaliaasti, ne voivat saada aikaan vahvoja ideoita, joihin Jean Monnet viittasi ja jotka ovat vieneet meidät niin kauas Euroopan vakauden ja vaurauden tiellä.

Jean-Claude Juncker, *euroryhmän puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa presidentti Giscard d'Estaing, arvoisa Euroopan keskuspankin pääjohtaja Trichet, arvoisa komission jäsen Almunia, hyvät parlamentin jäsenet, viimeisen 50 vuoden ajan Eurooppa on usein osoittanut kykynsä asettaa merkittäviä päämääriä ja luoda sellaista mielialaa ja määrätietoisuutta, jota tarvitaan sen arvossa pitämien päämäärien toteuttamiseen käytännössä.

Euroopan unioni on itsessään paras esimerkki tästä sisämarkkinoiden ja laajentumisen ohella, toisin sanoen kun se on uudistanut Euroopan maantieteelliset ja historialliset siteet ja luonut talous- ja rahaliiton, jonka 10. syntymäpäivää me tänään vietämme.

Talous- ja rahaliiton luomiseen ja yhteisvaluuttamme käyttöönottoon johtanut polku oli pitkä, ja talous- ja rahaliiton alku vuonna 1970 laaditun Werner-suunnitelman antaman alkusysäyksen jälkeen osoittaa tämän. Se oli pitkä alkku, joka kulki valuuttakäärmeen, Euroopan valuuttajärjestelmän, ecun luomisen kautta vuonna 1979, Delors'in vuoden 1989 suunnitelman, vuonna 1992 allekirjoitetun Maastrichtin sopimuksen ja myös tanskalaisten ei-äänen ja ranskalaisten kyllä-äänen kautta, mitä aikoinaan pidettiin vähäpätöisenä asiana. Meidän ei liioin pidä unohtaa Euroopan valuuttajärjestelmän vuoden 1993 kriisiä. Matka ei ole edennyt ilman vaikeuksia ja törmäyksiä.

Siihen aikaan yhteisvaluutta sai osakseen paljon arvostelua sekä politiikan että akateemisen maailman edustajilta puhumattakaan lukuisilta keskuspankkiireilta, joiden mielestä talous- ja rahaliittoa ei kyettäisi eikä pitäisi pyrkiä saavuttamaan, ja mikäli kaikesta huolimatta se toteutuisi, yhteisvaluutasta tulisi sanalla sanoen heikko ja vailla tulevaisuutta.

Minulle on tärkeää ottaa kaikki hyöty tämän Euroopan yhdentymisen merkittävän tapahtuman 10. syntymäpäivästä ja osoittaa vuorostani kunniaa niille miehille, jotka loivat euron, kuten Pierre Werner, Helmut Kohl, François Mitterrand, Jacques Delors, Valéry Giscard d'Estaing ja muut. Haluan vielä kerran ylistää heidän visiotaan, heidän määrätietoisuuttaan ja heidän vankkumatonta sitoutumistaan Eurooppaan. Mainitsemani henkilöt ja monet muut heitä seuranneet eivät olisi voineet kuvitella heidän luomansa poliittisen hankkeen nopeaa menestystä. Tämän vuoden tammikuusta lähtien 16 jäsenvaltiota on liittynyt talous- ja rahaliittoon, ja euro on miltei 330 miljoonan Euroopan kansalaisen käyttämä valuutta. Eurosta on siten tullut kaikkein todellisin Euroopan yhdentymisen merkki. Tämä todellinen merkki tunnustetaan ympäri maailman, euro on vakauden mitta. Se suojelee kansalaisia kaikkein vakavimmilta talouskriisin seurauksilta. Nyt 10 vuoden jälkeen on tunnustettava, että euro on kiistaton menestys. Vuosipäivillä on kuitenkin jokin merkitys vain silloin, jos ne toimivat siltana tulevaisuuteen, koska meidän on tunnustettava, että huolimatta yhteisestä suopeasta tavastamme onnitella itseämme todelliset yhtenäisyyden ja johdonmukaisuuden koetukset ovat vielä edessämme. Tästä vuodesta 2009 tulee erittäin vaikea vuosi euroalueen talouksille ja Euroopan kansalaisille, ja joudumme kohtaamaan monia sekä kansallisia että kansainvälisiä haasteita.

Kussakin maassa euroalueen hallitusten on toimittava yhdessä hillitäkseen talouskriisin vaikutuksia ja investoitava talouden rakenteelliseen perustaan sillan rakentamiseksi kriisin jälkeiseen maailmaan. Poikkeukselliset tilanteet edellyttävät poikkeuksellisia toimia. Meidän ei pidä kadottaa näkyvistä sitä, että euro, tuo suojakilpi, jonka olemme rakentaneet talouksiemme ympärille, ei tuosta vain pudonnut syliimme. Euroalueen taloudet ovat paremmin suojattuja talouden kielteisiltä vaikutuksilta, koska euroalueen jäsenenä olo on laadun merkki. Se todistaa, että alueen jäsenillä on todellinen kyky panna täytöntöön järkeviä makrotalouden toimia sekä toimia, jotka perustuvat kestäväan kasvuun ja vaurauteen kansalaistensa hyväksi. Euron tarjoamalla suojalla on sen vuoksi suora yhteys uskottavuuteemme, joka perustuu kykyymme panna

täytäntöön tällaisia toimia. Tämä uskottavuus on talous- ja rahaliiton etujen perusta, ja meidän on pidettävä siitä kiinni voidaksemme edelleen kaikilta osin hyötyä yhteisvaluutan tuomista eduista.

Alueen ulkopuolisissa toimissa meidän on opittava kansainvälisen rahoitus- ja talouskriisin poliittiset opetukset. Alun perin Yhdysvalloista alkaneen nykyisen kriisin ja maailman suurten epätasapainotilojen välillä on suora syysuhteinen yhteys. Riittävän avoimuuden, vastuun ja eheyden puuttuminen rahoitusallalla toimi näin ollen kriisin alkuunpanijana. Rahoitus- ja reaalitalouden vakauden palauttaminen koko maailmassa edellyttää rahoitusjärjestelmän perusteellista uudistusta ja suurten epätasapainotilojen poistamista samanaikaisen maailmanlaajuisen kulutuksen ja maailmanlaajuisen säästämisen keskellä. Tällainen tasapainottaminen edellyttää aktiivista yhteistyötä Amerikan, Aasian ja Euroopan suurimmilta talouksilta. Tärkeästä kehityksestä huolimatta euron kansainvälinen kuva on liian usein hyvin pirstoutunut, ja kansalliset edut menevät liian usein yhteisen edun edelle, mikä estää euroaluetta ottamasta sellaista täyttä vastuuta, joka vastaa sen taloudellista merkitystä, ja saavuttamasta kaikkia talous- ja rahaliiton tuomia taloudellisia etuja. Talous- ja rahaliitto on tietenkin taloudellinen hanke, mutta se on ennen kaikkia myös poliittinen hanke. Näin ollen meidän on hyödynnettävä euron toista vuosikymmentä kehittääksemme talous- ja rahaliittoa vahvistamalla sen poliittisia elimiä sekä jäsenvaltioissa että kansainvälisesti.

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, valiokuntien puheenjohtajat, hyvät kuulijat, olen varma siitä, että toistan valtaosan tämän istuntonsalin kuulijoista näkemyksiä todetessani, että 10 vuotta euron käyttöönoton jälkeen olen eurooppalaisena ylpeä sen menestymisestä.

Haluan onnitella parlamenttia sen aloitteesta juhlia yhteisvaluuttamme 10. vuosipäivää täällä Euroopan parlamentin täysistunnossa Strasbourgissa.

Euro sekä talous- ja rahaliitto ovat olleet kiistaton menestys. Näiden 10 vuoden aikana euro on tuonut monia etuja kaikille jäsenilleen, ja näin jatkuu edelleenkin syvän talous- ja rahoituskriisin vallitessa.

Vuosikymmenen mittaisena lyhyenä aikana euro on ansainnut arvoisensa maineen vahvuuden ja vakauden tuojana. Euro on maailman toiseksi suurin valuutta, ja sen kansainvälisessä taloudessa saavuttaman roolin ansiosta sitä voidaan jo tiettyssä mielessä verrata dollariin kaupankäynnin välineenä ja maksuvälineenä kansainvälisessä rahataloudessa.

Ennen kaikkea euro on kuitenkin osa arkielämää yli 330 miljoonalle ihmiselle 16 maassa Euroopan unionin alueella. Me kaikki kannamme lompakoissamme tätä yhteisen eurooppalaisen identiteetin symbolia. Sen lisäksi, että euro on valuutta, se on keskeinen osa eurooppalaista hanketta, joka muistuttaa meitä konkreettisesti yli puoli vuosisataa sitten alkaneen yhdentymisprosessin eduista.

Euro on antanut meille alhaisen inflaation ja alhaiset korkoprosentit vakauteen tähtäävän makrotaloudellisen kehityksen ansiosta. Euro on antanut todellisen sysäyksen kaupankäynnille ja investoinneille jäsenvaltioiden keskuudessa. Euro on myös mahdollistanut 16 miljoonan työpaikan luomisen viimeisen 10 vuoden aikana euroalueella, mikä on kolme kertaa suurempi luku kuin edellisellä vuosikymmenellä.

Euro on edistänyt rahoitusmarkkinoiden integraatiota ja yhtenäismarkkinoiden kehittämistä, se on suojellut euroalueen jäseniä ulkoisilta häiriöiltä, ja se on ollut ja on edelleen vakauden pilari paitsi Euroopan taloudelle myös koko maailman taloudelle.

Kriisi on epäilemättä eurolle koetinkivi. Ne, jotka ajattelevat, että talous- ja rahaliitto ei ole valmis kohtaamaan kriisin seurauksia, ovat kuitenkin väärässä. Päinvastoin, mikäli yhteisvaluuttaa ei olisi, kriisin haitalliset vaikutukset olisivat paljon suurempia kuin nyt.

Monet jäsenvaltioista joutuisivat nyt selviämään valuuttakurssiensa vaihtelevuudesta, ja mahdollisesti ne joutuisivat jopa kärsimään valuuttoihinsa kohdistuvista spekulatiivisista hyökkäyksistä. Niiden julkisten rahoitusmarkkinavälineiden tuottoero olisi paljon suurempi kuin nyt, ja niiden marginaalit kriisin torjumiseksi finanssialan elvytystoimien avulla olisivat paljon nykyistä kapea-alaisemmat.

Vuonna 2005 uudistettu vakaus- ja kasvusopimus on kannustanut hallituksia järjestämään valtiontalouttaan, mikä johti vuonna 2007 alimpaan budjettivajeeseen 25 vuoden aikana, ja tämän ansiosta ne kykenevät nyt kohtaamaan kriisin paremmista lähtökohdista.

Koko kriisin ajan Euroopan keskuspankin toimet ovat pelkästään vahvistaneet sitä vankkaa mainetta, jonka se oli jo ansainnut talous- ja rahaliiton alkuvuosina.

Ottamalla päättäväisesti käyttöön tarvittavat toimet ja ottamalla johtava asema yhteistyön tekemisessä muiden teollisuusmaiden keskuspankkien kanssa Euroopan keskuspankki on toiminut tiennäyttäjänä

koko tämän ajan, ja se on osaltaan merkittävästi vaikuttanut valtavan rahoitusalan romahduksen ehkäisemiseen.

Taloustilanne ei ole sellainen, jollaisen toivoimme sen olevan tätä vuosipäivää juhliessamme, mutta nykyiset tapahtumat korostavat enemmän kuin koskaan talous- ja rahaliiton etuja. Niille maille, jotka eivät vielä kuulu euroalueeseen, se on yhä vahvemmin houkutteleva vaihtoehto, kuten saimme viime viikolla nähdä Bratislavassa, kun toivotimme Slovakian uusimpana, 16. jäsenenä europerheen jäseneksi.

Euroopan komission ja parlamentin on jatkettava työtä jäsenvaltioiden, euroryhmän, Euroopan keskuspankin ja kansainvälisen yhteisön kanssa asettaakseen taloutemme tielle kohti kasvun kestävää paluuta.

Tältä osin komission suositukset euron kymmenestä ensimmäisestä vuodesta laadittuun mietintöön, jonka esitimme muutama kuukausi sitten ja josta keskusteltiin hiljattain parlamentissa, ovat järkeviä tai vielä järkevämpiä nyt kuin viime keväänä.

Kasvava budjetin tarkkailu, sen ulottaminen muihin makrotaloudellisiin tekijöihin, makrotaloudellisten toimien ja rakennuudistuksen välinen yhteys, euron kuva ulkomailla sekä talous- ja rahaliiton entistä parempi hallinnointi ovat ja niiden on oltava keskeisiä teemoja, joihin euron toisen vuosikymmenen on perustuttava, ja uuden vuosikymmenen on tuotava tullessaan vähintään yhtä paljon menestystä kuin ensimmäinen.

Arvoisa puhemies, haluaisin päättää puheenvuoroni ylistämällä euron perustajaisien visiota ja tavoitteita, sillä heidän kekseliäisyytensä ja päättäväinen toimintansa jättivät meille perinnöksi valuutan, josta kaikki eurooppalaiset voivat olla ylpeitä. Meidän on turvattava tämän menestyksen perustat.

Kriisi on avannut uuden luvun maailmantaloudessa, jossa talous- ja rahaliiton on edelleen toimittava merkittävässä roolissa toimiessaan kaikkien eurooppalaisten yhteisten etujen ja tavoitteiden hyväksi.

Valéry Giscard d'Estaing, Ranskan entinen presidentti. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa euroryhmän puheenjohtaja Juncker, arvoisa Euroopan keskuspankin pääjohtaja Trichet, hyvät parlamentin jäsenet, jokainen, joka on ollut mukana luomassa eurooppalaista valuuttaa, on kiitollinen teille, arvoisa puhemies, ja teille, hyvät parlamentin jäsenet, tästä varsin hienosta aloitteesta, jonka olette tehneet euron syntymän 10. vuosipäivän juhlistamiseksi.

Olen yksi niistä ihmisistä, joiden mielestä on parempi välttää järjestämästä yhä enemmän erilaisia juhlaseremonioita, mutta tämä juhla on perusteltu, koska se on osoitus kaikkein suurimmasta Euroopan yhdentymistä edistävistä tapahtumista sitten yleisten välittömien vaalien järjestämisen vuonna 1979. Olemme todellakin kulkeneet pitkän tien, ja ehkäpä tämä mukava ja ystävällishenkinen kokoontuminen ei anna tilanteesta koko kuvaa.

Haluaisin osoittaa kunniaa kaikille niille, jotka suunnittelivat tämän tien, ja niille, jotka ovat seuranneet sitä. Voimme nähdä sen etäisen alkulähteen edeltäjänne Luxemburgin pääministerin Pierre Wernerin vuonna 1970 laatimassa selonteossa. Vasta kuitenkin seuraavien vuosien rahoituskriisi ja valuuttojen kelluminen käynnistivät toimet tällä alalla. Niin kauan kuin valuutanvaihtokurssit olivat kiinteitä, rahajärjestelmä ei häirinnyt yritystämme luoda yhteismarkkinat. Kun valuutat kuitenkin alkoivat kellua, ongelmat nostivat päätään.

Epäonnistuneiden yritysten jälkeen luoda valuuttakäärme, Ranskan ja Saksan antama sysäys vuosien 1975–1980 välillä johti Bremenissä Pohjois-Saksassa pidettävään kokoukseen sekä päätökseen luoda Euroopan valuuttajärjestelmä ja ottaa käyttöön ecu, euron edeltäjä. Tämä toimenpide sai kannatusta ja tukea kumppaneiltamme Benelux-maissa ja Italiassa.

Pienen hiljaiselon jälkeen vuosina 1980–1988 prosessiin pantiin uutta vauhtia, kun neuvosto perusti Jacques Delors'in johtaman komitean Maastrichtin sopimuksen allekirjoittamisen myötä.

Osoittakaamme kunniaa niille edelläkävijöille, jotka ovat olleet mukana tällä pitkällä matkalla, kuten te, arvoisa puhemies, sekä ystäväni liittokansleri Helmut Schmidt ja hänen ulkoministerinsä, Manfred Lahnstein, Bernard Clappier, silloinen Banque de Francen johtaja ja yksi Robert Schumanin vuonna 1950 antaman julistuksen laatijoista, Alexandre Lamfalussy, joka tarjosi meille merkittävää ja miltei ainutlaatuista asiantuntemustaan Euroopan rahaliiton – jonka perustimme yhdessä Helmut Schidtin kanssa tämän hankkeen uudelleen käynnistämiseksi – komitean työlle. Heitä ovat myös Euroopan komission puheenjohtaja Jacques Delors, joka otti tehtävän vastuulleen, ja vielä Maastrichtin sopimuksen neuvottelijat ja allekirjoittajat, jotka laativat erinomaisen tekstin, johon ei oikeastaan sittemmin koskettu, ja heidän johdossaan liittokansleri

Helmut Kohl ja presidentti François Mitterrand, joiden määrätietoisuus on erityisesti mainittava, sekä heidän kollegansa. Tänään meidän on lausuttava suuret kiitokset kaikille heille.

Mitä voimme nyt sanoa euron puolesta juhliessamme tätä 10. vuosipäivää kriisin aikana? Mitä hienoja sanoja voimme käyttää maljapuheidemme aikana? Ensinnäkin euron menestys on ylittänyt odotukset, joita kaikilla sen vastustajilla oli mutta tietysti myös kaikilla sen puolustajilla. En paneudu asiaan yksityiskohtaisesti, koska olen saanut vain muutaman minuutin puheaikaa. Niiden keskustelujen aikana, joita kävin kaikkein ansioituneimpien raha-asiantuntijoiden kanssa vuosina 1995–2000, he kaikki suhtautuivat hyvin epäilevästi mahdollisuuteen ottaa euro käyttöön ja tehdä siitä menestys.

Euron 10 olemassaolovuoden aikana siitä on tullut maailman toiseksi merkittävin valuutta, ja kuten juuri nyt on todettu, yksi arvostetuimmista valuutoista. Sen järkevä hallinta on luonut suojakilven kriisiä vastaan ja perustan kasvulle ilman inflaatiota. Ilman euroa rahapyörremyrsky olisi nyt kääntänyt Euroopan mantereen ylösalaisin, mikä syventäisi talouskriisiä.

Odotamme, että rahapolitiikalla pyritään valuutan vallan rajoissa hillitsemään kriisin laskusuhdanteista vaikutusta ja viitoittamaan tie takaisin kasvuun ilman inflaatiota, asia, jota ei vielä hoideta. Samaan aikaan olisi selvitettävä kriisin aiheuttama mittava julkinen alijäämä ja velkaantuminen. Luotamme näissä asioissa Euroopan keskuspankin johtajiin ja henkilökuntaan, jotka ovat osoittaneet suurta asiantuntemusta kriisin alusta lähtien. Arvostamme myös heidän määrätietoisuuttaan ja riippumattomuuttaan.

Haluaisin päättää puheenvuoroni kahteen huomioon. Meidän on oltava varovaisia, jotta emme anna eurolle maailmanlaajuisista ulottuvuutta, mikä imartelisi turhamaisuuttamme, mutta moninkertaistaisi kohtaamamme riskit. Euro on Euroopan valuutta, ja sen on ilmaistava Euroopan erityistä kulttuuria, edistettävä järkevää ja vakaata mallia maailman muiden valuuttojen rinnalla.

Lopuksi totean, että en usko kansalaisten joutuvan odottamaan liian pitkään, jotta pankkialan sääntely palautetaan euroalueella ennalleen. Minusta vaikuttaa siltä, että voisimme kehottaa Euroopan keskuspankkia hoitamaan tämän ennalleen palauttamista koskevan prosessin ja valvomaan sen täytäntöönpanoa Maastrichtin sopimuksen 106 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Tarvitsemme todellakin voimakkaan sysäyksen, asiantuntemusta ja päätösaikataulun, jonka Euroopan keskuspankki voisi laatia ja jonka euroalueen ministerineuvosto – jota te, arvoisa euroryhmän puheenjohtaja johdatte – voisi sitten hyväksyä ja panna täytäntöön.

Arvoisa puhemies, päätän puheenvuoroni toteamalla, että menestyneen euron edustaman yhdentymisen symbolin on annettava meille rohkeutta ottaa seuraava askel luodaksemme, kuten eri perustamissopimuksissa on suositeltu, yhä yhtenäisemmän Euroopan, jonka pyrimme saavuttamaan. Vastatkaamme väistämättömään epäonnistumiseen menestyksen tuomalla energialla. Tuo menestys tunnetaan nyt kauniilla nimellä euro.

(Suosionosoituksia)

Pervenche Berès, *talous- ja raha-asioiden valiokunnan puheenjohtaja.* – (FR) Arvoisa puhemies, euro on vision ja poliittisen tahdon onnistunut tulos, eikä markkinatuote. Se osoittaa sen, mitä Eurooppa parhaimmillaan kykenee saavuttamaan, kun kaikki yhdistävät voimansa.

Haluan tietysti myös tässä tilaisuudessa osoittaa omasta ja lastemme sekä kaikkien muiden puolesta kunniaa perustajaisille ja tämän menestyksen ideojille ja kiittää heitä. Heitä ovat Pierre Werner, joka on täällä kanssamme, liittokansleri Helmut Schmidt, presidentti Giscard d'Estaing, Euroopan komission puheenjohtaja Jacques Delors, liittokansleri Helmut Kohl, presidentti François Mitterrand, paroni Alexandre Lamfalussy, Tommaso Padoa-Schioppa, Philippe Maystadt ja kaikki muut, joita en ole maininnut. Arvoisa puhemies, haluan kuitenkin myös ylistää edeltäjiemme työtä, omia edeltäjiäni Karl von Wogautaa, joka on vielä täällä kanssamme, ja Christa Randzio-Plathia, joka on niin ikään täällä tänään, ja heidän työtään. Parlamentin työllä oli ratkaiseva merkitys siinä, kun siirryimme euron käyttöön. Emme huolehtineet pelkästään tilien siirrosta pankeissa vaan myös kansalaistamme, jotta he kykenivät sopeutumaan uuteen valuuttaan, tottumaan siihen ja ottamaan tämän uuden valuuttansa käyttöön. Katson myös, että toimielimemme toimista on syytä muistuttaa, ja niille on annettava arvoa.

Olen myös iloinen siitä, että tämä seremonia pidetään täällä Euroopan parlamentissa, joka on kaikkien Euroopan kansalaisten demokratian koti. Onhan euro ennen kaikkea asia, joka koskee meitä kaikkia ja sitten vasta pankkeja. Se koskee todellakin eurooppalaisia, kuten he mielihyvin meille kertovat. Jotkut hallitukset ovat haluttomia tarjoamaan Euroopalle symboleja. Eurooppalaiset ovat kuitenkin itse omaksuneet euron symbolina Euroopan unioniin kuulumisena.

Emme tietenkään kaikki käytä euroa. Alussa liiton jäseniä oli 11, ja nyt niitä on 16. Odotamme myös muiden liittyvän mukaan. Minulla on kuitenkin sellainen tunne, että tämä kriisi houkuttelee jotkut maat harkitsemaan uudelleen, olisiko niiden syytä liittyä euroalueeseen vai ei. Minusta tämä on paras todiste menestyksestämme. Eurooppa kehittyy, kuten usein tapahtuu, osoittamalla tehokkuutensa, ja nyt tässä tilaisuudessa, jossa juhlietaan euron 10. vuosipäivää, voimme selvästi nähdä, että euroa arvioidaan hyvin pitkälti myönteisellä tavalla. Jotkut niistä maista, jotka aikaisemmin olivat epäroivia, saattavat nyt kolkuttaa euroalueen ovea. Voimme vain rohkaista niitä tekemään niin perustamissopimuksen ehtojen mukaisesti. Näitä ehtoja ei ole koskaan tarkistettu, ja ne ovat hyödyllisiä, koska ne tarjoavat Euroopalle mahdollisuuden edetä talous- ja raha-asioissa kahden pilarin, yhteensovittamisen ja laajentumisen, perusteella.

Vuosipäivä on kuitenkin myös tilaisuus suunnata katse tulevaisuuteen. Näiden viimeisen 10 vuoden rikastuttaman euron on nyt avattava uusia kehityksen aloja, enkä sano tätä sen vuoksi, ettemmekö olisi käsitelleet näitä aloja lainkaan, vaan yksinkertaisesti sen vuoksi, että niiden kehittäminen on vielä edessämme.

Talousyhteistyöstä puhuttaessa Jean-Claude Juncker kuvasi kriisiä, jonka keskellä elämme. Kriisi ei ole normaali tilanne. Tässä nykyisessä kriisissä me kaikki tiedämme, että jos olisimme edenneet talousliitossa yhtä nopeasti kuin rahaliitossa, olisimme nyt paremmassa tilanteessa. Meidän on otettava tästä opiksemme. Ei ole normaalia, että meidän on keskityttävä budjettivajeeseen eikä julkisten menojen laatuun. Hallitusten on opittava keskustelemaan keskenään talouspolitiikoistaan. Ei ole normaalia, että jäsenvaltiot lainaavat rahaa niin erilaisin korkoprosentein, kun niillä on sama valuutta ja sama Euroopan keskuspankin asettama korkoprosentti.

Sama pätee rahoitusmarkkinoiden valvontaan. Presidentti Giscard d'Estaing mainitsi 105 artiklan 6 kohdan, joka luo yhteisen edistysmahdollistavan perustamme. Mielestäni yksi tämän kriisin opetuksista on se, että se todellakin osoittaa, että Euroopan keskuspankilla on oltava valvojan rooli. Ei ole järkevää erottaa toisistaan rahoitusmarkkinoiden valvontaa ja vakausvalvontaa. Tämän saavuttamiseksi meidän on kuitenkin myös poliittisina johtajina pyrittävä tasapainon saavuttamiseen. Mikäli Euroopan keskuspankin vastuualueita vahvistetaan, silloin on osoitettava, miten institutionaalinen tasapaino voidaan kokonaisuudessaan saada aikaan.

Haluan lopuksi esittää yhden huomion euron kansainvälisestä roolista. Olen samaa mieltä siitä, että meidän ei pidä vaatia kohtuuttomia etuoikeuksia sen vuoksi, että meillä on reservivaluutta. Ei ole kuitenkaan liioin normaalia, että olemme käyttäneet 10 vuotta euron luomiseen, ja sitten 10 vuotta euron käyttöönoton jälkeen olemme edelleen passiivisia kansainvälisellä areenalla ja että euron vahvaa vaikutusta ei huomata selvemmin prosessissa, jossa pyritään palauttamaan jonkinlaista tasapainoa maailmanlaajuiseen rahajärjestelmään.

Lopuksi totean, että mielestäni euro on paljon enemmän kuin pelkkä valuutta. Tämän vuoksi se on iso kysymys parlamentissa. Se on palvelun väline kansalaisillemme, jotka käyvät läpi syvintä kriisiä vuosiin. Meidän on hyödynnettävä tätä hienoa saavutusta, tätä Euroopan symbolia, jolla autetaan kansalaisiamme selviytymään tästä kriisistä mahdollisimman hyvin edellytyksin.

Werner Langen, *talous- ja raha-asoiden valiokunnan jäsen*. – (DE) Arvoisa puhemies, euron 10 vuotta antavat todellakin aiheen juhlaan. Kenelle tahansa, joka olisi sanonut 10 vuotta sitten, että euro kehittyisi niin loistavasti kuin se on kehittynyt, olisi naurettu. Monet ihmiset ovat osaltaan vaikuttaneet tämän menestyksen saavuttamiseen, ja muistan kuulleeni monia epäileviä ääniä, kun euroa pidettiin ennenaikaisena ja toteuttamiskelvottomana hankkeena. Tänä tiedämme kuitenkin, että hanke oli visio, jonka toteuttamiseen monet ihmiset osallistuivat. Edellinen puhuja muistutti meitä kaikista niistä, jotka osallistuivat tähän hankkeeseen, ja merkipaaluista, Euroopan valuuttajärjestelmästä, josta sovittiin Euroopan keskuspankin kanssa keskuskorkojen luomiseksi. Hän muistutti myös Delors'in suunnitelmasta, jonka ansiosta rahaliiton käyttöönotto pystyttiin toteuttamaan kolmessa vaiheessa, ja Maastrichtin sopimuksesta – vain kaksi vuotta Berliinin muurin sortumisesta – sekä siirtymävaiheista. Monet ihmiset ovat auttaneet tekemään eurosta sellaisen menestyneen hankkeen, jollainen se nyt on.

Valiokunnan puheenjohtajana jäsen Bères on jo todennut, että tänä aikana ja erityisesti vuodesta 1994 lähtien, jolloin Maastrichtin sopimuksen täytäntöönpano alkoi, ja aina vuoteen 2002 saakka parlamentti on tehnyt aktiivista yhteistyötä setelien ja kolikkojen käyttöönotossa sekä monien mietintöjen, keskustelujen, lausuntojen ja myös ehdotusten muodossa. Haluan esittää erityiskiitokset kahdelle sen aikaiselle valiokunnan puheenjohtajalle jäsen von Wogaulle ja jäsen Randzio-Plathille, jotka myös edustivat parlamenttia muualla maailmassa ja antoivat tälle hankkeelle kaiken sen tarvitseman parlamentin tuen, vaikka hallitukset olivatkin sen alun perin luoneet. Nyt teemme työtä valiokunnassa, jonka puheenjohtajana toimii jäsen Bères.

Parlamentti hyväksyi 18. marraskuuta suurella enemmistöllä mietinnön, jossa kuvataan menestyksiä, haasteita, riskejä ja ongelmia, ja haluaisin mainita vielä vain muutaman asian sen lisäksi, mistä jäsen Bères puhui.

Euro on ollut suuri menestys, ja se on ainutlaatuinen hanke: se on Euroopan keskuspankin sekä paikallisten budjetti- ja rahoituspolitiikkojen alainen keskitetty rahapolitiikka. On tärkeää, että tulevaisuudessa näiden kahden tason vastuualueiden välinen yhteys vakaus- ja kasvusopimuksessa säilyy myös kriisin aikoina. Ilman vakaus- ja kasvusopimusta ja ilman tiiviimpää yhteistyötä budjetti- ja rahoituspolitiikan alalla euro joutuisi myös tulevaisuudessa kohtaamaan sellaisia riskejä, joita ei voida välttää. Tältä osin vetoan erityisesti euroalueen jäsenvaltioihin mutta samalla myös koko Euroopan unioniin, jotta ne ottaisivat tämän tehtävän ja tämän koordinoitun yhteistyön vakavammin kuin aikaisemmin on otettu eräiden asioiden yhteydessä.

Euro on huomattavassa määrin painanut alas inflaation ja saanut näin aikaan luottamusta ja vakautta, ja siitä on tullut toiseksi tärkeimpänä pidetty valuutta sellaisessa ajassa, minkä kukaan ei ajatellut olevan mahdollista. Euro on lisännyt paineita rakenneuudistukseen jäsenvaltioissa, ja sen vuoksi jopa maailmanlaajuistumisen aikana siitä on muodostunut eräänlainen "kunto-ohjelma" yrityksille ja valtioille. Euroalueen instituutiot, joista edellinen puhuja mainitsi lukuisia, Ecofin-neuvosto, euroryhmä ja monet muut instituutiot ovat – koska ne olivat jo toiminnassa ja olemassa – yhdessä komission ja Euroopan keskuspankin kanssa luoneet tarvittavat edellytykset, jotta talouskriisin aikana voidaan toimia nopeasti, luotettavasti ja moitteettomasti.

Olemme katsoneet euron olevan painostuskeino eurooppalaisten rahoitusmarkkinoiden luomiselle. Näiden yhteisten menestysten poliittinen päätelmä on se, että yhteisvaluutan ja yhteisten sisämarkkinoiden avulla olemme saavuttaneet ainutlaatuisen yhdentymistason, joka varmistaa rauhan ja vaurauden.

Emme kuitenkaan voi ilman muuta pitää euroa itsestäänselvyytenä tulevaisuudessa. On olemassa lukuisia erityispyyntöjä ja -vaatimuksia suhtautua riskeihin vakavasti. Kansallisten talouksien erkaantumista toisistaan yhdessä huomattaviin palkkojen kasvuun ja budjettivajeisiin liittyviin riskeihin ei pitäisi peitellä tämän vuosipäivän juhlinnan yhteydessä.

Kokonaan toinen seikka on valtion obligaatioiden korkoprosenttien vaihteleva kehittyminen. Seuraamme parhaillaan, miten korkoprosentin marginaali, joka on kiistatta laskenut, nousee uudelleen ja tuo mahdollisesti mukanaan siinä suhteessa uusia ongelmia yksittäisille euroalueen jäsenvaltioille.

Haluan muistuttaa parlamenttia siitä, että erityisesti euroalueen laajentumisen yhteydessä ei voida antaa mitään erityisiä hyvityksiä ja että kaikki euroalueen jäsenvaltiot voivat ja niiden on noudattava näitä Maastrichtin sopimuksen ehtoja.

Euro on otettu kansalaisten keskuudessa hyvin vastaan. Se on saanut osakseen koko maailman luottamuksen. Se on läpäissyt ensimmäisen kokeen ja tuonut ainutlaatuisen panoksen Euroopan maiden pysyväälle yhdentymiselle. Tämä on jotakin sellaista, josta voimme olla ylpeitä. Kiitos.

(Suosionosoituksia)

Jean-Paul Gauzès, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa presidentti Giscard d'Estaing, arvoisa euroryhmän puheenjohtaja Juncker, arvoisa Euroopan keskuspankin pääjohtaja Trichet, arvoisa komission jäsen Almunia, hyvät parlamentin jäsenet, täällä on jo tuotu esiin muutamia tärkeitä asioita.

Kymmenessä vuodessa eurosta on tullut vahva symboli Euroopalle. Silti ajatus siitä, että Eurooppa kykenisi luomaan yhteisvaluutan, jonka perusta luotiin erityisesti Bremenin sopimuksessa valuuttajärjestelmästä vuonna 1978, sekä ecun luominen herättivät epäilyksiä markkinoilla ja tärkeimpien valuuttaviranomaisten keskuudessa Euroopan ulkopuolella. Meidän on syytä lämpimästi kiittää ja onnitella kaikkia niitä, jotka tekivät tämän päätöksen ja joiden nimet on täällä mainittu.

Euron luominen on paras todiste siitä, että Eurooppa kykenee, mikäli poliittista tahtoa löytyy, tekemään pitkäkestoisia päätöksiä yhteistä ja vaurasta tulevaisuutta varten. Tämä vuosipäivä antaa meille siten erityisen sopivan viestin toivosta nykyhetkeä varten.

On kuitenkin todettava, että kansalaisten keskuudessa ja vielä hiljattain sitten euro herätti hyvin sekavia mielipiteitä. Niille, jotka matkustelevat, yhteisvaluutan tuoma etu on itsestään selvä. Ne, jotka eivät matkustele, yhdistävät euron hintojen nousuun. Tutkimukset ovat itse asiassa osoittaneet, että inflaatiosta kärsittiin useimmissa maissa, vaikka viralliset luvut osoittivatkin, että valuutan vakaus onnistuttiin varmistamaan erityisesti Euroopan keskuspankin toiminnan ansiosta. Tosiasia on se, että jotkut hyödynsivät euroa pyöristämällä joitakin hintoja, ja ehkä kuluttajat eivät olleet riittävän valppaita.

Kun euro sitten taas nousi ohi dollarin, kuulimme myös silloin arvostelua eräiltä teollisuudenharjoittajilta, jotka harjoittavat suurelta osin tuotantotoimintaa euroalueella, mutta myyvät tuotteita alueen ulkopuolelle. Euroopan keskuspankki on myös saanut oman osansa arvostelusta, jolla ei niinkään kyseenalaistettu sen riippumattomuutta vaan pikemmin sen tapaa käsitellä korkoprosentteja, jotka tuntuivat liian korkeilta.

Nyt kriisi on muuttanut monia näistä näkemyksistä. Me kaikki ymmärrämme, että euro on ratkaiseva tekijä, kun pyritään rajoittamaan Yhdysvalloista saapuneen kriisin eurooppalaisia jälkiseurauksia. Euroopan keskuspankki on epäilemättä ollut kaikkein vastuuntuntoisin keskuspankki. Sen erityisen järjevät päätökset on otettu yksimielisesti vastaan myönteisesti. Minkälainen tilanne olisi ollut, jos monen eri jäsenvaltion olisi pitänyt puolustaa omaa erillistä valuuttaansa? Devalvaatiot olisivat olleet vääjäämättömiä, emmekä olisi kyenneet välttämään valuuttakriisiä.

Euron myönteisten tulosten on rohkaistava meitä jatkamaan ja lisäämään talouspoliittista yhteistyötä sekä noudattamaan vakaus- ja kasvusopimuksen periaatteita. On totta, että nykyisellään poikkeuksia saatetaan ja kaikeksi pitäisi hyväksyä, mutta ne voivat olla vain tilapäisiä, ja samalla on pidettävä kiinni tasapainoisen julkisen talouden tavoitteesta. Itse asiassa korkealaatuinen julkinen talous ja talouspolitiikat ovat pitkällä aikavälillä välttämättömiä kuin koskaan. Ne ovat tehokkuuden, kilpailukyvyn ja kasvun tae. Ne ovat valuuttamme euron vakauden edellytys.

Robert Goebbels, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, näin epävarmoina aikoina on tärkeää voida luottaa johonkin, jolla on jokin varma arvo: tällainen on euro. Kun minulla oli pieni rooli Ecofin-neuvostossa yhteisvaluutan tulevaisuuden valmistelussa, kohtasin asiaan liittyviä epäilyjä yhdeltä jos toiseltakin suunnalta sekä arkailua jäsenvaltioiden taholta, vaikka ne viime kädessä saivat euroryhmästä aikaan vahvan yhteistyöfoorumin, joka oli aikaansa edellä. Sen lisäksi kaksi Euroopan hienoimmista saavutuksista syntyi muutamien valtioiden määrätietoisuuden ansiosta, kun ne edistyivät ja tekivät yhdentymishankkeesta jotakin todellista kaikille kansalaisille. Viitataan tällä Schengenin sopimukseen, johon sisältyy eurooppalaisten vapaa liikkuvuus ja jonka pantiin täytäntöön muutaman valtion aloitteesta. Näitä olivat Ranska presidentti Mitterandin johdolla, Saksa liittokansleri Kohlin johdolla sekä Benelux-maat. Sveitsistä on nyt tullut osa Schengen-aluetta, mutta brittiläiset ja irlantilaiset välttelevät edelleen tätä kansojen yhteistä Eurooppaa.

Presidentti Mitterand ja liittokansleri Kohl olivat myös euron poliittisia ideoijia, vaikka tämän valuutan menestyksen tukijoita oli lukuisia, aina Jacques Delors'ista lähtien. Ensimmäinen asia, jonka haluaisin tästä oppia, on se, että kenen tahansa, joka haluaa paremman Euroopan, ei pidä pelätä hallitustenvälistä toimintaa, erityisesti jos on olemassa sellainen valtioiden välinen liittoutuma, joka todella haluaa viedä Eurooppaa eteenpäin. Prümin sopimus, jonka tarkoituksena on torjua vakavaa rikollisuutta, on esimerkki tästä myönteisestä ja tehostetusta yhteistyöstä Euroopan hyväksi. Aikana, jona perustuslakisopimus on kuollut ja kuopattu sen seurauksena, että poliittisten toimijoiden omituinen koalitio äänesti asiasta kielteisesti paitsi Ranskassa myös Alankomaissa, ja kun Lissabonin "minisopimuksena" tunnettu vaikeaselkoinen lainsäädäntöasiakirja torjutaan Irlannissa ja mahdollisesti myös Tšekin tasavallassa, meidän olisi todistettava, että Eurooppa on edelleen toimiva laajan ja tiiviin yhteistyön ansiosta.

Joka tapauksessa euron vetovoima säilyy ennallaan. Slovenian jälkeen myös Slovakia on liittynyt mukaan. Toiset ovat huolissaan siitä, etteivät he voi hyötyä euron tarjoamasta suojakilvestä. Jopa Yhdistyneen kuningaskunnan ääniä on kuultu tältä osin, kun se on kyseenalaistanut maan splendid isolation -politiikan punnan romahtamisen edessä. Maa on nähnyt valuuttansa aseman romahtavan maailman reservivaluutasta keskinkertaiseksi valuutaksi alle vuosisadassa. Wim Duisenbergin, Jean-Claude Trichet'n ja muiden johdonmukaisten toimien ansiosta eurosta on tullut maailman toiseksi tärkein reservivaluutta 10 vuodessa. Dollari pysyy tietenkin edelleen "kuninkaana" maailman liiketoimissa ja on edelleen turvallinen valuutta, mutta ne valtavat velat, jotka Yhdysvallat on kartuttanut pyrkinessään saamaan muun maailman rahoittamaan sen elämäntyylä, herättävät entistä enemmän epäilyksiä maailman suurimman talousmahdin kyvystä noudattaa sitoumuksiaan. Rahoitusmaailma kallistuukin nyt kohti euron ja dollarin duopolia. Mikä tahansa duopoli joutuu säännöllisesti käymään läpi pariteettimuutoksia, jotka ovat usein jyrkkiäkin. Näinä laajalle levinneen taantuman aikoina maailma tarvitsee vakautta ja uusia varmuustekijöitä. Eurolla on edelleen avainrooli tämän uuden vakauden keskellä. Euroopan keskuspankki EKP on tehnyt sen, mitä sen pitikin, tämän maailmanlaajuisen "made in the USA" -rahoituskriisin keskellä.

Kuten Jacques Delors totesi, euro on kilpi, jolla suojellaan koko Eurooppaa, mutta euro ei ole silti tähän mennessä piristänyt Euroopan taloutta riittävästi. EKP on vastuussa vain rahapolitiikasta. Loppujen lopuksi komissio on ainoa ensiluokan asiantuntija, joka tekee ehdotuksia, jotka ovat yleensä hyödyllisiä, mutta todellisia talouden toimijoita ovat edelleen itse valtiot, joiden toiminta on valitettavasti sekavaa. Vaikka

27 jäsenvaltion yhteisen talousmahdin tehokas yhdenmukaistaminen saisi aikaan ihmeitä, euroryhmä toimii edelleen pelkkänä epämuodollisena keskusteluryhmänä Jean-Claude Junckerin kiitettävistä pyrkimyksistä huolimatta. Keväällä 1999 minulla oli tilaisuus olla todistamassa euroryhmän muutaman valtiovarainministerin, joista mainitsen Oskar Lafontainen, Dominique Strauss-Kahnin, Carlo Ciampin sekä muita, pyrkimystä aloittaa talous- ja rahayhteistyö Euroopan unionin ja Euroopan keskuspankin välillä. Wim Duisenberg kommentoi asiaa terävästi: "Euroopan keskuspankin kanssa ei koskaan tapahdu minkäänlaista yhteistyötä etukäteen, koska teidän on aina reagoitava päätöstemme jälkeen." Syy tähän oli ilmeinen: Euroopan keskuspankki on ja pysyy riippumattomana elimenä harjoittaessaan rahapolitiikkaa, mutta riippumattomuus ei tarkoita rakentavan vuoropuhelun kieltämistä niiden instituutioiden välillä, joiden tehtäväksi on annettu puolustaa 500 miljoonan eurooppalaisen etuja ja yhteistä tulevaisuutta. Mikään ei estä valtioita organisoimasta asioitaan paremmin, kun ne pyrkivät koordinoimaan tarkoituksenmukaisesti talouspolitiikkansa, tapahtuipa tämä sitten Euroopan unionin sisällä tai erityisesti silloin, kun edustetaan Eurooppaa muualla maailmassa, kuten Jean-Claude Juncker hetki sitten niin järkevästi totesi puheenvuoronsa lopussa.

Wolf Klinz, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa presidentti Giscard d'Estaing, arvoisa euroryhmän puheenjohtaja Juncker, arvoisa Euroopan keskuspankin pääjohtaja Trichet, arvoisa komission jäsen Almunia, hyvät parlamentin jäsenet, minusta on hyvin valitettavaa, että verrattain harva parlamentin jäsen on tänään läsnä tässä juhlaistunnossa, koska tämä on todellakin historiallinen tapahtuma. Olemme jo kuulleet monilta aikaisemmilta puheenvuoron pitäjiltä, miten paljon skeptisyyttä euro herätti käyttöönottonsa aikoihin. Ajateltiin, että miljardien setelien ja kolikoiden käyttöönottoon liittyvät logistiset haasteet olisivat yksistään vaikeita hallita, ja ajatukseen siitä, että voisimme yhdistää yhteisen valuuttapolitiikan erillisiin finanssipolitiikkoihin jäsenvaltioissa, ei suhtauduttu pelkästään suurena vaan yksinkertaisesti mahdollottomana haasteena.

Nyt tosiasiat kertovat melko erilaista tarinaa. Euroopan rahaliitto on todellisuutta, ja euro on ollut olemassa nyt 10 vuotta. Tätä voidaan pitää jonkinlaisena pienempänä poliittisena ihmeenä, ja jälleen kerran komission ensimmäisen puheenjohtajan Wallter Hallsteinin lausumat sanat ovat todistaneet paikkansapitävyytensä: "Kukaan, joka ei usko ihmeisiin Euroopan asioissa, ei ole realisti."

Kansalaisten epäilykset ovat nyt hävinneet, ja näistä kansalaisista lukuisat monissa eri jäsenvaltioissa alun perin uskoivat euron johtavan valtaviin hinnankorotuksiin. Euro on nyt hyväksytty, ja kansalaiset ovat ottaneet sen jopa innostuneesti vastaan. Siitä on tullut eräänlainen näkyvä Euroopan tunnus. Kansallishymnin ja lipun ohella se on yksi harvoista symboleista, joita meillä nykyään on.

Mielestäni voitaisiin todeta, että Euroopan keskuspankin muutaman ensimmäisen vuoden aikana Eurooppa ja Euroopan talous purjehtivat melko tynnyllä vesillä, joten pankilla oli melko helppo tehtävä pyrkiä harjoittamaan vakauspolitiikkaa. On kuitenkin syytä korostaa, että keskimääräinen inflaatiotaso euron ensimmäisen 10 vuoden aikana on ollut kahden prosentin luokkaa, toisin sanoen enemmän tai vähemmän sen tavoitteen mukainen, jonka Euroopan keskuspankki itselleen asetti. Toisaalta Saksan markan, jota oli aina pidetty vakauden malliesimerkkinä, keskimääräinen inflaatioprosentti oli kolme sen 50 olemassaolovuoden aikana. Sen vuoksi voidaan todeta, että Euroopan keskuspankki on suoriutunut tehtävästään erinomaisesti.

Kuitenkin juuri nyt kriisin aikana Euroopan keskuspankki osoittaa todellisen vahvuutensa ja todellisen laadukkuutensa. Se on nyt erittäin keskeisessä asemassa. Se on osoittanut itselleen olevansa riippumaton, tehokas ja itsevarma, ja se toimii päättäväisesti ja ripeästi. Siitä on tullut esimerkki erälle keskuspankeille sekä niissä Euroopan maissa, jotka eivät vielä kuulu euroalueeseen, että Euroopan ulkopuolella. Se on tehnyt melko selväksi Yhdysvaltain keskuspankille Federal Reserveille, että se kykenee toimimaan menestyksekkäästi, ei niinkään riippumattomuudestaan huolimatta, vaan juuri siksi, että se on poliittisesti riippumaton, eikä sen tarvitse noudattaa eri maiden hallitusten ohjeita.

Tiedämme nyt, että tällä hetkellä, kun yksittäisten jäsenvaltioiden pankkitoimintoja on nyt ryhdytty suojelemaan, jäsenvaltiot kehittävät parhaillaan erilaisia taloudellisia kannustimia reaalityökalouden rahoituskriisin kielteisten vaikutusten vähentämiseksi. Tämä tuo Euroopan keskuspankille lisää haasteita, koska on olemassa vaara, että erilaiset lähestymistavat aiheuttavat kilpailuvääristymiä ja että se lähentyminen, jonka olemme nyt osittain saavuttaneet euroalueen jäsenten välillä, menetetään, ja kehityssuuntaukset eroavat yhä enemmän toisistaan. Tämä on estettävä, minkä vuoksi on niin ratkaisevan tärkeää ja olennaista, että vakaus- ja kasvusopimusta ei pidä horjuttaa tai hylätä. Päinvastoin: meidän on varmistettava, että se pysyy voimassa. Sen vuoksi se on merkitykseltään myös niin ensiarvoinen rakenneuudistuksille, joita komissio ja Euroopan

keskuspankki ovat aikaisemmin toistuvasti peräänkuuluttaneet niin, että oikeastaan yksittäisten jäsenvaltioiden pitäisi pyrkiä toteuttamaan ne.

Euroopan keskuspankki saa tulevina vuosina uuden tehtävän. Tämä kriisi on opettanut meille, että tarvitsemme jonkinlaista Euroopan laajuista rahoitusmarkkinoiden valvontaa, ja tämä on ala, jolla Euroopan keskuspankki voi toimia keskeisessä asemassa. Se on viestittänyt olevansa periaatteessa halukas luomaan jonkinlaisen keskeisen eurooppalaisen valvontajärjestelmän, joka olisi samankaltainen kuin Euroopan keskuspankkijärjestelmä. Euron kansainvälistä asemaa on vahvistettava entisestään. Euroalueen jäsenten on puhuttava yhdellä äänellä, ja sitä on edustettava yksikkönä kansainvälisissä organisaatioissa, kuten Kansainvälisessä valuuttarahastossa ja OECD:ssä (taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö).

On edelleen totta, että yhteisvaluutta ilman yhteistä finanssi- ja talouspolitiikkaa on nyt ja jatkossakin riskialtis hanke. Tämä ei ole mikään mitätön asia. Euroopan unioni joutuu edelleen kohtaamaan valtavia haasteita. Joudumme kohtaamaan korkean ja valitettavasti yhä kasvavan työttömyysasteen, väestölliset muutokset, muuttopaineet, lisääntyvän köyhyyden eräissä yhteiskunnan osissa sekä entistä ankaramman kilpailun maailmanlaajuisessa kaupankäynnissä. Euroalue kykenee kohtaamaan nämä haasteet vain siinä tapauksessa, että jäsenvaltioiden talouspolitiikat voidaan yhdistää entistä tiiviimmin toisiinsa. Euroalueen puheenjohtajan nimitys oli ensimmäinen askel tähän suuntaan, mutta se on vain ensimmäinen askel: nyt askeleita on otettava enemmän.

Cristiana Muscardini, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, 10 vuotta sen jälkeen, kun euro alkoi tehdä itselleen tilaa kansainvälisessä kaupassa ja sitä alettiin käyttää reservivaluuttana, osoittavat, että siitä on tullut maailmanlaajuinen kiintopiste. Se on varmistanut valuutan vakauden ja auttanut sen käyttöön ottaneiden jäsenvaltioiden talouksien intergroinnissa huolimatta joistakin virhearvioinneista, jotka aiheuttivat ongelmia kansalaisille. Nämä ongelmat johtuivat sekä kansallisten valuuttojen ja euron välisistä todellisista valuuttakursseista että harvoista myöhemmin suoritetuista tavaroiden ja palvelujen hintatarkastuksista.

Euro luotiin ilman, että sitä vaadittiin ulkopuolelta ja ilman minkäänlaisia valtaussotia tai poliittisia hegemonioita. Se oli tulosta 11 hallituksen vapaasta tahdosta yhdistyä, kun ne uskoivat talous- ja rahaliiton luomiseen, kuten perustamissopimuksissa on määrätty, ja keskeisenä askeleena kohti pyrkimystä saada aikaan poliittinen unioni, joka on valitettavasti edelleen saavuttamatta.

Jotkut ilmenneistä ongelmista johtuvat sellaisen järjestelmän tehottomuudesta, jota ei ollut valmisteltu tehtävään ohjata toista suurta siihen liittyvää ilmiötä. Puhun nyt entistä nopeammin etenevästä kansainvälistymisestä ja suurista muutoksista tavoissa, joilla kansainvälistä kauppaa harjoitetaan. Euron ansiosta on kyetty kohtaamaan eräitä vaikeuksia, joista suurin on nykyinen rahoituskriisi, ja se on suojellut meitä niiltä mittavilta rasitteilta, jotka ovat aiheuttaneet suurta vahinkoa markkinoilla. Ilman euroa vuoden 1992 tapahtumat olisivat toistuneet, vaikkakin vielä pahemmin seurauksin.

Juhlimme tätä 10. vuosipäivää toivottamalla lämpimästi tervetulleeksi Slovakian, joka liittyy 16. maana euroalueeseen. Euroopan keskuspankin ja komission käyttöönotamat toimet nykyisen kriisin selvittämiseksi ovat toimineet puskurina ja eräänlaisena hillintäkeinona, mutta olemme edelleen tiukasti sitä mieltä, kuten olemme usein esittäneet täällä parlamentissa, että on mahdotonta harjoittaa valuuttapolitiikkaa irrallaan talouspolitiikasta. Kieltämättä nykyinen tilanne on jokseenkin epätavallinen. Yhteisvaluuttaa käyttäviä jäsenvaltioita on 16, kansallisia talouspolitiikkoja, joita komissio koordinoi niin hyvin kuin se taitaa, on 27, ja 11 jäsenvaltiolla on oma kansallinen valuuttansa.

Valuuttapolitiikan sovittaminen yhteen sellaisen talouspolitiikan kanssa, jota ei oikeasti ole olemassa, ei ole todellakaan helppo tehtävä, mutta jos maittemme talouspolitiikoista vastuussa olevat instituutiot eivät ole yhteydessä keskuspankkeihin ja Euroopan keskuspankkiin, joiden on yhdistettävä kaikki nämä politiikat, ja päinvastoin, Euroopan unioni ajautuu uusiin vaikeuksiin joutuessaan kohtaamaan nykyisen kriisin ja samalla ne jatkuvat haasteet, joita maailma ja maailmanlaajuistuminen meille asettavat.

Toivomme, että viimeaikaiset tapahtumat vakuuttavat ihmiset siitä, että Euroopassa tarvitaan sellaista muutosta, joka palauttaa reaalityökalouden keskeiseen asemaan. Tämän muutoksen olisi myös taattava entistä parempi yhteenkuuluvuus ja yhteys EKP:n ja sellaisten eurooppalaisten instituutioiden välillä, jotka ovat vastuussa poliittisen strategian ja suunnittelustrategian laatimisesta. Hiljattain alkanut energiakriisi on niin ikään osoittanut meille, että yhteisen talouspolitiikan harjoittaminen suurimpien strategisten asioiden käsittelyssä on kansalaisten kannalta ratkaisevan tärkeää, eikä sen aloittamista voida lykätä. Mikäli poliittista tahtoa löytyy, tällaisen politiikan käyttöönotto helpottuu euron kasvavan merkityksen ansiosta.

Alain Lipietz, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa presidentti Giscard d'Estaing, arvoisa euroryhmän puheenjohtaja, arvoisa Euroopan keskuspankin pääjohtaja Trichet, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin muistuttaa teitä siitä, kun vuonna 1992 oli edelleen täysin epävarmaa, äänestäisikö Ranska Maastrichtin sopimuksen puolesta, Jacques Delors puhui yleiskokouksessa Ranskan vihreille, joiden ajateltiin mahdollisesti antavan yhden tai kahden prosentin puuttuvat kyllä-äännet.

Hän totesi meille seuraavasti: ”Äänestäkää euroa, silloin meillä on poliittinen Eurooppa, koska jos emme rakenna poliittista Eurooppaa Euroopan valvomiseksi, ihmiset eivät hyväksy sitä, he eivät koskaan hyväksy sitä.” Hän ei onnistunut vakuuttamaan meitä. Maastrichtin sopimus hyväksyttiin, mutta mitään poliittista Eurooppaa ei luotu. Juuri tämä on se ongelma, jota nyt joudumme käsittelemään.

Miksi sitten vastustimme euroa siihen aikaan? Siihen oli perimmiltään kaksi syytä. Ensinnäkin meillä oli sellainen käsitys, että Maastrichtin kriteerit vetäisivät Euroopan vähintään viiden vuoden mittaiseen myötäsykliseen taantuma-ajan politiikkaan, ja toinen syy oli se, että emme pitäneet hyväksyttävänä sitä tapaa, jolla valuuttapolitiikka sisällytettiin Maastrichtin sopimuksella yleiseen talouspolitiikkaan. Euroopan keskuspankin riippumattomuuden vuoksi haluaisimme erottaa valuuttapolitiikan muista politiikan aloista.

Minun on rehellisesti todettava, että vaikka en vielä nykyäänkään ole vakuuttunut Maastrichtin sopimuksesta kaikkien muiden vihreiden tavoin, jossakin määrin minua kiehtovat ne muutokset, joita talous- ja rahaliiton lainsäädäntö ja sen soveltaminen ovat käyneet läpi.

On tehty kolme suurta muutosta. Ensinnäkin hintavakaus on asetettu hieman alle mutta lähelle kahden prosentin tasoa. Tällainen tavoite vaikuttaa jokseenkin järjettömältä. Nyt, kun deflaatio uhkaa maailmaa ja tilannetta pahentaa entisestään joidenkin maiden tapa leikata pikaisesti niiden ALV-prosenttia osana keynesiläistä politiikkaa, on selvää, että tavoitteen asettamista kahteen prosenttiin ei tehdä pelkästään näön vuoksi. Jos emme kykene pitämään kiinni tästä kahden prosentin tavoitteesta, vaarana on, että joudutaan asettamaan hyvin korkeat todelliset korkoprosentit.

Toinen suuri uudistus on tietysti vakaus- ja kasvusopimuksen uudistus, joka tehtiin vuonna 2005 ja jonka ansiosta nyt harjoitettava politiikka on kontrasyklinen, ja sen tavoitteena on vastata kriisiin.

Kolmas suuri muutos se, miten asiat toimivat käytännössä. Tämä jatkuva vuoropuhelu, kuten parlamentti on korostanut, Euroopan keskuspankin pääjohtaja Trichet'n, komission jäsen Almunian, euroryhmän puheenjohtaja Junckerin ja komission puheenjohtaja Barroson välillä on tarkalleen ottaen itsessään Maastrichtin sopimuksen vastainen. Katson, että tämänkaltaisen yhteistyö esimerkiksi Euroopan keskuspankin pääjohtaja Trichet'n ja komission jäsen Almunian välillä on samanarvoinen kuin Yhdysvaltojen keskuspankin pääjohtajan Bernanken ja valtionvarainministeri Paulsonin välinen vuoropuhelu, joka on myönteisen ja toivottavan suuntauksen mukainen. Mitä on vielä tehtävä? Toteaisin yksinkertaisesti, että meidän on sovellettava perusteellisesti Maastrichtin sopimuksen hyviä asioita.

Kuten useat minua ennen puheenvuoronsa pitäneet ovat todenneet, todellinen ongelmamme on valuuttakurssin määrittäminen. Valuuttakurssin asettamistehtävä osoitetaan neuvostolle. Meidän on löydettävä tapa varmistaa se, että neuvosto asettaa valuuttakurssin, joka ei ole vain jokin Euroopan keskuspankin sattumanvaraisesti päättämä korkoprosentti, vaan sen on todellakin vastattava teollisuuspolitiikkaa. Meidän on löydettävä asianmukaiset keinot tämän toteuttamiseen.

Toiseksi totean, että Euroopan keskuspankin tavoitteena ei ole pelkästään pitää tasoa lähellä kahta prosenttia, vaan myös soveltaa Euroopan politiikkaa, ja tällä tarkoitan Lissabonin ja Göteborgin strategioita. Meidän on harjoitettava sellaista politiikkaa, jonka avulla voimme rahoittaa uudelleen Euroopan keskuspankin yksityislainat ja rediskontata ne, Göteborgin ja Lissabonin strategioiden mukaisesti.

Lopuksi totean, että kuten jo aikaisemmin on mainittu, valvontaa on harjoitettava koko Euroopan laajuisesti, ja Euroopan keskuspankki on parhaassa asemassa tämän tehtävän hoitamiseen.

Ilda Figueiredo, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) On valitettavaa, että emme hyödynnä tätä tilaisuutta ja tarkastele perusteellisesti uusliberaalien ja monetarististen menetelmien käyttöönoton seurauksia – käyttämällä euroa tekosyynä – jotka ovat osaltaan vaikuttaneet nykyiseen vakavaan yhteiskunnalliseen tilanteeseen ja kasvavaan eriarvoisuuteen, työttömyyteen, epävarmoihin ja huonosti maksettuihin työpaikkoihin sekä köyhyyteen.

On mahdotonta hyväksyä sitä, että pidämme kiinni ideologisista opeista, kuten hintavakaudesta sekä vakaus- ja kasvusopimuksen irrationaalisista kriteereistä, joita käytetään verukkeena yksityistämisen edistämiseen ja yhteiskunnallisiin tehtäviin liittyvän vastuun poistamiseen valtiolta. Tällaiseen lähestymistapaan sisältyy

myös ajatus minimivaltiosta ja entistä paremmasta yksityisen alan tehokkuudesta sekä tavoitteesta hyväksyttää niin kutsuttu maltillinen palkkapolitiikka, joka itse asiassa johtaa matalien nimellisten palkkojen nousuun ja jopa todellisten palkkojen alenemiseen, kuten eräs portugalilainen tapaus valitettavan selvästi osoittaa.

Emme voi hyväksyä Euroopan keskuspankin epäaitoa riippumattomuutta. Se on hidastellut korkoprosenttien laskemista koskevien päätösten tekemisessä, ja se pitää euroa ylisuurena arvossa yksinomaan sellaisten maiden suojelemiseksi, joilla on muita kehittyneempi talous sekä vaikutusvaltaisemmat talous- ja rahoitusryhmät. Näin pahennetaan herkimpien talouksien ja niiden ihmisten vaikeuksia, joilla on muita vähemmän varallisuutta.

Tämä Euroopan keskuspankin politiikka on johtanut Euroopan talouden kutistumiseen, mikä osoittaa selvästi sen, että viitekorkoprosentteja on laskettava entisestään. Kun työntekijöiden ja eläkeläisten ostovoima on laskenut viimeisen 10 vuoden aikana, talous- ja rahoitusryhmien voitot ovat yltäneet korkeimpaan tasoonsa 30 vuoden aikana, mikä on saanut aikaan iloa ja tyytyväisyyttä, kuten olemme täällä parlamentissa kuulleet. Jopa nyt kriisitilanteessa, jonka ne ovat aiheuttaneet, ne valtiollistavat aiheutuneet vahingot voidakseen sitten taas yksityistää voitot, kun taas työntekijät, mikro- ja pienyrittäjät, eläkeläiset ja työttömät kärsivät kriisin seurauksista suoranaisesti ja parhaimmassa tapauksessa vain vähän. Katsotaanpa vaikka, mitä tapahtuu rahoituslalla, jolla eräät pankit ovat jo kasvattaneet tuottoeroja (spread) useammin kuin kerran sitten rahoituskriisin alkamisen ja jolla veloitettavat marginaalit ovat kaksinkertaistuneet kahden vuoden aikana, jolloin uusien luottojen kohdalla ehtoja tiukennetaan entisestään.

Sen vuoksi painotamme sitä, että on pikaisesti keskeytettävä tällaiset uusliberaalit ja monetaristiset menettelytavat, tehtävä loppu vakaussopimuksesta, veroparatiiseista sekä Euroopan keskuspankin epäaidosta riippumattomuudesta. Sen vuoksi vaadimme, että Euroopan unionin budjettia nostetaan pikaisesti ja merkittävästi ja että se perustuu tulojen ja varallisuuden oikeudenmukaiseen jakoon, jolloin taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden toimet ovat todellisia ja jolloin hylkäämme vanhaa kaavaa toistavat toimet. Tarkoitin tällä niin sanottuja ”pelastakoon itsensä ken voi” -toimia, joiden ansiosta rikkaista tulee entistä rikkaampia ja köyhistä entistä köyhempiä, minkä yhä kasvava eriarvoisuus ja erot euroalueen talouksien kesken on selvästi osoittanut.

Sen vuoksi vaadimme, että tuetaan tuotantoa ja mikro-, pien- ja keskisuuria yrityksiä, parannetaan julkisten palvelujen laatua, helpotetaan luoton saamista ja parannetaan perheiden, eikä pelkästään vähäosaisten vaan myös keskiluokan perheiden, ostovoimaa, luodaan uusia työpaikkoja sekä vähennetään miljoonien maissamme asuvien ihmisten köyhyyttä ja kärsimystä.

Puhetta johti

varapuhemies **Gérard ONESTA**

Nigel Farage, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kehotan todellakin nauttimaan euron 10. syntymäpäivästä, koska epäilen vahvasti sitä, että juhlisitte sen 20. syntymäpäivää. Se, mitä olemme tämän aamun aikana nähneet, muistuttaa vanhoista Neuvostoliiton ajoista. Muistatko, kun viisivuotissuunnitelmien ilmoitettiin olevan menestys, ennen kuin niitä oli edes käynnistetty, ja samalla puhuttiin paljon ennätyksellisistä sadoista ja hienoista traktoreiden tuotantoluvuista? Hyvin pitkälti samoin kuin niinä päivinä meihin ovat suhtautuneet toinen toisensa jälkeen ikääntyvät byrokraatit, joita ei ole edes vaaleilla valittu, kun he ovat kertoneet meille, mikä valtava menestys tämä koko asia on ollut. Tällainen on suorastaan itsepetosta.

Ajatus siitä, että EKP on tehnyt hyvää työtä, on erikoinen. Viime heinäkuussa Euroopan keskuspankki nosti korkoprosentteja juuri samaan aikaan, kun markkinat alkoivat romahtaa, ja korkoprosentit laskivat kaikkialla muualla maailmassa. En tosin pidä mitään tästä kovin yllättävänä, koska eurossa on kyse pelkästään siitä, että poliittinen luokka tuputtaa omaa tahtoaan Euroopan kansoille. Pitäkää mielessä, että ainoastaan kaksi maata, Tanska ja Ruotsi, järjestivät kansanäänestyksen eurosta, ja kummatkin sanoivat ”ei”, sen pienen sanan, jota te yritätte kaikin keinoin välttää.

Euroaluetta ei ole koskaan testattu, mutta pian testataan. Espanja on taloudellinen ongelma. Italian, kuten eras saksalaiset ekonomistit aikoinaan totesivat, ei olisi koskaan pitänyt liittyä euroalueeseen, mutta mielestäni meidän olisi syytä keskittyä nyt Kreikan tilanteeseen. Tuhannet nuoret osoittavat mieltään kaduilla ja vaativat maidensa hallituksia tekemään jotakin, vaativat maidensa hallituksia laskemaan korkoprosentteja ja vaativat niiltä devalvaatiota. Mutta Kreikan hallitus on sidottu euron pakkopaitaan. Se ei voi tehdä yhtään mitään. Tulevaisuudessa pidettävät yleisvaalitkaan eivät saa aikaan Kreikassa minkäänlaisia muutoksia. Kun ihmisiltä

on otettu pois heidän kykynsä määritellä oma tulevaisuutensa vaaliuurnan kautta, pelkäänpä, että silloin väkivallasta tulee ainoa looginen vaihtoehto.

Se, mitä olette eurolla saaneet aikaan, on ihmisten pyydystäminen taloudelliseen vankilaan. Olette pyydystäneet ihmiset "Völkerkerkeriin", kansakuntien vankilaan, josta ulospääsyyn tarvitaan valtavaa rohkeutta. Siihen tarvitaan johtajuutta tai mahdollisesti väistämätöntä talouden romahdusta. Voitte buuata, voitte pilkata, mutta muistakaa tämä: euroalueen ulkopuolella oleva Iso-Britannia on onnistunut devalvoimaan valuuttansa, ja se on onnistunut laskemaan korkoprosentteja. Olemme kyenneet tekemään asioita, joita meidän oli tehtävä. Pilkatkaa vain, jos haluatte, mutta oletteko huomanneet, että arvopaperimarkkinoilla tänä aamuna Kreikan arvopapereilla käydään kauppaa 233 korkeammilla peruspisteillä kuin Saksan arvopapereilla? Tiedän, että suurin osa teistä täällä istuntosalissa ei edes tiedä, mitä tämä tarkoittaa, ja ne, jotka tietävät, pyrkivät parhaansa mukaan olemaan piittaamatta tästä asiasta. Voitte jatkaa silmienne ummistamista tosiasioilta, jos haluatte. Voitte olla piittaamatta markkinoista, jos haluatte, mutta ajan mittaa markkinat eivät ole piittaamatta teistä.

Roger Helmer (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, viimeisen 200 vuoden aikana on tehty vähintään puoli tusinaa yritystä luoda yhteisvaluuttoja tai kiinteitä valuuttakurssimekanismeja. Kaikki yritykset ovat epäonnistuneet, kaikki ovat vahingoittaneet yrityksiin osallistuneita, ja näin asia on myös euron kohdalla. Epäilijöiden kauan ennustama epätasapaino alkaa vaikuttaa. Italian kilpailukyky on luhistunut. Espanjan kokemusta voi verrata härkätäistelun härkään: alussa ylpeä ja vahva, mutta lopussa se vuotaa verta kuolemaansa asti hiekalla. Kreikan viimeaikaisilla levottomuuksilla on selkeä yhteys työttömyyteen, joka on seurausta yliarvostetusta eurosta. Arvopapereiden tuottoerojen kasvu Kreikan ja Saksan välillä on saavuttanut ennennäkemättömän tason, yli 200 peruspistettä.

Markkinat spekuloivat euron luhistumista. Me Britanniassa voimme kiittää taivasta siitä, että säilytimme oman valuuttamme, emmekä kuulu euroalueen kuin hidastuskuvassa etenevään junanromuun. Hyvää syntymäpäivää euro!

Puhemies. - (FR) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Richard Corbett (PSE), kirjallinen. - (EN) Gordon Brownin (neuvoston silloisen puheenjohtajan) parlamentille ministerineuvoston puolesta esittämästä vaihtokurssien lukitsemista kyseisen päivän tasolle ja euron luomista koskevasta ehdotuksesta järjestetyn äänestyksen kymmenes vuosipäivä on tilaisuus juhlia maailman tämän hetken toisen johtavan valuutan menestyksen, vakauden ja vahvuuden kymmentä vuotta.

Nykyiseen talouskriisiin yhdistyisi valuuttamarkkinoiden myllerrys, jos pesetat, liirat, drakmat ja niin edelleen heilahtelisivat edelleen erillisinä valuuttoina villisti toisiaan vasten. Euro on ollut alueensa jäsenille vakauden peruskivi, kuten nähdään Islannin ja Irlannin vastakkaisista kohtaloista.

Vuosipäivä on myös tilaisuus keskustella siitä, onko Yhdistyneen kuningaskunnan pitkän aikavälin taloudellinen tulevaisuus euroalueen jäsenyydessä. Yhdistynyt kuningaskunta pystyy tietysti lyhyellä aikavälillä toimimaan ilman euroa, mutta ajan myötä me joudumme häviölle: eurooppalaisilla markkinoilla liikeyrityksiämme haittaavat valuutan muuntokustannukset ja suojauskustannukset, joita niiden kilpailijoilla ei ole, ja eurooppalaisille markkinoille investoijat ovat mieluummin tärkeimmällä valuutta-alueella kuin pienemmällä.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), kirjallinen. - (EL) Euroopan parlamentin talous- ja rahaliiton (EMU) kymmenvuotispäivälle omistettu juhlaistunto kapitalistisen järjestelmän vakavan kriisin aikana noudattaa Euroopan parlamentin samasta aiheesta antamia toistuvia päätöslauselmia ja mietintöjä, ja se on jälleen uusi yritys kaunistella perustason ja työllisyyden vastaista EU:n politiikkaa, jossa sosialismin loppumisen jälkeen edettiin Maastrichtin sopimukseen ja sen kaikenkattavaan hyökkäykseen työhön liittyviä oikeuksia ja vapauksia vastaan.

EMU, Euroopan keskuspankin perustaminen ja euron liikkeellelasku ovat välttämättömiä lenkkejä pääoman edistämässä kapitalistisen uudelleenjärjestelyn ketjussa, jotta se voi puolustaa itseään työntekijöiden vaatimuksia vastaan ja turvata kannattavuutensa kiihdyttämällä työläisluokan ja perustason luokkien hyväksikäyttöä.

Hintojen vakautta, inflaation vähentämistä ja talouksien suojelua riskeiltä ja kriiseiltä koskevat perustelut ovat osoittautuneet löysiksi. EMU:lla suojellaan monopolien etuja ja edistetään yksityistämistä ja fuusioitumista.

Tällä vuosikymmenellä työntekijät ovat nähneet, kuinka heidän tulonsa romahtavat, teollisuussuhteet huononevat, heidän vakuutusoikeutensa haihtuvat ja terveys- ja koulutuspalvelut huononevat ja ne muutetaan yksityisiksi hyödykkeiksi.

Työntekijät hylkäävät Euroopan yksisuuntaisen tien ja sen kannattajat sekä Lissabonin strategian ja Lissabonin sopimukset, ja he taistelevat EMU:a ja EU:ta itseään vastaan perustason vallan ja perustason talouden puolesta.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), kirjallinen. – (PL) Keskustelussa eurosta haluan kiinnittää huomion kolmeen kielteiseen näkökohtaan sen tulosten osalta.

Ensinnäkin euron käyttöönottohetkestä alkaen, toisin sanoen vuodesta 2002 vuoteen 2007, kolme euroalueeseen kuulumatonta jäsenvaltiota (Yhdistynyt kuningaskunta, Ruotsi ja Tanska) kehittyivät nopeammin kuin euroalueeseen kuuluvat maat. Kyseisten maiden bruttokansantuote kasvoi miltei kaksi kertaa nopeammin kuin euroalueella keskimäärin, ja työttömyyden taso oli alhaisempi.

Toiseksi, nykyisen rahoitus- ja talouskriisin vaikutusten torjunta on selvästikin tehokkaampaa noissa maissa kuin euroalueella. Yhdistyneen kuningaskunnan, Ruotsin ja Tanskan keskuspankit laskivat hyvin nopeasti ja selkeästi korkoja ja varmistivat samalla kaupallisten pankkien maksukyvyn. Näyttää myös siltä, että kyseisten maiden harjoittama veropolitiikka on tehokkaampaa kuin euroalueen veropolitiikka.

Kolmanneksi, euroalueeseen liittymiseen valmistautuvien uusien jäsenvaltioiden on täytettävä monet raha- ja veropolitiikan vaatimukset kaksi vuotta ennen liittymistä. Jotkin näistä vaatimuksista ovat keskenään ristiriidassa, kuten se, että on kuuluttava valuuttakurssimekanismiin ERM II – ja siksi kansallisen valuutan vaihtokurssi suhteessa euroon on säilytettävä vaihteluvälissä $\pm 1,5$ prosenttia – ja samalla ylläpidettävä matalaa inflaatiotasoa. Kansallisen valuutan devalvaatiopaineen vastustaminen tarkoittaa keskuspankkien osallistumista, mikä tarkoittaa, että liikkeelle lasketaan suurempia määriä kansallista valuuttaa, mikä ilmiselvästi lisää inflaatiopainetta. Koska komissio haluaa rohkaista uusia jäsenvaltioita, sen pitäisi harkita tämän ilmiselvän epäjohtamukaisuuden poistamista.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan talous- ja rahaliitto aloitti toimintansa 1. tammikuuta 1999, ja yksitoista EU:n jäsenmaata otti samalla yhteisen rahan käyttöön. Euro täytti 10 vuotta 1. tammikuuta 2009. Samalla Slovakiasta tuli 16. euromaa.

Aivan kuten Jean-Claude Juncker totesi parlamentille puhuessaan, on euro nimenomaan ”vakauden ankkuri”. Tämän ovat euroalueen ulkopuolelle jättäytyneet maat tulleet kipeästi huomaamaan.

Vaikka 10-vuotiaan euron juhlintaa varjostavat huolet taantuman mahdollisesta syvenemisestä, luotan euroalueen kykyyn nousta kriisistä. Tämä vaatii unionilta kuitenkin huomattavia ponnistuksia. Viimeisimpien arvioiden mukaan sovitun elvytyspaketin vaikutus on jäämässä kaavaillusta alueen 1,5 prosentin bruttokansantuotteesta huomattavasti. Nykyarvioiden mukaan vaikutus liikkuu 0,6 prosentin paikkeilla. Lisäelvytys on tarpeen.

Euro on ollut kiistaton menestys, mutta ilman jatkuvaa työtä se ei olisi onnistunut. Nyt on vahvistettava Euroopan roolia finanssimarkkinoiden valvonnassa. Talous- ja rahaliiton peruseriaatteista ja kriteereistä on pidettävä kiinni.

Zita Pleštinská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Eurosta tuli 1. tammikuuta 2009 Slovakian virallinen valuutta. Siitä päivästä lähtien Slovakian lipun kolmen mäen päällä oleva kaksoisristi on myös ollut yhden euron ja kahden euron kolikoissa, ja se on pantu liikkeelle koko euroalueella.

Tuo päivä oli historiallinen hetki Slovakielle, ja me slovakialaiset olemme hyvin ylpeitä siitä, että olemme entisestä sosialistimaiden ryhmästä ensimmäinen, joka otti euron käyttöön tänä euroalueen symbolisena 10-vuotisjuhlavuonna.

Olen kiitollinen siitä, Slovakian nykyinen hallitus on yhtynyt Mikuláš Dzurindan sitoumukseen, sillä hänen kabinettinsa hyväksyi syksyllä 2004 suunnitelman korvata koruna eurooppalaisella valuutalla ja määräsi tavoitepäivämääräksi vuoden 2009 alun.

Euroopan parlamentin lavalla on myös soveliaista kiittää Slovakian kansaa, koska juuri he olivat tärkeimpiä toimijoita haastavissa mutta välttämättömissä ”Dzurindan uudistuksissa”, ja he pysyivät lujina ja autoivat Slovakiaa kehittämään menestyksekkääksi eurooppalaiseksi maaksi.

Tammikuun 1. päivästä vuonna 2009 alkaen euro yhdistää Slovakian kansan unioniin joka päivä.

Hyvästi koruna, tervetuloa euro.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Euroopan yhtenäisvaluutan käyttöönotto kymmenen vuotta sitten oli päätös prosessille, jonka vaikutukset ulottuvat paljon pelkkää talousalaa kauemmas. Talous- ja rahaliiton loppuun saattaminen todisti jäsenvaltioiden sitoutumisesta EU:n taloudellisen ja poliittisen yhtenäisyyden turvaamiseen.

Euron menestys on siksi menestystä prosessissa, jossa rakennetaan yksikköä, jonka tarkoituksena on edistää eurooppalaisia arvoja kansainvälisellä tasolla ja vahvistaa Euroopan unionia liike- ja rahoitussuhteiden tärkeimpänä toimijana maailmanlaajuisessa taloudessa.

Minä uskon, että euroon käyttöönoton tuomat edut, jotka liittyvät makrotaloudelliseen vakauteen, hintojen vaihtelun huomattavaan vähenemiseen, työpaikkojen luomisen edistämiseen ja tuottavuuden lisääntymisen tukeen, joita kaikkia tukee ulkoisten kriisien parempi vastustuskyky, oikeuttavat kaikki uusien jäsenvaltioiden suorittamat ponnistelut lähentymiskriteerien täyttämiseksi mahdollisimman pian ja euroalueeseen liittymiseksi.

Richard Seeber (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Euron käyttöönotosta 1. tammikuuta 1999 alkaen yhtenäisvaluutta on monissa suhteissa osoittautunut tärkeäksi tekijäksi EU:n talouden vakaudessa. Yhtenäisvaluutta on ennen kaikkea eurooppalaisten vaihtojen liikkeellepaneva voima: vaihtokurssien katoaminen euroalueen valtioissa on merkittävä ja huomattava etu kansalaisille, ja se edistää liikkuvuutta EU:ssa.

Ilmiselvien etujen lisäksi euro on myös osoittautunut ankkuriksi rahoituskriisissä. Vain monien jäsenvaltioiden ja kansallisten talouksien käyttämällä merkittävällä valuutalla voidaan pehmentää talousromahduksen järkyttäviä seurauksia. Rahaliitto merkitsee, että makrotaloudellisia keinoja voidaan käyttää kansainvälisellä tasolla ja että rahoituskriisiin voidaan vastata aktiivisesti.

Loppujen lopuksi kuitenkin euro on symboli Euroopan yhdentymiselle ja sille pitkälle tielle, jonka Euroopan kansa on jo yhdessä matkannut. Rahaliitto on seuraava looginen vaihe talousliiton jälkeen, ja sen pitäisi myös tasoittaa tietä syvemmälle Euroopan yhdentymiselle.

Iuliu Winkler (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kun melkein vuosi sitten vietettiin Euroopan keskuspankin (EKP) ja talous- ja rahaliiton (EMU) kymmenettä vuosipäivää, korostettiin, että kymmenen olemassaolovuotensa aikana EMU:n saavutukset ovat olleet valtaisa menestys.

Mielestäni tämä arvio on sangen sopiva, koska uskon vahvasti, että on tärkeää, että jäsenvaltiot osoittavat solidaarisuuttaan yhteisissä toimituksissaan rahoituskriisin vaikutusten torjumiseksi ja maailmanlaajuisen talouskriisin haitallisen vaikutuksen vähentämiseksi. Euroopan taloustilanne on nyt horjuvimmillaan sitten toisen maailmansodan lopun. Kun tässä tilanteessa vietämme euron käyttöönoton kymmenettä vuosipäivää, meidän on keskitettävä huomiomme tärkeimpiin Euroopan yhdentymistä koskeviin hankkeisiin.

Euroopan yhtenäisvaluutan käyttöönotto ja EMU:n luominen olivat yhteisiä päätöksiä, jotka tehtiin eurooppalaisiin arvoihin perustuvan yhdenmukaisuuden ja yhteenkuuluvuuden nojalla. Tällaista asennetta tarvitsemme myös tänä vuonna, jotta voimme laatia ja panna menestyksekkäästi täytäntöön toimenpiteitä, joilla rahoituskriisiä voidaan torjua. Euroopan kilpailukykyä on pidettävä euroalueella yllä, ja sitä on vauhditettava niissä jäsenvaltioissa, jotka valmistautuvat liittymään euroalueeseen. EMU:n jäsenten erilaisten etujen on lisäksi väistytävä EU:n yhteisten taloudellisten etujen tieltä.

Puhetta johti

varapuhemies **Martine ROURE**

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Yksityiskohtaiset äänestystulokset: katso pöytäkirja)

6. Äänestykset

6.1. Yhteistyö siviili-ilmailun turvallisuuden sääntelyssä (A6-0468/2008, Paolo Costa) (äänestys)

6.2. Muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteinen kauppajärjestelmä (kodifioitu toisinto) (A6-0510/2008, Diana Wallis) (äänestys)

6.3. Eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, jakautumisiin, osittaisjakautumisiin, varojensiirtoihin ja osakkeidenvaihtoihin sekä sääntömääräisen kotipaikan siirtoon jäsenvaltioiden välillä sovellettava yhteinen verojärjestelmä (kodifioitu toisinto) (A6-0511/2008, Diana Wallis) (äänestys)

6.4. Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen päätöksistä tehtyihin valituksiin sovellettava kieliä koskeva järjestely (A6-0508/2008, Costas Botopoulos) (äänestys)

6.5. Kauppa- ja taloussuhteet Länsi-Balkaniin (A6-0489/2008, Bastiaan Belder) (äänestys)

6.6. Yhteinen maatalouspolitiikka ja maailman elintarviketurva (A6-0505/2008, Mairead McGuinness) (äänestys)

6.7. Lissabonin sopimuksen mukaisen kansalaisvuoropuhelun kehitysnäkymät (A6-0475/2008, Genowefa Grabowska) (äänestys)

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, meillä näyttää nyt todella olevan sangen paljon nimenhuutoäänestyksiä, mikä on hieman ärsyttävää minun kaltaisilleni ihmisille, joiden koneet eivät toimi. Voisinko siksi kirjauttaa kyllä-äännet kaikkiin ja pyytää teknikkoo apuun?

6.8. Direktiivien 2005/29/EY 2006/114/EY saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä, täytäntöönpano ja voimaansaattaminen (A6-0514/2008, Barbara Weiler) (äänestys)

6.9. YKP ja ekosysteemiperustainen lähestymistapa kalastuksen hoidossa (A6-0485/2008, Pedro Guerreiro) (vote)

6.10. Yhteisön politiikan puitteet torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi (A6-0443/2008, Christa Klauß) (äänestys)

6.11. Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattaminen (A6-0444/2008, Hiltrud Breyer) (äänestys)

6.12. Siirtokelpoista arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset (uudelleenlaatiminen) (A6-0497/2008, Wolf Klinz) (äänestys)

6.13. Julkinen talous EMUssa 2007–2008 (A6-0507/2008, Donata Gottardi) (äänestys)

*

* *

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, minulla on seuraava pyyntö. Kun meillä on täällä juhla-istuntoja, kamera on aina istumisalueen keskellä. Kuvaajien ei ole kovinkaan helppoa työskennellä siellä, ja myös jäsenille on ongelma, että työskentelypaikassamme on kamera. Emmekö voisi muuttaa paikkajakoa, jos haluamme, että kamerat ovat täällä? Jos emme voi, jonkun on ehdottomasti keksittävä parempi tekninen ratkaisu.

Puhemies. – (FR) Kuulemme toimivaltaisia viranomaisia.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, yritin koko äänestysmenettelyn ajan kiinnittää vahtimestarin huomion antaakseni äänestysesityksen, mutta koska johditte äänestystä niin loistavasti ja selvisimme siitä niin nopeasti, vahtimestari ei ole vielä ehtinyt luokseni. Pitelen paperinpala, jossa pyydetään, että saisin antaa kaksi äänestysesitystä Mairead McGuinnessin ja Hiltrud Breyerin mietinnöistä. Olisin kiitollinen, jos antaisitte minun tehdä niin.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, jos minullakin olisi samanlainen kärsivällisyys. Minun pyyntöni on myös matkalla teille.

7. Äänestysesitykset

Suulliset äänestysesitykset

- Mietintö: Bastiaan Belder (A6-0489/2008)

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, olen erittäin iloinen voidessani puhua tässä hienossa parlamentin istuntosalissa, joka on täynnä jäseniä kaikista 27 jäsenvaltiostamme. Minulla on harvoin tällaista tilaisuutta saada niin monet kuuntelemaan itseäni.

Minun on tässä tilanteessa selitettävä, miksi äänestin Bastiaan Belderin kauppa- ja taloussuhteista Länsi-Balkaniin laatiman mietinnön puolesta. Kannatan täysin sitä, että Euroopan unioni tekee näiden Balkanin maiden liittymisestä Euroopan unionin mahdollisimman helppoa. Minun mielestäni on tärkeää, että taloudellinen tuki olisi tähän mennessä osoitettua tukea suurempaa ja että meidän olisi mahdollistettava Balkanin valtioiden ja Euroopan välisten yhteyksien lisääminen, kehitettävä matkailua ja annettava kaikkien Balkanin kansalaisten, nuorten ja vanhojen, elää parempaa elämää kuin tähän saakka.

- Mietintö: Mairead McGuinness (A6-0505/2008)

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi vain ilmoittaa, että painoin väärää nappia Mairead McGuinnessin mietinnöstä äänestettäessä. Tuen itse asiassa täysin Mairead McGuinnessin elintarviketurvasta laatimaa mietintöä, mutta korjaan asian myöhemmin asiasta vastaavien yksiköiden kanssa.

Olen erityisesti samaa mieltä siitä, että meidän on sovellettava YMP:tä vastataksemme huoliin elintarviketurvasta, ja siitä, että maanviljelijät tarvitsevat vakaan poliittisen ympäristön suunnitellakseen tulevaisuutta. Varmuutta meillä ei voi olla, mutta meillä on ehdottomasti oltava jonkin verran vakautta.

Lisäksi tuen sitä, että markkinat yksin eivät voi turvata tuottajille tuloja, ja kehotan myös tekemään yksityiskohtaisen vaikutustenarvioinnin erityisesti muun muassa elintarviketurvallisuuden osalta. Jos käsitellään tiettyjä EU:n ehdotuksia esimerkiksi kasviensuojelun osalta, tarvitaan jälleen asianmukainen yksityiskohtainen vaikutustenarviointi, ja elintarviketurvallisuus on otettava huomioon kyseistä arviointia tehdessä.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää kollegoita siitä, että he ovat kannattaneet tätä mietintöä, ja Marian Harkinia hänen tuestaan.

Se on selkeä lausunto parlamentin maatalouspolitiikkaa koskevasta kannasta ei pelkästään Euroopan tasolla vaan myös maailmanlaajuisesti. Erityisesti – ja tämä on tärkeää – siinä kehoitetaan, että maatalouspolitiikkaa kohdennetaan uudelleen kehitysmaissa ja annetaan apua, jotta elintarvikkeiden tuottajat voivat toimia paikallisesti. Minun mielestäni Euroopan unionin tähän tarkoitukseen osoittamat miljardi euroa ovat askel oikeaan suuntaan.

Tuon tietenkin omaa mietintöäni. Minä pidän sitä tulevaisuuden suunnitelmana sille, miten parlamentti käsittelee maataloutta. Vaikka keskustelu elintarviketurvasta onkin jo poistunut poliittisilta esityslistoilta, meillä on edelleen käsissämme ongelma, joka koskee 30 000:ä nälkään ja aliravitsemukseen kuolevaa lasta.

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen, että annoitte minulle tilaisuuden selittää, miksi pidätydyin äänestämästä Mairead McGuinnessin mietinnöstä. Siinä keskitytään Euroopan unionin kannalta hyvin tärkeään näkökohtaan, joka on se, että on ehdottoman välttämätöntä taata elintarvikehuolto niille ihmisille, jotka näkevät nälkää ja joilla ei ole asianmukaista elintarvikehuoltoa. Kukaan ei voisi vastustaa tätä, ja minä en missään nimessä vastusta tätä. Mutta mietinnön ongelma on minun

mielestäni se, että siinä käsitellään yhteistä maatalouspolitiikkaa ja viitataan siihen, eikä siinä käsitellä sitä, että kyseistä politiikkaa on kiireellisesti ja edelleen uudistettava.

Sillä ei palvella Euroopan kansaa hyvin, sillä ei palvella Yhdistyneen kuningaskunnan viljelijöitä hyvin. Ellei tuota taakkaa oteta pois eurooppalaisilta veronmaksajilta, olemme vaikeuksissa. Kyllä, mietinnön tavoitteet ovat oikein, mutta pelkään, että ydinongelman käsittelyn osalta siinä ei onnistuta ollenkaan.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Tuen täysin useimpia Mairead McGuinnessin äsken hyväksytyn mietinnön sisältämiä ehdotuksia ja lausuntoja. Elintarvikkeiden hintojen äkillisiä vaihteluja maailmanmarkkinoilla tapahtuu yhä useammin, ja niillä on kielteisiä seurauksia.

Hintojen nousut koettelevat eniten pienituloisia perheitä, jotka käyttävät huomattavan osan varoistaan elintarvikkeisiin. Juuri nämä ihmiset tarvitsevat apua: puutteenalaisimmat ihmiset sekä kehitysmaissa että Euroopan unionissa. Olen samaa mieltä siitä, että yhteistä maatalouspolitiikkaa olisi sovellettava uusiin olosuhteisiin, jotta elintarviketurvallisuutta koskevia ongelmia voitaisiin käsitellä paremmin, ja tämän takia olisi vastustettava markkinoita ohjaavien välineiden poistamista ja EU:n maatalousmenojen vähentämistä tulevaisuuden rahoitusnäkymissä.

Elintarvike- ja maatalousjärjestön suojissa toimivan maataloustuotteiden hintoja ja niiden tuotantotekijöitä tarkkailevan kansainvälisen elimen perustaminen on hyvä ajatus, jotta kyseisiä tietoja voidaan seurata maailmanlaajuisesti ja vaihteluihin voidaan reagoida nopeasti. Minun mielestäni pitäisi harkita myös elintarvikkeiden maailmanlaajuisen varastointijärjestelmän perustamista.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen tästä tilaisuudesta selittää, miksi myös minä pidättäydyin äänestämästä tästä mietinnöstä.

Luulen, että useimmat tässä parlamentissa olisivat poliittisesta kannastaan riippumatta samaa mieltä siitä, että elintarviketurva on hyvin tärkeä. Ongelma on, että emme ole samaa mieltä siitä, mitä elintarviketurva on. Monille meistä elintarviketurva on sen varmistamista, että maailman ihmisille on riittävästi ruokaa riippumatta siitä, mistä he ovat kotoisin. Toisille se on tekosyy protektionismiin. Heille elintarviketurva merkitsee vain EU:ssa eurooppalaisille tuotettuja elintarvikkeita. Kuulen usein käytettävän määritelmää ”paikallinen tuotanto”. Kuulen ihmisten käyttävän elintarviketurvaa tekosyynä muun maailman tuonnin pitämiseksi pois, millä he tuomitsevat monista maailman köyhimmistä maista peräisin olevan korkealaatuisen viennin, ja samalla he tuomitsevat monet köyhempien maiden viljelijöistä köyhyteen.

Yhteisen maatalouspolitiikan julistaminen elintarviketurvan kulmakiveksi on hämmästyttävä lausunto, joka on murskattava.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä huomautuksista, jotka erinomainen kollegani Syed Kamall esitti tästä aiheesta. Pidättäydyin äänestämästä, koska puolueessani kehoitettiin pidättäytymään äänestämästä tästä mietinnöstä, mutta kaikki tietävät, että elintarviketurva on hyvin tärkeä aihe meille kaikille, ja siksi olen hämmästyttynyt tavasta, jolla täällä käsitellään tällaista asiaa.

Tässä tiettyssä mietinnössä – jonka puolesta luullakseni kaikki äänestimme – mainitaan ongelma, jota olimme juuri luomassa itsellemme äänestämällä kasvinsuojeluidirektiivin puolesta. Olemme juuri heikentäneet Euroopan elintarviketurvaa. Äänestämällä noin kolme minuuttia sitten tämän mietinnön puolesta me käytännöllisesti katsoen varmistimme, että maanviljelijämme eivät enää tulevaisuudessa voi kasvattaa tarpeeksi elintarvikkeita maanosallemme. Minusta tämä on kummallista. On häpeällistä, että kukaan muu ei näytä lukevan joitakin parlamentin läpi kulkevia mietintöjä.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, yksi suurimmista huolenaiheista ja yksi ratkaisusta maailmanlaajuisen elintarviketurvan osalta on riittävän ja kestävä tuotannon, ja todellakin, elintarviketurvan varmistaminen niin sanotussa kehittyneessä maailmassa, kuten täällä EU:ssa, jotta voimme viedä ylituotantoamme ja jotta emme kilpaile toisiamme vastaan maailman elintarvikemarkkinoilla, ja nosta siten hintoja alueilla, joilla ei ole ilmasto- ja maaperää, tietotaitoa tai investointeja, jotta ne voisivat tuottaa omat elintarvikkeensa.

Meidän on oltava politiikassamme hyvin huolellisia sen varmistamiseksi, että vastaamme sekä ympäristön että maailman kannalta kestävästi elintarviketuotannon tarpeeseen.

Peter Baco (NI). – (SK) Äänestin yhteisestä maatalouspolitiikasta ja maailman elintarviketurvasta laaditun mietinnön puolesta, koska siinä käsitellään kysymyksiä, joita olen johdonmukaisesti ottanut Euroopan parlamentissa ensisijaisina aiheina esiin.

Ensimmäiset kysymykset koskevat tuotantokustannusten vähentämistä, mikä johtaa suurempaan maailmanlaajuiseen kilpailukykyyn. Toinen kysymys on elintarvikemarkkinoiden vaihtelujen vähentäminen erityisesti varastoja lisäämällä. Kolmas kysymys koskee maatalouden yhteiskunnallisen merkityksen laskun pysäyttämistä lisäämällä yleistä tietoisuutta sen ainoalaatuisesta ja korvaamattomasta tehtävästä. Neljäs kysymys koskee yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) umpimähkäisen toiminnan lopettamista panemalla täytöntöön pitkän aikavälin tavoitteisiin keskittyvän politiikan systeeminen järjestelmä. Viides ja viimeinen kysymys koskee YMP:n syrjivistä periaatteista johtuvan uusien jäsenvaltioiden maatalouden rappeutumisen lopettamista ja kyseisten maiden, uusien jäsenvaltioiden, maatalouden hukattujen mahdollisuuksien käytön huomattavaa edistämistä.

- Mietintö: Genowefa Grabowska (A6-0475/2008)

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä menee suoraan koko Euroopan unionin ytimeen. Täällä me annamme enemmän rahaa, kun yritämme suostutella kansan äänestämään onnettoman Lissabonin sopimuksen puolesta. Kansalle annettiin Irlannin tasavallassa mahdollisuus, ja se teki ehdottoman selväksi, että se ei halua sopimusta, ja jos Yhdistyneen kuningaskunnan kansalle olisi annettu mahdollisuus – ja sille olisi pitänyt antaa, koska työväen hallitus lupasi niin edellisissä vaaleissa – se olisi myös äänestänyt musertavan ylivoimaisesti sopimuksen hylkäämisen puolesta.

Viestin pitäisi olla selkeä Euroopan unionissa, sen todellakin pitäisi: ihmiset eivät halua sitä. Ihmiset eivät halua enää lisää Brysselin ja Strasbourgin valvontaa. Ihmiset haluavat, että heidän omat hallituksensa ja lainsäädäntöelimensä tekevät heihin vaikuttavat päätökset. Siihen asti, että kyseinen viesti kuullaan, kaadamme lisää veronmaksajien rahaa siihen, että pakotamme ihmiset äänestyskoppeihin ja teeskentelemme, että heidät todella saadaan suostutelluksi muuttamaan mielensä. He eivät muuta.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluaisin sanoa, että tämä on erinomainen mietintö. Puhumme aina EU:n yhdistämisestä kansalaisiinsa ja siitä, että EU:n hanke ei voi edistyä ilman EU:n kansalaisten osallistumista.

Demokratiaa on kahta lajia: edustuksellista, joka meillä on tässä parlamentissa, ja osallistuvaa, jota tässä mietinnössä käsitellään. On kuitenkin tärkeää ymmärtää, että kansalaisvuoropuhelu on kaksisuuntaista. Se on vastavuoroista. Siksi EU:n toimielinten on otettava huomioon kansalaisten esittämät huolet ja ajatukset. Minun mielestäni tästä ovat oivallisia esimerkkejä vammaisten puolesta kerätty miljoona allekirjoitusta ja tässä parlamentissa tällä hetkellä käsiteltävänä oleva asiakirja.

Olen eri mieltä edellisen puhujan kanssa, koska minun mielestäni Lissabonin sopimuksen hyväksyminen antaa meille mahdollisuuden yhdistää kansalaiset EU:hun mielekkäämmällä tavalla. Meidän tehtävämme tässä parlamentissa on varmistaa, että jos hyväksymme Lissabonin sopimuksen, se toimii tehokkaasti.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, tämän mietinnön otsikosta voi päätellä paljon: ”Näkymät kehittää Lissabonin sopimuksen mukaista kansalaisvuoropuhelua”. Sillä ei ole väliä, kuten tätä parlamenttiakin on ajoittain tarpeen muistuttaa, että Lissabonin sopimus ei ole voimassa. Se on hylätty kolme kertaa monissa muodoissaan, ja hylkääjinä ovat olleet 55 prosenttia ranskalaisista äänestäjistä, 62 prosenttia alankomaalaisista äänestäjistä ja 54 prosenttia irlantilaisista äänestäjistä.

Keskitytään pikemmin otsikon ”Näkymät kehittää kansalaisvuoropuhelua” Orwellin rakkausministeriötä muistuttavaan osaan. Euroopan unionin erityisiin ilmaisuihin perehtymättömät tavalliset äänestäjät eivät saata nyt ymmärtää kuten me täällä parlamentissa, että nuo sanat tarkoittavat uuden propagandatalousarvion perustamista, jotta ihmiset saadaan suostuteltua muuttamaan mielensä.

Minun on sanottava, että kaikki Euroopan keskuspankin holvien eurot eivät saa ihmisiä vakuuttumaan luonnostaan huonosta ajatuksesta.

Vuoropuheluun kuuluu jo sen määritelmän mukaan kaksi osapuolta. EU:n on oltava valmis sekä ottamaan vastaan että välittämään. Se tarkoittaa, että sopimuksesta järjestetään kansanäänestys. *Pactio Olisiapiensis censenda est!*

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos, että annoitte minulle tilaisuuden selittää tapaa, jolla äänestin tästä mietinnöstä.

Kun luin mietinnön otsikon ”Lissabonin sopimuksen mukainen kansalaisvuoropuhelu”, se muistutti minua eräästä Mahatma Gandhin lauseesta. Kun häneltä kysyttiin länsimaisesta sivilisaatiosta, hän sanoi, että se olisi hyvä ajatus. Kun siis luin tämän otsikon ”Lissabonin sopimuksen mukainen kansalaisvuoropuhelu”,

ajattelin, että se olisi hyvä ajatus, eikö vain? Jos meillä vain olisi kansalaisvuoropuhelua. Jos meillä vain olisi kaksisuuntaista vuoropuhelua. Yksi aiemmista puhujista sanoi, että vuoropuhelu on hyvin paljon kaksisuuntainen prosessi, mutta jos tarkastellaan joitakin Lissabonin sopimuksen edistämiseksi rahoitettuja kansalaisjärjestöä, nähdään vain järjestöjä, jotka ovat sitoutuneet täysimääräisesti edistämään tätä perustavanlaatuisesti epädemokraattista sopimusta. Kuinka monia sopimusta vastustavia järjestöjä rahoitetaan tai kuinka monelle annettaisiin lupa ajaa asiaansa? Kaksisuuntaista vuoropuhelua ei ole, ja sen takia, EU:n kansalaiset päättävät hylätä Lissabonin sopimuksen, kun heille annetaan mahdollisuus ja heiltä kysytään siitä.

- Mietintö: Pedro Guerreiro (A6-0485/2008)

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos kaikille kärsivällisyydestänne täällä istuntosalissa. Halusin puhua tästä, mutta minulla on tänään aivan liikaa sanottavaa, olen niin innoissani kaikista tänään parlamentissa käydyistä äänestyksistä. Kyllä, yhteinen kalastuspolitiikka: kyllä, puhutaan kestävästä kehityksestä – mutta ne kaksi ovat luonnostaan ristiriidassa. Jos halutaan käsitellä kestävä kalastuspolitiikkaa, on käsiteltävä omistusoikeuksia ja markkinoihin perustuvia ratkaisuja. Tarkastellaan niitä maita, joissa kalastajille annetaan oikeudet, joita voidaan myydä ja siirtää sukupolvesta toiseen. Se on paras tapa varmistaa, että kalakantamme ovat kestäviä, ei jokin keinotekoinen kommunistinen menetelmä, jossa kalastuksesta on olemassa keskusjohtoinen suunnitelma. Siksi kalakantoja ryöstökalastetaan, ja me kaikki kärsimme lopuksi.

Puhemies. – (FR) Keskeytämme nyt istunnon. Palaamme äänestyselityksiin juhla-istunnon jälkeen.

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

8. Juhlaistunto – Latvia

Puhemies. – (DE) Latvian tasavallan presidentti, arvoisa Valdis Zatlers, on suuri kunnia meille kaikille toivottaa teidät tänään tervetulleeksi ensimmäiselle vierailullenne Euroopan parlamenttiin. Haluaisin aloittaa kiittämällä teitä, Euroopan unionin suhteellisen uuden jäsenvaltion presidenttiä siitä, että hyväksyitte Euroopan parlamentin kutsua puhua meille tänään, päivänä, jolloin vietämme yhteisen valuuttamme, euron, kymmenettä vuosipäivää. Tämä on ensi-ilta sanan kaikissa merkityksissä, koska tämä on ensimmäinen kerta, kun Euroopan hymni on soitettu toivottamaan vieras tervetulleeksi tänne Euroopan parlamentin täysistuntoon.

(Suosionosoituksia)

Haluaisin käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni ja mainita jälleen kerran tänään Euroopan unionin vuoden 2004 laajentumisen historiallisen merkityksen. Voi yli 60 vuotta tuoda maanne takaisin vapaaseen ja demokraattiseen Eurooppaan ja yhdistää maanosamme.

Tänään elämme rauhassa, vapaudessa ja demokratiassa. Kansalaisillamme on tulevaisuuden mahdollisuuksia, joista esi-isämme olisivat pystyneet vain uneksimaan. Meidän pitää ja pitäisi iloita siitä.

On totta, että Euroopan unionilla on nyt uusia ja vakavia haasteita. Myös Latvian kansa on joutunut kokemaan sen sangen selkeästi, esimerkiksi myös teidän maatanne koettelevan talouskriisin takia, arvoisa presidentti. Venäjän ja Ukrainan välinen kaasukriisi on antanut Latvian kansalaisille aihetta perusteltuun huoleen.

Juuri kriisin aikana ymmärrämme arvon, joka on Euroopan unionin jäsenyydellä, joka perustuu sen kansojen välisen solidaarisuuden periaatteeseen. Juuri tällaisena kriisin aikana me kaikki tunnemme yhteisön tarvetta ja tarvetta maidemme ja Euroopan unionin toimielinten väliseen yhteistyöhön.

Yhdessä olemme vahvempia, yhdessä voimme puolustaa etujamme ja arvojamme paremmin koko maailmassa. Tämän takia Euroopan parlamentti myös toivoo, että Lissabonin sopimus, jossa Euroopan unionille annetaan vahvemmat toimintavaltuudet näiden vakavien haasteiden voittamiseksi, tulee pian voimaan.

Euroopan parlamentin tämän vuoden kesäkuussa pidettävät vaalit ovat tässä suhteessa äärimmäisen tärkeät, koska haluamme ajaa Euroopan rauhan ja yhtenäisyyden hankkeen menestystarinaa yhdessä eteenpäin demokraattisessa Euroopan unionissa, jossa Euroopan parlamentilla on yhteispäätösvaltuudet miltei joka alalla.

Toivon todella, että Latvian kansalaiset – ja Euroopan unionin kaikkien muiden jäsenvaltioiden kansalaiset – ymmärtävät, että heidän äänensä on tärkeä, koska sen avulla he saavat eurooppalaiset yhteispäätösvaltuudet, ja siten heistä tulee tärkeä voima tulevissa Euroopan parlamentin vaaleissa.

Arvoisa presidentti, minulla on suuri ilo kutsua teidät nyt puhumaan Euroopan parlamentille. Haluan vielä kerran toivottaa teidät lämpimästi tervetulleeksi Euroopan parlamenttiin.

(*Suosionosoituksia*)

Valdis Zatlers, Latvian presidentti. – (LV) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, kiitän puhemiestä hänen ystävällisistä esittelysanoistaan ja hänen kutsustaan puhua Euroopan kansojen valituille edustajille. Tämä tilaisuus on minulle suuri kunnia. Minulle on suuri ilo puhua Euroopan parlamentille äidinkielelläni etenkin, koska Latvia on nyt viiden vuoden ajan ollut yksi Euroopan unionin virallisista kielistä. Puhun teille nyt aikana, jolloin ensimmäisten Latviasta Euroopan parlamenttiin valittujen jäsenten toimikausi alkaa olla loppuillaan. Kiitän teitä siitä, että olette täyttäneet velvollisuutenne kunniakkaasti.

Hyvät ystävät, tämä vuosi, vuosi 2009, on hyvin merkittävä vuosi Latvialle. Viisi vuotta sitten Latvia liittyi Euroopan unioniin ja Natoon. Näiden kansainvälisten järjestöjen jäsenyydestä tuli Latvian strateginen tavoite sen jälkeen, kun maasta tuli jälleen vuonna 1991 itsenäinen. Latvia ilmaisi selkeästi halunsa osallistua eurooppalaisiin ja transatlanttisiin talous- ja turvallisuusrakenteisiin. Euroopan demokraattisten kansojen perheen laajeneminen 2000-luvun ensimmäisellä vuosikymmenellä oli yksi dynaamisimmista muutoksista Euroopassa sitten Euroopan unionin perustamisen. Nämä olivat merkittäviä muutoksia. Eurooppalaisiin rakenteisiin liittyi kansoja, jotka oli kauan eristetty niistä väkivalloin, vaikka Euroopan unionin ytimessä olevat arvot ovat historiallisesti olleet osa näitä kansoja.

Latvia juhli viime vuoden marraskuun 18. päivänä itsenäiseksi julistautumisensa 90. vuosipäivää. Tuo vuosipäivä oli kansallemme erittäin merkittävä. Se todisti jälleen kerran järkkymättömästä halustamme elää itsenäisenä, vapaana ja demokraattisena kansana. Latvian tasavallan itsenäisyysjulistuksessa vuodelta 1918 kirjoitetaan seuraavasti: Kaikkia ihmisiä etnisestä alkuperästä riippumatta kehoitetaan antamaan tukensa, sillä Latviassa taataan kaikki ihmisoikeudet. Se on demokraattinen ja oikeudenmukainen valtio, jossa ei ole tilaa sorrolle ja epäoikeudenmukaisuudelle. Minä olen hyvin ylpeä näistä sanoista. Kolmekymmentä vuotta ennen ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen antamista Latvian tasavalta julisti uskollisuutensa sen perusarvoille ja periaatteille.

Latvia on aina tuntenut kuuluvansa Eurooppaan ja sen arvoihin, myös silloin, kun Latvia ja muut Keski- ja Itä-Euroopan kansat olivat kauan sidottuja valtioon, jossa monia arvoja tarkasteltiin erityisen aatteellisen prisman läpi. Itäblokin kansojen keskuudessa vallitsi rauha, mutta se oli vankilan pihan rauhaa. Se oli saatu aikaan tankkien, sorron ja uhkauksien avulla. Hyvät naiset ja herrat, viime vuonna Edvīns Šnoren elokuva "A Soviet Story" muistutti teitä ja koko Eurooppaa totalitarismin ideologian epäinhimillisyydestä. Meillä on yhteinen historia, mutta kohtalomme ovat olleet erilaisia. On katsottava taaksepäin menneisyyteen, jotta on mahdollista ymmärtää toinen toistaan ja katsoa tulevaisuuteen yhdessä. Siksi haluan kiittää Euroopan parlamenttia sen viime vuoden syyskuun 23. päivänä antamasta kannanotosta, jolla elokuun 23. päivä julistettiin stalinismin ja natsismin uhrien eurooppalaiseksi muistopäiväksi. Tämän kannanoton avulla Euroopan kansaa muistutetaan näistä traagisista tapahtumista Latvian ja koko Euroopan historiassa.

Nyt haluaisin tarkastella huomattavasti läheisempää historiaa. Latviasta tuli viisi vuotta sitten Euroopan unionin ja Naton jäsen. Minkälaista aikaa tämä on ollut Latvialle? Mitä kansamme on saanut? Mitä kansamme on saavuttanut ja minkälaisia haasteita meillä on vielä edessämme? Ensinnäkin halu tulla osaksi Eurooppaa kannusti demokratian lujittumista yhteiskunnassamme ja edisti demokraattisten elintemme kehitystä. Euroopan unioniin liittymisellään Latvia osoitti päättäväisyytensä oman tulevaisuutensa osalta, päättäväisyytensä perustaa tulevaisuutensa eurooppalaiselle identiteetille ja yhteisille arvoillemme: vapaudelle ja demokratialle, vastuuvollisuudelle, oikeusvaltion periaatteelle ja ihmisoikeuksille, yhdenvertaisuudelle, suvaitsevaisuudelle ja vauraudelle. Toiseksi, Euroopan unionin jäsenyys on parantanut Latvian investointiympäristöä. "Eurooppalaisella rahalla", kuten yleisesti kutsumme Euroopan unionin rakennerahastoja, on edistetty huomattavasti Latvian talouden kehitystä. Kolmanneksi voimme nauttia eduista, joita henkilöiden vapaa liikkuvuus tarjoaa. Vapaasta matkustamisesta Schengenin alueella on tullut niin tavallista ja itsestään selvää. Opiskelusta, työskentelystä ja kokemusten hankkimisesta Euroopan unionin muissa jäsenvaltioissa on tullut niin luonnollista. Neljänneksi, tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus on avannut uusia mahdollisuuksia liike-elämälle. Kaikki yrittäjät ja kuluttajat voivat toimia vapaassa ympäristössä ilman rajoja ja ilman tulleja. Tämä on erityisen tärkeää meille, maalle, jossa on pienet sisämarkkinat. Viidentenä ja kaikkein tärkeimpänä, latvialaisten äänet kuullaan Euroopassa ja eurooppalaisten äänet kuullaan maailmassa. Voimme olla ylpeitä siitä, että meillä on käytettävissämme niin ainoalaatuinen yhteistyömekanismi. Sen

avulla me kaikki voimme yhdessä etsiä aktiivisia ratkaisuja maailmanlaajuisiin haasteisiin, ilmastoon ja väestörakenteen muutokseen, energiavarmuuden vahvistamiseen, siirtolaisuutta koskeviin ongelmiin, ja rahoituskriisin tapauksessa maailmanlaajuisesti. Latvialla on nyt käytettävissään uusia poliittisia ja taloudellisia välineitä, mutta on pantava merkille, että kansamme vastuu Euroopan yhteisestä tulevaisuudesta, vastuu koko Euroopan kansan edessä, on myös kasvanut huomattavasti.

Kun katsomme taaksepäin saavutuksiimme, meidän on myös oltava kriittisiä ja tunnustettava tehdyt virheet. Euroopan unioniin liittymisen jälkeen Latvian hallitus vajosi eräänlaiseen hyvin tehdystä työstä johtuvaan raukeuteen, se oli saavuttanut tavoitteensa. Emme ymmärtäneet, että olimme vasta prosessin alussa emmekä lopussa. Euroopan unioni tarjoaa loistavia tilaisuuksia, mutta kunkin kansan ja kunkin yhteiskunnan on tartuttava niihin itse. Me emme Latviassa ole tarttuneet kaikkiin tilaisuuksiin; me emme ole aina panneet viisaasti täytäntöön koheesiopolitiikkaa tai käyttäneet hyväksemme meille tarjottuja taloudellisia mahdollisuuksia. Valtion laitostemme piti oppia, miten Euroopan unionissa eletään. Emme ole olleet tarpeeksi päättäväisiä euron käyttöönotossa; se on yksi suurimmista virheistämme, jonka olemme tehneet euron yhdentymisprosessissa, ja se on nyt rahoituskriisin aikana selkeästi nähtävissä.

Jopa kaikkein ankarimpien euroepäilijöiden on kuitenkin myönnettävä, että Latvian jäsenyys Euroopan unionissa on ollut kokonaisuudessaan myönteinen. Onko Latviassa ketään, joka haluaa palata Eurooppaan, jossa kansojen välillä on tullimuurit? Ei! Onko ketään, joka haluaa odottaa jonossa rajalla päästäkseen naapurimaahan? Ei! Onko ketään, joka haluaa palata maailmaan, jossa rajoitetaan työntekijöiden vapaata liikkuvuutta, koulutusta ja kokemusten hankkimista? Tietenkään ei! Jopa euroepäilijät tottuvat nopeasti hyviin asioihin, ja heistä tulee yksinkertaisesti epäilijöitä.

Hyvät naiset ja herrat, rahoitusjärjestelmän ja taloudellisen tilanteen huonontuminen viime kuukausina on muuttanut peruuttamattomasti kansallisten hallitusten tehtävää ja merkitystä taloudellisissa prosesseissa. Tähän asti rahoitusmarkkinat pystyivät kehittymään hyvin vapaasti. Meille vakuutettiin, että markkinoiden lait olisivat itsessään riittävän tehokkaita talouskehityksen edistämiseksi. Uskoimme, että markkinat voisivat yksinään järjestää kaiken. Niin tosiaan tapahtuu. Markkinat sääntelevät itseään. Se, mitä näemme tästä maailmanlaajuisesta kriisistä, on kuitenkin se, että rahoitusjärjestelmämme ja taloutemme kärsivät noista markkinoista, ja mikä tärkeintä, todelliset ihmiset kärsivät kriisistä. Tapahtumien kulku viime vuoden lopussa on osoittanut meille, että kansallisten hallitusten on toimittava ehdottomasti aktiivisemmin talousprosessissa. Aiempi lähestymistapa eli nukahtaminen taloushallinnon rattiin oli vastuutonta. Valitettavasti olemme heränneet liian myöhään. Niin myöhään, että huomaamme tiellä edessämme olevan esteen – taloudellisen suon – mutta emme enää pysty välttämään sitä.

Tässä tilanteessa tarvitaan monitahoista lähestymistapaa kansallisella, eurooppalaisella ja maailmanlaajuisella tasolla. Maailmanlaajuisesti on olennaista toimia koordinoitusti talouskasvun uudelleen aloittamiseksi. Se on mahdollista vain, jos rahoitusjärjestelmää varten suunnitellaan uusi rakenne ja mekanismit. On ehdottoman tärkeää valvoa järjestelmää tiukasti rajoittamatta kuitenkaan samaan aikaan aloitteita tai markkinoiden prosesseja. Vaikein haaste on tasapainon saavuttaminen. Meillä on eurooppalaisella tasolla merkittävä etu, sillä pystymme panemaan täytäntöön koordinoituja toimenpiteitä, ryhtymään yhtenäisiin toimiin ja saavuttamaan kestävä ratkaisun. Pidämme myönteisenä komission laatimaa Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa. Se on tärkeä askel pois suosta, jossa me tällä kertaa olemme.

Käytän hieman enemmän aikaa kansallisen tason ratkaisuihin. Maailmanlaajuinen rahoituskriisi on iskenyt myös Latviaan. Yksi ajatussuunta on sitä mieltä, että Latvia käy tällä hetkellä läpi yhtä dramaattisimmista pelastusoperaatioista missään rahoitusjärjestelmässä Euroopan nykyhistoriassa. Latvia työskentelee tällä hetkellä toimenpiteitä vauhdittaakseen taloutta, jotta rahoitus- ja taloustilanne voidaan vakauttaa ripeästi ja tehokkaasti. Tehtävä on vaikea, mutta pystymme voittamaan kriisin vain, jos näemme selkeästi tien ulos siitä, emmekä niin, että luulemme lyhyen aikavälin ratkaisuja pitkän aikavälin talouskehityksen näkemykseksi.

Viime vuoden lopussa kuusi Latvian parlamentissa edustettuna olevaa poliittista puoluetta, sekä hallituksesta että oppositiosta, sopi yhteisestä kannasta Latvian hallituksen laatiman talouden vakauttamissuunnitelman tueksi. Tässä sopimuksessa kiinnitetään erityistä huomiota Latvialle myönnetyn lainan käytön valvontaan. Suunnitelmassa määritellään Latvian talouden keskipitkän aikavälin painopistealat: viennin tukeminen, vapaan ja oikeudenmukaisen kilpailun tukeminen, nykyisen maksutaseen vaihtotaseen alijäämän huomattava vähentäminen ja euron käyttöönotto vuonna 2012. Euroalueeseen liittymisestä on tullut yksi kansamme tärkeimmistä strategisista tavoitteista. On tärkeää, että Latviaa ei jätetä tässä tilanteessa yksin. Kansainvälisten rahoitusjärjestöjen lisäksi myös Euroopan unionin toimielimet ja Euroopan kansat auttavat meitä selviämään tästä vaikeasta ajasta. Latvia on kiitollinen tästä solidaarisuuden osoituksesta.

Hyvät naiset ja herrat, sen lisäksi, että jokainen laajentuminen on tuonut uusia jäsenvaltioita Euroopan unioniin, se on myös tuonut uusia painotuksia sen ohjelmaan, myös ulkopoliittikkaan. Latvia liittyi Euroopan unioniin aikana, jolloin Euroopan naapuruuspolitiikkaa, sen tavoitteita, periaatteita ja täytäntöönpanomekanismeja, laadittiin. Siitä lähtien Euroopan unionin ulkopoliitiikan toimet ovat lisääntyneet erityisesti unionin itäisten naapureiden osalta. Näin on käynyt uusien jäsenvaltioiden sitoutumisen ja kokemuksen ansiosta. Latvia on aina nähnyt naapuruussuhteet laajemmassa ulottuvuudessa. Latvia toimii tulevaisuudessa edelleen aktiivisesti tämän politiikan määrittelyssä ja täytäntöönpanossa.

Tässä politiikassa ei ole kyse vain Euroopan unionin suhteista tiettyihin valtioihin eli niihin valtioihin, joiden kanssa sillä on maa- tai meriraja. Meidän on tämän politiikan puitteissa käsiteltävä Euroopan unionin asemaa ja tehtävää maailmassa. Latvia on yhdessä samoin ajattelevien kansojen kanssa kannustanut aktiivisesti Euroopan unionin tiiviimpää osallistumista sen itäisillä naapurialueilla. On laadittu uusi poliittinen aloite "Itäinen kumppanuus", jonka tehtävänä on muokata uudelleen Euroopan yhteistä naapuruuspolitiikkaa ja mukauttaa se kyseisen alueen erityispiirteisiin ja siten tehdä kyseisestä prosessista aktiivisempaa, rohkeampaa ja kunnianhimoisempaa. Latvia panee tyytyväisenä merkille Euroopan komission tähän liittyvät ehdotukset. Itäisellä kumppanuudella on sen käytännön työssä vahvistettava Euroopan unionin ja kyseisen alueen valtioiden välisiä poliittisia ja taloudellisia suhteita ja vahvistettava myös kyseisten valtioiden keskinäistä yhteistyötä. Itäistä kumppanuutta kehitettäessä on kiinnitettävä huomiota erilaistumista koskevaan periaatteeseen, yksittäiseen arviointiin ja asenteeseen kunkin kumppanin osalta. Kaikki nämä valtiot kulkevat omaa kehityskulkuaan. Niiden joukossa on valtioita, jotka haluavat Euroopan unioniin, ja valtioita, jotka ovat valinneet itselleen toisenlaiset päämäärät. Poliittikkamme onnistuu vain, jos pystymme tekemään yhteistyötä kaikkien kyseisen alueen valtioiden kanssa ja auttamaan tarvittaessa ymmärtäväisesti. Sain myös myönteisiä merkkejä yhteistyön laajentamisesta ja syventämisestä viime lokakuun Keski-Aasian vierailullani, kun kävin Kazakstanissa, Uzbekistanissa ja Turkmenistanissa. Latvia tukee edelleen aktiivisesti Euroopan naapuruuspolitiikkaa, ja sillä on aktiivinen osa sen täytäntöönpanossa. Kaikilla eurooppalaisilla kansoilla on omat kokemuksensa historiasta ja omat mahdollisuutensa työskennellä yhteisissä hankkeissamme Euroopan unionin hyväksi. Latvian erityispanos itäiseen ulottuvuuteen on kahdenvälisissä suhteissamme osoitettu keskinäinen luottamus, joka perustuu yhteiseen historian kauteen, ja tästä luottamuksesta syntynyt asiantuntemus. Latvian velvollisuus on hyödyntää näitä erityisiä oloja, jotka voivat kadota seuraavan kymmenen vuoden aikana. Monien vuosikymmenten päästä Latvia on itäisin silmin katsottuna vain yksi Euroopan unionin jäsenvaltioista, ei portti Eurooppaan. Hyödyntämällä näitä etuja Latvia pitää yllä aktiivista poliittista vuoropuhelua edistääkseen Euroopan unionin ja sen arvojen ymmärtämistä paremmin naapurimaissa ja selkeyttääkseen siten Euroopan naapuruuspolitiikan ja Itäisen kumppanuuden tavoitteita. Se on yhteinen etu, ja meillä on tilaisuus kuulla, mitä naapurivaltiot ajattelevat tulevasta suhteistaan Euroopan unionin kanssa. Olen vakuuttunut siitä, että Euroopalle olisi hyödyllisintä, mikäli Itäinen ulottuvuus aloitettaisiin aikaisin Tšekin tasavallan puheenjohtajakaudella.

Hyvät naiset ja herrat, kysymys energiavarmuudesta on hyvin äskettäin muodostunut ajankohtaiseksi Tšekin puheenjohtajakauden ensimmäisten päivien aikana. Rahoitus- ja talouskriisi on omalla tavallaan suhdanteista riippuvaa. Energiavarmuuteen ja kestäviin energialähteisiin liittyvät kysymykset ovat kuitenkin aina Euroopan ja koko maailman poliittisella esityslistalla. Niistä on tulossa koko ajan kiireellisempiä. Energiavarmuudella on silmiinpistävä ulkoinen ulottuvuus. Se tarkoittaa, että tätä kysymystä ei voida tarkastella erillään maailman tilanteesta. Viimeaikaiset tapahtumat Ukrainassa ja konflikti Georgiassa ovat tästä todiste. Jopa aivan viime aikoina Euroopan unionin jäsenvaltiot pitivät energiaa kysymyksenä, joka on ratkaistava kansallisella tasolla eikä Euroopan unionin tasolla. Viime vuoden tapahtumat energia-alalla, katkot energiatoimituksissa, energiavarojen hupeneminen ja hintojen vaihtelu, ovat auttaneet luomaan Euroopan unionin jäsenvaltioiden välille yhteisymmärryksen siitä, että yhteistä energiapolitiikkaa tarvitaan. Energian ja politiikan kohdatessa tärkein tehtävämme on säännöllisen, riittävän, taloudellisen, kestävän ja ympäristöystävällisen energiahuollon varmistaminen.

On pakko myöntää, että Euroopan unionin menestys tällä alalla on ollut vain sekalaista. Joissakin asioissa, joista ympäristöystävällisen energiatalouden kehittäminen on esimerkki, olemme hyväksyneet Euroopan tasolla kunnianhimoisia tavoitteita, joihin pyrkiminen meidän on nyt aloitettava. Muissa asioissa – energialähteiden erilaistamisessa Euroopan tasolla ja energian yhtenäismarkkinoiden luomisessa – olemme aivan matkamme alussa. Muutaman viime päivän tapahtumat, muun muassa Venäjän kaasutoimitusten katkaiseminen, ovat saaneet meidät ymmärtämään, että on löydettävä mahdollisimman nopea yleiseurooppalaisen tason ratkaisu. Meillä kaikilla on vastuu tämän yhteisymmärryksen soveltamisesta, jotta voidaan luoda todella yhdenmetyt ja erilaistuneet eurooppalaiset energiamarkkinat. Emme saa antaa päättäväisyytemme haihtua tämän kevään lumen myötä. Energiavarmuutta koskeva kysymys voidaan ratkaista menestyksekkäästi vain aktiivisella vuoropuhelulla energiavarojen kauttakulku- ja toimittajamaiden

kanssa. Euroopan unionilla on ulkopoliittiset välineet tämän kysymyksen ratkaisemiseksi. Meidän velvollisuutenamme on käyttää niitä.

Toinen suunta, jossa meidän on ponnisteltava ankarasti, on Baltian energiamarkkinoiden liittäminen Pohjoismaiden ja Keski-Euroopan energiamarkkinoihin. Itämeren alueen yhdentyminen on hajanaisista. Kauppa ja liikenne alueella kehittyvät nopeasti. Energiamarkkinat polkevat kuitenkin paikallaan. Euroopan komissio on tehnyt tässä suhteessa huomattavaa työtä. Sen aloitteeseen energiavarmuuden ja solidaarisuuden parantamisesta kuuluu myös Itämeren alueen energiamarkkinoiden yhteenliittämissuunnitelman kehittäminen. Sen avulla Baltian maat on mahdollista asteittain yhdistää Euroopan yhtenäisiin energiamarkkinoihin. Pidän suuresti arvossa Ruotsin osallistumista Itämeren alueen strategiaan keskusteluihin. Ruotsilla on pian tilaisuus toteuttaa ne käytännössä puheenjohtajakautensa aikana tämän vuoden toisella puoliskolla. Olen vakuuttunut siitä, että voimakkaat alueet Välimereltä Itämerelle muodostavat voimakkaan Euroopan unionin.

Hyvät naiset ja herrat, Euroopan unionin alkuperäinen tavoite – eurooppalaisten ihmisten turvallisuus ja hyvinvointi – ei ole muuttunut. Mutta ympäristö, jossa meidän on saavutettava tavoite, on muuttunut. Maailmantalous on tiiviimmin yhteydessä kuin puoli vuosisataa sitten. Samaan aikaan maailmannäyttämölle on ilmaantunut vahvoja uusia taloudellisia toimijoita. Ainoastaan johdonmukaisen, kaukonäköisen ja ennen kaikkea Euroopan unionin yhteisen toiminnan avulla meillä on mahdollisuus olla olematta tämän maailmanlaajuisen kilpailullisen kamppailun häviäjiä. Vain yhdessä voimme täyttää lupaukset kansalaistemme turvallisuudesta ja hyvinvoinnista. Vain siten voimme saavuttaa tavoitteen, jonka puolesta kansojemme ihmiset ovat antaneet äänensä, tueksi osallistumisellemme Euroopan unioniin.

Euroopan parlamentti on jo osoittanut, että sillä on laaja näkemys Euroopan unionin tulevaisuudesta. Erityisen totta tämä on sen unionin laajentumispolitiikkaa koskevan yhtenäisen ja tasapainoisen lähestymistavan osalta. Euroopan dynaaminen kasvu on antanut Euroopalle mahdollisuuden maailmanlaajuiseen kilpailuun. Tämä kasvu on Euroopan mahdollisuus, jota on hyödynnettävä, jotta unioni voi jopa monien vuosikymmenten kuluttua olla nopeasti kasvavien Aasian ja Latinalaisen Amerikan talouksien tasavertainen taloudellinen kumppani. Juuri te itse Euroopan kansojen demokraattisesti valittuina edustajina tunnette vastuun tästä prosessista selkeimmin. On myös mahdotonta yliarvioida Euroopan parlamentin merkitystä eurooppalaisen hankkeen saamisessa lähemmäksi kansaamme ja sen demokraattisen oikeutuksen laajentamisessa. Tulevaisuudessa Euroopan parlamentin asema on vielä merkittävämpi.

On tärkeää yhdistyä monimuotoisuudessamme ja moninaisuudessamme. On tärkeää jatkaa työtä Euroopan unionin parantamiseksi. Siihen tehtävään kaikkien eurooppalaisten on ryhdyttävä yhdessä. Se on yhteinen velvollisuutemme Eurooppaa kohtaan. On olennaista estää Euroopan unionin sirpaloituminen. Jäsenvaltioiden on etsittävä ratkaisuja ja vältettävä kehittämästä monen nopeuden lähestymistapaa eurooppalaiseen hankkeeseen. Neuvostossa viime kuussa saavutettu sopimus Lissabonin sopimuksen jatkamisesta on myönteinen. Lissabonin sopimus on oikeudellinen edellytys tulevaisuudessa täysin tehokkaasti toimivalle Euroopan unionille. Vain panemalla Lissabonin sopimuksen periaatteet täytäntöön voimme täysin ymmärtää myönteiset mahdollisuudet, jotka uusi, yhdentynyt Eurooppa tarjoaa. Se, miten tehokkaasti Lissabonin sopimus käytännössä toimii, riippuu jäsenvaltioiden ja toimielinten poliittisesta tahdosta ja niiden kyvystä yhdistyä Euroopan tavoitteiden saavuttamiseksi.

Hyvät naiset ja herrat, Latvian tavoitteena oli vuoteen 2004 saakka Euroopan unionin jäsenyys. Siitä lähtien olemme muotoilleet Latvian tavoitteita Euroopan tavoitteiden puitteissa. Emme voi enää tarkastella ja pitää itseämme erillisinä Euroopasta. Voimme määritellä ja saavuttaa Latvian tavoitteet ainoastaan, jos ne sopivat yhteen Euroopan tulevaisuutta koskevan yhteisen näkemyksen kanssa. Euroopan tavoitteet puolestaan voidaan saavuttaa, jos ne vastaavat kunkin jäsenvaltion näkemystä. Euroopan unioni rakennettiin ja sitä on vahvistettava yhteisten arvojen perusteella. Vain julkisella keskustelulla voidaan määritellä nuo meille kaikille yhteiset arvot. Vain täydessä yhteisymmärryksessä voimme sopia arvoista, jotka aiomme asettaa niiden arvojen rinnalle, joille Euroopan unioni perustettiin. On kaikkien poliitikkojen, mutta erityisesti Euroopan johtajien tehtävä määritellä eurooppalaiset arvot ja aloittaa keskustelu niistä.

Katsotaan tulevaisuuteen. Minkälaisena näen Euroopan unionin ja Latvian pidemmällä aikavälillä? Vaikkapa vuonna 2015? Kriisin jälkeinen talousmaailma on sulautunut moniksi taloudelliseksi voimaketuksiksi. Yksi niistä on Euroopan unioni. Euroopalla on tahto ja kyky yhdistyä, koska vain yhdistymällä saamme mahdollisuuden täyttää tehtävämme. Euroopan unioni on lisäksi edelleen avoinna kaikille niille eurooppalaisille, jotka hyväksyvät sen arvot. Tämä yhtenäisyys moninaisuudessa on avain Euroopan aseman kasvavaan merkitykseen maailmassa. Euroopan unioni on laajentunut, mutta se ei menetä kykyään tehokkaaseen toimintaan. Euroopan unioni pystyy huolehtimaan omasta turvallisuudestaan ja tarjoamaan

vakautta naapureilleen. Koulutus ja kulttuuri ovat silta, joka yhdistää Euroopan unionin jäsenvaltioiden erilaiset kokemukset ja jonka avulla Eurooppa saa takaisin johtavan asemansa maailmassa tieteen ja kulttuurin aloilla. Enää ei ole uusia ja vanhoja, pieniä ja suuria Euroopan kansoja. Euroopassa kansoja arvostellaan niiden saavutusten mukaan, ei maantieteellisten tai geopolittisten perusteiden mukaan. Eurooppa on yhdentynyt, ja tätä yhtenäisyyttä turvaavat voimakkaat alueet, jotka puolustavat omia etujaan mutta työskentelevät myös tiiviisti muiden kanssa ja luovat siten hyvinvoinnin ja kehityksen verkon koko Eurooppaan. Kaikki kansat edistävät tätä kehitystä omien kykyjensä ja erityisten tietojensa mukaisesti.

Mikä on Latvian asema Euroopan unionissa vuonna 2015? Silloin Latvia on selvinnyt kriisistä. Latvian pääkaupunki Riika on yksi kukoistavimmista keskuksista Itämeren talousalueella. Latvian talous on tasapainoisempi, kilpailukykyisempi ja rakenteellisesti muuttunut. Vuonna 2015 ensimmäistä kertaa itsenäisen Latvian historiassa sen tehtäväksi uskotaan eurooppalaisten ja maailmanlaajuisten kysymysten ratkaisu, kun se on Euroopan unionin puheenjohtajavaltio. Panoksemme Euroopalle on erityinen suhteemme Itäisen kumppanuuden kansoihin. Latvia ja alueemme on silta Itään aivan kuten Välimeren alueen valtiot yhdistävät kyseisen meren molemmat rannat. Näkemyksemme avoimesta Euroopasta ja kokemuksemme yhdentymisestä kannustavat Euroopan avoimuutta.

Hyvät naiset ja herrat, vuosi 2015 ei ole kaukana, se on vain kuuden vuoden päässä meistä. Vuosisata sitten latvialainen runoilija Rainis kirjoitti: Se, mikä muuttuu, kestää. Ne ovat viisaita sanoja tänäänkin. Olen vakuuttunut siitä, että Eurooppa muuttuu aineellisesti. Siitä tulee voimakkaampi taloudessa, hyvinvoinnissa ja keskinäisessä yhteistyössä. Se lujittaa arvojärjestelmäänsä. Eurooppalaiset ovat ylpeitä siitä, että he elävät Euroopassa ja kuuluvat kuitenkin omaan kansaansa. Yhtenäisyys moninaisuudessa, kehitys, arvojen säilyttäminen ja kaikkien kansalaisten vastuu omaa kansaansa ja koko eurooppalaista perhettä kohtaan, tämä on Euroopan tulevaisuus.

Hyvät naiset ja herrat, Euroopan kehittyminen ja vauraus ovat menestyksemme mittapuu. Siten työtämme arvostellaan. Se on vastuumme. Kehotan teitä Euroopan parlamentin jäseninä kannustamaan eurooppalaista yhteisymmärrystä yhteisistä tavoitteistamme ja siitä, miten ne vaikuttavat kaikkien eurooppalaisten elämään heidän kotonaan. Euroopan kansalaisten tuki Euroopan ajatukselle on Euroopan tulevaisuuden voimakkain tae. Hyvät naiset ja herrat, kiitän teitä työstänne tässä täysistunnossa. Toivon teille menestystä tulevassa työssänne ja seuraavissa Euroopan parlamentin vaaleissa.

Puhemies. – (DE) Arvoisa presidentti, haluan kiittää Euroopan parlamentin puolesta teitä puheestanne, eurooppalaisesta rohkeudestanne ja eurooppalaisesta päättäväisyydestänne. Olimme tietysti iloisia kuullessamme, että arvostatte Euroopan parlamenttia, ja aivan oikein niin.

Muistan vielä hyvin selkeästi, että liittymisneuvottelujen aikana 1990-luvun toisella puoliskolla Latvia, Liettua ja Slovakia suljettiin alun perin pois. Euroopan parlamentti pyysi hallituksia ottamaan Latvian, Liettuan ja Slovakian mukaan neuvotteluihin. Sen tuloksena Latvia, Liettua ja Slovakia pystyivät liittymään Euroopan unioniin 1. toukokuuta 2004.

Te puhuitte energiakysymyksestä ja vastaan teille hyvin lyhyesti. Meillä on hyvin vastuuntuntoinen komission jäsen, teidän maanmiehenne Andris Piebalgs, joka toimi ihailtavasti viime viikolla ja kaasukiistan aikana Venäjän ja Ukrainan mutta erityisesti Venäjän kanssa. Haluaisin kiittää Andris Piebalgsia hänen työstään hänen presidenttinsä läsnä ollessa.

(Suosionosoituksia)

Arvoisa presidentti, sanon lopuksi tämän: te puhuitte siitä, miten te opitte ja Latvia oppii. Tämä on varmasti totta. Mutta myös ne, jotka kuuluivat Euroopan yhteisöön, Euroopan unioniin, alusta lähtien oppivat teiltä ja teidän historiallisista kokemuksistanne. Jos olemme valmiita kuuntelemaan toinen toistamme ja oppimaan toinen toisiltamme, hyödyimme siitä kaikki. Yhteisten arvojemme perusteella olemme vahvoja, demokraattisia ja vapaita. Kiitos, arvoisa presidentti Zatlērs, oli ilo saada teidät tänne tänään. Kiitos.

(Suosionosoituksia)

Puhetta johti*varapuhemies* **Martine ROURE****9. Äänestyselitykset (jatkoa)****- Mietintö: Christa Kläß (A6-0443/2008)**

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, pidän myönteisenä kompromissia, jolla EU:n jäsenvaltioiden hallitukset pakotetaan luomaan aikataulu ja laatimaan toimintasuunnitelmat torjunta-aineiden käytöstä johtuvien vaarojen rajoittamiseksi. EU:n kansalaiset pitävät varmasti myönteisinä lentolevitysten rajoituksia sekä puskurivyöhykkeitä juomaveden ja vesiympäristön suojelemiseksi. Äänestin direktiviin puolesta, koska se vastaa näkemyksiäni terveydensuojelusta.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin tämän kompromissin puolesta, koska on järkevää, että käytämme torjunta-aineita kestävästi. Minun mielestäni todellinen ongelma on se, että jäsenvaltioissa on niin erilaisia sääntöjä: joissakin maissa toimijoiden koulutusta sovelletaan hyvin tiukasti, ja niissä torjunta-aineiden käyttö on siksi hyvin kestävää, mutta kaikissa maissa ei tehdä niin. Minun mielestäni tämän lainsäädännön ansiosta korkeammista normeista koko Euroopan unionissa tulee asianmukaisia. Se on hyvä asia sekä niille, jotka suorittavat levitystä, että niille, joihin levitys vaikuttaa.

Minun mielestäni käsiteltävänä oleva paketti on hyvin arkaluonteinen, joten olen hyvin iloinen voidessani tukea sitä, ja onnittelen esittelijää.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, myös minä tuin tätä äänestyksessä. On aivan selvää, että tarvitsemme torjunta-aineiden sääntelyjärjestelmän. Siitä ei ole epäilystäkään. Christa Kläsin mietinnössä laajennetaan kasvinsuojeluaineiden käytön valvontaa ja rajoituksia olennaiseen käyttöön.

Mielenkiintoista kyllä, vaikka riskeistä ja vaaroista käytiin hyvin kiihkeä keskustelu Hiltrud Breyerin mietinnön yhteydessä, olen aina ollut sitä mieltä, että tämä kysymys sopii paremmin todelliseen käyttöön eikä markkinoille saattamiseen – toisin sanoen tähän mietintöön. Monet tavalliset tuotteet voivat olla vaarallisia, jos niiden käsittely- ja käyttöohjeita ei noudateta. Markkinoilla oleminen ei sinällään uhkaa kuluttajaa, ympäristöä tai kyseisten tuotteiden käyttäjää. Torjunta-aineet ovat vaarallisia vain, jos käsittelijä ei tiedä, mitä hän on tekemässä, jos käyttölaitteet ovat viallisia, jos vesiympäristöstä ei välitetä tai jos aineet varastoidaan epäasianmukaisesti eivätkä ne ole osa yhdenmukaistettua tuholaisentorjuntasuunnitelmaa. Käytön määrällistä vähentämistä koskeva määrittely edellyttää huolellista käsittelyä, koska se saattaa johtaa vähempään levitykseen suuremmilla torjunta-ainepitoisuuksilla.

Loppujen lopuksi näitä aineita on käytettävä mahdollisimman vähän, kuten kaikki viljelijät tietävät.

- Mietintö: Hiltrud Breyer (A6-0444/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, haluaisin vastata jälleen eilisen täysistuntokeskusteluun. Tuin uutta asetusta, koska minun mielestäni se on väline, jolla saadaan uusia ja turvallisempia vaihtoehtoja kasvien suojelulle. Katson, että maantieteellisten vyöhykkeiden mukanaan hyväksytyjen torjunta-aineiden vastavuoroinen tunnustaminen on myönteinen saavutus parlamenttiltamme. Kiellettyjen aineiden luettelon valmistelu on myös askel eteenpäin – niihin kuuluvat karsinogeenit, genotoksiset aineet sekä aineet, joilla on neurotoksisia ja immunotoksisia vaikutuksia – ja se perustuu tieteelliseen tietoon. Kuten komission jäsen eilen sanoi, näyttää siltä, että sitä sovelletaan suhteelliseen pieneen osaan vielä tällä hetkellä käytettävistä aineista. Haluaisin huomauttaa, että näitä vaatimuksia on sovellettava ankarasti myös tuontitavaroihin. Arvoisa komission jäsen, halusin käsitellä myös muita mietintöjä, mutta minulle ei annettu puheenvuoroa. Näitä mietintöjä on jo käytetty perusteluja varten tai niistä on jo keskusteltu täällä, joten uskon, että ne hyväksytään kirjallisessa muodossaan.

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, minun on tehtävä tunnustus. Olen lapsuudesta asti inhonnut yhtä vihannesta: herneitä. Edustan kuitenkin epäonnekseni Yhdistyneen kuningaskunnan nopeimmin kasvavaa herneenkasvatusaluetta, mikä on aiheuttanut minulle valtavan ongelman Hiltrud Breyerin mietinnön suhteen. Olen samaa mieltä tämän mietinnön tavoitteista. Olen samaa mieltä lainsäädännön tavoitteista, joilla pyritään edistämään ympäristömme terveyttä, meidän yksilöllistä terveyttämme, mutta se saattaa todella uhata alueeni valtavaa maatalousteollisuutta.

Pitkän itsetutkiskelun jälkeen pidättäydyin äänestämästä, mutta haluan tehdä selväksi, että minun mielestäni lainsäädäntömenettelymme oli tässä suhteessa puutteellinen. Meillä oli lopuksi niin paljon tietoa – ristiriitaista ja muuta – että minun, ja luultavasti monen muunkin, mielestä mahdollisuus kolmanteen käsittelyyn tai sovittelumenettelyyn olisi ollut myönteistä, jotta olisi voitu varmistaa kaikkien etujen suojeleminen.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, myös minun mielestäni tämä oli erityisen vaikea päätös. Mietintö oli mielestäni yleisesti hyvin tasapainoinen ja rakentava, ja siinä ehdottomasti pyrittiin varmistamaan ihmisten terveyden, eläinten terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso.

Olen kuitenkin huolissani tilanteesta, jossa teemme päätöksiä tietyn aineen hyväksymisestä sen perusteella, onko aine vaarallinen vai ei, emmekä ota huomioon mahdollista altistumista. Minun mielestäni tarvitsemme tieteellisin perustein tehtyjä vaikutustenarviointoja.

Yksi huolistani on, että kun puhun kansalaisille EU:sta, yksi asioista, jonka he jatkuvasti ottavat kanssani esiin, on se, että EU:n lainsäädäntö ei toisinaan ole aina oikeasuhteista. Vaikka katsonkin, että tässä mietinnössä on joustavuutta, mielestäni tarvitsemme hieman enemmän, ja eniten tarvitsemme lisää tieteellisiä todisteita asian tueksi. Kyllä, ennalta varautumisen periaate on olemassa, ja meidän on muistettava se, mutta päätösten on perustuttava myös todisteisiin, ja tässä asiassa olisin halunnut hieman enemmän todisteita.

Neena Gill (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, torjunta-aineiden tehokas ja toimiva käyttö on välttämättömyys. Vaikka ympäristönsuojelu ja kansanterveyden suojaaminen liittyvätkin toisiinsa, minun mielestäni meidän on tasapainotettava kuluttajien ja tuottajien tarpeita. Vaikka kannatankin Hiltrud Breyerin mietinnön tavoitteita vähentää byrokratiaa, en pysty tukemaan sitä.

Olen tavannut vaalipiirissäni Länsi-Midlandsissa monia asiantuntijoita ja maanviljelijöitä ja NFU:n edustajia, jotka kaikki suhtautuvat hyvin varauksellisesti siihen, mitä vaikutuksia tällä mietinnöllä on satoihin. Jaan heidän huolensa. Suurin huoleni on se, että komissio ei ole tehnyt asianmukaista vaikutustenarviointia ja että ei ole osoitettu selkeästi, mitä tämä mietintö tarkoittaa maataloudelle.

Kun elintarvikkeiden hinnat nousevat koko maailmassa, en usko, että meidän kannattaa nyt reagoida automaattisesti ja ottaa käyttöön toimenpiteitä, jotka voivat vaikuttaa haitallisesti elintarviketuotantoon. Siksi valtuuskuntani esitti tarkistusta perusteellisesta ja kauan myöhässä olleesta vaikutustenarvioinnista.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, muiden kollegoiden tavoin haluaisin sanoa, että tämä oli hyvin vaikea asiakirja. Kun Diana Wallis oli huolissaan herneistä, voitte kuvitella, että Irlannissa perunat olivat ehdottomasti ruokalistallamme ja asialistalla. Yleisesti kuitenkin katson, että se, mistä äänestimme, on huomattavasti parempi ehdotus ja paketti kuin alkuperäinen käsittelyssä ollut – ja onnittelen niitä, jotka tekivät työtä sen kanssa.

Haluaisin sanoa tästä muutaman asian – ja päätän tärkeimpään kohtaan. Minun mielestäni olemme nyt tilanteessa, jossa maanviljelijöiden on saatava maatalouskemikaaliteollisuus tuottamaan turvallisempia vaihtoehtoja, jotta he voivat jatkaa elintarvikkeiden tuottamista, ja minun mielestäni siihen on käytettävä yhtä paljon energiaa kuin tähänkin asti.

Elintarviketuonnin osalta komission on käsiteltävä EU:n viljelijöiden ja tuottajien todellisia huolia siitä, että heitä kielletään käyttämästä tiettyjä aineita, mutta kolmansissa maissa niiden käyttöä jatketaan. Tarvitsemme siitä selityksen saadaksemme viljelijät puolellemme.

Ashley Mote (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin tätä vastaan yksinkertaisesti siitä syystä, että ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta ja komission jäsenet ovat kaapanneet ehdotuksen. Esittelijät kerskuivat eilen standardoinnilla, vaikka tätähän väitetään moninaisuuden unioniksi. Jos on olemassa yksi ala, jolla tarvitaan arvostelukykyä, harkintaa ja moninaisuutta, se on ehkä tämä.

Tämä oli olennaisesti maatalouteen liittyvä asia, mutta tanskalainen maataloudesta vastaava komission jäsen ei ole koskaan saatavilla, ja se on häpeä. Syynä on tietysti eturistiriita, koska tanskalaiset laiminlyövät juomavetensä käsittelyn sen maastatulon jälkeen.

Maanviljelijät minun osassani maailmaa tuntevat itsensä täysin petetyiksi ja suoraan sanottuna loukatuiksi, koska tässä oletetaan, että he eivät tiedä, mitä he tekevät ja että jonkun täytyy se heille kertoa. Te olette siis itse asiassa lisänneet vielä yhden ryhmän niihin, jotka Yhdistyneessä kuningaskunnassa suoraan sanottuna inhoavat Euroopan unionin sekaantumista.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kaikki puolet ovat esittäneet tästä mietinnöstä liioiteltuja väitteitä ja ilmaisseet pelkoja. On ollut vaikeaa erottaa tosiasioita kuvitelmista ja päättää, miten äänestää.

Vaikka ymmärränkin Irlannin marjateollisuuden, perunateollisuuden ja minulle puhuneiden viljelijöiden huolet, tuin kompromissia. Minun mielestäni tehdyt parannukset ansaitsivat tukemme, vaikka minulla onkin vielä joitakin huolenaiheita. Tuin sitä, koska minun mielestäni pahin vaihtoehto olisi ollut toimittaa tämä mietintö sovitteluun. Tarvittaessa uudistettava viiden vuoden poikkeus olennaisille kasvinsuojeluhankkeille on tärkeä turvaverkko, ja se myös kannustaa maatalouskemikaaliteollisuutta tutkimaan ja tuottamaan vaihtoehtoja.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unionia koskevan hankkeen tarkastelu on minun mielestäni jo itsessään ristiriitaista. Puhumme demokratiasta ja kuitenkin jätämme huomiotta Ranskan, Alankomaiden ja Irlannin kansanäänestyksissä demokraattisesti esitetyn tahdon. Puhumme elintarviketurvasta ja kuitenkin äänestämme mietinnöstä, joka mahdollisesti heikentää elintarviketuotantoa Euroopan unionissa. Puhumme kansalaisten ja viljelijöiden auttamisesta köyhemmissä maissa, ja kuitenkin tämän äänestyksen tuloksena kehoitetaan kieltämään tuonti viljelijöiltä, jotka ovat käyttäneet nyt Euroopan unionissa kiellettyjä torjunta-aineita.

Minulla on yksinkertainen pyyntö kollegoilleni parlamentissa ja komissiolle. Mietitään tulevaisuudessa lainsäädäntömme tahattomia seurauksia. Olen Diana Wallisin kanssa samaa mieltä lainsäädäntömenettelystä ja kolmannelta käsittelystä. Olen samaa mieltä siitä, että käsittelyssä on kiirehditty, ja luulen, että kaikki olemme samaa mieltä siitä, että tieteellisiin todisteisiin perustuvaa vaikutustenarvointia ei ole tehty tarpeeksi. Varmistetaan, että se ei tapahdu uudelleen.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, yritin heikentää kompromissia äänestämällä niitä mietinnön osia vastaan. Selitän miksi lukemalla ääneen kirjeen, jonka minulle on lähettänyt James Mowbray, viljelijä lähellä Skegnessiä alueellani.

Hän sanoi: Olen ollut henkilökohtaisesti mukana torjunta-aineiden käytössä yli 40 vuoden ajan. Olen aina käyttänyt tuotteita ottaen huolellisesti huomioon toiset ihmisolennot sekä luonnon. En ole aiheuttanut mitään näkyvää vahinkoa terveydelleni tai luonnon hyvinvoinnille. Siksi minusta on huolestuttavaa, että monien tuotteiden, myös triatsolia sisältävien sienituhoaineiden, mahdollinen poisvetäminen perustuu väitteisiin, jotka eivät ole tieteellisiä, ja että sen takia liiketoimintani ei ole tulevaisuudessa kovinkaan elinkelpoista ja että sillä vähennetään kotona tuotettujen elintarvikkeiden saatavuutta.

Sain tällaisia kommentteja häneltä ja kirjaimellisesti sadoilta muilta ihmisiltä, Lincolnshiressä Spaldingissa sijaitsevalta Empire World Trade -yritykseltä, John Manbyltä Leicesterin Parker Farmsista, John Clarkilta Nottinghamshirestä, Jonathan Readingiltä ja sadoilta muilta. Siksi äänestin heikentääkseni kompromissia.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, kun äänestys on nyt ohi ja perustelut esitetty, haluaisin palata asiaan, joka oli koko ajan mukana keskustelussa täällä ja valiokunnassa. Se on viljelijöiden huomattava epäluottamus ja monen olettamus, että viljelijät ovat jollakin tavalla terveyden ja ympäristön vihollisia. Minun kokemukseni mukaan totuus on päinvastainen. Viljelijät Irlannissa ovat ja ovat olleet tilanhoitajia, jotka tuhansien vuosien ajan ovat suojelleet ja säilyttäneet ympäristöä, pitäneet sen elävänä, puhtaana ja tuottoisana. Viljelijät ovat myös olleet terveytemme perusta. He tuottavat hyviä elintarvikkeita, jotka ovat hyvän terveytemme perusta. Kehottaisin teitä uudistamaan uskomme viljelijöihin, jotka tekevät parhaansa ruokkiakseen meidät hyvin vaikeissa oloissa, olosuhteissa, jotka liittyvät säähän, tuholaisiin ja tietysti EU:n politiikkaan.

Kirjalliset äänestyselitykset

- Mietintö: Paolo Costa (A6-0468/2008)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Olemme juuri äänestäneet siviili-ilmailun turvallisuutta koskevasta sopimuksesta. Vaikka lentomat kustutus on yksi turvallisimmista matkustustavoista, koskaan ei kuitenkaan voida ryhtyä liian turvallisiin toimenpiteisiin.

Tähän keskusteluun liittyy turvallisuutta koskeva keskustelu. Kaksoistorneihin tehdyn kauhistuttavan terrori-iskun jälkeen on otettu käyttöön lukemattomia turvallisuustoimenpiteitä. Aivan kuten turvallisuutta koskevassa kysymyksessä koskaan ei voi olla liian varma. Itse asiassa silloin, kun tunnemme itsemme liian varmaksi, terrorismi iskee uudelleen.

On tietysti löydettävä tasapaino kansalaisvapauksien ja -oikeuksien ja turvallisuustoimenpiteiden välillä, mutta kun on valittava, on asetettava asiat tärkeysjärjestykseen. Esimerkiksi matkustajaluetteloiden jakamista on vastustettu huomattavasti tietosuojan nojalla. Mutta tällaisten turvallisuustoimenpiteiden avulla on varmasti mahdollista tehdä perusteellinen analyysi, jota ei voi tehdä rajoilla.

Elämme uudella aikakaudella. Kohteena ovat syyttömät siviilit ja tiettyjen maiden siviilejä valitaan ennalta kohteeksi. Tällaisessa ympäristössä emme varmastikaan voi odottaa muuta kuin että kyseiset maat tekevät kaiken mahdollisen suojellakseen kansalaistensa etuja.

Dragoș Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska Romanian ilmailuteollisuus hyötyy siitä myös suoraan. Neuvoteltu sopimus noudattaa pitkälti lentoturvallisuusalan perinteisiä sopimuksia. Se perustuu keskinäiseen luottamukseen molempien järjestelmiin ja sääntelyyn liittyvien erojen vertailuun. Sopimus sisältää vienti- ja tuontiviranomaisen välisiä yhteistyövelvoitteita ja -menettelyjä. Keinot, joilla tähän päästään, eli miten tehdään yhteistyötä ja tunnustetaan vastavuoroisesti molempien toteamukset lentokelpoisuuden ja huollon alalla, vahvistetaan kuitenkin sopimuksen liitteissä, toisin kuin perinteisissä sopimuksissa, joissa niistä sovitaan yleensä siviili-ilmailuviranomaisten tasolla erillisillä järjestelyillä, jotka eivät ole sitovia. Liitteet vastaavat sisällöltään pitkälti lentokelpoisuutta (komission asetus (EY) N:o 1702/2003) ja huoltoa (komission asetus (EY) N:o 2042/2003) koskevia yhteisön täytäntöönpanosääntöjä, joita sopimuspuolet voivat muuttaa kahdenvälisen valvontakomitean päätöksellä.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Euroopan yhteisön ja Yhdysvaltojen välisten ilmailusopimusten alkuperä johtuu lentoliikenteen vapauttamisesta ja perustuu siihen.

Näiden EU:n tason (tai pikemmin Euroopan yhteisön – joka on ainoa lainsäädännöllinen elin – ja sen yhteisön yhtenäismarkkinoiden, jotka aiotaan vapauttaa täysimääräisesti) sopimusten on tarkoitus olla määrääviä kaikkien eri jäsenvaltioiden ja Yhdysvaltojen välillä tehtyjen kahdenvälisen sopimusten suhteen.

Kuten muissakin Euroopan parlamentin aiemmin antamissa päätöslauselmissa haluaisimme korostaa, että olemme selvästikin ensimmäisiä, joita kiinnostaa ”siviili-ilmailun korkean tason” varmistaminen ja toimenpiteet, joilla ”vähennetään ilmailuteollisuudelle ja toimijoille turhasta sääntelyyn liittyvästä valvonnasta koituvia taloudellisia rasituksia”. Meidän on kuitenkin turvattava kaksi tärkeää näkökohtaa: 1) näiden prosessien tavoitteena ja oletettuna perustana ei pidä olla lentoliikenteen vapauttamista lisäävien olojen helpottaminen yhdenmukaistamalla normeja; 2) näillä prosesseilla ei pidä edistää yhdenmukaistamista alentamalla turvallisuusnormeja ja -sääntöjä erityisesti koska silloin, kun turvallisuus, rasitusten vähentäminen ja vapauttaminen yhdistyvät, voitto ja keskittyminen vallitsevat.

Meidän mielestämme ilmailuliikennettä on puolustettava julkisena palveluna, jonka kussakin maassa tarjoavat julkiset yritykset, millä taataan kansalaisille tarjottujen palvelujen laatu ja turvallisuus.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Olen periaatteessa samaa mieltä Paolo Costan siviili-ilmailusta laatimasta mietinnöstä.

On tärkeää, että EU ja Yhdysvallat sopivat yhteisestä linjasta tämän sopimuksen avulla. Tässä merentakaisessa kumppanuudessa on kuitenkin elintärkeää, että olemme todellisia kumppaneita emmekä vain paperilla. On löydettävä sellaiset perusteet, joita molemmat osapuolet voivat noudattaa.

Mikäli joko EU tai Yhdysvallat laiminlyövät sopimusta, siinä on oltava vaihtoehto perumista varten.

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjallinen. – (PL) Kannatin äänestyksessä mietintöä ehdotuksesta neuvoston päätökseksi yhteistyötä siviili-ilmailun turvallisuuden sääntelyssä koskevan Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen sopimuksen tekemisestä (A6-0468/2008). Olen samaa mieltä esittelijän ehdotuksesta tämän sopimuksen tekemisestä.

Minun mielestäni sopimuksen tavoitteet, eli sopimuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden ja palvelujen kaupan helpottaminen, arviointien, testien ja tarkastusten päällekkäisyyden rajoittaminen mahdollisimman pitkälle siten, että ne kattavat vain merkittävät sääntelyyn liittyvät erot ja kumman tahansa sopimuspuolen hyväksyntäjärjestelmän käyttäminen tarkistettaessa, että toisen sopimuspuolen vaatimuksia noudatetaan, ovat perusteltuja tavoitteita.

Toivon, että riippuvuus keskinäisestä luottamuksesta toisen osapuolen järjestelmiin edistää tämän sopimuksen täytäntöönpanoa.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Euroopan parlamentin esittelijänä Euroopan lentoturvallisuusviraston (EASA) valtuuksien laajentamisesta laaditussa lainsäädäntöä koskevassa mietinnössä pidän myönteisenä Yhdysvaltain kanssa neuvoteltua sopimusta siviili-ilmailun turvallisuustodistusten vastavuoroisen tunnustamisen helpottamisesta.

Tämä sopimus on merkittävä vaihe transatlanttisen yhteistyön laajentamisessa, joka on Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän ensisijainen tavoite. Siinä luodaan vakaat olot tavaroiden ja palvelujen kaupan vauhdittamiselle siviili-ilmailun alalla Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välillä, mikä epäilemättä hyödyttää Eurooppaa. Sopimuksella tarjotaan paremmat turvallisuustakuut ja vahvistetaan tuotteiden, osien ja lentokaluston vastaavuutta sekä edellytetään enemmän ympäristönsuojelua. Näillä edellytyksillä voimme toivoa, että yhteisen eurooppalaisen ilmatilan periaatteita laajennetaan tulevaisuudessa sovellettaviksi transatlanttiseen yhteistyöhön ja että yhteistyötä laajennetaan tutkimuksen alalla sekä alan uusien tekniikoiden täytäntöönpanoon, joka perustuu SESAR- ja NextGen-järjestelmien väliseen yhteistyöhön.

Minun mielestäni tällä sopimuksella helpotetaan pitkällä aikavälillä molempia osapuolia hyödyttävää EASAn ja FAA:n välisten yhteistyöpuitteiden laajentamista, mistä lentoyhtiöt, ilmailuteollisuus ja etenkin matkustajat hyötyvät välittömästi.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Ulkoisen kuljetuspolitiikan tulevaisuus edellyttää hyviä suhteita Euroopan yhteisön ja Yhdysvaltojen välillä. Sen tuloksena yksi tämän siviili-ilmailun turvallisuuden sääntelyä koskevan yhteistyösopimuksen tärkeimmistä kohdista on keskinäinen luottamus molempien järjestelmiin ja sääntelyyn liittyvien erojen vertailu. Sopimuksen tavoitteena on helpottaa tavaroiden ja palvelujen kauppaa rajoittamalla mahdollisimman pitkälle arviointien, testien ja tarkastusten päällekkäisyyttä siten, että ne kattavat vain merkittävät sääntelyyn liittyvät erot kahden osapuolen välillä. Siksi uskomme, että luodaan sellaiset puitteet, jotka toimivat joustavasti joka päivä ja joilla niiden täytäntöönpanosta johtuvat tekniset kysymykset ratkaistaan jatkuvan yhteistyön ja kuulemisen järjestelmällä. Tämä sopimus on toinen perustavanlaatuinen vaihe Euroopan liikennepolitiikan ulkoisessa ulottuvuudessa, ja siksi äänestin tämän mietinnön puolesta.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, haluaisin todeta, että kannatin äänestyksessä Paolo Costan mietintöä yhteistyötä siviili-ilmailun turvallisuuden sääntelyssä koskevan Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen sopimuksen tekemisestä ehdotuksen neuvoston päätökseksi mukaisesti.

Olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että parlamentin on ilmoitettava kannattavansa sopimuksen tekemistä, koska sillä yhdenmukaistettaisiin selkeästi osapuolten välistä tavaroiden ja palvelujen kauppaa lentokelpoisuuden ja huollon alalla ja vältettäisiin turvallisuusvaatimusten noudattamista koskevien arviointien ja testien päällekkäisyyttä, sillä nyt ne on toistettava, vaikka ne olisivat keskenään hyvin samankaltaisia. Mielestäni sopimusta pitäisi aluksi soveltaa vain väliaikaisesti, jotta voimme määritellä kaikki käytäntöön ja täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet ja poistaa ne ennen lopullista hyväksymistä.

- Mietintö: Diana Wallis (A6-0511/2008)

Dragoș Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän EU:ssa sijaitsevien yritysten paremmasta oikeudellisesta sääntelystä laaditun mietinnön puolesta.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä mietintöä eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, jakautumisiin, osittaisjakautumiseen, varojensiirtoihin ja osakkeidenvaihtoihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä, koska nämä oikeustoimet johtavat perustavanlaatuisiin muutoksiin kaupallisten yritysten oikeusasemassa. Euroopan unionin on myös ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin säätääkseen yhtenäisestä ja yhdenmukaisesta mutta tehokkaasta sääntelystä.

Tuon sitä myös, koska olen asianajaja ja tuen edelleen Euroopan parlamentin kaikkia ponnisteluja, joilla pyritään Euroopan tasolla yhtenäistämään ja kodifioimaan verotukseen, talouteen ja siviili- ja rikosoikeuteen liittyviä säännöksiä.

- Mietintö: Costas Botopoulos (A6-0508/2008)

Dragoș Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksessä ei ole säännöksiä vetoomusmenettelyissä

(virkamiestuuomioistuimen päätöksistä) käytettäväksi vaaditusta kielestä. Niissä ei itse asiassa ole vastinetta Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 110 artiklalle.

- Mietintö: Bastiaan Belder (A6-0489/2008)

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, Balkanin viimeisimmän aseellisen selkkauksen jälkeen Euroopan valtiot antoivat hyvin poikkeavia lausuntoja aiheesta. Osallistumalla aktiivisesti kyseiseen tilanteeseen EU kuitenkin vahvisti, että Balkanin alue on meille merkittävä alue ja että se on olennainen osa Eurooppaa. Siksi meidän on tuettava näitä maita niiden pyrkimyksissä saavuttaa vakaus ja täysimääräinen demokratia. Tuin Bastiaan Belderin mietintöä, koska siinä korostetaan tarvetta avustaa Balkanin valtioita mutta kohdellaan niitä kuitenkin yksittäisinä ja itsenäisinä kumppaneina.

Lisäksi on hyvä, että mietinnössä korostetaan tarvetta laatia yhteinen energiapolitiikka. Lähteitä on monipuolistettava kiireellisesti, ja se hyödyttäisi EU:n lisäksi koko Eurooppaa.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Bastiaan Belderin mietinnössä käsitellään Euroopan unionin kauppaa- ja taloussuhteita tähän koko ajan vakaampaan alueeseen, jonka monet maat ovat ehdokkaita EU:n jäseniksi. EU:n asema alueen tärkeimpänä kumppanina kauppaa- ja taloussuhteiden ylläpitämisessä ja samalla vakaan ja kestäväen rauhan edistämiseksi on hyvin merkittävä.

EU:n vahvuutta taloudellisena kumppanina mutta myös vahvan kansalaisyhteiskunnan, hallinnon ja dynaamisten toimielinten mallina pitäisi käyttää alueen kehityksen vauhdittamiseen. Kolmiosainen ja eritelty lähestymistapa, jossa otetaan huomioon alueen maiden suhteelliset erot sekä assosiaatiosopimukset ja täydentävä tuki, tarjoaa selkeän tavan käsitellä aliehkitystä koskevia ongelmia ja edistää tehokasta alueellista ja kansainvälistä talousyhteistyötä.

Tuen Bastiaan Belderin mietintöä keinona lujittaa kestävää rauhaa ja edistää ihanteita, joihin olemme kaikki sitoutuneet.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Tiedän, että Bastiaan Belderin mietinnössä käsitellään vain talous- ja kauppasuhteita Länsi-Balkaniin ja ilmiselvää tarvetta, että Euroopan unioni avustaa niiden jälleenrakentamisessa talouden, oikeuden, politiikan ja yhteiskunnan aloilla.

Olen kuitenkin hämmästynyt, että huolimatta lausunnosta, jonka mukaan tämä apu sekä liittymismenettelyt on eroteltava ja mukautettava kunkin maan osalta, mietinnössä ei todella oteta huomioon kunkin maan erityistilannetta. Esimerkiksi Serbiaa ei ole edes mainittu.

Tämä parlamentti, joka on aina kärkeä tuomitsemaan ihmisoikeusrikkomukset ympäri maailmaa tai vaatimaan ”ihmisoikeuslausekkeita” kansainvälisiin yhteistyösopimuksiin, on nyt tehnyt ylittämättömän tempauksen äänestäessään Balkanista laaditusta mietinnöstä mainitsematta kertaakaan Kosovon serbiväestön järkyttävää ja kohtuutonta tilannetta, ihmisten, joista on tullut hylkiöitä heidän isiensä historiallisella maalla. Samalla se onnittelee itseään sadoista miljoonista euroista, jotka on annettu tätä tilannetta yllyttävälle, organisoiville ja sietäville viranomaisille.

Vural Öger (PSE), kirjallinen. – (DE) Taloussuhteiden lujittaminen Länsi-Balkaniin on äärimmäisen tärkeää sekä EU:lle että Länsi-Balkanille. Siksi pidän myönteisenä, että Euroopan parlamentti työskentelee intensiivisesti tämän kysymyksen parissa ja että hyväksyimme tänään Bastiaan Belderin mietinnön. Koska Länsi-Balkanin maiden tulevaisuus on EU:ssa, niiden taloudellinen ja poliittinen lähentyminen EU:hun on hyvin tärkeää. Näiden maiden markkinataloutta ja alueyhteistyötä on edistettävä niiden sitomiseksi EU:hun pitkällä aikavälillä.

Tämän takia rakentavat ja myönteiset viestit Euroopan parlamentilta ovat myös tärkeitä. On EU:n etujen mukaista edistää poliittisen vakauden, oikeusvarmuuden ja siten ulkomaisten investointien hyvien puite-edellytysten luomista näissä maissa. Bastiaan Belderin mietinnössä korostetaan, että taloussuhteiden taso riippuu kunkin yksittäisen maan edistyksestä. EU:n tavoitteena pitäisi lisäksi olla Länsi-Balkanin maiden kansallisten talouksien monipuolistaminen. Kaikki nämä tärkeät näkökohdat ovat mietinnössä. Olen vakuuttunut siitä, että EU:n ja Länsi-Balkanin välisten taloussuhteiden myönteinen kehitys hyödyttää kaikkia Euroopan mantereiden maita, ja odotan kärsimättömänä ehdotustemme täytäntöönpanoa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, äänestin Bastiaan Belderin kauppaa- ja taloussuhteista Länsi-Balkaniin laatiman mietinnön puolesta.

Olen samaa mieltä kollegani kanssa siitä, että Euroopan unionilla on Länsi-Balkanin maiden EU:n jäsenyyden toteuttamiseksi olennainen asema niiden taloudellista ja poliittista elpymistä koskevassa prosessissa ensinnäkin poliittisen tilanteen vakauttamisen ja toiseksi talouden ja kaupan osalta.

Haluaisin kuitenkin korostaa sitä, että unionin on tehtävä perusteellinen analyysi kunkin maan ihmisoikeuksien ja demokraattisten periaatteiden kunnioittamista koskevan tilanteen osalta. Viitataan erityisesti Kroatiaan ja lukuisiin siellä asuviin italialaisiin, joita syrjitään kyseisessä maassa edelleen selkeästi huolimatta siitä, että Kroatia on tehnyt virallisen hakemuksen EU:hun liittymisestä. Tämä näkökohta poikkeaa minun mielestäni tilanteesta Serbiassa, jolle on myönnetty vain mahdollisen ehdokkaan asema ja jota kohtaan unionin pitäisi olla tähänastista avoimempi.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin kauppaa- ja taloussuhteista Länsi-Balkaniin laaditun mietinnön (A6-0489/2008) puolesta, koska Euroopan parlamentin päätöslauselmaesitys sisältää myös lausunnot ulkoasiainvaliokunnalta ja aluekehitysvaliokunnalta, joiden jäsen olen.

Länsi-Balkanin alueen talouskasvu ja kehitys antavat edellytykset rakentaville kumppanuuksille EU:n itäisten jäsenvaltioiden kanssa, ja se kattaa tietysti myös Romanian.

Samalla Länsi-Balkanin maiden talous- ja kauppapolitiikan liittäminen Euroopan unionin politiikkaan tukee EU:n ja näiden maiden välillä allekirjoitettuja vakautus- ja assosiaatiosopimuksia.

Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska taloudellinen vakaus voi johtaa myös poliittiseen vakauteen tällä alueella, joka on vuosien ajan ollut erityisen rauhaton.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) EU:n pitäisi käyttää kaikkia käytettävissä olevia keinoja motivoidakseen Länsi-Balkanin aluetta ja saadakseen sen toteuttamaan olennaiset uudistukset. Alueellisen talousyhteistyön laajentaminen näyttää olevan alueen valtioille tässä yhteydessä erityisen tärkeää, kuten on myös mahdollisuus jäsenyyteen. Kattavat ja vakaat taloudelliset yhteydet tiettyjen maiden välillä johtaisivat erityiseen taloudelliseen yhdentymiseen, joka ehdottomasti auttaisi vähentämään selkkauksen uhkia tulevaisuudessa. Todellinen mahdollisuus jäsenyyteen voi myös estää ne. Balkanin alueella on jo saavutettu valtavaa edistystä EU:hun lähentymisessä, mutta liittymismahdollisuus rohkaisisi mitä varmimmin valtioita jatkamaan ponnistelujaan yhteisöön lähentymisessä.

Haluaisin kuitenkin korostaa, että taloudellista tukea koskevien välineiden ohella Balkanin yhteiskunnan lähentämiseen EU:hun tähtäävät aloitteet ovat yhtä merkittäviä. Siksi on hyvin tärkeää toteuttaa muutoksia, joiden pitäisi olla mahdollisimman kauaskantoisia ja joilla helpotettaisiin ihmisten liikkumista, ja tukea laajasti alueen nuoria. Vain jos Balkanin ihmiset tuntevat, että heillä on yhdenvertaiset oikeudet muiden Euroopan kansalaisten kanssa, voimme sanoa saavuttaneemme menestystä.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Olen täysin samaa mieltä siitä, mitä Bastiaan Belderillä on sanottavanaan, sekä hänen suosituksistaan kauppaa- ja taloussuhteiden parantamisesta Länsi-Balkanin kanssa. EU:n rooli Länsi-Balkanin nostamisessa jaloilleen on keskeinen. Vakautus- ja assosiaatiosopimukset, kauppaa koskevat etuudet ja tekninen ja taloudellinen tuki muodostavat ne kolme pilaria, joiden varassa EU toivoo voivansa vakauttaa alueen. On totta, että kehityksen taso ja se, missä määrin yhteisön säännöstö on otettu käyttöön, vaihtelee alueen maiden kesken, minkä vuoksi on tarpeen soveltaa yhden ainoan strategian sijaan erityisiä, ”räätälöityjä” lähestymistapoja. Albania ei ole Montenegro ja Bosnia ja Hertsegovina ei ole Kosovo.

Länsi-Balkanin maiden kanssa käytävien (tai käynnistettävien, kun kyse on mahdollisista ehdokasvaltioista) liittymisneuvottelujen edistymisen ehtona on tietenkin oltava kaikkien Kööpenhaminan kriteereiden täysimääräinen täyttäminen sekä demokratia- ja ihmisoikeusperiaatteiden ehdoton noudattaminen. On kuitenkin oltava selvää, että kaikkien näiden maiden tulevaisuus on EU:ssa ja että niiden jäsenyydellä varmistetaan, että alueelle vuosisatojen ajan ominaiset kauheat selkkaukset ovat nyt menneisyyttä.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Euroopan unionilla on ollut äärimmäisen tärkeä asema entisen Jugoslavian maiden taloudellisessa ja poliittisessa jälleenrakentamisessa. Se on kuitenkin ottanut suunnattoman vastuun koko Länsi-Balkanin osalta. EU:lla on tähän liittyen tällä hetkellä vaikea tehtävä koko alueen jälleenrakentamisessa.

EU:sta on tullut Länsi-Balkanin kaikkien maiden tärkein kauppakumppani. Tämän yhteistyön kolme tärkeintä pilaria ovat vakautussopimukset, kauppaa koskevat etuudet ja tekninen ja taloudellinen tuki. Vakautusprosessi pitäisi ennen kaikkea suunnata elintason nostamiseen ja pysyvän talouskehityksen varmistamiseen Balkanin maissa. EU:n on kuitenkin toimiaan toteuttaessaan pidettävä mielessään joidenkin maiden jäsenyys EU:ssa ja muiden asema mahdollisina jäsen ehdokkaina.

On vaikeaa olla eri mieltä esittelijän kanssa siitä, että käsiteltävänä olevien maiden kehittymisen olennainen edellytys on WTO-jäsenyys (Kroatia, Albania ja entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia ovat jo jäseniä). On välttämätöntä, että Bosnia ja Hertsegovina, Serbia ja Montenegro liittyvät myös WTO:hon, jotta täysimääräinen yhdentyminen maailman kauppajärjestelmään voidaan toteuttaa.

Alueen nykyaikaistamisessa saavutetun edistyksen arvostamisen lisäksi Länsi-Balkanin täysimääräistä yhdentymistä EU:n talousjärjestelmään pitäisi edistää.

- Mietintö: Mairead McGuinness (A6-0505/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Yhteisestä maatalouspolitiikasta ja maailman elintarviketurvasta laaditussa mietinnössä käsitellään tärkeitä asioita, esimerkiksi elintarvikkeiden hintojen nousua köyhissä ja rikkaissa maissa ja elintarvikkeiden saatavuuden varmistamista kaikille.

Me Ruotsin sosialidemokraatit päätimme äänestää mietintöä vastaan, koska siinä on ongelmallisia sanamuotoja maatalouspolitiikan osalta. Haluaisimme muun muassa, että EU:n talousarviosta maatalouspolitiikalle osoitettua osuutta vähennettäisiin, täydentävät ehdot säilytettäisiin ja niitä kehitettäisiin ja järjestelmää mukautettaisiin markkinoihin. Mietintö ei vastaa näitä näkemyksiä, ja siksi äänestämme sitä vastaan.

Liam Aylward (UEN), kirjallinen. – (EN) Kestävän elintarvikehuollon varmistaminen on yksi suurimmista haasteistamme. Tämä haaste kasvaa edelleen, kun maailman väestö lisääntyy. Väestön nykyinen kasvunopeus on yli 70 miljoonaa ihmistä vuodessa. Se tarkoittaa, että joka vuosi elintarvikkeita on oltava 70 miljoonalle ihmiselle enemmän. Miten selviämme tästä, kun jo nyt yli 850 miljoonaa ihmistä maailmassa on aliravittuja?

Vaikka kestävän elintarvikehuollon varmistaminen on yksi suurimmista haasteistamme, EU on yksi viime aikojen mahtavimmista menestystarinoista, sillä se on tuonut rauhaa, vakautta ja vaurautta alueelle. EU on julkisen kehitysavun suurin antaja, se on malli kansainväliselle yhteistyölle ja se voi käyttää kokemustaan maailmanlaajuiseksi hyödyksi.

EU:lla ei ole varaa noudattaa kapeakatsaista politiikkaa. Aivan kuten kansainväliset kohtalot lomittuvat toisiinsa, myös eri politiikan alat ovat enenevässä määrin päällekkäisiä. Tässä mietinnössä se tunnustetaan, ja siinä ymmärretään, että EU:n korkeilla normeilla ja maataloutta koskevan kokemuksen runsaudella voi olla laajemmin arvoa käsitellessä maailman elintarviketurvaa, mukaan luettuna rahoituksen antaminen lannoitusta ja runsassatoisia siemeniä varten sekä viljelijöiden ja elintarviketuottajien koulutus ja käytännön tuki.

Niels Busk ja Anne E. Jensen (ALDE), kirjallinen. – (DA) Anne E. Jensen ja Niels Busk ovat äänestäneet Mairead McGuinnessin yhteisestä maatalouspolitiikasta ja maailman elintarviketurvasta laatiman valiokunta-aloitteen puolesta, koska suurin osa mietinnöstä on erinomaista ja koska on mahdollista äänestää vain puolesta tai vastaan. Emme kuitenkaan voi kannattaa 63 ja 64 kohtia, joissa esitetään epäilyjä maataloustuotteiden vapaakaupasta. Me olemme vapaakaupan vankkumattomia kannattajia ja uskomme, että on ehdottoman oikein työskennellä sellaisen tilanteen hyväksi, jossa maataloustuotteiden kauppa perustuu vapaakaupan periaatteisiin.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose ja Britta Thomsen (PSE), kirjallinen. – (DA) Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän tanskalaiset jäsenet ovat äänestäneet yhteisestä maatalouspolitiikasta ja maailman elintarviketurvasta laadittua valiokunta-aloitteista mietintöä vastaan, koska mietinnössä vastustetaan maatalouspolitiikan vapauttamista ja arvostellaan torjunta-aineiden rajoittamista koskevia EU:n sääntöjä. Meidän mielestämme on välttämätöntä, että maailmanlaajuinen elintarvikkeiden saatavuus on tasapainoista, mutta sitä ei tueta ylläpitämällä eikä laajentamalla EU:n maataloustukea.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Maailmanlaajuinen elintarvikeongelma suurenee eikä suinkaan pienene, ja se vaikuttaa kaikkiin perustason luokkiin, ei pelkästään vähemmän kehittyneissä maissa vaan myös kehittyneemmissä maissa.

Tärkein syy tilanteeseen on se, että maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden tuotannon tärkein peruste on voitto eikä maailmanlaajuinen elintarvikkeiden kysyntä.

Elintarvikekauppa kansainvälisissä pörssissä on johtanut hintojen nousukierteeseen ja siten monikansallisten elintarvikeyhtiöiden voittokierteeseen, maaseudun osuuden ja maailmanlaajuisten ruokavarastojen huomattavaan hupenemiseen ja aliravittujen ihmisten määrän kasvuun.

Korjatakseen tämän kohtuuttoman tilanteen, joka tuomitsee miljardi ihmistä aliravitsemukseen ja nälkään, mietintö rajoittuu toivomusluetteloihin, jotka kumotaan vaatimalla mukautumista samaan politiikkaan: tukeen yhteiselle maatalouspolitiikalle ja sen tarkistuksille ja "terveystarkastuksille", Maailman kauppajärjestön neuvottelujen loppuun saattamiselle, tuotannon irrottamiselle tuesta ja biopolttoaineiden tuotannon jatkamiselle käyttäen ympäristöä tekosyynä ja sellaisen maan käyttämiselle, jota voitaisiin käyttää elintarviketuotantoon.

Siinä hädin tuskin käsitellään elintarvikeriippumattomuuden ja -turvan periaatteita ja oikeutta elintarvikeomavaraisuuteen.

Kreikan kommunistisen puolueen Euroopan parlamentin jäsenet äänestivät mietintöä vastaan, koska sen toteamuksista ja "toiveista" huolimatta siinä tuetaan perustason vastaista, monopoleja kannattavaa politiikkaa, jolla tuomitaan yhä useammat ihmiset aliravitsemukseen ja nälkään.

Lena Ek (ALDE), kirjallinen. – (SV) On tärkeää, että torjumme ja vähennämme nälänhätää. Tässä suhteessa pidän Mairead McGuinnessin yhteisestä maatalouspolitiikasta ja maailman elintarviketurvasta laatimaa valiokunta-aloitteista mietintöä myönteisenä.

Olen kuitenkin päättänyt pidättäytyä äänestämästä, koska mietintö oli ajoittain hyvin protektionistinen. Oman kansallisen maataloutemme tukeminen ja sääntely eivät edistä tavoitettamme avoimesta, vihreästä, turvallisesta ja yritteliästä EU:sta. Maataloustuotteiden vapaampien maailmanmarkkinoiden avulla köyhien maiden ihmisten olisi helpompi kehittää maatalouttaan. Tämä on nähtävissä nyt erityisesti monissa Afrikan osissa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Olemme samaa mieltä monista mietinnössä korostetuista näkökohdista, erityisesti

- siitä, että toimintatapamuutos on aiheuttanut Euroopan unionin tuottajien potentiaalisten markkinamahdollisuuksien vähenemistä ja johtanut lisääntyneeseen turvautumiseen EU:n ulkopuolelta tuotuihin elintarvikkeisiin, jotka on tuotettu hyvin erilaisin tuotantostandardein, mistä johtuen EU:n maataloustuotteiden kilpailuolosuhteet ovat muodostuneet epätasa-arvoisiksi

- huolesta, että tuotantopanostusten jyrkkä kasvu voi johtaa alhaisempaan käyttöasteeseen ja alentuneeseen tuotantomäärään, mikä pahentaisi Euroopan ja maailman elintarvikekriisiä

- siitä, että tarvitaan ohjauskeinoja, joiden tarkoituksena on välttää mainitut jyrkät ja vahingolliset hinnanvaihtelut

- huolesta markkinoiden keskittymisen lisääntymisestä elintarvikkeiden jälleenmyyntialalla, mikä on johtanut monopolien kehittymiseen, ja tarpeesta hyväksyä pienviljelijöitä suosivia vaihtoehtoisia ratkaisuja neuvotteluissa jälleenmyyjien kanssa.

Siinä on kuitenkin myös näkökohtia, joista emme voi olla samaa mieltä:

- YMP:n lisääntynyt markkinasuuntautuneisuus ja elintarvikeriippumattomuuden arvon alentaminen keskittymällä ainoastaan elintarviketurvaan ja unohtamalla, että se on vaikeaa ilman elintarvikeriippumattomuutta.

Siksi pidättäydimme äänestämästä.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Mairead McGuinnessin mietinnössä käsitellään kysymystä, joka minun mielestäni on strateginen: elintarviketurva ja vahva ja kilpailukykyinen eurooppalaisen maatalouden merkitys globalisoituneessa maailmassa.

Viimeaikaisen elintarvikkeiden hintoja koskevan kriisin jälkeen elintarviketurvan pitäisi olla EU:n painopisteala. Vaikka toista elintarvikepulasta johtuvaa kriisiä ei olekaan lyhyellä aikavälillä odotettavissa, on todennäköisestä, että tulevaisuudessa sellainen tulee, jos emme ota huomioon ilmastomuutoksen kielteisiä vaikutuksia maataloustuotantoon ja jatkuvasti kasvavaa kysyntää.

Kun otetaan huomioon, että kehitysmaat eivät luultavasti pysty tuottamaan riittävää määrää elintarvikkeita huoltaakseen lisääntyvät väestönsä, teollisuusmailla on edelleen tärkeä tehtävä elintarvikkeiden tuottajina ja viejinä.

Yhteisestä maatalouspolitiikasta on siksi jälleen kerran tehtävä EU:n painopisteala, ja sen on oltava EU:n elintarviketurvaa koskevan politiikan perustana, koska rahoitus- ja talouskriisin aikana se on tärkeämpi kuin koskaan.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders ja Jan Mulder (ALDE), kirjallinen. – (NL) Alankomaiden vapauden ja demokratian kansanpuolueen (VVD) valtuuskunta on äänestänyt Mairead McGuinnessin yhteisestä maatalouspolitiikasta ja maailman elintarviketurvasta laatiman mietinnön puolesta, vaikka se ei hyväksykään kaikkea mietinnön sisällöstä. VVD:n valtuuskunta olisi halunnut, että mietinnössä ilmaistaan selkeästi, että kaupan esteet kehitysmaissa olisi poistettava asteittain vastavuoroisesti. Tämän ohella se olisi halunnut, että mietinnössä olisi kannatettu erityistä, nopeampaa menettelyä lajin sisäisistä geeneistä muunneltujen tuotteiden hyväksymiselle. Niihin sovelletaan edelleen samaa menettelyä kuin tavallisiin bioteknologian tuotteisiin, vaikka niissä käytetään saman lajin geneettistä materiaalia.

Ian Hughton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Mairead McGuinnessin mietinnössä käsitellään asioita, jotka ovat maailmanlaajuisesti äärimmäisen merkittäviä. Kahdessa vuodessa elintarvikkeiden hinnat maailmassa ovat nousseet yli 80 prosentilla ja viljavarastot ovat vähentyneet vaarallisen alhaisille tasoille. Maailman elintarvikevarastoihin kohdistuu lisäksi painetta suhteellisen uusista lähteistä esimerkiksi siitä, että biopolttoaineita käytetään koko ajan enemmän. Pidän tämän mietinnön yleisiä vaikuttimia myönteisinä ja siksi äänestin sen puolesta.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, äänestin McGuinnessin mietinnön hyväksymisen puolesta, mutta haluaisin korostaa erityisesti seuraavia asioita.

Olemme kohdanneet ensimmäistä kertaa sitten 1970-luvun maailmanlaajuisen akuutin elintarvikekriisin. Tämä kriisi sai varsinaisesti alkunsa jo ennen nykyistä maailmanlaajuisesta talouskriisistä maissin ja vehnän maailmanhintojen noustessa lyhyessä ajassa pilviin. Vaikka talouskriisi on vienyt elintarvikekriisiltä otsikkotilan, jälkimmäinen ei ole valitettavasti kuitenkaan kadonnut minnekään. On lohdutonta, että jo ennen nykyisen elintarvikekriisin aiheuttamia ongelmia noin miljardi ihmistä kärsi maailmanlaajuisesti kroonisesta nälästä ja aliravitsemuksesta.

Elintarviketurva – riittävän, turvallisen ja ravitsevan ruuan saaminen – on vihdoinkin asetettava poliittiseksi prioriteetiksi sekä meillä että muualla. Ei voi olla niin, että samaan aikaan, kun maailmanlaajuinen nälänhätä lisääntyy ja ruoan hinta nousee pikavauhtia, meillä Euroopassa ajetaan maataloutta väkipakolla alas mitä ihmeellisimmin perustein. Suomessa, niin kuin muissakin jäsenvaltioissa, on oltava oikeus harjoittaa kannattavaa maataloutta myös jatkossa.

Elintarviketeollisuudella on valtava työllistävä vaikutus, sillä se työllistää yli neljä miljoonaa ihmistä Euroopassa. Koko elintarvikeketjun arvioidaan työllistävän Suomessa noin 300 000 henkilöä, joka vastaa noin 13:a prosenttia työllisestä työvoimasta. Tarve näiden työpaikkoja puolustamiseen näinä elintarvike- ja talouskriisiaikoina on kiistaton.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) On mielenkiintoista huomata, että maatalouden ja maaseudun kehityksen valiokunta ei ole halunnut sisällyttää mietintöönsä kehitysyhteistyövaliokunnan ehdottamaa tärkeintä kohtaa, joka kuuluu seuraavasti: ”Euroopan parlamentti pyytää neuvostoa ja komissiota asettamaan AKT-valtioita kuullen etusijalle kysymyksen Euroopan unionin maataloustuotteiden viennille myönnettävien Euroopan unionin tukien vaikutuksesta AKT-valtioihin ja antamaan täsmällisiä ja kestäviä vastauksia, joilla voidaan välttää polkumyynti tällä alalla annettujen sitoumusten mukaisesti.”

Mietinnössä kuitenkin väitetään, että EU on käsitellyt niitä EU:n maatalouspolitiikan kauppaa mahdollisesti vääristäviä osia, jotka voivat vaikuttaa kielteisesti kehitysmaiden viljelijöihin. Mietinnössä valitetaan, että muissa kuin EU:n jäsenvaltioissa elintarvikkeita tuotetaan hyvin erilaisin tuotantostandardein, mikä altistaa EU:n maataloustuotteet epätasa-arvoisille kilpailuedellytyksille.

Nämä mietinnön kaksi väitettä ovat vähintäänkin ristiriitaisia, eivätkä EU:n kaikki poliittiset voimat voi olla niistä samaa mieltä. Jos näin olisi, eikö kehitysyhteistyövaliokunnan ehdotusta voisi myös sisällyttää mietinnön tekstiin?

Mietinnössä vastustetaan myös maatalouden tukimaksujen vähentämistä ja vastustetaan kaikkia yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksia. Lisäksi siinä ehdotetaan yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevaa kansalaisten tiedottamispolitiikkaa, mitä minä pidän poliittisena propagandana sellaisen järjestelmän puolesta, joka on hyvin ristiriitainen, erityisesti minun kotimaassani.

Siksi äänestin tätä mietintöä vastaan.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Äskettäinen elintarvikkeiden poikkeuksellinen hintojen nousu sai aivan oikein aikaan keskustelun maatalouspolitiikasta, elintarviketurvasta ja kehityksestä. Kansainvälistä kauppaa koskeva kysymys puuttuu usein tällaisista keskusteluista, mikä saa meidät etsimään ratkaisuja, joissa ei oteta huomioon myönteisiä mahdollisuuksia, joita maailmanlaajuisesti kasvaneella kulutuksella voi olla.

Vaikka tämä elintarvikkeiden hintojen inflaatio luokin aluksi nälänhädän uhan maille ja väestöille, joilla ei ole resursseja, ja edellyttää lisää humanitaarista apua, lopulta se kuitenkin kiihdyttää maailman elintarviketuotantovalmiuksien kasvua ja maailmankaupan kasvua. Tämä on maailman maatalousväestön mahdollisuus, josta on otettava kaikki irti.

EU:n ja yhteisen maatalouspolitiikkamme osalta mukautumisemme näihin maailman uusiin puitteisiin – joissa kasvu on mahdollisesti odotettua hitaampaa – ei pitäisi tapahtua protektionismin tai uusien kaupan esteiden eikä markkinoiden vääristymisen myötä. Euroopan maatalouden keskipitkän ja pitkän aikavälin kannattavuuden ja maaseudun kehityksen pitäisi olla yhteisessä maatalouspolitiikassa ja sen uudistuksessa käytettävät perusteet.

Zuzana Roithová (PPE-DE), kirjallinen. – (CS) Tämä mietintö vaikuttaa enemmän nykyisen yhteisen maatalouspolitiikan puolustukselta kuin nälkää näkevän maailman elintarviketurvan kattavalta katsaukselta. Siitä huolimatta kannatin sitä, koska siinä kiinnitetään huomiota siihen, että on tärkeää varmistaa kehitysmaiden viljelijöiden lainansaanti, jotta he voivat nykyaikaistaa maataloustuotantoa ja lisätä elintarvikkeidensa tuotantoa ja laatua. Pidän valitettavana sitä, että mietinnössä kiinnitettiin vain vähän huomiota vaaroihin siitä, että maailman köyhimmissä maissa ostetaan maata mahdollisimman halpojen elintarvikkeiden kasvattamiseksi ja viemiseksi muualle maailmaan kroonisista elintarvikepulista kärsivien maiden paikallisväestön tarpeiden ja talouskehityksen kustannuksella.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, äänestin Mairead McGuinnessin yhteisestä maatalouspolitiikasta ja maailman elintarviketurvasta laatiman mietinnön puolesta.

Jaan kollegani ilmaisemat huolet ja kiinnitän huomiota tarpeeseen, joka on nyt pakottavampi kuin koskaan, ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin, jotta voidaan varmistaa, että kaikki kansalaiset saavat terveellistä ja ravitsevaa ruokaa asuivatpa he sitten Euroopan unionissa tai muualla maailmassa. Haluan korostaa, että ponnistuksiamme on tarkasteltava keskipitkän ja pitkän aikavälin näkökulmasta eikä niissä saa keskittyä pelkästään lyhyeen aikaväliin.

Ei riitä, että köyhille ja kehittyville maille varataan huomattava rahoitus, ellei sen tukena ole teollisuusmaiden vakavaa sitoumusta torjua välttämättömyyselintarvikkeiden hinnoilla keinottelu, jota on viime aikoina tapahtunut, ja ottaa käyttöön kansainvälisiä sopimuksia, joissa otetaan huomioon Maailman kauppajärjestöön kuuluvien maiden hyvin erilaiset olosuhteet. Muuten neuvotteluilla, jotka olemme jo keskeyttäneet, ei edelleenkaan ole juuri mahdollisuuksia onnistua.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Kysymys YMP:stä ja maailman elintarviketurvasta on tärkeä. Meidän on varmistettava, että teemme EU:ssa osamme sen varmistamiseksi, että maailman nälkäiset ruokitaan. On häpeällistä, että tässä maailmassa on ihmisiä, jotka kuolevat nälkään poliittisen koordinoitumme puutteen takia.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Yhteisen maatalouspolitiikan tarkoituksena ei ole vain maatalouden tuottavuuden lisääminen ja tilojen tuotannon järkevän kehittymisen varmistaminen tuotantotekijöiden, erityisesti työvoiman, parhaan mahdollisen käytön avulla, vaan myös sopivan elintason tarjoaminen maaseudun väestölle, huoltovarmuuden takaaminen ja tuotteiden kohtuullisten kuluttajahintojen varmistaminen.

Turvallisten ja ravitsevien elintarvikkeiden riittävä saatavuus on tällä hetkellä tärkein poliittinen painopisteala EU:ssa ja maailmassa.

On levottomuutta herättävää, että elintarvikkeiden hinnat ovat korkeammalla kuin edellisinä vuosina ja että maailman elintarvikevarastot ovat laskeneet kriittisen matalalle tasolle. Vaarana on, että maailman rahoituskriisi voi johtaa siihen, että kehittyneet maat eivät kunnioita sitoumuksiaan kehitysmaille annettavan avun alalla.

Tarvitaan keskipitkän ja pitkän aikavälin toimia maailman elintarviketuotannon turvaamiseksi ja niiden ihmisten tukemiseksi, jotka ovat vakavimmissa tilanteissa perusravintotarpeiden osalta.

Suurin haaste on nyt kehittää maataloutta ja elintarvikkeita koskeva politiikka, jolla voidaan vastata maailman koko ajan kasvavan väestön tarpeisiin, väestön, jonka määrä arvioiden mukaan on vuoteen 2050 mennessä kasvanut 40 prosentilla, ja elintarvikkeiden kysynnän maailmassa odotetaan kaksinkertaistuvan samana aikana.

Sellaisen politiikan kehittäminen, jolla viljelijöille taataan kunnolliset tulot heidän tuottamistaan elintarvikkeista, on merkittävä poliittinen kysymys. Sen merkitys on perustavanlaatuista elintarviketuotannon suojaamisessa. Jos markkinat eivät pysty sitä takaamaan, se on tehtävä asianmukaisen politiikan avulla.

Glenis Willmott (PSE), kirjallinen. – (EN) Työväenpuolueen valtuuskunta äänestää YMP:stä ja maailman elintarviketurvasta laaditun mietinnön puolesta, vaikka olemmekin hyvin varautuneita YMP:tä koskevan kannan suhteen.

Emme ole samaa mieltä YMP:lle elintarviketurvan varmistamisessa annetusta näkyvästä asemasta emmekä YMP:n uudistuksen arvostelusta, jonka mukaan siinä on siirrytty määrällisestä laadulliseen tuotantoon, millä annetaan ymmärtää, että se on heikentänyt elintarviketurvaamme. Kantamme on, että meidän on nykyaikaistettava maatalouspolitiikkaamme emmekä voi palata tuotantoon perustuvaan politiikkaan, jolla kannustettiin valtavaa ylituotantoa ja markkinoiden vääristymistä ja heikennettiin muiden maiden valmiuksia tuottaa ja myydä maataloustavaroita.

Meidän mielestämme mietinnössä kuitenkin nostetaan esiin monia hyvin tärkeitä kohtia maailman elintarviketurvaa koskevasta kysymyksestä, siinä esimerkiksi tunnustetaan elintarviketurva EU:n keskeisenä poliittisena painopistealana, vaaditaan laajempaa yhteistyötä maailmanlaajuisesti, kehoitetaan sijoittamaan enemmän kehitysmaihin niiden tuotantovalmiuksien lisäämiseksi ja kehoitetaan, että maataloustuotanto asetetaan keskeiseksi seikaksi EU:n kehitystä koskevalla asialistalla. Kaikki nämä kohdat ovat yhtä tärkeitä, ja ne edellyttävät, että me käsittelemme asioita laajemmin kuin ne, jotka käyttävät tätä kysymystä perusteluna interventionistisemmalle ja protektionistisemmalle YMP:lle, ja että me tuemme mietintöä.

- Mietintö: Genowefa Grabowska (A6-0475/2008)

Jan Andersson, Göran Färm ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me Ruotsin sosialidemokraatit äänestimme Genofewa Grabowskan näkymistä kehittää Lissabonin sopimuksen mukaista kansalaisvuoropuhelua laatiman mietinnön puolesta. Kansalaisyhteiskunnan kanssa käytävän vuoropuhelun vahvistaminen on tärkeää, jotta voidaan luoda EU, joka kuuntelee kansalaistensa näkemyksiä ja edustaa niitä. Olemme myös samaa mieltä mietinnön vaatimuksista, että neuvoston pitäisi olla avoimempi, jotta kansalaisyhteiskunta voisi osallistua vuoropuheluun mielekkäällä tavalla.

Haluaisimme kuitenkin tehdä selväksi, että meidän mielestämme on väärin, että kirkkoille ja uskonnollisille yhdyskunnille annetaan erityisasema kansaisjärjestöjen joukossa. Kirkkojen ja uskonnollisten yhdyskuntien pitäisi osallistua unionin toimielinten kanssa käytävään vuoropuheluun samalla tavalla kuin kaikkien muidenkin järjestöjen.

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, kaikkia aloitteita, joilla pyritään saamaan kansalaiset lähemmäksi heidän puolestaan toimivia toimielimiä, pitäisi tukea. Pitäisi kuitenkin huolellisesti varmistaa, että ehdotettu aloite ei muutu omalla voimallaan uudeksi toimielimeksi. Tuin mietintöä, koska kaikki toimet, joilla kansalaiset saadaan lähemmäksi viranomaisia, jotka tekevät päätöksiä heidän puolestaan, edistävät parempaa ja avoimempaa demokratiaa. Haluan kuitenkin korostaa, että kuten kaikissa vuoropuheluissa, myös Lissabonin sopimusta koskevassa vuoropuhelussa pitäisi ottaa kaikkien osapuolten mielipide huomioon.

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tässä mietinnössä viitataan Lissabonin sopimukseen, joka, jos saan muistuttaa, ei ole voimassa. Siksi on erittäin julkeaa, ellei jopa ylimielistä, käyttää nimeä Lissabonin sopimus aivan kuin se jo olisi totta.

Mikäli olette unohtaneet, Irlannin kansan demokraattinen tahto upotti Lissabonin sopimuksen. He panivat hankkeelle jarrut, koska he halusivat erilaisen Euroopan. Äänestämällä niin kuin he äänestivät irlantilaiset puhuivat myös kaikkien muiden jäsenvaltioiden, myös minun jäsenvaltioni, kansalaisten puolesta, sillä heidän hallituksensa kielsivät heiltä kansanäänestyksen.

Irlantia on peloteltu järjestämään toinen äänestys, mutta irlantilaiset eivät luultavasti katso suopeasti sitä, että heitä kohdellaan niin halveksuen.

Tulevaisuudessa meidän pitäisi välttää saattamasta itseämme huonoon huutoon keskustelemalla Lissabonin sopimuksen kaltaisista hypoteettisista skenaarioista. Siten vain paljastetaan EU:n ylimielinen piittaamattomuus demokraattisesta mielipiteestä.

Äänestin tätä mietintöä vastaan.

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Saatan elää eri planeetalla, mutta minun muistaakseni Alankomaiden ja Ranskan kansat hylkäsivät Euroopan perustuslain demokraattisessa kansanäänestyksessä vuonna 2005. Tuo perustuslaki on kuollut ja haudattu ainakin, jos kutsumme itseämme demokraateiksi. Kirottu Lissabonin sopimus, joka on yksinkertaisesti kaunisteltu versio perustuslaista, koki täysin saman kohtalon, kun Irlannin kansa hylkäsi sen demokraattisessa kansanäänestyksessä.

EU kuitenkin kieltäytyy hyväksymästä kansan tahtoa ja haluaa työntää perustuslain eurooppalaisten kurkusta alas takaoven kautta teeskennellen, että puutarhassa kaikki on ruusuista, ja puhuen niin sanotusta kansalaisten kanssa Lissabonin sopimuksen puitteissa käytävästä vuoropuhelusta mitä kyynisemmin.

Tämän pitäisi olla ”kansalaisten kanssa käytävää vuoropuhelua” ja ”vahvaa neuvottelu- ja keskustelukulttuuria”, jonka yhteydessä esittelijä kyynisyydessään lainaa jälleen kerran EU:sta tehdyn sopimuksen 10 artiklaa: ”Kaikilla kansalaisilla on oikeus osallistua demokratian toteuttamiseen unionissa”. Tämä saattaa olla totta, mutta Eurooppa ei ota mitenkään huomioon kansan demokraattista ääntä.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tässä Genowefa Grabowskan mietinnössä tarjotaan uusia osallistumismekanismeja ja keinoja kansalaisvuoropuhelulle Euroopan unionissa. Siinä käsitellään kuilua unionin jäsenten välillä ja suhdetta, joka niillä on niitä palveleviin toimielimiin. Siinä tunnustetaan, että kansalaisvuoropuhelua on lisättävä, jotta voidaan säilyttää todellinen sitoutuminen EU:ta koskevan hankkeen tavoitteisiin.

Lissabonin sopimuksen äskettäinen hylkääminen Irlannissa johtui osittain eroista unionia koskevan näkemyksen ja unionin todellisuuden välillä. Yleisen tiedonpuutteen käsittelyllä saavutetaan todellinen demokraattinen kumppanuus. Tässä ehdotuksessa keskeinen vaatimus on, että vuoropuhelu on vastavuoroista, että ilmaistut mielipiteet on otettava huomioon ja että niitä on kunnioitettava.

Genofewa Grabowska korostaa tässä mietinnössä sekä avoimuutta että edustuksellisuutta aktiivisen kansalaisvuoropuhelun ja todellisen osallistuvan demokratian olennaisina osina. Avoimempi ja paremmin tavoitettavissa oleva neuvosto, lisääntynyt ja yhdentyneempi toimielinten välinen yhteistyö, uusien viestinten käyttö keinona olla yhteydessä kansalaisiin ja avun tarjoaminen kansalaisjärjestöille auttaa Eurooppaa lähentymään. Näistä syistä tuen Genofewa Grabowskan mietintöä.

Bairbre de Brún ja Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Tuemme aivan kaikkia ponnisteluja, joilla kansalaisille, yhteisöille ja kansalaisjärjestöille annetaan enemmän valtaa poliittisessa päätöksentekoprosessissa, myös EU:ssa.

Emme kuitenkaan usko, että Lissabonin sopimus tarjoaisi tällä alalla mitään edistystä. Me uskomme lisäksi, että jotta ehdotettu kansalaisaloite olisi mielekäs, komissiolla pitäisi olla oikeudellisesti sitova velvoite esittää valkoinen kirja, jossa hahmotellaan vastaus ehdotukseen, tai sopimuksen mukainen perusta olla ryhtymättä toimenpiteisiin.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämä mietintö on jälleen yksi mietintö, jossa vastustetaan Euroopan parlamentin enemmistöä, kun pyritään ”myymään” Lissabonin sopimusta koskeva hanke hinnalla millä hyvänsä. Tämä tehtävä ei ole osoittautunut helpoksi aiempien kansanäänestysten tuloksista päätellen. Näillä toistuvilla ponnisteluilla on ainakin yksi ansio: ne osoittavat selkeästi, miten vaikeaa ja jopa tuskallista sopimuksen puolustajien on löytää perusteita sen edistämiseksi.

Ei ole sellaista propagandaa – ja tämä on mietinnön aihe – jolla olisi mahdollista peittää demokratian vastaisuus EU:n johtajien vaatimuksessa pakottaa Irlanti järjestämään toinen kansanäänestys ehdotetun sopimuksen hyväksymiseen pakottamiseksi. Me emme jaa niiden kapeakatseista näkemystä, joiden mielestä ”kansalaisvuoropuhelun” tai ”kansalaisaloitteen” kehittäminen riittää vastineeksi ehdotukselle, jolla kokonaisuudessaan estetään kaikkien jäsenvaltioiden kansalaisia määrittämästä yhteistä tulevaisuuttaan ja jolla vaaditaan toimenpiteitä, jotka johtavat epävarmoihin työpaikkoihin, lisääntyneisiin työtunteihin, helpompiin irtisanomisiin ja julkisten palvelujen yksityistämiseen.

Ei ole sellaista propaganda, jolla tämän sopimushankkeen uusliberalistinen, federalistinen ja militaristinen sisältö voitaisiin piilottaa. Siksi olemme äänestäneet sitä vastaan.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Genofewa Grabowskan mietinnössä suositellaan kaikkien EU:n toimielinten ja kansalaisyhteiskunnan ”edustajien” välistä vuoropuhelua, jossa määritellään politiikat ja laaditaan lainsäädäntöä EU:n tasolla, toisin sanoen osallistuvan ”demokratian” virallista, pakollista järjestöä unionin tasolla.

Ongelma on, että osallistuva ”demokratia” on vain julkisivu niille, jotka kieltävät todellisen demokratian: sen avulla vuoropuhelua voidaan rajoittaa aktiivisimpiin järjestöihin, jotka harvoin ovat edustuksellisia, ja siinä näytetään testaavan kansalaisten näkemyksiä etukäteen, jotta voidaan paremmin kieltäytyä kuulemasta heitä myöhemmin.

Jos Brysselin Eurooppa haluaa kuulla kansalaisia, ottakoon se huomioon Ranskan ja Alankomaiden ei-äänen Euroopan perustuslailla ja Lissabonin sopimuksen, pelkän perustuslain jäljennöksen, hylkäämisen. Jos mielipidekysely otettaisiin huomioon, kuten esittelijä haluaa, lopetettaisiin neuvottelut Turkin jäsenyydestä, koska suurin osa EU:n kansalaisista vastustaa sitä. Jos on oikein kunnioittaa periaatetta, jonka mukaan päätökset pitäisi tehdä mahdollisimman lähellä kansalaisia, älköön EU enää määräillä jokapäiväistä elämäämme. Sitten sillä olisi hieman uskottavuutta demokratiasta puhuessaan.

Anna Hedh (PSE), kirjallinen. – (SV) Äänestin Genofewa Grabowskan näkymistä kehittää Lissabonin sopimuksen mukaista kansalaisvuoropuhelua laatiman mietinnön puolesta. Minun mielestäni on tärkeää vahvistaa vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan kanssa, jotta voidaan luoda EU, joka kuuntelee kansalaisiaan ja edustaa heidän näkemyksiään. Olen myös samaa mieltä mietinnön vaatimuksista, että neuvoston pitäisi olla avoimempi, jotta kansalaisyhteiskunta voisi osallistua vuoropuheluun mielekkäällä tavalla. Minun mielestäni Lissabonin sopimuksen mukaan ottaminen oli kuitenkin tarpeetonta, koska se ei ole enää Irlannin kansanäänestyksen ei-tuloksen jälkeen asiaankuuluvaa.

On myös väärin, että kirkkoille ja uskonnollisille yhdyskunnille annetaan erityisasema kansalaisjärjestöjen joukossa. Kirkkojen ja uskonnollisten yhdyskuntien pitäisi osallistua unionin toimielinten kanssa käytävään vuoropuheluun samalla tavalla kuin kaikkien muidenkin järjestöjen.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Olen samaa mieltä näkemyksistä kehittää Lissabonin sopimuksen mukaista kansalaisvuoropuhelua laaditun mietinnön kanssa.

Katson, että kansalaisvuoropuhelu on hyvin tärkeää, jotta EU:n kansalaiset voivat saada käsityksen valittujen edustajiensa toiminta-aloista.

Haluaisin myös korostaa huomautusta, jonka mukaan EU:n ja unionin kansalaisten välisen vuoropuhelun pitäisi olla kaksisuuntaista vuoropuhelua, koska ei riitä, että tiedotamme kotimaihimme hankkeiden täytäntöönpanosta, meidän on myös kuunneltava yksittäisiä ihmisiä ja otettava heidän mielipiteensä vakavasti.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Lissabonin sopimusta ei ole hyväksytty. Irlannin äänestäjät hylkäsivät sen kansanäänestyksessä, ja siksi sitä on pidettävä kuolleena. Se oli itse asiassa sama sopimusluonnos, joka oli jo hylätty Ranskan ja Alankomaiden kansanäänestyksissä.

Euroopan parlamentin federalistinen enemmistö ei kuitenkaan halua kuunnella, vaan sen sijaan se vaatii unionia, jota hallitaan koko ajan suuremmassa määrin ylikansallisella tasolla, vaikka sen kansalaiset ovat osoittaneet monissa kansanäänestyksissä epäilynsä, ja jos heille annettaisiin tilaisuus, he osoittaisivat epäilynsä vielä useammissakin maissa.

Euroopan parlamentin federalistisen enemmistön käyttämä työskentelytapa osoittaa, minkälaista kansalaisvuoropuhelua se haluaa. Se haluaa kuunnella vain sitä osaa kansalaisyhteiskunnasta, joka sopii sen federalistiseen muottiin.

Lainsäädäntömenettelyn lisäksi käsittelemämme mietintö ei ole erityisen vaikuttava. Mietinnön 9 kohdassa todetaan, että kaikkien unionin toimielinten olisi ylläpidettävä ajantasaisia rekistereitä kaikista merkityksellisistä kansalaisjärjestöistä. Tämä sisältää tarpeettoman byrokratian lisäämisen, joka ei johda minnekään. Mietinnön 11 kohdassa puhutaan lisäksi ”eurooppalaisen ajattelutavan” tietoisesta edistämisestä unionin kansalaisten keskuudessa. Miten tämä ajattelutapa määritellään?

Mietinnön pahin näkökulma on kuitenkin 22 kohdan kehoitus antaa eurooppalaisille yhdistyksille ja eurooppalaisille kansalaisyhteiskunnan järjestöille yhteinen oikeusperusta EU:n tasolla. Tämä ehdotus on jälleen yksi askel kohti EU:n valtion luomista.

Siksi äänestin tätä mietintöä vastaan.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Saattaa kuulostaa oikein kivalta puhua Lissabonin sopimusta koskevasta julkisesta keskustelusta kaikilla kielillä. Kaikista peittely-yrityksistä huolimatta ihmiset ovat ymmärtäneet täysin, että sopimus, joka on 95-prosenttisesti sama kuin hylätty EU:n perustuslaki, ei ole mikään Kolumbuksen muna, vaikka EU:n valtaklikki yrittää saada sen siltä näyttämään.

Ottaen huomioon, että haluamme käydä tätä vuoropuhelua kaikilla kielillä, on myös sangen mielenkiintoista, että emme pysty edes varmistamaan, että neuvoston puheenjohtajavaltiolla on yhtenäiset verkkosivut unionin suurimmilla kielillä eli englanniksi, ranskaksi ja saksaksi. Kansalaistemme mielestä olemme luultavasti erityisen naurettavia myös silloin, kun ylistämme sitä, että perustuslaissa tarkoitetut kansalaisaloitteet merkitsevät lisää demokratiaa, kun kansanaäänestyksiä toistetaan, kunnes saavutetaan EU:n haluama tulos. Koska tämä aloite voi olla vain pelkkä uusi EU:n perustuslakia kannattava kampanja, johon on jo käytetty riittävästi rahaa, äänestin Genofewa Grabowskan mietintöä vastaan.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska kansalaisyhteiskunnanlla on Euroopassa merkittävä tehtävä Euroopan yhdentymisessä, sillä se välittää EU:n kansalaisten näkemykset ja vaatimukset EU:n toimielimille.

Jotta Euroopan unioni voisi saavuttaa päämääränsä ja tavoitteensa, on laajennettava julkista keskustelua, parannettava kansalaisvuoropuhelua ja lisättävä poliittista tietoisuutta, ja nämä kaikki näkökohdat on tunnustettu tässä mietinnössä.

Mietinnössä myös painotetaan kansalaisyhteiskunnan unionin toimielimille tarjoaman asiantuntemuksen merkitystä ja korostetaan kansalaisvuoropuhelusta tiedottamisen painoarvoa ja merkitystä.

Toivon, että EU:n nykyiset aloitteet, joilla lisätään kansalaisyhteiskunnan osallistumista Euroopan yhdentymiseen, jatkuvat myös tulevaisuudessa. Viitataan tässä yhteydessä Europe by Satellite –hankkeen, Agora-kansalaisfoorumin ja muiden eri aiheista järjestettyjen kansalaisfoorumien kaltaisiin aloitteisiin.

Toivon, että tämä mietintö kannustaa Euroopan unionin neuvostoa helpottamaan ja yksinkertaistamaan sen toimintaan tutustumista, koska se on perusedellytys asianmukaisen vuoropuhelun aloittamiselle kansalaisyhteiskunnan kanssa.

Zuzana Roithová (PPE-DE), kirjallinen. – (CS) Hyvät naiset ja herrat, pidän myönteisenä sitä, että mietinnössä kiinnitetään huomiota sosiaalisen vuoropuhelun tarpeeseen aikana, jolloin Euroopan maissa on meneillään demokraattinen kriisi. Ihmiset joko eivät ymmärrä asioita, jotka eivät liity heidän jokapäiväisiin huoliinsa, tai eivät ole niistä kiinnostuneita. Matala osallistumisaste Euroopan parlamentin vaaleissa on looginen seuraus siitä, että EU:n kansalaiset eivät tiedä, miten EU:n lainsäädäntö voi hyödyttää heitä myönteisesti, ja he eivät usko, että heidän äänellään olisi mitään vaikutusta. Monet eivät tiedä, että Lissabonin sopimuksella vahvistetaan osallistuvaa demokratiaa. Olen samaa mieltä Genofewa Grabowskan kanssa siitä, että jäsenvaltioiden pitäisi antaa perustavammanlaatuisia tukea valtioista riippumattomille järjestöille. On kuitenkin välttämätöntä varmistaa, että ne ovat edustuksellisia ja avoimia. Olen tukenut mietintöä myös siksi, että se sisältää pyynnön komissiolle julkaista luettelot niistä kansalaisjärjestöistä, jotka ovat osallistuneet sen ehdotuksiin lainsäädäntömenettelyjen aikana. Tällä vähennettäisiin varmasti koko prosessin nimettömyyttä ja lisättäisiin valtioista riippumattomien järjestöjen edustuksellisuutta. Olen myös sitä mieltä, että Euroopan parlamentin vaalikampanja on vastuullisille Euroopan parlamentin jäsenille loistava tilaisuus selittää, mitä päätöksiä Strasbourgissa teemme, miten kansalaisyhteiskunta osallistuu työhömmä ja miten se voi osallistua Lissabonin sopimuksen hyväksymisen jälkeen.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Lissabonin sopimuksella annetaan kansalaisten kanssa käytävälle vuoropuhelulle pakollinen asema. Se on sitovaa kaikessa EU:n politiikassa ja kaikilla toiminta-aloilla.

Vuoropuhelun onnistuminen riippuu edustuksellisuudesta ja siten tärkeimpien tahojen vahvasta sitoutumisesta. Kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten pitäisi käyttää vuoropuhelumenetelmää, jotta kansalaiset voivat kokea käytännössä, miten osallistuva demokratia toimii.

On myönnettävä, että Euroopan unionilla on paljon tekemistä viestinnän alalla, ja eritoten erityisesti kansalaisten kanssa käytävän vuoropuhelun alalla.

EU:n kansalaisten on voitava olla varmoja, että EU:n tasolla ei tehdä mitään päätöksiä ilman heidän osallistumistaan ja että äänestämällä vaaleissa he voivat todella vaikuttaa kyseisten päätösten muotoon.

Tuen täysimääräisesti esittelijän kehotusta kannustaa aloitteiden edistämistä kansalaisten kanssa käytävän vuoropuhelun alalla.

Charles Tannock (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) On ennen aikaista puhua siitä, mitä tapahtuu, kun Lissabonin sopimus tulee voimaan. Sopimus pysyy syrjässä, ja Irlannin kansalaiset saattavat edelleen sanoa sille toisen kerran ei myöhemmin tänä vuonna järjestettävässä toisessa kansanäänestyksessä.

Kun asia on näin, meidän ei pitäisi toimia aivan kuin Lissabonin sopimus olisi jo voimassa. Jos teemme niin, meitä voidaan syyttää ylimielisyydestä ja siitä, että halveksimme demokraattista prosessia, joka on edelleen saatettava loppuun tavalla tai toisella.

En myöskään kannata sitä, että EU:n varoja käytetään Lissabonin sopimuksen mainostamiseen kansalaisvuoropuhelun tai jonkin muun keinon avulla. Meillä on jäsenvaltioissa vapaat tiedotusvälineet ja elinvoimaiset demokraatit, jotka pystyvät sängen hyvin johtamaan tätä keskustelua omilla ehdoillamme ilman, että komissio yrittää vaikuttaa asioihin. Itse asiassa, minun kotimaassani, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, komission yrityksillä edistää EU:n laajempaa integraatiota on yleensä vastakkainen vaikutus.

Minä haluan muiden Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivien tavoin nähdä, että Euroopan unioni menee toiseen suuntaan tekemällä vähemmän ja tekemällä sen paremmin.

Siksi äänestin tätä mietintöä vastaan.

Frank Vanhecke (NI), kirjallinen. – (NL) Genofewa Grabowskan mietintö on jälleen yksi esimerkki siitä skandaalimaisesta tavasta, jolla tämä parlamentti käsittelee periaatteita, joita se väittää palvelevansa. "Kansalaisten kanssa käytävä vuoropuhelu Lissabonin sopimuksen puitteissa": mikä pila! Lissabonin sopimus, joka on entinen Euroopan perustuslaki valepuvussa, heitettiin roskakoriin Alankomaiden ja Ranskan kansanäänestyksissä ja myöhemmin myös Irlannissa. Muissa maissa ei edes uskallettu järjestää kansanäänestystä.

Jos EU haluaa vuoropuhelua kansalaisten kanssa, sen pitäisi alkaa kunnioittaa demokratiaa. Jos eurokraattinen nomenklatuura ei pidä kansanäänestyksen tuloksesta, se ei välttämättä tarkoita, että äänestävillä kansalaisilla ei ole aivosoluja. Totuus on päinvastainen! Joka tapauksessa, äänestin ehdottomasti jälleen tätä mietintöä vastaan. *Nec spe, nec metu* eli ilman toivoa ja ilman pelkoa.

Anna Záborská (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Eurooppalaisten viranomaisten on suhtauduttava avoimesti vuoropuheluun ja yhteistyöhön kansalaisten ja kansalaisjärjestöjen kanssa. Kuka tahansa voi edistää yhteistä hyvää.

Tiettyjen eturyhmien, lobbyjen, jotka eivät edusta yhteistä hyvää, ei kuitenkaan pitäisi antaa tunkeutua lainsäädäntöprosessiin kansalaisyhteiskunnan kanssa käytävän vuoropuhelun varjolla. Vuoropuheluun pääsyn on oltava oikeudenmukaista.

Minä vaadin, että vuoropuhelua pitäisi erityisesti käydä niiden yhdistysten kanssa, jotka antavat äänen köyhimmille ihmisille ja perheille. Äärimmäisen köyhyyden ja yhteiskunnallisen epätasa-arvon torjunta ei onnistu kestävästi ilman jatkuvaa vuoropuhelua jokapäiväisessä elämässään äärimmäistä köyhyyttä kokevien perheiden ja yksittäisten ihmisten kanssa. Tämä vuoropuhelu on vaikeaa mutta myös välttämätöntä. Eurooppalaiset, kansalliset, alueelliset ja paikalliset viranomaiset eivät voi valita helppoa tietä, kun rakennamme osallistavaa yhteiskuntaa ja Eurooppaa kaikille. Parhaiden käytäntöjen osalta meidän pitäisi antaa tunnustusta Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja kansainväliselle ATD Fourth World -liikkeelle, jotka ovat vuodesta 1989 lähtien järjestäneet Fourth World People's Universities -toiminnan eurooppalaiset tapaamiset, joiden avulla viranomaisten edustajat ja ihmiset, joilla on välitöntä kokemusta äärimmäisestä köyhyydestä, voivat käydä jäsenneltä vuoropuhelua.

- Mietintö: Barbara Weiler (A6-0514/2008)

Gerard Batten (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) Pidättäydyin äänestämästä tässä äänestyksessä, koska vaikka minä ja Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue tuemme täysin sukupuolten tasa-arvoa, Yhdistyneellä kuningaskunnalla on jo tasa-arvoa koskeva lainsäädäntö, jota voidaan muuttaa tai parantaa, jos oma demokraattisesti valittu ja vastuuvollinen parlamenttimme niin vaatii. EU:n on demokratian vastainen ja epädemokraattinen, eikä se ole kenenkään oikeuksien laillinen valvoja.

Sylwester Chruszcz (UEN), kirjallinen. – (PL) Tuen Barbara Weilerin mietintöä ja ilmaisen tukeni toimenpiteille, joilla pyritään saattamaan sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla annettu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä. Ajatus kaikissa olosuhteissa sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan luettelon luomisesta ei pelkästään

elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisten suhteiden vaan myös elinkeinonharjoittajien välisten suhteiden osalta on kiitettävä. Tuen myös mekanismeja, joilla seurataan ja valvotaan asetusten täytäntöönpanoa sopimattomia käytäntöjä koskevan kuluttajansuojan alalla, ja tuen aloitetta luoda yleisön käytettävissä oleva tietokanta sopimattomista menettelyistä annetun direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen yhteydessä hyväksytyistä kansallisista toimenpiteistä. Puolalaisen ja eurooppalaisen kuluttajan näkökulmasta aloite on arvokas.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Pidättäydymme äänestämästä Barbara Weilerin kuluttajien ja yritysten suojelusta sopimattomilta menettelyiltä ja harhaanjohtavalta mainonnalta laatimasta mietinnöstä, koska meidän mielestämme siinä on paljon arvostelemista.

Ensinnäkin näitä asioita koskeva EU:n lainsäädäntö on esitetty direktiivinä, toisin sanoen jäsenvaltiot voivat sängen vapaasti päättää, mitä ne panevat täytäntöön saavuttaakseen niille osoitetut tavoitteet. Esittelijän toive yhdenmukaisuudesta sekä kansallisen lainsäädännön sisällössä että sen muodossa jää toiveeksi, ellei Euroopan unioni kohtuuttomasti puutu jäsenvaltioiden oikeus- ja hallintojärjestelmiin, mistä ei ole kuluttajille mitään todellista hyötyä.

Toinen seikka on se, että Euroopan unionin näille aloille tuoma tärkein lisäarvo on apu rajatylittävien kiistojen ratkaisussa. Kysymystä ei ole ratkaistu asianmukaisesti nykyisin sovellettavissa teksteissä eikä niillä, jota kehoitetaan laatimaan.

Tämän lainsäädännön päätavoitteena ei pitäisi olla vain olemassaolo vaan kuluttajien ja yritysten suojeleminen.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä annetulla direktiivillä ja harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta annetulla direktiivillä on suunnaton vaikutus kuluttajien luottamuksen lisäämiseen ja elinkeinonharjoittajien oikeusvarmuuden varmistamiseen sisämarkkinoilla. Tämä on erityisen merkittävää rajatylittävissä toimissa, jotka yleistyvät koko ajan eurooppalaisilla markkinoilla. Tällaisissa toimissa kansallisilla kuluttajansuojaviranomaisilla on edelleen vaikeuksia asianmukaiseen toimintaan ryhtymisessä kohdemaassa.

Näiden direktiivien asianmukainen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä, täytäntöönpano ja voimaansaattaminen ovat olennaisia direktiivien tavoitteiden saavuttamiseksi. Valitettavasti monet jäsenvaltiot eivät ole vielä täyttäneet tätä velvoitetta, millä ei edistetä elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisten asianmukaisten suhteiden rakentamista.

Euroopan komissio käytti vuonna 2007 ensimmäistä kertaa "EU Sweep" -tutkimusta välineenä tarkistaa ja varmistaa kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpano lentoyhtiöiden internetsivuilla. Tutkituista sivuista jopa 43,6 prosentissa ilmeni sääntöjenvastaisuuksia, mikä vain vahvistaa, että nykyisten säännösten voimaansaattamiseksi tarvitaan enemmän valvontaa.

Pidän myönteisenä komission aloitetta luoda yleisön käytössä oleva tietokanta näiden direktiivien osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen yhteydessä hyväksytyistä kansallisista toimenpiteistä.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) EU on edistynyt huomattavasti kuluttajien oikeuksien parantamisessa. On pettymys, että jotkin jäsenvaltiot eivät ole vielä saattaneet sopimattomista kaupallisista menettelyistä annettua direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja tämä parlamentti on tänään antanut selkeän viestin, että kyseisten jäsenvaltioiden pitäisi käsitellä tämä laiminlyönti.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Hyväksyimme vuonna 2005 EU:n direktiivin, jolla kuluttajia suojellaan sopimattomilta kaupallisilta menettelyiltä ja harhaanjohtavalta mainonnalta. Kieltäydymme kuitenkin edelleen suojelemasta kansalaisia internet-soittajilta, ei-toivotuilta mainossoitoilta ja kaikenlaisilta huiputtajilta. Huijariyhtiöt piileskelevät postilokeroiden, keulakuvien ja nimenmuutosten takana.

Jos mikään näistä yhtiöistä onnistutaan saamaan kiinni, ne tuomitaan naurettavan pieniin sakkoihin, joilla ei ole minkäänlaista pelotevaikutusta. Sakkoja on nostettava jyrkästi etenkin toistuvien rikosten osalta. On tärkeää, että huijatut asiakkaat voivat jättää korvausvaatimuksen, muuten siitä ei ole mitään hyötyä. Suunnitelluilla muutoksilla parannetaan kuluttajien tilannetta, ja siksi äänestin puolesta.

Zuzana Roithová (PPE-DE), kirjallinen. – (CS) Pidän myönteisenä sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla annetun direktiivin 2005/29/EY sekä harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta annetun direktiivin 2006/114/EY saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, täytäntöönpanosta ja voimaansaattamisesta laaditusta mietinnöstä käytyä

keskustelua. Nämä direktiivit ovat EU:n kuluttajansuojan selkäranka, mutta jäsenvaltioiden on sovellettava niitä johdonmukaisesti etenkin internetissä tehtyjen ostojen osalta. Sisämarkkinat eivät saa sirpaloitua, ja elinkeinonharjoittajiin ja kuluttajiin on sovellettava samoja sääntöjä ja suojaa riippumatta siitä, mistä jäsenvaltiosta he ovat ostamassa tai mihin myymässä. Minun on kiinnitettävä huomionne siihen, että jotkin jäsenvaltiot, myös Tšekin tasavalta, ovat myöhässä direktiivien saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöään. Tärkein asia on nyt se, pakottavatko kansalliset valvontaviranomaiset todella epäasianmukaiset elinkeinonharjoittajat panemaan nämä säännöt täytäntöön. Joulun jälkeinen alennusmyynti on oiva tilaisuus sen tarkistamiseen. On myös välttämätöntä, että EU:n toimielimet tukevat laajempaa yhteistyötä kansallisten radio- ja televisioyhtiöiden hallintoneuvostojen välillä, sillä niiden on valvottava direktiivien noudattamista joukkotiedotusvälineissä, ja on meidän etumme mukaista, että valvontaa sovelletaan johdonmukaisesti koko EU:ssa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, äänestän Barbara Weilerin sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla annetun direktiivin 2005/29/EY sekä harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta annetun direktiivin 2006/114/EY saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, täytäntöönpanosta ja voimaansaattamisesta laatiman mietinnön puolesta.

Olen lujasti vakuuttunut, että direktiivin asianmukaisen täytäntöönpanon ansioista yleisö voi olla täysin tietoinen oikeuksistaan. Kuluttajan oikeuksien laajentamista sopimattomista kaupallisista menettelyistä annetun direktiivin nojalla on tuettava kyseisten oikeuksien hyödyntämisen helpottamiseen tarvittavilla toimenpiteillä.

Olen samaa mieltä esittelijän kanssa, kun hän toteaa, että sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä ja harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta annettujen direktiivien saattamisen osaksi kansallista lainsäädäntöä, täytäntöönpanon ja voimaansaattamisen merkitys on perustavanlaatuista direktiiveissä ilmoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi erityisesti jäsenvaltioissa käytettävien erilaisten sovellus- ja täytäntöönpanomenetelmien ja -järjestelmien, tiettyjen direktiivien sisältämien oikeudellisten käsitteiden monimutkaisuuden, sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevien kansallisten normien määrän ja perusteellisuuden sekä direktiivin soveltamisalan kattavuuden takia. Lopuksi on sanottava, että olen iloinen kollegani aloitteesta, jonka tavoitteena on sellaisen aiheen oikeudellinen sääntely, joka on äärimmäisen tärkeä yhteisölle.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Tuen ehdottomasti Barbara Weilerin sopimattomista kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla annetun direktiivin ja harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta annetun direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, täytäntöönpanosta ja voimaansaattamisesta laatimaa mietintöä.

Harhaanjohtavaa ja vertailevaa mainontaa yritysten välisissä toimissa on säännelty ottamalla käyttöön yksi, konsolidoitu direktiivi. Sopimattomia kaupallisia menettelyjä elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisissä suhteissa on säännelty direktiivillä 2005/29/EY.

Direktiivit laadittiin lisäämään kuluttajien luottamusta (heidän suojelunsa on lisääntynyt kiellettäviä kaupallisia menettelyjä koskevan luettelon laatimisen takia ja kuluttajien suojelun sopimattomilta menettelyiltä paremman yhtenäistämisen ansioista) ja myös tarjoamaan elinkeinonharjoittajille suurempi oikeusvarmuus.

Suojelulla olisi voitu saavuttaa parempi taso, jos direktiivin säännöksiin olisi liitetty tehokkaan voimaansaattamisen sallivat oikeudelliset toimenpiteet. Jäsenvaltioiden on siksi tarkasteltava oikeusjärjestelmiään ja lisättävä saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevan prosessin selkeyttä.

Esitettyjä muutoksia on tuettava selkeillä täytäntöönpanomenettelyillä ja tehokkailla muutoksenhakutoimilla, joiden nojalla kuluttajilla on oikeus esittää korvausvaatimuksia sopimattomien kaupallisten menettelyjen yhteydessä tapahtuneista menetyksistä aiheutuneista vahingoista, kuten ensimmäistä kertaa vuonna 2007 käytetyt kuluttajansuojan valvontamekanismit lentoyhtiöiden internetsivujen osalta. Jäsenvaltioiden tasolla pitäisi harkita tiedotuskampanjoita ja kuluttajien tietoa kuluttajien oikeuksista ja niiden käytöstä lisääviä kampanjoita.

- Mietintö: Pedro Guerreiro (A6-0485/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me Ruotsin sosialidemokraatit äänestimme ekosysteemiperustaisesta lähestymistavasta kalastuksen hoidossa laadittua mietintöä vastaan. Meidän mielestämme mietinnössä ei tehdä selväksi, että kalastuspolitiikkaa on

laadittava niin, että ympäristöön ja kestävytyteen liittyvät perusteet ovat lähtökohtana. Mietinnössä keskitytään lisäksi aivan liikaa kalastuspolitiikassa tarvittavista uudistuksista pidättäytymiseen ja suojellaan laajamittaisen kalastusteollisuuden etuja.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Hyvin lyhyesti sanottuna tällä Euroopan parlamentin valiokunta-aloitteisella mietinnöllä pyritään yhdistämään meriympäristön säilyttämistä koskevat yhteisön vaatimukset yhteiseen kalastuspolitiikkaan (YKP), jonka yhtenä toimintaan liittyvänä tavoitteena on soveltaa asteittain ekosysteemiperustaista lähestymistapaa kalastuksen hoidossa.

Mietinnön peruskohdista haluaisin korostaa, että siinä katsotaan, että suurimpien sallittujen saaliiden ja kiintiöiden nykyisellä järjestelmällä ei edistetä uudistetun YKP:n tavoitteita, koska se on osoittautunut riittämättömäksi sekä yhteisön kalastusalan että kantojen säilyttämisen kannalta.

Olisi pian perustettava vaihtoehtoisia hallintojärjestelmiä, ja tätä taustaa vasten katson, että EU:n pitäisi olla ripeämpi vaihtoehtoisista lähestymistavoista keskustellessa, koska jotkin niistä, kuten (esimerkiksi) kalastusoikeuksiin perustuva järjestelmä, muodostavat kulmakiven Yhdysvaltojen, Uuden-Seelannin, Norjan ja Islannin kaltaisissa maissa, joilla kaikilla on vahvat perinteet ja suuret mahdollisuudet kalastusosalalla.

Kala- ja hummerikantojen elvytyssuunnitelman uudelleenmuotoilu on toinen perustavanlaatuinen asia, jota pitäisi käsitellä.

Äänestin tämän mietinnön puolesta.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Vaikka en olekaan samaa mieltä hyväksytyn päätöslauselman koko sisällöstä, siinä on monia merkittäviä tavoitteita ja periaatteita, joiden pitäisi hallita kalastuspolitiikassa.

On erityisen tärkeää vahvistaa uudelleen ja puolustaa näitä tavoitteita ja periaatteita (kuten Portugalin kommunistinen puolue), joista monia ei noudateta yhteisessä kalastuspolitiikassa (YKP) (vaikka jotkin on sisällytetty siihen), kun Euroopan komissio ensi huhtikuussa ilmoittaa esittelevänsä yhteisen kalastuspolitiikan tulevaisuutta käsittelevän vihreän kirjan, jossa ilmoitetaan tämän politiikan mahdollisesta uudistuksesta vuoteen 2012 mennessä.

Nämä Euroopan komission ja muiden EU:n toimielinten kalastusalan tulevaisuutta koskevat tavoitteet ja aiomukset huomioon ottaen tämän alan Portugalissa – joka on syvässä kriisissä, jonka syyt ovat vuosikymmenten ajan kansallisella tasolla ja yhteisön tasolla noudatetussa työläässä politiikassa – pitäisi olla varuillaan ja saada joukkonsa liikkeelle uusia ja vielä työläämpiä toimenpiteitä vastaan. Jos ne hyväksytään ja niitä sovelletaan, ne tuhoaisivat suuren osan tätä strategista alaa, mikä vaikuttaisi kielteisesti Portugaliin.

Sellainen politiikka ei ole itsestäänselvyys.

Portugalin kalastusosalalle on olemassa vaihtoehtoja.

Portugalin kommunistinen puolue on ehdottanut ja puolustanut sellaista politiikkaa sekä kansallisella tasolla että Euroopan parlamentissa.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Pedro Guerreiron mietinnön puolesta. Mietinnössä todetaan aivan oikein, että EU:n kalastuspolitiikan olisi edistettävä kalastusalan nykyaikaistamista ja kestävää kehitystä varmistamalla alan sosioekonomiset edellytykset ja kalavarojen kestävyys ja takaamalla kalataloustuotteiden yleinen saatavuus, elintarvikeomavaraisuus ja elintarviketurvallisuus, työpaikkojen säilyminen ja kalastajien elinolojen paraneminen. Tämä on vastoin sitä, mitä YKP on saavuttanut kolme viime vuosikymmenen aikana, joten tuen kalastuksen hoidon palauttamista kansalliseen toimivaltaan.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, äänestin Pedro Guerreiron YKP:stä (yhteinen kalastuspolitiikka) ja ekosysteemiperustaisesta lähestymistavasta kalastuksen hoidossa laatiman mietinnön puolesta. On ehdottoman tärkeää, että meriä tai valtameriä koskevaa politiikkaa ei sekoiteta kalastuspolitiikkaan. Tästä olen täysin samaa mieltä esittelijän kanssa.

Kalastuspolitiikan on perustuttava periaatteeseen, että kalastusyhteisöjen hyvinvointi ja ekosysteemien, jonka erottamaton osan ne muodostavat, kestävyys ovat toisistaan riippuvaisia, erityisesti tunnustamalla pienimuotoisen rannikkokalastuksen ja perinteisen kalastuksen erityinen luonne ja merkitys.

Olen kollegani kanssa samaa mieltä myös toteamuksesta, että koska kalastus on uusiutuvien luonnonvarojen hyödyntämistä, kalastuksen hoidon tärkein ja ensisijainen tehtävä on valvoa (suoraan tai välillisesti)

kokonaispyyntiponnistusta, jotta on mahdollista taata kestävä enimmäistuotto. Jos hyväksymme tämän lähestymistavan, otamme jälleen uuden askelen Euroopan unionin asettamien tavoitteiden saavuttamisessa.

- Mietintö: Christa Klauß (A6-0443/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Myös tässä tapauksessa on lopullisissa kompromississa päädytty ottamaan huomioon monet alkuperäisestä ehdotuksesta esittämämme arvostelut, erityisesti torjunta-aineisiin ja riippuvuuteen torjunta-aineista liittyvien riskien ja vaarojen vähentämistä koskevien indikaattoreiden ja tavoitteiden, toimenpiteiden ja aikataulujen osalta. Meidän mielestämme on järkevämpää, että näitä tavoitteita ei aseteta alusta alkaen määrällisesti, jotta pienimuotoiselle maataloudelle ei luoda vielä enemmän esteitä.

Pidämme myös myönteisenä sitä, että komission alkuperäisen ehdotuksen kattama vapautus kaluston ja tarvikkeiden pakollisesta tarkastuksesta säilytetään ja että kaiken, myös pienimuotoisten, perheiden omistuksessa olevien tilojen käytössä olevien kaluston ja laitteiden pakollinen tarkastus on jätetty pois.

Katsomme, että tämän erittelyn – käytännössä ja periaatteessa – perheiden omistuksessa olevien tilojen ja tehomaatalouden välillä pitäisi olla kaikissa päätöksissä. Pitäisi muuten aina muistaa, että perheiden omistuksessa olevat tilat ja muut kuin tehotuotantomenetelmät eivät olleet niitä, jotka aiheuttivat hullun lehmän tautia, dioksiineja, nitrofuraaneja ja muita elintarvikekatastrofeja...

Siksi äänestimme kompromissin puolesta.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Olen samaa mieltä esittelijän kanssa ja onnittelen häntä lopullisesta mietinnöstä.

Tämän direktiivin voimaantulo on äärimmäisen tärkeää, koska koko ajan on enemmän painetta tarkistaa kiireellisesti torjunta-aineiden riskejä vähentävää politiikkaa, jolle EU:ssa on ollut ominaista tietty käytäntöjä ja tuotteita koskevan tiedon ja tarkistusten puute. Ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi on elintärkeää auttaa muuttamaan maatalouden torjunta-aineita koskeva lähestymistapa.

Tämä asiakirja on perustavanlaatuinen, koska siinä säädetään torjunta-aineita käyttävien ihmisten tiedottamista ja koulutusta koskevista säännöistä ja vaaditaan laitteiden tarkistamista. Siinä myös kielletään lentolevitys (sallitaan, mikäli se on ehdottoman välttämätöntä eikä vaihtoehtoja ole). Toinen myönteinen näkökohta on kunkin jäsenvaltion mahdollisuus määritellä suojelualueet ja vaara-alueet.

Robert Goebbels (PSE), kirjallinen. – (FR) Pidätydyin äänestämästä ”torjunta-ainepaketista” vastustaakseni tätä demokratian vastaista menetelmää antaa Euroopan parlamentille kompromisseja, jotka on neuvoteltu neuvoston, komission ja Euroopan parlamentin edustajien epävirallisissa kolmikantaneuvotteluissa, jotka perustuvat vain yhdessä parlamentin valiokunnassa saavutettuihin kompromisseihin. Kun luovutaan asianmukaisesta demokraattisesta keskustelusta ensimmäisessä käsittelyssä, kaikilla jäsenillä on itse asiassa oikeus poistaa tarkistuksia, minkä lisäksi siitä on tuloksena EU:n lainsäädäntö, jota pidetään kaiken demokraattisen avoimuuden vastustuksena.

Lisäksi, viimein hyväksytty lainsäädäntö on monin tavoin liiallista, byrokraattista ja vääristynyttä.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, pidän nyt hyväksytyjä torjunta- ja kasvinsuojeluaineita koskevia mietintöjä parhaina saavutettavissa olevina, realistisina, tuloksina – siksi annoin tukeni.

Vaikka viime hetkellä osa kollegoista esittikin täysistuntoon tarkistuksia, jotka olisivat heidän mielestään varmistaneet lainsäädännön perustumisen vahvempaan tieteelliseen näyttöön, samalla kun ne olisivat mahdollistaneet jäsenvaltiokohtaisia poikkeuksia, oli enemmistölle selvää, että parlamentin ja neuvoston kesken saavutettua neuvottelutulosta olisi uskaliaasta lähteä rikkomaan – olkoonkin että tarkistukset olivat kannatettavia.

Erityisesti kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskeva mietintö herätti intohimoja; parlamenttiin heijastuivat sekä eriävät kansalliset intressit ja toimintatavat että neuvoston puuttuva yksimielisyys. Keskustelu kävi ryhmämmeikin sisällä kiivaana. Silti alan toimijoilta saatu palaute osoittaa, että lainsäädäntö on yhtenäinen ja mahdollistaa EU:n laajuisesti niille annetut tavoitteet niin ympäristön kuin kansanterveydenkin tilan parantamisessa ja suojelemisessa.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Ranskan teknillisten instituuttien ja keskusten tekemät vaikutustenarvioinnit osoittavat, että torjunta-aineista annetun EU:n direktiivin tarkistusluonnos voi johtaa monen tällä hetkellä markkinoilla olevan tuotteen katoamiseen.

On tärkeää, että tällä luonnoksella annetaan unionin viljelijöille keinot suojella satojaan. Ilman sitä satomäärä laskee huomattavasti, ja sillä voi myös olla merkittävä vaikutus karjankasvatukseen.

Kokonaiset maatalouden alat Ranskassa ja Euroopassa voivat hävitä, ja maatalouden perimmäinen tehtävä, joka on kansalaistemme ruokkiminen terveellisillä ja monipuolisilla tuotteilla, on vaarassa.

Asettamatta kyseenalaiseksi tarvetta kuluttajien ja käyttäjien suojelulle uudella lainsäädännöllä ei saa uhata kemikaaliryhmien innovaatioita tai moninaisuutta. Siihen on siksi välittömästi sisällytettävä vaihtoehtoisia ratkaisuja.

Tämä on ainoa ratkaisu, jolla voidaan välttää se, että suuri osa maataloustuotannosta ja sen mukana työpaikat ja vauraus lähtevät pois.

Näiden viljelijöitä, vihannesten, hedelmien ja viljan tuottajia, koskevien ratkaisevien haasteiden edessä meidän on oltava valppaana nykyisten uudistusten ja kansallisella tasolla sovellettavien toimenpiteiden osalta.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Äänestin parlamentin, neuvoston ja komission välisissä vaikeissa kolmikantaneuvotteluissa saavutettujen molempien kompromissien puolesta.

Torjunta-aineita ei nykyaikaisessa maanviljelyssä voi välttää. Niillä taataan viljelysmaan paras mahdollinen käyttö Euroopassa ja taataan siten elintarviketuotannon korkea laatu.

Olen tietysti tyytyväinen, että on otettu huomioon marraskuussa annettu laatimani päätöslauselma, jonka mukaan on oltava erityisen huolellinen annettaessa lupia torjunta-aineille, jotka ovat myrkyllisiä mehiläisille, jotta voidaan varmistaa, että mehiläisiä todistettavasti haittaaville torjunta-aineille ei anneta lupaa.

Tavoitteena on tehokkuus, mikä tarkoittaa tarpeeksi paljon ja mahdollisimman vähän. Tuotteiden määrän suoraviivainen vähentäminen olisi järjetöntä. Viljelijöillä on oltava riittävästi erilaisia tuotteita, ainakin vastustuskyyvyn kehittymisen estämiseksi.

Olen tietenkin edelleen huolissani lainsäädännön todellisista vaikutuksista maanviljelyyn, viininviljelyyn ja puutarhatalouteen torjunta-aineiden toimittamisen ja niiden hinnan osalta, emmekä vielääkään tiedä, mitkä ovat vaikutukset kyseessä oleviin teollisuuden aloihin. Seuranta-arviointi on välttämätön.

Olen iloinen, että Luxemburg on nyt samalla vyöhykkeellä Belgian ja Saksan kanssa, joten maanviljelijät ja viininviljelijät voivat nyt käyttää samoja tuotteita molemmilla puolilla rajaa. Ranskaa koskeva ongelma on ratkaistava ymmärtäväisesti.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, äänestin Christa Kläsin torjunta-aineiden kestävästä käytöstä annettavasta puitedirektiivistä laatiman mietinnön puolesta. Olen täysin samaa mieltä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamisesta.

Direktiivin tavoitteena on vähentää torjunta-aineiden vaikutusta ihmisten terveyteen ja ympäristöön: torjunta-aineiden määrällisen käytön vähentämisen olisi siksi oltava yksi käytännön tavoite, joka saavutetaan asettamalla erityisesti tavoitteet ja panemalla kansalliset toimintasuunnitelmat täytäntöön. Valvonnan on myös oltava tiukempaa, jotta kansanterveyttä voidaan suojella täysimääräisesti. Uskon myös, että kyseisiin tuotteisiin lisättyjen merkintöjen pitäisi olla selkeitä ja ymmärrettäviä kaikille, jotta kaikki kunkin yksittäisen osan käyttöön liittyvät vaikutukset tunnetaan.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Sanoin eilen keskustelun aikana, että minun mielestäni tämä kompromissi on kunniallinen ja että Euroopan parlamentin Vihreät / Euroopan vapaa allianssi –ryhmä tukee sitä. Haluan kuitenkin korostaa, että meidän piti tehdä muutamia myönnytyksiä saadaksemme aikaan sopimuksen viljelijöiden eturyhmän ja torjunta-aineteollisuuden kanssa. Olen edelleen pahoillani, että pudotimme 50 prosenttia tavoitteesta.

Sent tuloksena kaikki on yksittäisten jäsenvaltioiden kunnianhimon varassa. Jäsenvaltio voi aivan mainiosti olla olematta kovin kunnianhimoinen, mikä voi johtaa liiallisiin varauksiin. Lisäksi vesireitteihin liittyvien puskurivyöhykkeiden perustamisessa saavutettua tulosta on maltillistettu. Myös tämä jää nyt jäsenvaltioille. Eurooppalainen vähimmäisvälimatka olisi ollut suositeltavaa ympäristön ja kansanterveyden kannalta. Myönteistä on kuitenkin se, että herkkien ryhmien usein käyttämät julkiset alueet (puistot, urheilukentät,

virkestysalueet, koulut ja niin edelleen) suojellaan paremmin. Tämä ala on jo herättänyt huomiota Flanderissa, ja nyt sen pitäisi saada huomiota kaikilta Euroopan hallituksilta.

- Mietintö: Hiltrud Breyer (A6-0444/2008)

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tässä lainsäädännössä EU on kaikkialla, se on perinteinen tapaus moukarin käyttämisestä pähkinän särkemiseen. Sen vaikutus maanviljelijöihin ja puutarhatalouden liikeyrityksiin edustamalla alueella Koillis-Englannissa on huomattava.

Liikemyritykset lopettavat epäilemättä työpaikkoja ja jopa lopettavat kaupankäynnin kokonaan. Kovia kokeneet viljelijämme saavat epäilemättä vielä enemmän byrokraattista päänsärkyä. Maatalouden sadot epäilemättä vähenevät. Siksi se, että keskustelemme tällä viikolla myös maailman elintarviketurvasta, on erittäin ironista. Torjunta-aineet ovat olennaisia elintarvikkeiden kasvattamisessa, ja niihin sovelletaan jo nyt ankaraa turvallisuusjärjestelmää.

Kukaan ei kiistä ympäristönsuojelun merkitystä, mutta tämä lainsäädäntö on epätasapainoinen. Se on liian ohjaileva, ja siitä puuttuu joustavuutta. Komissio ei ole onnistunut tekemään riittävän kattavaa ja ajanmukaista vaikutustenarviointia.

Näistä syistä äänestin tätä ehdotusta vastaan.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Olemme tänään äänestäneet Hiltrud Breyerin kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta laatiman mietinnön puolesta. Sekä elintarviketurvaa että kasvinsuojeluaineiden ympäristövaikutusta parantamaan pyrkivä asetus on vakaa ja merkittävä.

Euroopan parlamentin ensimmäisestä käsittelystä alkaen tutkimukset ovat osoittaneet, että on riski siitä, että asetus olisi äärimmäisen kauaskantoinen ja joustamaton ja että sillä saatettaisiin tehdä yleisten lajien (esimerkiksi porkkanoiden sipuleiden) kaupallinen viljely mahdottomaksi Ruotsissa. Tilannetta ei ole parantanut se, että sääntöjen vaikutustenarvioinnit poikkevat toisistaan merkittävien päätelmien osalta esimerkiksi Ruotsin kemikaalientarkastusviraston ja Yhdistyneen kuningaskunnan vastaavan laitoksen, torjunta-aineiden turvallisuutta käsittelevän viraston, välillä. Pidämme valitettavana sitä, että tässä parlamentin toisessa käsittelyssä ei ole ollut mahdollista äänestää tämän selkeyttämisestä, mutta haluamme samalla huomauttaa, että hyväksytyssä tekstissä on parannuksia parlamentin ensimmäisen käsittelyn tekstiin verrattuna.

Olisimme halunneet, että Euroopan parlamentin ja neuvoston saavuttama sopimus olisi otettu huomioon, mikä olisi selkeyttänyt asetusta niin, että vaarallinen käyttö olisi kielletty selkeämmin, kun taas välttämätön, vastuullinen ja turvallinen kasviensuojelu – joka nyt saatetaan kieltää – jatkuisi luvallisenä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Euroopan parlamentissa lopulta saavutettu kompromissi merkitsee perääntymistä tehoaineiden poistamiseksi tehdyistä maksimalistisista ehdotuksista, erityisesti kielteisistä vaikutuksista, joita näillä ehdotuksilla olisi ollut hyönteismyrkkyjen ja torjunta-aineiden osalta. Tämä on erityisen totta Portugalin kaltaisissa maissa, joihin tietyt hedelmä- ja vihannessatojen, perunoiden ja oliivien tuholaiset ja tietyt sairaudet, kuten mäntyankerooinen ja kastanjarutto, vaikuttavat vakavasti, ja joissa muun muassa tehokkaiden kasvinsuojelukampanjoiden puutteen takia nämä tuholaiset ja sairaudet aiheuttavat vakavaa tuhoa erityisesti perheiden omistuksessa olevilla tiloilla.

Vaikka meillä onkin monia epäilyksiä kompromissin tietyistä erityisnäkökohdista kuten valvonnan ja ehkäisyn muista kuin kemiallisista menetelmistä ja torjunta- ja viljelymenetelmistä, meidän mielestämme on asianmukaista soveltaa kasvinsuojelutuotteiden lupien vastavuoroista tunnustamista ja sellaisten vyöhykkeiden luomista, jotka kattavat alueet, joissa on samanlainen maaperä ja ilmasto-olosuhteet.

Vaadimme kuitenkin tutkimuksia, joiden avulla meille annetaan todenmukainen käsitys seurauksista, joita näillä toimenpiteillä on tuottavuuteen ja siten viljelijöiden tuloihin, jotta koko yhteiskunta voi jakaa nämä kustannukset, koska puhumme ympäristöön ja elintarviketurvaan liittyvistä vaatimuksista.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Hiltrud Breyerin mietinnön tarkistuksia vastaan. Yhdistyneessä kuningaskunnassa on levitelty tästä mietinnöstä sangen paljon tarpeettomia kauhujuttuja, joiden mukaan se olisi ”tuntemamme tavanomaisen maatalouden loppu”. Tämä ei ole muiden jäsenvaltioiden viljelijöiden kanta.

On kuitenkin epäselvää, mikä todellinen vaikutus on, eikä ehdotuksen nykyisestä muodosta ole tehty tyydyttävää vaikutustenarviointia. Siksi tuen ajatusta poikkeuksesta, jonka nojalla nykyiset luvat raukeavat vuoden 2015 jälkeen, mikäli jollakin jäsenvaltiolla on vakavia huolia torjunta-aineiden saatavuuden vakavasta vaikutuksesta satoihin.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Tämän asiakirjan avulla voidaan yhtenäistää torjunta-aineita koskevaa lainsäädäntöä.

Olen samaa mieltä hyväksytystä mietinnöstä erityisesti siksi, että kasvinsuojelutuotteita koskevien lupien vastavuoroista tunnustamista koskevan periaatteen soveltaminen lopettaa jäsenvaltioiden (joiden markkinat ovat erikokoiset) välisen nykyisen epätasapainon ja vähentää erityisesti ympäristöön ja elintarviketurvaan liittyviä huolia. On hyvin myönteistä, että luodaan kolme vyöhykettä, jotka kattavat alueet, joilla on samanlainen maaperä ja ilmasto-olosuhteet. Vaarana olisi täysin erilaisten tilanteiden niputtaminen yhteen.

Hormonitoimintaa häiritseviä aineita koskevalla kysymyksellä on mielestäni olennainen perusta: ehdotettu teksti perustuu tieteelliseen lausuntoon. Hormonitoimintaa häiritsevien aineiden ongelma on se, että toisin kuin karsinogeenit tai mutageenit, niillä ei ole toksikologisia piirteitä, vaan ne saavat aikaan monia vaikutuksia pienestä hormoniepätasapainosta sukuelinten epämuodostumisiin ja/tai syöpään.

On tärkeää säännellä aineita, jotka todistettavasti vaikuttavat kielteisesti ihmisten terveyteen.

Asetuksella on kolminkertainen oikeusperusta (maatalous, sisämarkkinat ja kansanterveys), mikä on mielestäni hyvin myönteistä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Unioni on viime vuosina jatkuvasti nostanut raja-arvoja, ja alentaminen on siksi jo pitkään ollut myöhässä. On edistystä, että terveydelle valtava haitalliset torjunta-aineet voidaan vihdoinkin kieltää, vaikka tutkimusta asiasta onkin aivan liian vähän. Torjunta-aineiden kumulatiivinen käyttö, jota voidaan käyttää tiettyjen raja-arvojen kiertämiseen, aiheuttaa edelleen huolta. Tiedämme edelleen aivan liian vähän mahdollisesta vuorovaikutuksesta, ja oikeudelliset erittelyt ovat myöhässä.

Ei ole selvää, miten tehokkaita dokumentointi ja jäljitettävyyt todella ovat. Viime vuosien lihaskandaalit osoittavat sangen selvästi, miten helppoa merkinnöissä on huijata. Viimeisenä vaan ei vähäisimpänä on ongelmana edelleen se, että vaikka voimmekin säätää torjunta-aineita koskevista erittelyistä tuottajillemme ja viljelijöillemme, tuomme sitten tuotteita maista, joissa vaatimukset ovat löyhempiä. Kiinalaisten lelujen tapauksen olisi pitänyt olla meille opetus. Suunnitellut asetukset ovat askel oikeaan suuntaan, ja siksi äänestin niiden puolesta, mutta tarvitaan paljon enemmän.

Bill Newton Dunn (ALDE), kirjallinen. – (EN) Äänestin neuvoston, komission ja parlamentin kolmikantaneuvottelujen päätelmiä ja suosituksia vastaan, koska

– tämä lainsäädäntö aiottiin antaa liian kiireisesti, koska sekä parlamentti ja komissio päättävät toimikautensa tulevana kesänä, mikä ei ole riittävä syy antaa lainsäädäntöä kiireessä

– ehdotuksista ei ole vaikutustenarviointia

– suositukset eivät perustu vakaaseen tieteseen, vaan pikemminkin tunneperäisiin pelkoihin hunajan ja mehiläisten hälyttävän maailmanlaajuisen katoamisen syistä ja pelkoihin ihmisten terveydestä

– viljelijät, joita edustan Lincolnshiressä ja Itä-Midlandissa, pyysivät yksimielisesti minua vastustamaan ehdotuksia, ja koska he ovat käytännöllisiä ihmisiä, jotka kasvattavat elintarvikkeemme, heidän mielipiteitään pitäisi kunnioittaa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, äänestin Hiltrud Breyerin kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta laatiman mietinnön puolesta. Olen samaa mieltä tavoitteista ja päämääristä, joiden tarkoituksena on varmistaa korkeatasoinen ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu.

Euroopan unioni on aina antanut erityistä painoarvoa ympäristöön liittyville aiheille, ja tämä asetus on jälleen uusi strategia, jonka tarkoituksena on saavuttaa kyseinen tavoite. Olen myös vakuuttunut siitä, että on oikein säätää siitä, että eläimillä tehdään mahdollisimman vähän kokeita ja että niitä tehdään ainoastaan, jos niitä ehdottomasti tarvitaan ja että vaihtoehtoisten menetelmien käyttöä on edistettävä, jotta eläimet säästetään tarpeettomalta kärsimykseltä.

Brian Simpson (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen päättänyt äänestää tätä mietintöä vastaan kahdesta syystä.

Ensinnäkin meidän on annettava viljelijöillemme välineet, joita he tarvitsevat työnsä tekemiseen, ja tällä ehdotuksella rajoitetaan suuresti heidän valmiuksiaan, erityisesti niiden viljelijöiden, jotka työskentelevät kosteammassa ja märemmissä oloissa ja joiden on käytettävä torjunta-aineita satojen ja toimeentulonsa suojelemiseksi. En tiedä yhtään viljelijää, joka haluaa käyttää torjunta-aineita, mutta ne ovat olennainen osa elintarvikkeiden varmistamisessa väestöllemme kohtuulliseen hintaan.

Toiseksi, tästä lainsäädännöstä ei ole tehty vaikutustenarviointia, mikä minusta on törkeää ottaen huomioon vakavat seuraukset, jotka sillä voi olla maatalousalaan.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Sanoin eilen keskustelun aikana, että minun mielestäni tämä kompromissi on kunniallinen ja että Euroopan parlamentin Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä tukee sitä. Haluan kuitenkin korostaa, että meidän piti tehdä muutamia myönnytyksiä saadaksemme aikaan sopimuksen viljelijöiden eturyhmän ja torjunta-aineteollisuuden kanssa. Katsotaanpa millä tavalla hyvänsä, se, mitä lopetusperusteiden osalta saavutettiin, on vesitetty tulos verrattuna Euroopan parlamentin kantaan ensimmäisessä käsittelyssä.

Poikkeusta koskevat vaihtoehdot laadittiin tarkoituksella 12 aineelle. Meillä oli varauksemme myös vyöhykekohtaisen lähestymistavan osalta. Ajatus kolmesta vyöhykkeestä niin suurella alalla on meistä ongelmallinen, koska ympäristöolot millä tahansa noista alueista voivat vaihdella suunnattomasti. Myönteistä on kuitenkin se, että oikeusperusta perustuu maatalouteen, sisämarkkinoihin ja kansanterveyteen ja että kansanterveyttä koskevalle huolelle on annettu ensisijainen asema asiaankuuluvissa johdanto-osan kappaleissa ja 1 artiklassa. Samoin lopetusperusteet niille aineille, joiden vaikutusta mehiläisiin ei voida hyväksyä, ovat myönteinen lisäys. Myös vaatimusta korvata vaaralliset tuotteet turvallisilla vaihtoehdoilla nopeammin noudatettiin. Tulos olisi voinut olla parempi, mutta äänestimme hyväksyttävästä kompromissista.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Olin pettynyt nähdessäni, että yhteistä kantaa muutettiin. Olisin pitänyt yhteistä kantaa parempana, koska siinä kansanterveys ja elintarviketuotanto olisivat olleet paremmin tasapainossa.

Glenis Willmott (PSE), kirjallinen. – (EN) Perusteellisen vaikutustenarvioinnin jatkuvan puuttumisen takia EPLP ei voi tukea neuvoston ja Euroopan parlamentin esittelijän neuvottelemaa kompromissipakettia, koska siinä ei ole ilmaistu selkeästi, miten se vaikuttaa elintarviketuotantoon.

Työväenpuolueen Euroopan parlamentin jäsenet todella haluavat, että torjunta-aineet ovat parempia ja turvallisempia, mutta meillä on myös vastuu sekä tuottajia että kuluttajia kohtaan, joten meidän on oltava varmoja, mikä nykyisten ehdotusten lopullinen vaikutus maataloustuotantoon ja elintarvikkeiden hintoihin olisi.

Sopimuksella ei varmasti olisi joillakin tahoilla ennustettuja katastrofaalisia vaikutuksia, mutta siihen liittyvä epävarmuus riittää EPLP:lle mainiosti siihen, että se ei voi tukea kompromissipakettia.

- Mietinnöt: Christa Kläß (A6-0443/2008), Hiltrud Breyer (A6-0444/2008)

Liam Aylward, Brian Crowley, Seán Ó Neachtain ja Eoin Ryan (UEN), kirjallinen. – (EN) Pidättäydyimme tänään äänestämästä tästä kasviensuojelulainsäädännöstä käydyssä äänestyksessä.

Se on vaikea äänestys. Olemme olleet mukana kaikissa osissa tästä kiistellystä paketista käydyissä neuvotteluissa aina tähän asti.

Tässä lainsäädännössä painotetaan selkeästi terveyttä ja kemikaalien ja syövään välisiä yhteyksiä. Viljelijöihin ne vaikuttavat eniten suoran kontaktin takia. Vaikka tällä paketilla pyritään rajoittamaan karsinogeenien saatavuutta, jäsenvaltiot voivat sallia aineet markkinoilla, jos kasvien terveys on vakavasti uhattuna. Ehdotuksella pyritään suojelemaan mehiläisiä ja vähentämään byrokratiaa aineiden lupien osalta. Kehotamme alaa kehittämään biologisesti kestäviä ja tehokkaita tuotteita vuoteen 2016 mennessä tapahtuvan aineiden asteittaisen poistamisen myötä.

Emme voi äänestää tämän lainsäädännön puolesta. Uudempaa vaikutustenarviointia koskevista toistuvista kehotuksista huolimatta komissiolta ei saatu mitään. Emme voi antaa lainsäädäntöä teoriassa! Tuotteita kielletään vaaran perusteella eikä tieteellisen riskin, joka perustuisi käyttöön ja altistumiseen. "Hormonitoimintaa häiritsevän aineen" määrittelystä ei myöskään ole sovittu tieteellisellä tasolla, ja me olemme esittäneet tarkistuksia, jotka odottavat komission asiantuntijoiden lausuntoa tämän käsittelemiseksi.

Michel Teychenné (PSE), kirjallinen. – (FR) EU on tällä torjunta-aineiden tuotantoa ja myyntiä rajoittavalla asiakirjalla ja sitä tukevilla niiden käytön puitteet säätävällä asiakirjalla viimein saavuttanut esimerkilliset normit torjunta-aineiden osalta. Hiltrud Breyerin mietinnössä ollaan oikeilla linjoilla. Markkinoilla sallitaan vähäriset tuotteet, mutta kielletään 22 ainetta, joita pidetään hyvin haitallisina.

Jos toivomme, että koko maailmassa on lopulta järkevää maataloutta, meidän on pidettävä tätä Euroopan unionin edistysaskelta myönteisenä. Kasvinsuojelutuotteita runsaasti käyttävää eurooppalaista maataloutta ei heikennetä. Näiden asiakirjojen avulla EU saa kuitenkin ankarimman lainsäädännön myrkyllisten torjunta-aineiden torjumiseksi.

- Mietintö: Wolf Klinz (A6-0497/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Yleiseurooppalaisia sijoitusrahastoja, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevaa lainsäädäntöjärjestelmää on tarkistettu huomattavasti. Ne muodostetaan yhteisistä sijoitusjärjestelmistä, jotka voivat jäsenvaltioissa luvan saatuaan käyttää tätä "toimilupaa" koko unionissa ilman, että niitä tarvitsee tutkia enemmän. Tänä yleisen rahoitukseen liittyvän epävarmuuden aikana rahoitusasioita koskevaa sääntelyä on sovellettava oikeudenmukaisesti ja johdonmukaisesti alan luottamuksen lisäämiseksi.

Wolf Klinzin mietinnössä ehdotetaan yhteissijoitusyhtiöiden varojen edistämiseen liittyvien rahastoyhtiöiden toimiluvan täytäntöönpanoa. Tälle ehdotuksella mahdollistetaan varojen rajatylittävä hallinnointi ilman, että säädetään nykyisestä vaatimuksesta täysimääräisesti toimivista rahastoyhtiöistä. Riittävien rahastonhoitajien saatavuus on olennaista, jotta rahastoyhtiöiden toimilupia voidaan valvoa edelleen asianmukaisesti.

Wolf Klinz on esittänyt kompromissiasiakirjan, jota voin tukea.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Yhteissijoitusyritykset (yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset) ovat yhdenmukaistettuja sijoitusrahastotuotteita, jotka harjoittava määritellyä sijoituspolitiikkaa. Yhteissijoitusyrityksiä koskevassa puitedirektiivissä, johon Wolf Klinzin mietinnössä viitataan, varmistetaan kustannuksia koskeva avoimuus ja – mikä on erityisen tärkeää talous- ja rahoituskriisiin aikana EU:ssa – laadukas sijoittajien suojaaminen. Direktiivissä vahvistetaan perusvaatimukset sijoitusrahastojen organisointia, hoitamista ja valvontaa varten.

On totta, että Yhdysvaltoihin verrattuna Euroopan sijoitusrahastomarkkinoiden koko on pieni, mistä aiheutuu sijoittajille korkeita kustannuksia. Siksi yhteissijoitusyhtiöpakettia on tarkistettava, mukautettava se sijoittajien tarpeisiin ja varmistettava EU:n rahastoalan kilpailukyky.

Esittelijän ehdottamat muutokset ovat pääasiassa rahastojen sulautumisia koskevien uusien säännösten käyttöönotto (jotta niitä kohdellaan kuten kotimaisia sulautumisia ja verotuksen kannalta neutraalisti), sellaisen asiakirjan käyttöönotto, jolla sijoittajalle annetaan avaintiedot (jolla korvataan yksinkertaistettu esite) ja nykyisen ilmoitusmenettelyn yksinkertaistaminen käyttämällä sääntelyviranomaisten välistä suoraa yhteydenpitoa.

- Mietintö: Donata Gottardi (A6-0507/2008)

Jan Andersson, Göran Färm ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Tuemme mietintöä, koska mielestämme kestävä julkinen talous on hyvin tärkeää. Vastustamme kuitenkin 8 kohdan sanamuotoa, jonka mukaan keski- ja pienituloisten palkkojen ja eläkkeiden verotusta on kevennettävä vähitellen merkittävästi – verovähennyksin, veroprosentin tarkistuksin ja verojarruun (fiscal drag) liittyvin palautuksin. Mielestämme näitä asioita ei pitäisi käsitellä EU:n tasolla, vaan ne ovat kysymyksiä, joista jäsenvaltioiden pitäisi päättää itse.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Julkisesta taloudesta Euroopan talous- ja rahaliitossa (EMU) laaditussa mietinnössä hyväksytään neuvoston ja komission tekemät työvoiman vastaiset päätökset, joilla pyritään vahvistamaan monopolien kilpailukykyä pääoman voittojen turvaamiseksi ja kapitalismin syvän kriisin taakan siirtämiseksi työntekijöiden harteille.

EU:n vakautussopimuksen ja Lissabonin strategian avulla jäsenvaltioille, erityisesti EMUssa oleville, rahoituspolitiikan harjoittamiseksi muokattuja perustason vastaisia puitteita vahvistetaan.

Euroopan parlamentti yrittää komission tavoin keskittyä keskipakovoimaan ja ”jokainen omasta puolestaan” -logiikkaan kehittämällä omistautumaan vielä laajemmin sisämarkkinoiden loppuunsaattamiseen, verojen yhtenäistämiseen ja kilpailun ja markkinasääntöjen vahvistamiseen.

Sen arvostelu, että kriisin hoitamiseksi osoitetut valtavat rahamäärät eivät tavoita pieniä ja keskiuusia yrityksiä, työntekijöistä puhumattakaan, on harhaanjohtavaa. Vanhentuneet ja epäonnistuneet mallit, joissa valtio puuttuu asioihin kattaakseen markkinoiden puutteet, ovat toiveajattelua ja yritys johtaa työntekijät harhaan etsimälle yhteiskunnallista hyväksyntää mädälle järjestelmälle.

Ainoa ratkaisu on, että työntekijät taistelevat perustason vallan ja perustason talouden puolesta voittaakseen kapitalistisen raakalaismaisuuden.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) On oikeastaan sangen mielenkiintoista, että mietinnössä tunnustetaan, että ”tarkasteltaessa julkisen talouden tilaa vuonna 2007 ja vuoden 2008 ensimmäisellä puoliskolla havaitaan selvästi, että kehitys on muuttunut ja että talous on taantumassa ja kasvu hidastumassa samalla, kun inflaatioaste pysyy matalampana ja tuloterot kasvavat”.

Kriisin voittamiseksi siinä kuitenkin sitten vain esitetään periaatteessa samat lääkkeet, jotka johtivat nykytilanteeseen, sen sijaan, että siinä käytettäisiin hyväksi tätä mahdollisuutta esittää muutoksia uusliberalistiseen ja monetaristiseen politiikkaan, joka on edistänyt lisääntyvää epätasa-arvoa, työttömyyttä, epävarmoja ja huonosti palkattuja töitä ja köyhyyttä koskevan nykyisen vakavan yhteiskunnallisen tilanteen kehittymistä.

Siksi siinä vaaditaan hintavakautta ja vakaus- ja kasvusopimusta, vaikka sangen joustavasti, ja Lissabonin strategiaa, jota, kuten tiedämme, on käytetty verukkeena yksityistämisen jatkamiseksi ja valtion yhteiskunnallisia tehtäviä koskevan vastuun poistamiseksi. Tähän lähestymistapaan kuuluu myös ajatus valtion mahdollisimman vähäisistä toiminnoista ja yksityisen sektorin suuremmasta tehokkuudesta, minkä tarkoituksena on pakottaa hyväksymään maltillinen palkkakehitys, joka itse asiassa johtaa palkkojen ostokyvyn menettämiseen.

Siksi olemme äänestäneet vastaan.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Minun mielestäni Donata Gottardin julkisesta taloudesta laatimassa mietinnössä ei ole opittu mitään maailman kriisistä.

Donata Gottardi pitää ”markkinoiden puutteena” ja ”riittämättömänä valvontana” sitä, mikä on itse asiassa meille vuosien ajan pakotetun järjestelmän epäonnistuminen: eli sääntelyn purkaminen, äärimmäinen maailmanlaajuinen vapaakauppafilosofia, talouden järjetön rahoituksellistaminen, talouden, jossa markkinoilla on valta ja jonka oletetaan olevan itsesääntelevä. G20-kokouksessa tai Brysselissä päätetyt epämääräiset kosmeettiset kohennukset eivät juurikaan muuta tilannetta. Meidän on kyseenalaistettava talouden opinkappaleet, joita meihin vieläkin sovelletaan. Kriisi on osoittanut, että tavaroiden, palvelujen, pääoman ja ihmisten täydellinen vapaus ei johda vaurauteen vaan katastrofiin. Se on myös osoittanut, että kansallisvaltio on asianmukainen ja tehokas taso päätöksille, toiminnalle ja reagoinnille, vaikka presidentti Sarkozyn mielestä puheenjohtaja Barroson pitikin kulkea hänen kanssaan kaikkialle, jotta ihmiset saataisiin uskomaan, että Euroopan unioni oli tilanteessa hyödyksi.

Tässä yhteydessä esittelijän hyvät neuvot julkisen talouden hoidosta ja hänen kehoituksensa noudattaa vakaus- ja kasvusopimusta eivät valitettavasti ole kovin hyödyllisiä.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Pidämme myönteisenä tämän mietinnön myönteisiä osia ja erityisesti sen tunnustamista, että verorasitus on jaettava tasaisemmin, ja julkisten menojen ja vakaan taloushallinnon merkitystä. Pidäytydyin kuitenkin äänestämästä, koska mietinnössä pysytään uskollisena puutteelliselle Lissabonin strategialle, korostetaan kilpailukykyä, tuetaan joustoturvaa ja vihjataan uhasta eläkejärjestelmille, kansanterveydelle ja pitkäaikaishoidolle ”rakenneuudistuksen” vaelepuvussa.

10. Äänestyskäyttämistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja.

(Istunto keskeytettiin klo 13.00 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti*varapuhemies* **Alejo VIDAL-QUADRAS****11. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja.****12. Passien ja matkustusasiakirjojen turvatekijät ja biometriikka (keskustelu)**

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Carlos Coelhon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi jäsenvaltioiden myöntäminen passien ja matkustusasiakirjojen turvatekijöitä ja biometriikkaa koskevista vaatimuksista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2252/2004 muuttamisesta (KOM(2007)0619 – C6-0359/2007 – 2007/0216(COD)) (A6-0500/2008).

Carlos Coelho, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa varapuheenjohtaja Barrot, hyvät naiset ja herrat, tänään käsittelemällämme ehdotuksella pyritään muuttamaan vuonna 2004 annettua asetusta, jolla parannettiin ja yhdenmukaistettiin EU:n kansalaisten passien ja matkustusasiakirjojen suojaan liittyviä turvallisuussäännöksiä väärinkäyttöä vastaan ja jossa samalla otettiin käyttöön biometristä tunnistusta koskevia osia. Toisin kuin vuoden 2004 menettelyssä, meillä on nyt yhteispäätösmenettely. Haluan kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa ja komission jäsentä Barrot'a heidän tätä asiaa kohtaan tosoittamastaan valtavasta sitoutumisesta sopimuksen saavuttamiseksi ensimmäisessä käsittelyssä. Haluaisin myös kiittää varjoesittelijöitä heidän työstään ja yhteistyöstään, jotka ovat olleet välttämättömiä tuloksen saavuttamiseksi.

Tämä ratkaisu oli tarpeellinen, sillä tämä asetus tuli voimaan vuonna 2003, ja viimeistään tämän vuoden kesäkuusta lähtien kaikkien jäsenvaltioiden pitäisi kerätä lasten sormenjäljet syntymästä lähtien. Monissa jäsenvaltioissa tehtyjen pilottihankkeiden voimassa olevien tutkimusten mukaan on kuitenkin hyvin vaikeaa ottaa sormenjälkiä alla 6-vuotiailta lapsilta tai edes luottaa kyseisiin sormenjälkiin. On totta, että kansallinen lainsäädäntöelin voi tehdä poikkeuksia tähän velvoitteeseen. Se kuitenkin tarkoittaisi, että siihen ikärajaan asti, johon vapautus on myönnetty, voitaisiin myöntää vain väliaikaisia passeja. Vanhemmille olisi kohtuutonta hankkia passit kaikille lapsille aina, kun he haluaisivat matkustaa Schengenin alueen ulkopuolelle.

Siksi onnistuimme saamaan aikaan sopimuksen, jonka mukaan neljän vuoden ajan ikärajaksi määrätään 12 vuotta ja jossa on purkuehto, jonka nojalla valtiot, jotka ovat jo antaneet alemman ikärajan sisältävää lainsäädäntöä, voivat soveltaa sitä edellyttäen, että raja on vähintään kuusi vuotta. Myös tarkistuslauseke oli odotettu ottaen huomioon tulokset tutkimuksesta, jonka pyysimme komission tekemään lasten sormenjälkien luotettavuudesta. Lausekkeella säädetään, että ikäraja asetetaan ja yhdenmukaistetaan ehdottomasti kaikkien jäsenvaltioiden osalta neljän vuoden aikana.

Toinen poikkeus otettiin käyttöön niiden henkilöiden osalta, jotka eivät eri syistä pysty fyysisten rajoitteiden takia antamaan sormenjälkiä. Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön vaatimus "yksi henkilö – yksi passi" hyväksyttiin myös. Kuten Euroopan tietosuojavaltuutettu sanoi, se edistää lapsikaupan torjuntaa.

Saimme lasten suojelemiseksi aikaan myös kolmen toimielimen välillä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen, joka koskee yhteisen kannan kehittämistä lasten suojelemiseksi sieppaamiselta ja lapsikaupalta tarvittavien sääntöjen hyväksymiseksi. Komission pitäisi esitellä vastaavat aloitteet yksityisoikeuden vastaavan alan puitteissa.

Minun on tunnustettava, että kamppailemme tässä asiassa unionin kavennettua toimivaltaa koskevan kysymyksen kanssa: passien myöntäminen on kansallinen erioikeus, ja Euroopan unioni voi puuttua siihen vain passien ja matkustusasiakirjojen biometristen tietojen valvonnan osalta parantaakseen kyseisten asiakirjojen turvallisuutta rajavalvonnan puitteissa.

Minun on sanottava, että olemme laatineet säännöt, joilla turvataan yhteisön toimivallan käyttäminen ja määritellään, minkälaisia tietoja – sormenjälkiä ja valokuvia – sisällytetään ja miten niiden käyttöä rajoitetaan. Niitä voidaan käyttää vain tässä asetuksessa säädettyihin tarkoituksiin – rajavalvontaan – ja asiakirjan aitouden varmentamiseen ja sen varmistamiseen, että se, jolla asiakirja on, on sen laillinen haltija.

Pääsimme sopimukseen myös kahdesta tutkimuksesta: toinen matkustusasiakirjojen myöntämiseen vaadituista asiakirjoista sen varmistamiseksi, että asiakirjat, joiden perusteella passit myönnetään, ovat yhtä luotettavia kuin passit, ja toinen tietojen vastaavuudesta rajavalvonnassa, jotta voidaan tutkia virheellisten hylkäyksien osuutta. Näiden tutkimusten perusteella ja neljää vuotta koskeva tarkistuslauseke huomioon ottaen pitäisi yhteispäätösmenttelyn nojalla tehdä jossakin vaiheessa välttämättömiä muutoksia unohtamatta, että on

tärkeää kuulla Euroopan tietosuojavaltuutettua, mikä on sääntö, jota ei valitettavasti otettu huomioon tätä ehdotusta laadittaessa.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, haluaisin ensin kiittää kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtajaa. Haluaisin myös kiittää lämpimästi esittelijä Carlos Coelhoa hänen merkittävästä mietinnöstään sekä komission kanssa tehdystä erinomaisesta yhteistyöstä arkaluonteisessa ja herkässä asiassa.

Komissio ehdottaa sormenjälkien ottamisvaatimuksia koskevien yhdenmukaistettujen poikkeusten käyttöönottoa, jotta kaikkia EU:n kansalaisia kohdellaan yhdenvertaisesti. Komissio halusi myös suojella lapsia ihmiskaupalta tekemällä kansainvälisesti tunnustetusta periaatteesta ”yksi henkilö – yksi passi” oikeudellisesti sitovan.

Pidän myönteisenä Euroopan parlamentin ponnisteluja tätä ehdotusta koskevan sopimuksen aikaan saamiseksi ensimmäisessä käsittelyssä, jotta sormenjäljet voitaisiin sisällyttää jäsenvaltioiden myöntämiin passeihin viimeistään 28. kesäkuuta 2009 mennessä. Mikäli sopimusta ei olisi saatu aikaan, kaikkien, myös vastasyntyneiden, olisi pitänyt antaa sormenjäljet aina, kun he olisivat matkustaneet ulkomaille passin kanssa. Siksi haluan todella esittää komission tyytyväisyyden neuvoteltuun kompromissiehdotukseen. Nyt komissio ryhtyy toteuttamaan mahdollisimman tehokkaasti Euroopan parlamentin mietinnössä pyytämää ja vaatimaa tehtävää. En usko, että minun tarvitsee jatkaa. Kuuntelen nyt kiinnostuneena parlamentin jäsenten näkemyksiä ja kiitan jälleen esittelijämme Carlos Coelhoa, joka on tehnyt erinomaista työtä.

Urszula Gacek, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen voidessani tukea tänään esitettyjä ehdotuksia.

Minun mielestäni on luotava kiireellisesti yhteiset normit biometristen tietojen varmentamiseksi. Kollegani eivät ehkä ole tietoisia siitä, että maittain on suuria puutteita esimerkiksi siinä, miten tiukasti niissä varmennetaan passikuvat. Monissa maissa vaaditaan, että passia hakevat kansalaiset tekevät sen henkilökohtaisesti ja tuovat mukanaan asiakirjansa ja valokuvansa, ja näissä tapauksissa passin myöntävän viraston virkailijat voivat nähdä, muistuttaako kyseinen henkilö valokuvaa.

Joissakin maissa – tunnetuimpana ehkä Yhdistynyt kuningaskunta – postitse lähetettävät hakemukset ovat sääntö, ja valokuvan aitouden vahvistaa vain niin kutsuttu ammattihenkilö, joka on tuntenut hakijan vähintään kaksi vuotta. Luettelo henkilöistä, jotka ovat kelpoisia tekemään tämän Yhdistyneessä kuningaskunnassa, on sangen mielenkiintoista luettavaa. Varmennuksen voi tehdä oma optikko tai hammaslääkäri mutta myös ammattivalokuvaaja tai palolaitoksen virkailija, mitenkään halventamatta näiden ammattien edustajia.

Kiinostavaa on myös se, että Yhdysvalloissa varmentamista koskevat säännöt ovat sangen löyhiä. Passia ensi kertaa hakevien passikuvat voidaan varmentaa niin kutsutuissa hyväksytyissä laitoksissa. Todellisuudessa se tarkoittaa paikallisen postitoimiston henkilöstöä. Tuntuu uskomattomalta, että turvallisuudestaan niin tarkalla maalla, jonka kansalaiset voivat matkustaa Eurooppaan ilman viisumia, on tällainen varmennusjärjestelmä.

Voidaksemme siis tehdä passeistamme varmempia, meidän on todella sisällytettävä niihin luotettavampia biometrisiä tietoja, eli sormenjäljet. Meidän on myös varmistettava, että niiden keräämisestä ja varmentamisesta vastaava virasto noudattaa samoja normeja EU:n lisäksi myös niissä maissa, joiden kansalaiset voivat matkustaa Eurooppaan ilman viisumia, jotta voimme olla varmoja, että myös he täyttävät samat tiukat vaatimukset kuin meidän kansalaisemme EU:ssa.

Martine Roure, *PSE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, kun turvatekijöitä ja biometristen tietojen sisällyttämistä EU:n passeihin koskeva asetukset annettiin vuonna 2004, jäsenvaltiot eivät vaatineet poikkeuksia sormenjälkien antamista koskevaan velvoitteeseen. Nyt kokemus osoittaa, että nykyisellä tekniikalla ei vielä voida varmistaa, että alle 12-vuotiaiden lasten sormenjäljet olisivat riittävän luotettavia, jotta niitä voitaisiin käyttää passien turvatekijänä. Siksi pidän myönteisenä jäsenvaltioiden aikaansaamaa kompromissia, joka koskee 12 vuoden ikärajan asettamista biometristen tietojen keräämiselle ja joka sisältää lausekkeen tarkistamisesta kolmen vuoden kuluessa. Omasta puolestamme olemme hyväksyneet poikkeuksen niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat jo antaneet lainsäädäntöä, joka koskee yli 6-vuotiaita lapsia.

Tällaisten tietojen käyttäminen on hyväksyttävää ainoastaan, jos sillä todella tarjotaan suojelua lapsillemme. Näin ei vielä ole. Olemme kuitenkin edelleen avoimia kaikille myönteisille muutoksille tämän alan tekniikassa. Ensisijainen tavoitteemme on yksin matkustavien lasten turvallisuus sieppausten ja lapsikaupan estämiseksi. Näiden tietojen sisällyttäminen passeihin antaa väärän turvallisuudentunteen, koska niillä ei estetä lasta

ylittämästä rajaa ilman vanhemman suostumusta. Jäsenvaltioiden aikaansaaman kompromissin ansiosta komissio voi esittää kertomuksen ulkorajojen yli yksin matkustavia alaikäisiä koskevista vaatimuksista. Tämän kertomuksen nojalla voidaan sitten ehdottaa aloitteita, joilla taataan eurooppalainen lähestymistapa sääntöihin, joilla suojellaan alaikäisiä, kun he ylittävät jäsenvaltioiden ulkorajoja.

Lopuksi, passien biometrisiä tietoja pitää käyttää ainoastaan asiakirjojen aitouden varmentamiseen, ja biometristen tietojen kaltaisten arkaluonteisten henkilötietojen käyttö voidaan hyväksyä vain ankaria tietosuojasääntöjä soveltaen.

Gérard Deprez, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, haluaisin ensin onnitella esittelijäämme Carlos Coelhoa ja edellistä puheenjohtajavaltiota Ranskaa, jonka edustaja ei odotetusti ole kanssamme, sopimuksen aikaansaamisesta ensimmäisessä käsittelyssä. Sen tekeminen vaati tahtoa sekä valmiutta hyväksyä vaadittu kompromissi. Haluan sanoa erityiset onnitelut esittelijällemme Carlos Coelhoille, sillä hänen perustelunsa, jotka kehotan kollegani lukemaan, ovat pieni älyn ja poliittisten taitojen helmi.

Käsiteltävänä olevan tekstin asianmukainen analyysi paljastaa meillä tärkeän periaatteen, joka on myös tämän mietinnön vallankumouksellinen periaate. Tällä vallankumouksellisella periaatteella ei ole mitään tekemistä biometristen tietojen kanssa. Se päätettiin vuonna 2004. Periaate on ”yksi henkilö – yksi passi” -vaatimus. Se nostaa esiin kysymyksen lapsista ja iästä, jolloin lapsilta voidaan ottaa sormenjäljet. Ei piilotella sitä, että kompromissi oli äärimmäisen vaikea. Jotkut, kuten alussa Carlos Coelho, halusivat, että sitä sovellettaisiin mahdollisimman varhaisessa iässä, jotta lapsia suojeltaisiin mahdollisimman varhain. Se edellyttäisi kuitenkin luotettavia biometrisiä tietoja, joita ei tällä hetkellä voida taata. Lopuksi saatiin aikaan seuraava kompromissi: lasten sormenjäljet ovat pakollisia 12 vuoden iästä alkaen. Jäsenvaltiot, jotka ovat ottaneet niitä aiemmin, voivat jatkaa sitä neljän vuoden ajan, mutta ikäraja ei missään tapauksessa ole alle kuusi vuotta, ja komissio antaa tulevana vuosina kertomuksen järjestelmän toiminnan arvioinnista ja tarvittaessa, ja tämä on sisällytetty tekstiin, kaikista muutoksista. Meidän on siksi toivottava suurta edistystä tekniikassa, koska lastensuojelun ihanteena olisi luotettavien ja vertailukelpoisten biometristen tietojen saaminen mahdollisimman pian. Tämä huomioon ottaen, voimme olla samaa mieltä tekstistä, josta sanon uudelleen, että pidän sitä myönteisenä, ja onnitelen esittelijää, komissiota sen alkuperäisestä ehdotuksesta ja neuvostoa sen kompromissihalusta.

Roberta Angelilli, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, haluaisin aloittaa onnittelemalla esittelijää hänen tekemästään erinomaisesta työstä. Koska olen esittelijä lastenoikeuksia koskevassa EU:n strategiassa, minun on korostettava tiettyjä merkittäviä kohtia Carlos Coelhoon mietinnössä, vaikka muut kollegat ovat niin jo tehneet.

Ensinnäkin periaate yhteisen lähestymistavan takaamisesta ulkorajamme ylittävien lasten suojelua koskeviin säännöksiin on hyvin myönteinen.

Toiseksi, periaate ”yksi henkilö – yksi passi” on hyvin tärkeä, koska se yhdistää biometriset tiedot suoraan asiakirjan haltijaan. Tällä tehdään loppu kaikista nykyisin käytettävistä menetelmistä, joissa lapset voidaan lisätä vanhempien passeihin. Tässä käytännössä lapsen henkilöllisyyden tarkistaminen on paljon vaikeampaa ja epäluotettavampaa, ja kiistoissa osallisina olevien lasten sieppaaminen sekä lapsikauppa ja lasten hyväksikäyttö ovat helpompia.

Kolmanneksi mietinnössä säädetään myös, että komissio antaa kertomuksen, jossa tutkitaan, onko sormenjälkien käyttäminen alle 12-vuotiaiden lasten tunnistamisessa teknisesti toteuttamiskelpoista. On hyvin tärkeää työskennellä järjestelmän parantamiseksi ja sen luotettavuuden varmistamiseksi erityisesti lastensuojelun osalta.

Päätän sanomalla, että minun mielestäni olisi erittäin hyödyllistä määritellä tulevaisuudessa pisimmälle kehittyneet, asianmukaisimmat ja turvallisimmat tekniset menetelmät, joilla lasten henkilöllisyys ja ikä voidaan rekisteröidä ja todentaa ehdottoman varmasti, mahdollisimman aikaisin, mielellään syntymästä alkaen.

Tatjana Ždanoka, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensin kiittää Carlos Coelhoa hänen erinomaisesta työstään. Vaikka meillä kaikilla on erilaiset poliittiset näkemykset, hän teki parhaansa saavuttaakseen kompromissin.

Verts/ALE-ryhmä vastustaa vahvasti biometriikan laajaa käyttöönottoa ennen kuin sen välttämättömyys on todistettu varmasti. Meidän mielestämme se vaikuttaa ratkaisevasti henkilötietojen turvallisuuteen ja perusoikeuksiin. Äänestimme viisumien biometriikkaa vastaan. Vastustamme myös EU:n passien

biometriikkaa. Mielestämme nykyinen ehdotus on mahdollinen tapa säätää rajat sormenjälkien ottamiselle matkustusasiakirjoja varten. Siksi olemme tyytyväisiä siihen, että komission ja neuvoston kanssa saatiin aikaan kompromissi, 12 vuoden ikärajasta säädettiin niille jäsenvaltioille, joissa lapsilta ei oteta sormenjälkiä ja kuuden vuoden ikärajasta muille jäsenvaltioille.

Haluaisin jälleen korostaa, että tukemme ikärajoille ei tarkoita, että tuemme itse sormenjälkiä. Uskomme vahvasti, että passien biometriikkaa pitää käyttää ainoastaan asiakirjan aitouden tai haltijan henkilöllisyyden varmentamiseen. Kyseisten tietojen käyttö muihin tarkoituksiin, kuten lainvalvontaan, ei ole laillista eikä oikeasuhteista. Emme voi olla samaa mieltä siitä, että kaikki EU:n passin haltijat ovat tavallisia epäiltyjä, joiden sormenjäljet on otettava talteen. Tämä on kantamme, mutta haluaisin vielä kerran korostaa, että onnittelemme Carlos Coelhoa ja komissiota ja neuvostoa tästä kompromissista.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, en kannata sormenjälkien ottamista pieniltä lapsilta tai jopa pienenpieniltä vauvoilta. Lapset on vapautettava vaatimuksesta antaa biometriset sormenjälkitiedot passeihin. Siksi on oikein, että tässä luodaan lapsia koskeva vapautus. Alle 12-vuotiaiden lasten biometrinen sormenjälkien käytöstä ei vielä ole varmaa tietoa. Suurin epävarmuus on siinä, kuinka kauan kasvavien lasten sormenjäljet itse asiassa ovat luotettavia. Jos yksinkertaisesti käyttäisimme näitä tietoja, saataisimme saada aikaan päinvastaisen vaikutuksen kuin haluamme, eli turvallisuuden lisäämisen sijasta sen vähenemisen. Siksi ei ole oikeasuhteista kerätä ja käyttää tietoja, joiden luotettavuutta ei voida kiistattomasti taata.

Nyt neuvoston kanssa aikaansaadussa kompromississa nämä huolet näkyvät, ja parlamentin sinnikkyiden ansiosta ja esittelijän erinomaisen työn ansiosta, se perustuu nyt 12 vuoden ikärajaan neljän vuoden siirtymäajaksi, jonka aikana tehdään laaja tutkimus lasten biometrinen tietojen luotettavuuden tutkimiseksi. Kompromississa valitettavasti myös säädetään vapautuksista niille jäsenvaltioille, joilla jo on lainsäädäntöä, jonka nojalla sormenjälkiä voidaan ottaa alle 12-vuotiailta lapsilta. Siksi on vielä tärkeämpää, että toteamme saavutetun kompromissin aikana selkeästi, että turvatekijöistä ja passien biometriikasta annettua EU:n säädöstä ei voida missään oloissa käyttää vetoamisen perustana näitä tietoja sisältävien tietokantojen perustamiseksi kansallisella tasolla.

Gerard Batten, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin iloinen voidessani sanoa, että Yhdistynyt kuningaskunta on jätetty pois tästä asetuksesta, koska se ei kuulu Schengenin alueeseen. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on kuitenkin sanonut, että se noudattaa asetusta varmistaakseen, että sen asiakirjoja ei kohdella toisen luokan asiakirjoina. Tästä saa sellaisen käsityksen, että se kuvittelee, että ehdotukset ovat ensimmäistä luokkaa ja että siten sitä kuitenkin sitoo asetuksen sisältö.

Mutta kuten tämä mietintö osoittaa, biometrinen tietojen aitoudesta ja niiden varmentamisesta nousee esiin kaikenlaisia kysymyksiä. Minkälaisia alkuperäisiä asiakirjoja käytetään hakijan alkuperäiseen tunnistamiseen, ja miten voidaan olla varmoja, että ne ovat aitoja? Kun passi on myönnetty, siitä ei ole paljon hyötyä, ellei sen tietoja voida verrata haltijan henkilöllisyyteen jonkinlaisen kansallisen tai keskitetyn henkilötietokannan perusteella.

Mietinnössä tunnustetaan, että näiden tietojen säilyttämistä varten pitäisi olla erittäin turvalliset tallennusvälineet, mutta Yhdistyneessä kuningaskunnassa me kaikki tiedämme kokemuksesta, että ei ole sellaista asiaa kuin näiden tietojen erittäin turvallinen tallennusväline. Kirjaimellisesti miljoonien ihmisten henkilötietoja ja erittäin arkaluonteisia tietoja on kadonnut tai paljastettu hallituksen tietokannoista muutamana viime vuoden aikana. Kaikki Yhdistyneessä kuningaskunnassa tietävät, että heidän henkilötietonsa eivät ole turvassa hallituksemme hallussa.

Tässä mietinnössä ei käsitellä itse biometrinen tietojen luotettavuutta. Yhdistyneen kuningaskunnan passiviraston biometriikan merkintätesti vuonna 2004 itse asiassa osoitti, että kasvotunnistuksessa virheiden taso oli yksi kolmesta, sormenjäljissä yksi viidestä ja iirisen skannauksessa yksi 20:stä. Biometrinen tunnistus on houkutteleva ajatus, mutta se ei ole sellainen aukoton mekanismi kuin saataisimme kuvitella. Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue äänestää siksi tätä mietintöä vastaan.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, minun mielestäni esittelijä on sängen oikeassa kiinnittäessään huomiota moniin kohtiin, jotka suurelta osin johtuvat siitä, että passien biometrinen tietojen kerääminen, käsittely ja vertailu ovat suhteellisen viimeaikaista kehitystä. Siksi olisi myös järkevää tarkistaa koko menettely ehdotuksen mukaisesti kolmen vuoden kuluttua.

On myös erittäin tärkeää, että yhdenmukaistamme biometrinen tietojen käsittelyä tietyssä määrin, sillä ketju on vain niin vahva kuin sen heikoin lenkki. Teoriassa Euroopan unionin sisärajojen poistamisen olisi pitänyt

johtaa ulkorajojen valvonnan paranemiseen, mutta todellisuudessa on selvää, että järjestelmässä on edelleen sangen räikeitä haavoittuvia kohtia. Kansainväliset rikollisverkot, huume- ja ihmiskauppiat ja laittomat maahanmuuttajat ovat kaikki hyötynet kyseisistä haavoittuvista kohdista. Jos haluamme tehokkaan rajavalvontajärjestelmän, on joka tapauksessa korkea aika sille, että biometriset tiedot olisivat tehokas osa tuota järjestelmää.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, myös minä haluaisin kiittää esittelijää, kollegaani Carlos Coelhoa, hänen panoksestaan. Hän on onnistunut saavuttamaan kompromissin neuvoston ja komission kanssa ensimmäisessä käsittelyssä, ja minä tuen vahvasti kyseistä kompromissia, myös periaatetta ”yksi henkilö – yksi passi”. Haluaisin kuitenkin tarkastella tätä kysymystä hieman yksityiskohtaisemmin.

Tämän periaatteen avulla pitäisi olla mahdollista tarjota parempaa suojelua lapsikaupan ja lasten sieppausten kaltaisilta rikoksilta, koska kaikkien lasten pitäisi saada oma passinsa, jossa on hänen biometriset tietonsa sisältävä mikrosiru. Tässä on tietysti hintalappu. Näin on ehdottomasti niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat tähän asti sallineet lasten sisällyttämisen vanhempiensa passeihin. Alankomaissa passin enimmäishinta on yli 48 euroa ja lapsen sisällyttäminen vanhemman passiin maksaa 8,5 euroa. Kolmilapsiselle perheelle tämä merkitsisi siksi passien hankkimiskustannusten kaksinkertaistumista nykyisestä 120 eurosta 240 euroon. Kaikki vanhemmat tietysti antaisivat iloisina tuon rahamäärän, jos sillä edistettäisiin heidän lapsensa turvallisuutta. Eikö ole kuitenkin totta, että jos on mahdollista siepata lapsi, on myös mahdollista päästä käsiksi hänen passiinsa? Kun tarkistettu säädös on voimassa, ei ole enää mahdollista sisällyttää lapsia vanhempien passiin. Eikö kuitenkin ole niin, että joskus lapsen sisällyttäminen vanhemman passiin todella edistää lapsen turvallisuutta, koska siinä ilmoitetaan, kummalla vanhemmalla on lapsen huoltajuus? Miten sitten on mahdollista tarkistaa tehokkaasti huoltajuus?

Euroopan komission on kolmen seuraavan vuoden aikana tarkistettava, tarvitaanko täydentävää lainsäädäntöä, esimerkiksi lasten rajojen ylittämistä koskevia yhteisön sääntöjä. Tällä hetkellä jäsenvaltiot ovat edelleen sangen jakautuneita tämän kysymyksen osalta. Kehotan komissiota hyödyntämään tarkistusta tutkiakseen, onko yhden passin käyttöönotto henkilöä kohti auttanut laskemaan lasten sieppausten määrää vai ei ja miten. Onko tämä kompromissi johtanut haluttuun tulokseen vai onko se vain aiheuttanut sivuvaikutuksia, jotka edellyttävät ratkaisua?

Arvoisa komission jäsen, lastemme turvallisuus edellyttää jatkuvaa huomiotamme. Nyt olemme ottamassa erityistä askelta. Jos on lapsen edun mukaista ottaa uusia askelia keskipitkällä aikavälillä, huomaatte varmasti, että tämän parlamentin kristillisdemokraatit ovat puolellanne.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, se, että parlamentin näkemys voitti tänään neuvoston yritykset ottaa biometrisiä tietoja koskevat rekisterit käyttöön 6-vuotiaiden lasten osalta, on sen peruseriaatteen voitto, että henkilötietoja voidaan kerätä ainoastaan, jos voidaan todistaa, että se on välttämätöntä, oikeasuhteista ja tietysti hyödyllistä, ja pelkäänpä, että neuvosto ja komissio ovat viime vuosien aikana laiminlyöneet tätä periaatetta usein lainsäädäntöaloitteissaan.

Lasten passien ja sormenjälkien osalta on ilmiselvää, että lapset tarvitsevat omat passinsa, joissa on biometriset tunnisteet, pyrittäessä estämään sieppauksia, lapsipornografiaa ja lapsikauppaa.

Samalla on kuitenkin selvää, että on laitonta kerätä kyseisiä tunnisteita, jos ne eivät ole välttämättömiä. Sormenjälkien osalta meillä on tutkimuksia, jotka osoittavat, että niistä on tuskin mitään hyötyä 6-vuotiaille lapsille. Heidän sormenjälkensä muuttuvat niin nopeasti, että niihin perustuvat passit ja tunnistaminen ovat hyödyttömiä.

Joten parlamentti on tänään saanut aikaan tasapainon. Se vaatii komissiolta vakavaa tutkimusta nähdäkseen, milloin lapsia todella voidaan suojella käyttämällä heidän sormenjälkiään, ja antaa kerätä niitä vain iässä, jolloin tiedämme varmasti, että niin on.

Joka tapauksessa lopuksi, passien biometrinen tunnisteiden osalta olemme sanoneet ”kyllä” haltijan tunnustamista varten, ”kyllä” haltijan tunnistamista varten, ”kyllä” sen varmistamiselle, että passia ei ole väärennetty, mutta ”ei” sähköisten tietokantojen luomiselle miljoonista syyttömistä kansalaisista.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Haltijan biometrisiä tunnisteita sisältävien passien käyttöönotto on vastaus vaatimuksiin sitoutua asiakirjojen väärentämisen, terrorismin ja laittoman maahanmuuton torjuntaan. Siksi on poikkeuksellisen tärkeää varmistaa korkea luottamus biometrinen tietojen keräämismenettelyyn ja tietojenkeruuta koskevien yhteisten perusnormien luominen siten, että niiden turvallisuus ja luotettavuus taataan.

Tuen esittelijän ehdotusta tutkimuksen tekemisestä jäsenvaltioiden välisistä eroista passin saamiseksi esitettävien asiakirjojen alalla. Tämä johtuu siitä, että kyseisten asiakirjojen turvallisuustaso on tavallisesti alhaisempi kuin biometristen passien myöntämiseen sovellettava taso. Siihen liittyy vaara, että niitä väärennetään helpommin.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, turvallisuusnormeja koskevien säännösten yhdenmukaistamisen ja siihen liittyvän biometristen tunnisteiden käyttöönoton pitäisi edistää asiakirjojen varmentamista niiden tarkistamisen aikana, joten se on osa väärentämisen torjuntaa. Näillä tekijöillä puolestaan taataan tehokkaampi rikosten, terrorismin ja laittoman maahanmuuton torjunta.

Koska uusien tekniikoiden käyttöä varten ei ole asianmukaisia testejä, jäsenvaltioiden pitäisi ottaa käyttöön omat vaatimuksensa kansalaisoikeuksien suojelun alalla. On määrättävä ikäraja, jota vanhemmilla lapsilla on oltava passi, ja on päästävä eroon siitä, että passin haltijalle ja hänen lapsilleen myönnetään yksi passi, jossa ei ole biometrisiä tietoja. Tällaiset tilanteet voivat edistää lapsikauppaa, koska lapsen henkilöllisyyden tarkistaminen on vaikeaa. Jokaisella henkilöllä pitäisi olla oma passinsa, jotta tällainen menettely voitaisiin tehdä mahdolliseksi.

Lopuksi haluaisin korostaa, että passien ja muiden henkilöllisyysasiakirjojen haltijoiden turvallisuuden varmistamiseksi pitäisi soveltaa suurta harkintaa biometristen tietojen keräysprosessissa.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, on totta, että muutetulla ehdotuksella, joka meitä pyydetään hyväksymään, saatetaan saada aikaan parannuksia tietyissä jäsenvaltioissa, joissa biometrisiä tunnisteita otetaan jopa pikkulapsilta, ja estetään väliaikaisesti tiettyjä jäsenvaltioita pakottamasta kyseisiin menettelyihin alle 12-vuotiaita henkilöitä, joilta ei tällä hetkellä vaadita tietyissä maissa missään tapauksissa henkilökohtaista passia matkustamista varten.

Meidän on arvioitava ehdotettuja poikkeuksia niiden hyväksymisen todellisten vaikuttimien perusteella, koska biometristen tunnisteiden ottamista koskevasta ikärajasta huolimatta saatamme kaikki poikkeuksetta olla jossakin vaiheessa sähköisessä rekisterissä.

Juuri tämän kaltaisilla asetuksilla pidetään yllä ja edelleen institutionalisoidaan niiden menetelmien käyttöä, joilla kansalaisista – ja miten monesta syyttömästä kansalaisesta – pidetään kaikkialla rekistereitä, ja annetaan oikeus käsitellä arkaluonteisia henkilötietojamme.

Siksi on meidän velvollisuutemme muistuttaa kansalaisia, joita muutaman kuukauden kuluttua pyydämme jälleen antamaan äänensä Euroopan unionin periaatteiden ja politiikan puolesta, että emme kannata kyseisiä toimenpiteitä.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, teoriassa biometristen tietojen kerääminen on varmasti yksi tapa varmistaa, että passeja ja matkustusasiakirjoja ei voida väärentää. Uudet tekniikat ennen kaikkea auttavat meitä toivottavasti torjumaan järjestäytyneitä rikollisuutta ja laittomien maahanmuuttajien tulvaa.

Kaikkien jäsenvaltioiden on kuitenkin tässä suhteessa ymmärrettävä, että Frontexia on ajanmukaistettava rahoituksen ja henkilöstön osalta, jotta se voi toteuttaa tehtävänsä todella tehokkaasti. Jos sisärajoja ei ole, ulkorajoja on suojeltava vastaavasti. Kun hakkerit kerskuvat internetissä, miten helppoa on väärentää sormenjälkiä Saksan rekistereihin, ja huomauttavat, että jos henkilökortit pienennetään luottokorttikokoon, valokuvat leikataan digitaalisesti halutun kokoiseksi, mikä tekee biometrisestä tunnistamisesta vaikeampaa, on helppoa alkaa epäillä tätä tekniikkaa.

Yksi asia on varma: jos biometrisiä tietoja käytetään, meille tavallisille ihmisille on taattava tietosuoj.

Edit Bauer (PPE-DE). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, ensinnäkin haluaisin kiittää kollegaani Carlos Coelhoa hänen erinomaisesta työstään. Haluaisin kommentoida vain yhtä mietinnön kohtaa.

Viimeaikaiset kokemukset ovat osoittaneet, että ihmiskauppa ja erityisesti lapsikauppa ovat kohonneet huolestuttavalle tasolle sekä Euroopan unionissa että sen ulkopuolella. Minun mielestäni on siksi myönteinen askel eteenpäin, että alaikäiset voivat tulevaisuudessa ylittää EU:n ulkorajat omalla passillaan. Lapsikaupan näkökulmasta tämä voi toisaalta tarjota enemmän turvaa, mutta toisaalta on tunnustettava, että lapsi, jolla on oma asiakirjansa, voi matkustaa kenen kanssa tahansa.

Pidän valitettavana, että yhteisessä ehdotuksessa ei mainittu, että alaikäisten passeissa pitäisi olla heidän henkilötietojensa lisäksi niiden ihmisten henkilötiedot, jotka ovat heidän huoltajiaan. On totta, että ehdotuksen

1 artiklassa todetaan, että komissio esittää kertomuksen yksinään tai saattajan kanssa matkustavia jäsenvaltioiden ulkorajat ylittäviä lapsia koskevista vaatimuksista ja esittää tarvittaessa ehdotuksia jäsenvaltioiden ulkorajat ylittävien lasten suojelemisesta.

Tämä tarjoaa mahdollisuuksia tulevaisuutta varten, ja siksi pyydän komissiota yhdessä asiaankuuluvien järjestöjen kuten Etyjin, OECD:n, Unicefin, UNHCR:n, IOM:n ja viimeisenä vaan ei vähäisimpänä Europolin kanssa arvioimaan kehitystä ja ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin lasten suojelemiseksi tehokkaammin. Kokemus osoittaa, että ihmiskaupan uhrina olevien lasten määrä kasvaa tasaisesti.

Armando França (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa varapuheenjohtaja Barrot, hyvät naiset ja herrat, onnittelen Carlos Coelhoa, Martine Rourea ja muita jäseniä heidän työstään. Neuvosto antoi joulukuussa 2006 asetuksen jäsenvaltioiden myöntämien passien ja matkustusasiakirjojen turvatekijöitä ja biometriikkaa koskevista vaatimuksista. Meidän on nyt pitänyt ryhtyä uusiin toimenpiteisiin lasten sieppausten ja lapsikaupan torjunnassa.

Lasten passien käyttö periaatteen ”yksi henkilö – yksi passi” mukaan voi olla perustavanlaatuinen keino tämän vaikean ja merkittävän taistelun voittamisessa. Kotimaassani Portugalissa sormenjälkien kerääminen 6-vuotiailta ja sitä vanhemmilta lapsilta on jo pitkä käytäntö, minkä takia minä en sitä ehkä vastustakaan. EU:n asian kannattajana uskon, että yhdenmukaistaminen tässä asiassa on tärkeää. Minusta on lohdullista tietää, että jäsenvaltioiden, jotka Portugalin tapaan asettivat kauan sitten sormenjälkien ottamisen vähimmäisiäksi kuusi vuotta, ei tarvitse muuttaa kansallista lainsäädäntöään.

Minun on korostettava, että nyt vahvistettava passien turvallisuus ei pääty siihen, että passi on olemassa. Passi itsessään vastaa kasvaneeseen turvallisuustasoon alkaen passin myöntämiseen vaadituista asiakirjoista biometristen tietojen keräämisen kautta varmentamiseen ja vertaamisen rajatarkastusasemilla. Tämä mietintö on jälleen uusi askel henkilöiden oikeuksien vahvistamisessa ja heidän turvallisuutensa takaamisessa.

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Tuen mietintöä, jonka on laatinut esittelijä Carlos Coelho, joka on, kuten tavallista, saanut aikaan erinomaisen työn. Olen samaa mieltä esitetyistä ehdotuksista, myös siitä, joka koskee periaatetta ”yksi henkilö – yksi passi”.

Haluaisin kuitenkin kuulla, mitä erityisesti komissiolla tai jopa kollegallani Carlos Coelholla on sanottavanaan siitä, mitä meidän pitäisi tehdä, kun lapset matkustavat yksin, ilman vanhempiaan, koska asiakirjoista, joita heillä on oltava mukanaan, ei ole yhdenmukaista politiikkaa. Esittelijän ehdotus on, että huoltajien nimet pitäisi painaa lapsen passiin. Joskus kuitenkin lapset matkustavat muiden perheenjäsenten saattamina, ja he saattavat itse asiassa asua heidän kanssaan ja niin edelleen. Lyhyesti sanottuna meidän pitäisi olla järkevän joustavia tässä asiassa.

Toisaalta olen huolissani siitä, että kukaan ei ole kyseenalaistanut 6-vuotiaiden lasten yksinään matkustamisen toteuttamiskelpoisuutta. Se voisi olla mahdollista lentokoneella (ei puhuta tässä kohdassa mahdollisista vaurioista, joita lapsi – 6-vuotias poika tai tyttö – voi saada lentokoneessa), koska lapsi voidaan saattaa koneeseen, joku voi tavata hänet määränpäässä ja viedä hänet esimerkiksi vanhempien tai jonkun muun luo. Mitä järjestelyjä pitäisi soveltaa, kun lapset matkustavat junalla, linja-autolla tai muulla julkisen liikenteen välineellä? Miten sitä valvottaisiin? Jos on olemassa vanhempia, jotka ovat tarpeeksi vastuuttomia lähettääkseen lapsensa tuollaisille matkoille, minun mielestäni meidän pitäisi omaksua tähän myönteisempi kanta ja sanoa, että lapset eivät saa matkustaa yksin niin nuorina. Se saattaa kuulosta hieman kovalta, mutta koska on jo puhuttu paljon siitä, miten arvokkaita lapset ovat, ja sieppauksista ja niin edelleen, meidän pitäisi antaa tästä asiasta rohkeampi lausunto.

Haluaisin myös kysyä komissiolta, mitä kuuluu neuvoston ja Euroopan parlamentin yhteiselle lausunnolle viisumin myöntämiseen tarvittavien alkuperäisten asiakirjojen luotettavuudesta? Tämä johtuu siitä, että olen hieman huolestunut, että jos se on totta, tietyssä jäsenvaltiossa käytettävä järjestelmä saattaa sallia väärinkäytön myöntämisen aikana. Haluaisin esittää viimeisen kysymyksen komissiolle tai ehkä Carlos Coelholle: mitä meidän pitäisi tehdä, kun ihmiset tulevat rajalle, mutta heidän passiensa tiedot eivät vastaa virallisten tietokantojen tietoja? Mielestäni meidän pitäisi ottaa käyttöön ohjeet, jotka hyödyttävät lasta tai pikemmin matkustajaa.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, tuhannet lapset joutuvat vuosittain lapsikauppiaiden uhreiksi ja vielä useampia siepataan. Nykyiset tutkimukset osoittavat, että kyseisten rikosten uhreina ovat yksin matkustavat alaikäiset. Siksi pidämme myönteisenä sitä, että Euroopan komissio ottaa nyt vanhaan asetukseen tekemiensä tarkistusten nojalla lapset asianmukaisesti huomioon. Kun vaadimme, että myös lapsilla pitäisi olla biometriset tiedot passeissaan tietystä iästä alkaen, se ei johdu

joukkohysteriasta, jota en todellakaan jaa, vaan siitä, että tahdomme suojella lapsiamme paremmin. Kyseinen suoja voidaan kuitenkin tarjota vain, jos kaikilla lapsilla on omat passinsa, joissa on biometriset tiedot ja huoltajien nimet.

Tietojenkeruun osalta ryhmälleni on erityisen tärkeää, että kaikkien kansalaisten biometristen tietojen keräämisen, tallentamisen ja käsittelyn paras mahdollinen suoja taataan ja että meidän on aina oltava selvillä siitä, kuka voi käyttää kyseisiä tietoja. Tätä kohtaa koskevilla neuvoston asetuksilla ja päätöksillä säädetään hyvin korkeatasoisista suoja mekanismeista ja valvontaelimistä tietojen väärinkäytön estämiseksi. Minun on sanottava, että luotan lujasti kansallisiin viranomaisiin toisin kuin moniin yksityisiin yrityksiin, joista jotkin voivat toimittaa suojaamatonta tietoa kolmansille osapuolille skandaalimaisten porsaanreikien avulla ja saada asianmukaisen korvauksen sen tekemisestä. Juuri tämän takia on niin tärkeää, että kansalliset viranomaiset hyödyntävät saavutettua luotettavuuttaan ja työskentelevät tiiviisti tietosuojaviranomaisten kanssa. Täällä tapahtuneen vastaisesti tämä sisältää sen, että Euroopan komissio kunnioittaa oikeudellisia velvoitteitaan kuulla Euroopan tietosuojavaltuutettuja.

– (PT) Haluaisin onnitella ystävääni Carlos Coelhoa hänen tälle parlamentille tekemästään erinomaisesta työstä. Kiitos paljon.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Kiitos, arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, haluaisin onnitella esittelijää, Carlos Coelhoa, hänen tässä mietinnössä kansainvälisten matkustusasiakirjojen korkeamman turvallisuustason varmistamisen ja Euroopan unionin kansalaisten henkilötietojen ja henkilökohtaisen koskemattomuuden suojelun välillä saavuttamastaan tasapainosta. Monien teknisten vaatimusten parantamista koskevilla ehdotuksilla tuetaan rajatylittävän rikollisuuden, laittoman maahanmuuton ja ihmiskaupan torjuntaa. Bulgarian kaltaisille rajavaltioille, joihin kohdistuu maahanmuuttovirroista ja kansainvälisestä järjestäytyneestä rikollisuudesta peräisin olevaa ulkoista painetta, uusien normien nopea ja menestyksenkäs käyttöönotto on olennaisen tärkeää EU:n ulkorajojen suojelemiseksi.

Kotimaassani on valitettavasti monia vakavia tapauksia, jotka koskevat kadonneita lapsia, joista tähänkään mennessä ei ole mitään tietoa. Siksi minun mielestäni tällä mietinnöllä annetaan vakaat suuntaviivat Euroopan nuorimpien kansalaisten passien turvatekijöiden ja biometriikan normien tulevalle kehitykselle. Periaatteen ”yksi henkilö – yksi passi” käyttöönotolla heille tarjotaan vielä korkeampitasoista turvallisuutta Euroopan unionin alueen ulkopuolella matkustettaessa. Ehdotuksella lisätä täydentäviä tietoja alle 18-vuotiaiden lasten passeihin rajoitetaan lapsikaupan laittomaan toimintaan liittyviä mahdollisuuksia. Sovellettaessa asetusta kansalliseen lainsäädäntöön jäsenvaltioiden on ehdottomasti käsiteltävä mahdollisia taloudellisia seurauksia suurperheille. Myös muutamat aiemmin puhuneet kollegamme mainitsivat tämän. Näiden perheiden liikkumisen vapautta ei saa rajoittaa siksi, että niiden on maksettava suuri määrä rahaa lastensa passeista.

Lopuksi minun on sanottava henkilöiden vapaasta liikkumisesta Euroopan unionissa, että minun mielestäni voidaan poistaa ikärajat henkilökorttien saamiselle, koska myös sillä rohkaistaan EU:n nuorimpien henkilöiden vapaata liikkuvuutta ja taataan se.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa onnittelemalla esittelijää ja sanomalla, että tuen tätä mietintöä. Mielestäni mietintö ei ole pelkästään merkittävä vaan myös hyvä. Aloitan ehkä täällä esitetystä lausunnosta, jonka mukaan passi on jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädäntönsä mukaan myöntämä asiakirja. On totta, että meillä on erilaisia passeja, myös kansien lisäksi, mutta on tärkeää löytää tasapaino sen välillä, että näiden passien turvatoimilla tunnistetaan Euroopan unionin kansalainen tai muu Euroopan unionin alueelle tuleva henkilö ja sen välillä, että samalla torjutaan rikollisuutta, josta suuri osa liittyy passeihin, kuten laitonta maahanmuuttoa, terrorismia, lapsikauppaa ja asiakirjojen väärentämistä. Tässä mietinnössä on mielestäni löydetty tämä tasapaino. Ei ole mitään merkkejä siitä, että mietintöön sisällyttämämme rajoitukset vaikuttaisivat millään tavoin jäsenvaltioihin passien myöntämisessä tai rajoittaisivat niitä.

Haluan kiinnittää huomiota yhteen periaatteeseen, jota kannatan täysimääräisesti: periaate ”yksi henkilö – yksi passi”. Lasten osalta se on hyvä periaate, mutta mielestäni se ei saisi olla taloudellinen este vanhemmille, jotka haluavat lapsilleen passin mutta joiden varat saattavat olla rajalliset. Haluan myös kiinnittää huomiota mietinnön yhteen heikompaan kohtaan, vaikka esittelijä onkin kiinnittänyt siihen huomiota, nimittäin siihen, että nykyaikaisia, testaamattomia tekniikoita on arvioitava uudelleen, ja on hyvä, että voimme tehdä sen kolmen vuoden kuluttua. Kehotan myös, että Euroopan tietosuojavaltuutetun asema otetaan kuitenkin huomioon. Kyseisen EU:n elimen on oltava vahvemmin mukana koko menettelyssä ja siihen minä kehotan.

Robert Evans (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, myös minä haluan kiittää Carlos Coelhoa. Tämä mietintö on hyvin merkittävä Euroopan tulevaisuudelle ja sen 500 miljoonalle kansalaiselle: muun muassa heidän

turvallisuudelleen, turvalleen ja terrorismin vastaisille toimenpiteille. Kuten Dushana Zdravkova sanoi, jos tekniikkaa on, meidän pitäisi hyödyntää sitä.

Lasten näkökulmasta Roberta Angelilli, Stavros Lambrinidis ja muut ovat sanoneet, että se voi olla elintärkeä ase esimerkiksi lasten salakuljetuksen torjumisessa.

Tärkein kohta on kuitenkin itse asiassa uusi 4 artiklan 3 kohta, jossa todetaan, että biometrisiä tietoja ei käytetä ainoastaan aitouden toteamiseen vaan myös haltijan henkilöllisyyden varmistamiseen vertaamalla tunnisteita suoraan saatavilla oleviin tunnisteisiin. Useimmat maat luottavat tällä hetkellä miltei yksinomaan valokuvaan, ja arvioisin, että hyvin harvat ihmiset – ehkä ette edes te, arvoisa puhemies, tai edes puheenjohtaja Barroso – muistuttavat passikuviaan – ei sillä, että monet meistä edes haluaisivat! Joten minun mielestäni jos uusia henkilöllisyyttä koskevia menettelyjä ja menetelmiä on saatavilla, meidän pitäisi olla valmiita käyttämään niitä.

Urszula Gacekista ja Gerard Battenista ja heidän Yhdistyneen kuningaskunnan vastaisesta ”lyö ja juokse” -menetelmästä – koska he eivät ole täällä kuulemassa vastauksia – sanoisin, että Yhdistyneen kuningaskunnan järjestelmä ei ole luultavasti parempi eikä huonompi kuin monet muut Euroopan unionissa. Meillä on tarkastuksia ja arviointoja, mutta pystymme toimimaan paremmin. Jos saatavilla on 2000-luvun tekniikkaa, meidän pitäisi olla valmiita hyödyntämään sitä, ja kuten Genofewa Grabowska sanoi vähän aikaa sitten, meidän pitäisi olla valmiita muuttamaan sitä jatkuvasti käyttääksemme mahdollisimman hyvin Euroopan unionin valmiuksia.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Lasten suojeleminen sieppauksilta ja ihmiskaupalta edellyttää lasten passien käyttöönottoa.

Periaate ”yksi henkilö – yksi passi” tarkoittaa, että kaikille Schengenin alueen ulkopuolelle matkustaville lapsille myönnetään passi. Uudella tunnistusjärjestelmällä yksinkertaistetaan rajavalvontaa. Välineisiin, joilla lapsia suojellaan sieppauksilta, kuuluvat eurooppalainen auttava puhelin, johon voidaan ilmoittaa kadonneista, siepatuista tai seksuaalisesti hyväksikäytetyistä lapsista, biometrisiä tietoja sisältävät passit ja pian käynnistettävä yleiseurooppalainen lasten sieppauksia koskeva hälytysjärjestelmä.

Biometrinen tietojen hankkimista ja käyttämistä koskevan prosessin luottamuksellisuuden korkean tason varmistamiseen on kiinnitettävä huomiota. Tuen esittelijän näkemystä siitä, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden sormenjälkitunnistusjärjestelmien mahdollisista puutteista on tehtävä tutkimus. Samoin olisi harkittava sormenjälkien vertailussa käytettävän yhteisen eurooppalaisen järjestelmän käyttöönottoa.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Haluaisin onnitella Carlos Coelhoa tästä mietinnöstä.

Pidän myönteisenä tätä aloitetta, jossa osoitetaan, että Thessalonikin Eurooppa-neuvoston jälkeen on saavutettu todellista edistystä matkustusasiakirjojen ja niiden haltijoiden välisen yhteyden laativisessa ja periaatteen ”yksi henkilö – yksi passi” hyväksymisessä.

Haluaisin korostaa kolmea merkittävää näkökulmaa.

Ensinnäkin meidän on mukautettava tässä mietinnössä esitettyjä periaatteita ja poikkeuksia tuloksiin ja käytännössä kokemiimme ongelmiin. Tämä tarkoittaa, että on keskityttävä tässä mietinnössä tarkoitettuun 3-vuotiseen arviointijaksoon, jonka aikana sekä jäsenvaltioiden että komission on yritettävä määritellä teoreettisten periaatteiden ja käytännön esteiden väliset suositukset.

Toiseksi tallennettujen tietojen turvallisuuteen ja haltijan henkilöllisyyden suojeluun liittyy vakava ongelma.

Lopuksi haluaisin kiinnittää huomiota siihen, että matkustusasiakirjojen tai passien myöntämiseen vaadituille menetelmille on laadittava yhteiset periaatteet, koska tämä vaihe on erittäin tärkeä sekä tietokantojen turvallisuuden varmistamiseksi että kyseisten asiakirjojen väärentämisen estämiseksi.

Martine Roure (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, vielä hetki kiittäkseni teitä, hyvä Carlos Coelho, ja kertoakseni teille, että oli suuri ilo työskennellä teidän kanssanne, koska osoititte aina suurta taitoa, te todella osaatte kuunnella ja analysoida ja teidän ansiostanne olemme saaneet aikaan tämän tuloksen.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Romaniassa otettiin biometriset passit käyttöön 1. tammikuuta 2009 alkaen. Tällaisissa passeissa on 50 turvatekijää, ja niissä on ensimmäistä kertaa Euroopan unionissa tekijä, jonka avulla voidaan tunnistaa sekä henkilön kasvot että sormenjäljet.

Romania on siten ryhtynyt merkittäviin toimenpiteisiin liittyäkseen Schengeniin alueeseen, mitä on suunniteltu vuodelle 2011. Biometrinen passien käyttöönotolla täytetään lopulliset perusehdot Romanian liittymiselle viisumivapausohjelmaan. Tämän takia kieltäytyminen poistaa viisumivaatimus Yhdysvaltoihin meneviltä romanialaisilta perustuu nyt ainoastaan subjektiivisiin perusteisiin, ja toivon, että Yhdysvallat ottaa tämän asianmukaisesti huomioon.

Haluaisin onnitella vielä kerran esittelijää huomattavien parannusten lisäämisestä asetukseen, erityisesti yhdenmukaisen eurooppalaisen järjestelmän luomisesta biometrinen osien ja mikrosiruun tallennettujen tietojen vastaavuuden todentamiselle.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Biometrinen passien turvallisuusnormien yhtenäistäminen EU:n tasolla on Schengenin säännösten säännösten laajentamista. Asetuksella säädetään yleisestä velvoitteesta antaa sormenjäljet, jotka tallennetaan passiin kontaktittomalle mikrosirulle.

Tuen poikkeuksia, jotka koskevat alle 12-vuotiaiden lasten sormenjälkien antamista, ja kehotan tarkistamaan ja yhdenmukaistamaan erityisen kansallisen lainsäädännön.

Mielestäni biometrinen passien tietoja on käsiteltävä henkilötietojen ja yksityisyyden suoja koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Komission ja jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin varmistaakseen tämän biometrinen passien tietojen käsittelyä koskevan säännöksen noudattamisen sekä rajalla että asiaankuuluvien tietokantojen ylläpitoa koskevan prosessin aikana tilanteissa, jolloin kansallisessa lainsäädännössä on tämä säännös.

Haluaisin kuitenkin kiinnittää huomionne siihen, että biometrinen passien voimassaoloajan rajoittaminen niiden ihmisten osalta, jotka eivät voi väliaikaisesti tai pysyvästi antaa sormenjälkiä, 12 kuukauteen tai vähempään vaikeuttaa vammaisten ihmisten elämää. Siksi pyytäisin komissiota arvioimaan asianomaisen tekstin uudelleen.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, kenenkään lakia noudattavan ihmisen ei pitäisi olla huolissaan siitä, että hänen tai hänen lastensa henkilöllisyys vahvistetaan. Siksi pidän biometrinen tietojen käyttöä passeissa ja muissa asiakirjoissa myönteisenä.

Haluaisin vain ottaa yhden kohdan esiin tulevaisuutta varten. On totta, että biometriset tunnisteet eivät pysy samana lapsuudesta aikuisuuteen yhtä lukuun ottamatta: DNA-sormenjälkiä. Ne pysyvät saman hedelmöityksestä kuolemaan ja vielä senkin jälkeen. Nykyään on mahdollista tunnistaa henkilö vielä monta vuotta hänen kuolemansa jälkeen vain saamalla pieni näyte luun jäänteistä. DNA-sormenjälkiä koskeva tekniikka on nykyään nopeaa, se on halpaa, ja se voidaan tehdä vain muutaman sellaisen solun avulla, jotka voidaan saada joko suun limakalvoista nopeasti otetun näytteen avulla tai esimerkiksi napanuorasta otetun verinäytteen avulla.

Siksi ehdotan, että tulevaisuudessa meidän pitäisi harkita DNA-sormenjälkien käyttämistä kaikkien EU:n kansalaisten ainoana biometrisenä tunnisteena – joka on varmasti sama kunkin ihmisen osalta.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, kiitokseni Carlos Coelhoille sekä onnitteluni hänen mietinnöstään. Me kaikki olisimme olleet pettyneitä, jos hänen mietintönsä olisi ollut alle ihannetuloksen, koska olemme jo tottuneet siihen, että hänen mietintönsä ovat sen tasoisia. Pidin erityisesti siitä, että Carlos Coelho osoitti alusta asti selkeästi, että hänen mietinnössään on kyse lasten turvallisuudesta. Voimme saada sen aikaan myöntämällä turvallisia passeja ja ottamalla sormenjälkiä varmistaaksemme, että on mahdollista tarkistaa, onko rajan ylittävä henkilö todella passissa näkyvä henkilö.

Tämä on siten tavoite, jota voidaan käyttää lasten turvallisuuden aikaansaamiseksi. Se, että keskustelemme nyt siitä, pitäisikö sormenjäljet ottaa 6-vuotiaana vai 12-vuotiaana, on tekninen kysymys, ei kysymys näkökulmasta. Minä en kokisi ongelmaksi sormenjälkien ottamista kuudesta vuodesta alkaen, koska tässä kaikessa on kyse lapsista ja heidän turvallisuudestaan. Minusta on itsestään selvää, että tietosuojalakeja on noudatettava. Meidän ei pitäisi edes keskustella siitä. Sen valvominen on perustuslaillisen valtion tehtävä. Jos saamme aikaan tilanteen, jossa meillä on turvalliset passit ja jossa tietosuojalakeja noudatetaan, Euroopan unioni on edistynyt ratkaisevasti lasten etujen osalta ja lapsikaupan ja lasten salakuljetuksen torjunnassa.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, luulen, että koko parlamentti on osoittanut kunnioitusta Carlos Coelhoon työlle ja hänen ominaisuuksilleen, ja haluaisin lisätä oman osani Martine Rouren esittämään ylistykseen.

Haluaisin sanoa Gérard Deprez'tä mukaillen, että meidän on yritettävä saada aikaan koko ajan luotettavammat ja vertailukelpoisemmat biometriset tiedot, joiden avulla voimme hyödyntää paremmin pisimmälle kehittyneitä tekniikoita varmistaaksemme turvallisuuden tässä asuttamassamme vapaassa tilassa. Sitä varten tämä kokous on suunniteltu. Siksi pidän myönteisenä sitä, että myös parlamentti on sitoutunut tähän ponnistukseen, jolla pyritään tekemään lasten tunnistamisesta varmempaa, mikä on välttämätöntä heidän turvallisuudelleen.

Minulta on kysytty, onko meillä jo todisteita näiden menettelyjen tehokkuudesta. Sanoisin, että vain käyttämällä voimme asianmukaisesti tarkistaa tehokkuuden, mutta sitä ennen kaikki näyttää osoittavan, että yksin matkustavien lasten tunnistamisen parantuminen johtaa turvallisuuden parantumiseen. Joka tapauksessa emme voi olla ottamatta tätä tärkeää tavoitetta huomioon. Annan parlamentille monia vastauksia moniin kysymyksiin.

Ensinnäkin minun on sanottava, että komissio on ehdotuksissaan aina korostanut tietosuojaa. Euroopan tietosuojavaltuutettua kuultiin perusehdotuksesta, ja hän teki huomioita, jotka komissio on ottanut huomioon. Haluaisin myös todeta, että tunnisteiden osalta normimme on yhtenäistetty Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) normien kanssa, mikä, kuten on sanottu, helpottaa vuoropuhelua Yhdysvaltojen kanssa.

Seuraavaksi muistuttaisin teitä siitä, että lasten passeista koituu tietysti kustannuksia perheille, mutta se kuuluu jäsenvaltioiden toimialaan, ja huomauttaisin, että Schengenin alueella matkustamiseen riittää henkilökortti. Passia tarvitaan ainoastaan matkustamiseen Euroopan unionin ulkopuolelle.

Lopuksi haluan vahvistaa, että komissio aikoo tehdä vertailevan tutkimuksen yksin matkustavista alaikäisistä jäsenvaltioissa voimassa olevista säännöistä. Ehdotamme asianmukaisena ajankohtana, että neuvosto ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin lasten suojelemiseksi tehokkaammin ja lapsikaupan estämiseksi. On erittäin selvää, että parlamentti aivan oikein haluaa tätä tutkimusta, ja minä tietysti sitoudun vastaamaan, että henkilöstöni tuottaa sen mahdollisimman hyvin ja mahdollisimman nopeasti.

Tässä on kaikki, mitä minulla on sanottavana, lukuun ottamatta sitä, että toistan kiitokseni parlamentille siitä, että se on jälleen kerran antanut hyvin rakentavan panoksen EU:n lainsäädäntöön.

Carlos Coelho, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, jos keskustelusta on käynyt ilmi yksi asia, se on se, että tämän parlamentin suuri enemmistö on huolissaan ihmiskaupan ja erityisesti lapsikaupan tehokkaasta torjumisesta. Se on suurin hyöty tästä toimenpiteestä, jonka hyväksymme, ja olen iloinen siitä, että melkein kaikki puhujat ovat käsitelleet sitä.

Haluaisin jälleen kerran kiittää kaikkia varjoesittelijöitä yhteistyöstä, ja se ei ole turhaa ylistystä. On oikeudenmukaista sanoa, että kollegallani Martine Rourella oli keskeinen asema sopimuksen varmistamisessa, ja komission jäsen Barrot ja puheenjohtajavaltio edistivät sitä myös paljon. Haluaisin erityisesti kiittää komission jäsentä Barrot'a komission valmiudesta antaa institutionaalista tukea lapsikaupan torjunnan elähdyttämiseksi sekä sen valmiudesta tehdä yhteistyötä kolmen pyytämäme tutkimuksen osalta: lasten sormenjälkien luotettavuudesta, matkustusasiakirjojen myöntämiseen vaadituista asiakirjoista ja virheellisten hylkäyksien osuudesta, jotka ovat muutamia niistä huolista, joita meillä on näiden sääntöjen täytäntöönpanon osalta.

Lopuksi, arvoisa puhemies, Mihael Brejc nosti esiin kysymyksen: hän kysyi, pystymmekö sanomaan, että passien myöntäminen on turvallista. Ollakseni aivan rehellinen minun on sanottava, että tämä vaihtelee maasta toiseen. Joillakin mailla on tiukempi järjestelmä kuin toisilla, ja se on toinen syy, miksi tutkimus matkustusasiakirjojen myöntämiseen vaadituista asiakirjoista on hyvin tärkeä. Tiedän, että tällä alalla EU:lla ei ole toimivaltaa – passien myöntäminen on kansallinen erioikeus – ja siksi olin hyvin tyytyväinen, kun komission jäsen Barrot suostui siihen, että Euroopan komissio tekee yhteistyötä matkustusasiakirjojen myöntämiseen vaadittavien asiakirjojen osalta. Ei ole mitään järkeä, että passit ovat hyvin turvallisia, jos tätä turvallisuutta voidaan sabotoida myöntämisprosessin aikana. Jäsenvaltioille ei määrätä toimenpiteitä, vaan jaetaan parhaita käytäntöjä, jotta voimme taata, että EU:n passi on turvallista todellisuutta ulkorajoillamme. Kiitos paljon kaikille teille yhteistyöstänne.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna keskiviikkona klo 12.00.

Kirjalliset lausumat (142 artikla)

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, tämän asetuksen antaminen on tärkeä askel EU:n matkustusasiakirjojen tekemisessä turvallisemmiksi. Sen ansiosta 29. päivään kesäkuuta 2009 mennessä passin ja sen haltijan välillä pitäisi EU:ssa olla selvä yhteys, millä edistetään huomattavasti passien suojaamista väärentämiseltä.

Pidän erityisen myönteisenä periaatteen ”yksi henkilö – yksi passi” täytäntöönpanoa, millä mahdollistetaan matkustamisen turvallisuuden parantaminen erityisesti lasten osalta ja estetään lapsikaupassa ja lasten sieppauksissa mukana olevien henkilöiden toimia. On kiitettävää, että tämä vaatimus pannaan nyt täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa. Virossa se on ollut voimassa vuodesta 2000 lähtien.

Matkustusasiakirjojen turvaamisen lisäksi jäsenvaltioiden rajavartijoilla on merkittävä tehtävä, ja heidän on kiinnitettävä yhä enemmän huomiota huoltajan kanssa tai ilman huoltajaa matkustavien ja EU:n ulkorajat ylittävien alaikäisten henkilöiden tutkimiseen, kuten he tekevät aikuisten osalta.

Matkustusasiakirjojen turvallisuus ei missään nimessä rajoitu passeihin, ja koko prosessi ei ole yhtään merkityksettömpi. Joten ei ole mitään syytä parantaa passien turvallisuutta, ellei samalla kiinnitetä huomiota ketjun muihin lenkkeihin.

Minun mielestäni Euroopan komission pitäisi sen lisäksi, että se tekee matkustusasiakirjoista turvallisempia, harkita EU:n yhteisen lähestymistavan hyväksymistä, jotta sillä voitaisiin korvata tällä hetkellä 27 jäsenvaltiossa voimassa olevat EU:n ulkorajat ylittävien lasten suojelua koskevat erilaiset säännöt.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Terroriuhkien takia joidenkin täydentävien turvallisuutta koskevien ja biometrinen osien käyttöönotto on tullut välttämätöntä Euroopan unionissa liikkuvien matkustajien suojelemiseksi. Tärkeimmät osat ehdotuksessa asetukseksi ovat lapsikaupan torjunta ottamalla käyttöön periaate ”yksi henkilö – yksi passi” ja sormenjälkien ottamiseen alle 12-vuotiailta lapsilta liittyvien poikkeusten käyttöönotto. Joidenkin jäsenvaltioiden lainsäädännöllä kuitenkin sallitaan sormenjälkien ottaminen alle 12-vuotiailta lapsilta, mutta se on mahdollista ainoastaan neljän vuoden siirtymäajan aikana. On kuitenkin ehdoton kuuden vuoden ikäraja. Joissakin jäsenvaltioiden tekemissä pilottitutkimuksissa on korostettu sitä, että alle 6-vuotiaiden lasten sormenjälkien laatu ei ole hyvä ja että ne voivat myös muuttua lasten kasvaessa. Ikärajan asettaminen vähentää vaaraa tehdä virhe, kun ihmisiä tunnistetaan ottamalla heidän sormenjälkinsä. Se myös vaikeuttaa tilaisuutta ihmiskauppaan. Matkustajien suojelun tarve on tullut vielä selvemmäksi vuoden 2001 syyskuun 11. päivän tapahtumien jälkeen. Suojelu- ja turvallisuustason nostamiseen on kuitenkin liitettävä takuu matkustajien oikeuksista ja arvokkuudesta ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen mukaisesti.

13. Yleisön oikeus tutustua Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjoihin (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Marco Cappaton kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö yleisön oikeudesta tutustua Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjoihin (asetuksen (EY) N:o 1049/2001 täytäntöönpano) (A6-0459/2008).

Marco Cappato, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, tämä on mietintö yleisön oikeutta tutustua Euroopan unionin asiakirjoihin koskevasta tilasta sekä tilaisuus tehdä joitakin ehdotuksia. Käytettävissämme olevana lyhyenä aikana haluan nostaa esiin kolme merkittävää kohtaa.

Ensimmäinen koskee neuvostoa. Euroopan unionin hallitukset tapaavat neuvostossa lainsäätämisvaltuuksin ja niiden, kuten minkä tahansa lakia säätävän kokouksen, pitäisi sitoutua tekemään työstään ja päätöksistään julkisia. Haluan korostaa tätä erityisesti siksi, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä on esittänyt tarkistuksia tiettyjen kohtien kohta kohdalta -äänestyksistä. Toivon, että kohta kohdalta -äänestyksiä ei järjestetä mietinnön huomattavien osien tuhoamiseksi. Mietinnön 3 kohdassa esimerkiksi kehoitetaan ryhtymään toimiin entisen radikaalipuolueen Euroopan parlamentin jäsenen Maurizio Turcon asiassa annetun tuomion perusteella. Turco voitti Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa asian Euroopan unionin toimielinten oikeudellisten yksikköjen tekemien oikeudellisten päätösten julkaisemisesta sekä velvoitteesta julkistaa neuvoston kokouksiin osallistuvien jäsenvaltioiden valtuuskuntien jäsenet. Meillä on oikeus tietää, kuka äänestää neuvostossa ja miten. Siksi toivon, että kukaan ei äänestä tätä 3 kohtaa vastaan tai 9 kohtaa, jossa pyydetään tietoja siitä, mitä tapahtuu Coreperissä, pysyvien edustajien komiteassa, ja pyydetään, että heidän pitäisi julkistaa kokousasiakirjat, eikä julistaa kaikkia kansainvälisen politiikan asiakirjoja salaisiksi diplomaattisiksi asiakirjoiksi. Tämä on hyvin tärkeä kohta!

Toinen esiin nostamamme kohta koskee parlamenttia, meidän parlamenttiamme, koska meidän on oltava ensimmäisenä julkistamassa, mitä teemme. Me Italian radikaalit kutsumme sitä ”valittujen edustajien julkiseksi rekisteriksi”, toisin sanoen rekisteriksi, josta voimme saada selville kaiken Euroopan parlamentin jäsenten toimista, ketkä ovat läsnä, ketkä poissa, miten he äänestivät ja tietysti heille maksetun rahan. Olkaa kuitenkin varuillanne, ja sanon tämän siksi, että 5 kohtaa koskevasta kohta kohdalta -äänestyksestä on myös jätetty hakemus, sillä olisi virhe luulla, että jos pidämme jotakin tästä tiedosta luottamuksellisena – osoitan sanani Charlotte Cederschiöldille, jolle tiedän asian olevan läheinen – me onnistumme todella vain tekemään itsemme alttiimmiksi Euroopan parlamentin jäseniin kohdistuville aggressiivisille ja demagogisille hyökkäyksille. Tiedämme, että jotkut kollegat ovat kuvanneet muita Euroopan parlamentin jäseniä, he ovat ryhtyneet vakoilemaan muita Euroopan parlamentin jäseniä. Tästä eroon pääseminen ei edellytä vain sen kieltämistä vaan työmme julkistamista täysimääräisesti, tekemällä tyhjäksi niiden ihmisten aikeet, jotka haluavat tirkistellä avaimenreikien läpi, ja avaamalla ovemente tekemällä internetissä lähetysksiä parlamentin valiokuntien työstä, kokouksista ja kaikista tämän parlamentin menettelyistä.

Kolmas asia, jonka haluan nostaa esiin, koskee asiakirjojen esitysmuotoa, koska PPE-DE-ryhmä on myös pyytänyt, että tätä asiaa koskevasta 7 kohdasta äänestetään kohta kohdalta. Tässä kohdassa pyydämme, että asiakirjat luotaisiin käyttämällä avoimen lähdekoodin tekstinkäsittelyjärjestelmiä, teknisesti puhuen, sekä monikielisyttä ja tekniikoita, joiden avulla myös vammaiset henkilöt saavat tiedot ja asiakirjat käyttöönsä. Toivon, että kukaan tässä parlamentissa ei vastusta avoimen lähdekoodin monikielistä saatavuutta käyttäviä tekniikoita, jotka helpottavat saatavuutta vammaisille henkilöille, koska tämä on olennainen näkökulma osalle Euroopan unionin kansalaisia.

Tiedämme, että komissio on ehdottanut sääntöjemme uudistamista ja että käsittelemme sitä Michael Cashmanin mietinnössä, mutta tämä päätöslauselma on ensimmäinen tilaisuutemme antaa joitakin kiintopisteitä tälle parlamentille. Toivon, että sitä ei hukata ja että kaikki olennaiset osat, jotka olen pyrkinyt ottamaan esiin tässä mietinnössä, eivät ole turhia.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa kiittämällä erittäin hyvin kirjoitetusta ja mielenkiintoisesta mietinnöstä ja onnittelen esittelijää. Tämä on merkittävä ja rakastettu aihe, erityisesti asetuksen (EY) N:o 1049/2001 tarkistamisen aikoina sekä pitäen mielessä muutokset, joita Lissabonin sopimus – jos se tulee voimaan – tuo näihin tärkeisiin kysymyksiin.

Tässä mietinnössä on periaatteessa kyse asetuksen 1049/2001 täytäntöönpanosta, ja siksi haluaisin aloittaa muistuttamalla yhdestä asetuksen täytäntöönpanon myönteisestä puolesta, koska kuten määrälliset tiedot osoittavat ja kuten parlamentin mietinnössä tunnustetaan, EU:n toimielimet ovat myöntyneet asiakirjoihin tutustumiseen aikaisempaa useammin, kun taas kieltäytymisten lukumäärä ja osuus ovat laskeneet.

Olemme sitoutuneet jatkamaan läpinäkyvyyden ja avoimuuden edistämistä. Sangen luonnollisesti joissakin mietinnössä esitetyissä ehdotuksissa mennään huomattavasti pidemmälle kuin asetuksen 1049/2001 soveltamisessa vuonna 2006, ja jotkin eivät liity suoraan komission toimintaan, kuten juuri kuulimme.

Mietinnössä käsitellään monia kysymyksiä, jotka koskevat avoimuutta ja viestintää kansalaisten kanssa, ja pidän sitä erityisen myönteisenä, sillä se on arvokas panos avoimuutta, viestintää ja ulottuvuutta koskevaan yleiseen pohdintaan.

Haluaisin vain lyhyesti käsitellä joitakin suosituksia ja niiden pohjana olevia periaatteita, koska ne ansaitsevat asianmukaisen käsittelyn.

Turcon asian osalta voin vakuuttaa teille, että komissio ottaa tämän tuomion täysimääräisesti huomioon. Kuten on sanottu, se koskee pääasiassa avoimuuden lisäämisen tarvetta, kun neuvosto toimii lainsäätäjänä, mutta sitä voidaan soveltaa myös komissioon ja kaikkiin toimielimiin, ja komissio varmistaa, että kaikki tutustumispyynnöt käsitellään tapauskohtaisesti Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen laatimien mittareiden mukaan.

Toiseksi, ehdotusta hallintomenettelyjä koskevien yhteisten sääntöjen määrittämisestä on harkittava enemmän, koska monet näistä menettelyistä ovat luonteeltaan hyvin erityisiä ja ainoalaatuisia, joissakin tapauksissa kaikkien toimielinten osalta. Tämä tarkoittaa, että tarvitsemme hieman enemmän aikaa nähdäksemme, miten se voitaisiin tehdä.

Suositus kytkeä asetus 1049/2001 historiallisten arkistojen avaamisesta annettuun asetukseen (ETY, Euratom) N:o 354/83 on sangen monimutkainen siitä tietystä syystä, että EY:n perustamissopimuksen 255 artiklaa ja asetusta 1049/2001 ei sovelleta kaikkiin toimielimiin ja elimiin. Myös tämä voi muuttua, jos ja kun Lissabonin sopimus tulee voimaan, koska sillä silloin laajennetaan kaikkiin toimielimiin ja elimiin oikeutta

tutustua asiakirjoihin. Siksi ei ole niin helppoa yksinkertaisesti kytkeä näitä kahta toisiinsa, koska niiden soveltamisala on erilainen.

Oikeusasiamiehen komission julkisista rekistereistä esittämän arvostelun osalta haluaisin vakuuttaa teille, että otamme tämän arvostelun hyvin vakavasti. Kuten tiedätte, meillä on julkinen asiakirjarekisteri, joka on ollut käytössä ja toiminnassa kesäkuusta 2002 lähtien, ja siitä lähtien komissio on myös ottanut käyttöön komitologiamenettelyille omistetun rekisterin ja asiantuntijaryhmiä koskevan rekisterin. Teemme aina kaikkemme ajanmukaistaaksemme sisäiset tietotekniikkajärjestelmämme.

Tämä ei valitettavasti tapahdu yhdessä yössä, vaan sen kanssa on työskenneltävä. Me otamme aina huomioon, että julkisen rekisterin soveltamisalaa on laajennettava, ja toivon, että tiedätte myös henkilökohtaisen sitoutumiseni tähän. Tunnustamme, että meidän on edelleen laajennettava julkisten rekisteriemme soveltamisalaa, ja vahvistamme sitoutumisemme julkisten rekisterien kehittämiseen avoimuuden lisäämiseksi.

Päätöslauselmassa te keskitytte asiakirjahallintoa ja yhteistä portaalia ja Trans-Jai-hanketta koskeviin kysymyksiin. Komissio tukee ajatusta yhteisen portaalin perustamisesta helpottaakseen kansalaisten tutustumista lainsäädäntöasiakirjoihin. Mielestäni tämän pitäisi sisältää yhteiset menetelmät, ja meidän on tarkasteltava sen kaikkia käytännön seurauksia asiakirjojen tunnistamiseen ja viitteisiin. Haluaisimme, että portaalin kautta kaikkien toimielinten julkiset asiakirjat olisivat täysimääräisesti saatavilla, joten olemme halukkaita työskentelemään sen osalta yhdessä teidän kanssanne.

Trans-Jai-hankkeen osalta palaan siihen, mitä sanoin eräässä vastauksessa lokakuussa, eli että sen odotetaan olevan suuren yleisön käytössä vuoteen 2010 mennessä.

Haluaisin myös kommentoida kysymystä toimielinten välisestä tietojen vaihdosta. Ymmärrän, mitä siinä tarkoitetaan ja mitä haette, mutta haluan muistuttaa teille, että meillä on toimielintemme kesken jo vakiintunut työskentelytapa, johon kuuluu komission luottamuksellisen tiedon vaihto, ja tätä säännellään puitesopimuksen liitteellä. Meidän olisi myös pidettävä mielessä, että tiedon jakamista toimielinten välillä koskeva kysymys ei liity julkiseen saatavuuteen, ja mielestämme sitä pitäisi käsitellä erikseen, kuten tällä hetkellä tehdään.

Tämä mietintö ja keskustelu ovat myös arvokas ja arvostettu panos joskus toiste, kun voimme keskustella siitä laajemmassa mittakaavassa. Olen kiitollinen parlamentin ponnisteluista läpinäkyvyyttä ja avoimuutta koskevan kysymyksen pitämiseksi EU:n asialistalla. Palaamme moniin näistä kysymyksistä hyvin läheisessä tulevaisuudessa, esimerkiksi kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan Tšekin parlamentin kanssa ensi viikolla järjestettävässä yhteisessä kokouksessa, johon minulla on ilo osallistua, ja sitten vain muutaman viikon päästä käsittelemme asetuksen 1049/2001 tarkistamista koskevaa merkittävää kysymystä.

Luulen, että keskustelut eivät lopu siihen. Meidän on oltava avoimia läpinäkyvyyden osalta ja mietittävä myös sitä, mitä voimme tehdä ennakoivasti virallisen lainsäädännön ulkopuolella esimerkiksi rekisterien parantamisen, asiakirjojen paremman käytettävyyden ja saatavuuden, aktiivisen levittämisen ja nopeamman julkaisemisen osalta. Se, mitä itse tein viime vuonna, oli oman kirjeenvaihtorekisterini paneminen suoraan saataville internetiin. Olen varma, että teillä kaikilla on vastaavia ajatuksia ja esimerkkejä siitä, mitä voidaan tehdä, jos vain ajattelemme asiaa. Joten tehdään niin.

Luis Herrero-Tejedor, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, hyvä Marco Cappato, mietintönne on täynnä hyviä aikoja, mistä selkein todiste on se, että kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta ei katsonut yhtään tarkistusta tarpeelliseksi.

Te itse esitte 18 tarkistusta omaan mietintöönne. Juuri nuo tarkistukset ovat tehneet mietinnöstä radikaalisti terävämmän – ilmaistakseni sen yleisin käsittein – ja herättäneet minussa hyvin vakavia epäilyjä.

Jakaisin neljään erilliseen ryhmään tarkistukset, joita olette ehdottanut mietintöön, joka alun perin sai kaikkien ryhmien tuen ja korostaisin, että ne ovat tarkistuksia, joita olette ehdottanut itse laatimaanne mietintöön. Jotkin ovat ensinnäkin mahdottomia; te teette joitakin mahdottomia ehdotuksia. Hyvä Marco Cappato, joillakin ehdotuksillanne ei esimerkiksi ole vielä oikeusperustaa: ennen kuin Lissabonin sopimus tulee voimaan on mahdotonta yhtenäistää eri toimielinten sääntöjä. Komission jäsen Wallström sanoi juuri jotakin samanlaista. Kehotatte myös julistamaan vuoden 2009 Euroopan avoimuuden teemavuodeksi, mutta olemme liian myöhässä, ei ole aikaa. Jotkin ehdotuksistanne ovat siksi mahdottomia.

Toiseksi, jotkin ehdotuksistanne ovat harkitsemattomia. Te kehotatte esimerkiksi avoimuuteen poliittisten ryhmien kokousten osalta. Se ei käy. Yksityisyyttä tarvitaan, koska yksityisyys on poliittinen etu. Jos haluan olla eri mieltä puolueeni kanssa ja pitää kiinni vastustuksestani, haluan tehdä niin yksityisesti: se ei ole

avoimuuden puutetta. Julkisissa elimissä on oltava avoimuutta mutta ei puolueissa, joiden keskustelujen yksityisyys on taattava. Siksi en voi olla kanssanne samaa mieltä tästä kohdasta.

Jotkin muista väitteistänne, hyvä Marco Cappato, ovat virheellisiä. Te toteatte esimerkiksi, että 90 prosenttia lainsäädäntöön liittyvästä toiminnasta tapahtuu komitologiamenettelyissä. Se on valtavaa liioittelua, hyvä Marco Cappato. Komitologiamenettelyssä on lisäksi omat epäsuorat avoimuusnorminsa. Jos otamme käyttöön enemmän mekanismeja, enemmän byrokratiaa ja enemmän valvontaa, vastustamme sitä, minkä haluamme saavuttaa: avoimuuden, joka liittyy läheisesti yksinkertaisuuteen.

Viimeiseksi – ennen kuin puhemies antaa minulle merkin, koska lähestyn aikani loppua – jotkin ehdotuksistanne ovat tarpeettomia. Ymmärrän esimerkiksi, että julkisen mielipiteen kannalta on todella ihmeellistä ja houkuttelevaa puhua jäsenten toiminnan avoimuudesta, sen näkemiseksi, osallistuvatko he täysistuntoihin. Hyvä Marco Cappato, se voidaan jo nähdä. Voidaan myös nähdä, osallistuvatko he myös valiokuntiin; niistä kaikista on pöytäkirjat, jotka ovat kaikkien kansalaisten saatavilla. Euroopan parlamentin jäsenten vaatimat korvaukset ovat myös julkisia. Toisin sanoen, kansalaisten on täysin mahdollista päästä käsiksi näihin tietoihin.

Siksi ymmärrän, että on yleisen mielipiteen kannalta ihmeellistä ja näyttää hyvältä puolustaa avoimuutta, mutta teidän on tajuttava, että avoimuus tarkoittaa, että asiat nähdään sellaisina kuin ne todella ovat ja että jos edistämme sen vääristämistä, miten asiat nähdään, emme edistä avoimuutta, hyvä Marco Cappato. Kiitos anteliaisuudestanne, arvoisa puhemies.

Michael Cashman, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos, Marco, erittäin hyvästä mietinnöstä, mutta valitettavasti minun on oltava samaa mieltä muiden tämän parlamentin ihmisten kanssa siitä, että harhailitte toimeksiannon ulkopuolelle, ja tiedän miksi.

Edellinen puhuja sanoi, että se on mahdotonta. Jos emme pyri mahdottomaan, miten voimme koskaan saada muutoksen aikaiseksi?

Mutta tietysti olette ylittänyt toimeksiannon. Poliittisista ryhmistä ei tule lähetyksiä. Se, että Euroopan parlamentin jäsenet ilmoittavat internetsivuillaan tai parlamentin tiedotuspalvelun kautta, mitä he tekevät ja minne he menevät, ei tarkoita, että he ovat tehokkaita, se ei tarkoita, että he ovat hyviä.

Asetuksessa on kyse kolmen toimielimen käyttämien, saamien tai tuottamien kaikkien asiakirjojen saatavuudesta niiden toimiessa lainsäätäjänä. Siihen meidän on palattava. Meidän on määriteltävä, mitä ”lainsäätäjänä toimiminen” on. Meidän on tarkasteltava, miten asetukset on toiminut tähän asti, ja meidän on parannettava sitä. Sen minä haluan tehdä yhdessä kaikkien toimijoiden kanssa, ja minulla on ilo toivottaa tänne tervetulleeksi Ruotsin ministeri, Cecilia Malmström, joka on alun perin työskennellyt tämän kanssa. Me kaikki haluamme edistää koko saatavuutta koskevaa kysymystä.

Miksi? Koska me tunnustamme, että monet ihmiset ymmärtävät, että erityisesti neuvostossa tapahtuu asioita, kuten olette kuvaillut, joissa heidän ministerinsä, heidän kansalliset ministerinsä ovat mukana, mutta heidän keskustelunsa ja äänestysensä ovat salaisia. Kun paljastamme tuon salaisuusosan ja paljastamme, miten jäsenvaltioiden ministerit todellisuudessa äänestävät, sitten noita ministereitä pidetään vastuuvollisina heidän omissa jäsenvaltioissaan ja äkkiä maiden kansalaiset tuntevat olevansa yhteydessä kaikkiin EU:n asioihin.

Joten, Marco, te olette valitettavasti ylittänyt toimeksiannon erityisesti tämän unelmanne osalta. Jos ette olisi ilmoittanut olevanne italialainen radikaali, en olisi ikinä arvannut sitä tästä mietinnöstä, mutta tosiasia on, että odotatte poliittisten puolueiden tekevän lähetyksiä sisäisistä keskusteluistaan. Se ei tule tapahtumaan ja todellakin, kuten edellinen puhuja sanoi, kaikki, mitä teette on pikemmin jaon paljastamista kuin sen vahvistamista, että olemme täällä, koska uskomme EU:hun, joka on vastuuvollinen kansalaisilleen. Siksi äänestysluettelon laatiminen on vaikeaa. Sydämeni on puolellanne, mutta minun on seurattava päätäni.

Alexander Alvaro, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, tervetuloa arvoisa komission jäsen, huomenna äänestämme mietinnöstä, jonka kollegani Marco Cappato on laatinut yleisön oikeudesta tutustua asiakirjoihin. Michael Cashman, erittäin hyvä ja tavallisesti uskomattoman tehokas kollega, on jo huomauttanut, että tärkein asia on antaa yleisölle oikeus tutustua asiakirjoihin, joita käsitellään ja joista päätetään täällä.

Joku voisi syyttää Marco Cappatoa, kuten Luis Herrero-Tejedor ja Michael Cashman tekivät, toimeksiannon ylittamisestä. Se on ehdottomasti tulkintakysymys, ja tässä tapauksessa ei myöskään täysin oikeutettu. Keskustelu siitä, pitäisikö ryhmien kokouksista periaatteessa tehdä lähetyksiä, on varmasti jotakin, josta

voimme keskustella. Kysymys on sitten se, onko meillä esimerkiksi oikeus järjestää kokouksia yksityisesti ryhmän jäsenten enemmistön pyynnöstä, koska on varmasti joitakin arkaluonteisia asioita – kuten me kaikki omista kokouksistamme tiedämme – joita meidän on selvitettävä keskenämme ennen kuin käsittelemme niitä julkisesti. Minun mielestäni on normaalia pestä likapyykki kotona eikä ulkona kadulla.

Voisin myös lisätä, että tämä esimerkki osoittaa, että poliittiset puolueet – ei tässä tapauksessa puolue ryhmät – tuntevat aina jonkinlaista kiinnostusta suurta yleisöä kohtaan, kun se sopii niille. Muuten puoluekokouksista ei tehtäisi niin kattavasti lähetyksiä. Kiinnostavaa kyllä, kukaan ei valita siitä, että joidenkin poliittisten puolueiden kokouksista, joissa asioita voidaan käsitellä hyvin eläväisesti, tehtäisiin täysimääräisiä lähetyksiä.

Luulen siksi voivani sanoa, että Marco Cappato on saanut tässä aikaan hyvän työn, vaikka parannusehdotukset voisivat ehkä tulla muilta ryhmiltä, kuten olemme tottuneet näkemään. Joissakin tapauksissa ne itse asiassa ovat niin hyviä, että niitä pitäisi käsitellä.

Molempiin muihin toimielimiin verrattuna parlamentin voidaan edelleen katsoa olevan edelläkävijä avoimuuden osalta, joten en tekisi siitä ensisijaista painopistealaa, koska sekä Euroopan parlamentin asiakirjojen saatavuuden että sen istuntojen avoimuuden ja jäsenten toimien osalta olemme avoimempia kuin mikään kansallinen parlamentti. Se ei tarkoita, etteikö olisi parannettavaa, myös muissa toimielimissä, erityisesti neuvostossa, joka valitettavasti ei ole täällä nyt. Michael Cashman sanoi juuri, että meidän on tiedettävä, kuka on tehnyt minkäkin päätöksen ja miten, jotta voimme edellyttää vastuuvellollisuutta poliittisilta toimilta.

On kuitenkin vielä tärkeämpää asettaa esimerkiksi komitologiamenettelyn puitteissa tuotetut asiakirjat saataville. Erityinen esimerkki on käsimatkatavaroiden nesteistä annettu asetus, jonka liite ei ollut kansalaisten saatavilla eikä myöskään parlamentaarikkojen saatavilla. Avoimuusvaatimusta ei ole esitetty monissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa ilman hyvää syytä, ja syy on se, että kansalaisille annetaan mahdollisuus ymmärtää poliittisia toimia ja edellyttää vastuuvellollisuutta, ja siten ehkä voidaan myös mahdollistaa vaaleissa tehtävät erilaiset päätökset.

Kiitos paljon ylimääräisestä ajasta, arvoisa puhemies. Onnea, Marco. Tuen teitä huomisen äänestyksessä, ja uskon, että saamme tämän tyydyttävään lopputulokseen.

Ryszard Czarnecki, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, jos Euroopan unioni on kansalaisia varten eikä niinkään eurokraatteja varten, on ilmiselvää, että sen, kuten myös Euroopan unionin elinten toimien, on oltava avoimempi. Vain siten unioni voi saavuttaa jälleen uskottavuuden, jonka se on huolettomasti viskannut pois. Sen uskottavuus on esimerkiksi kärsinyt yrityksistä painostaa hyväksymään perustuslaillinen sopimus ja kansallisten kansanäänestysten pitämättä jättämisestä. Siksi on oikein vaatia, että kaikkien neuvoston keskustelujen pitäisi olla Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisten saatavilla, koska niissä päätetään EU:n kohtalosta. Poliittisten ryhmien keskustelut eivät kuitenkaan kuulu näihin keskusteluihin.

Parlamentin, neuvoston ja Euroopan komission on myös tärkeää hyväksyä samat periaatteet asiakirjojen saatavuudesta säädettäessä, jotta ne eivät jää yksittäisiksi tähdiksi viestinnän ja tietotekniikan taivaankannella. Minun mielestäni tämä mietintö on merkittävä askel kohti avoimuutta. Uskon kuitenkin vakaasti, että tiettyjen kysymysten osalta siinä saatetaan ottaa liian pitkiä askelia. Jopa toveri Lenin sanoi kerran, että joskus meidän on otettava kaksi askelta eteenpäin ottaaksemme yhden askelen taaksepäin. Esittelijän kannattaisi ehkä pitää tämä mielessä.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, esittelijä Marco Cappaton mietinnössä ilmaistaan, että EU:n asiakirjojen saatavuudessa on suuria puutteita. Tuen esittelijän ehdotusta vuosikertomukseen liittyvistä parannuksista. Tuen myös esittelijän esittämiä tarkistuksia. Oletan lisäksi, että parlamentti äänestää julkista saatavuutta koskevan todellisen periaatteen puolesta tulevassa äänestyksessä Michael Cashmanin julkista saatavuutta koskevasta asetuksesta laatimasta mietinnöstä.

Vuosikertomusten osalta haluaisin erityisesti korostaa sitä, että ei voida mitenkään hyväksyä, että julkista saatavuutta ei taata siirrettyssä lainsäädäntöväylässä, johon kuuluu 90 prosenttia niistä oikeudellisesti sitovista säädöksistä, jotka EU:n toimielimet antavat joka vuosi. Jäsenten osallistumisen parlamentin työhön ja heidän kaikkien parlamenttiin nimittämiseen liittyvien taloudellisten tietojensa on myös oltava täysin avoimia. Tuen ehdotusta yhdistetystä julkisesta rekisteristä.

Lopuksi haluaisin sanoa, että vaatimus julkisen saatavuuden parantamisesta ei ole populistinen vaan demokraattinen vaatimus.

Puhetta johti*varapuhemies* **Mario MAURO**

Nils Lundgren, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, demokratiassa avoimuus on kunniakäsike. Demokraattisissa maissa kansalaiset valitsevat hallitsevat viranomaiset. Nämä viranomaiset nimittävät virkamiehet panemaan demokraattiset päätökset täytäntöön. Olisi siksi järjestöntä, jos nämä valitut edustajat ja nimitetyt virkamiehet voisivat kieltäytyä antamasta tietoja valitsijoilleen. Sillä, että näin kuitenkin tapahtuu, on kaksi selitystä. Ensimmäinen on demokratiaa edeltävän yhteiskunnan perintö, jonka mukaan ihmisiä pidetään sellaisten hallitsijoiden subjekteina, joita ei ole valittu vaaleilla. Subjekteilla ei ollut lupaa puuttua hallitsijan asioihin. Toinen on se, että kansallinen turvallisuus, ihmisten koskemattomuuden käsittely, liikesalaisuudet, markkinoiden vaikutus ja vastaavat asiat voivat edellyttää poikkeuksia avoimuuteen.

Ensimmäinen selitys on nykyään täysin asiaankuulumaton: Viranomaiset eivät saa viranomaisina toimiessaan kieltäytyä antamasta tietoa ihmisille. Toinen selitys on kuitenkin vakaa, ja siihen liittyy vaikea tasapainottava toimi. Viranomaiset käyttävät valitettavasti näitä oikean tasapainon löytämistä koskevia perusteltuja vaatimuksia usein salaisuusvaihtoehdon säilyttämiseen.

EU:lla ei ole upeita perinteitä avoimuudesta. Lapsuudessaan ja varhaisnuoruudessaan EU oli melkein kokonaan salainen, jopa komission sisäiseen puhelinluetteloon asti. EU aloitti mandariinien valtakuntana, ja se on sitä edelleen, mutta tärkeitä askelia on otettu: vuoden 1993 menettelysäännöt, Ruotsin toimittajaliiton vaatimusten hyväksyminen vuonna 1998 ja vuoden 2001 asetus.

Panen sängen ylpeänä merkille, että minun kotimaallani Ruotsilla on pisimmät historialliset perinteet lakisääteisessä avoimuudessa. Siksi Ruotsin valtio osallistui asiaan Turco ja sai Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kumoamaan neuvoston ja ensimmäisen oikeusasteen päätökset viime kesänä. Se oli jälleen yksi askel pois mandariinien valtakunnasta, mutta EU:n demokraattisen avoimuuden luomisen tie on pitkä. Kukistettavana on paljon sisäistä vastarintaa. Marco Cappaton mietinnön pitäisi siksi saada tämän parlamentin täysi tuki, mikä olisi jälleen yksi uusi askel tuolla pitkällä tiellä.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, aion puhua vain muutaman sekunnin sanoakseni, että olen samaa mieltä suuresta osasta Marco Cappaton mietintöä. Olisi yllättävää, jos tuntisin toisin, koska uskoakseni olen ainoa italialainen Euroopan parlamentin jäsen, joka on yrittänyt tehdä julkista luetteloa Italian valtuuskunnan läsnäoloista ja sen esittämien kysymysten määrästä täällä parlamentissamme. Olen tehnyt sen joka vuosi pieneen kirjaan, jossa kerron toimistani parlamentissa.

Olisin esimerkiksi tyytyväisempi, jos italialainen lehdistö, joka aivan liian usein osoittaa meitä sormella, julkaisi tietoja, jotka eivät saata itsessään olla maatumallistavia, mutta joiden avulla kuitenkin olisi mahdollista saada kuva italialaisen Euroopan parlamentin jäsenen tässä paikassa tekemien toimien lajista. Olisi paljon parempi, jos se voisi korostaa, miten toimemme ovat oikein suoritettuina riippumattomia poliittisista yhteyksistä, joiden puitteissa meidät on valittu, siinä mielessä, että pyrimme palvelemaan koko järjestelmää.

Ylistän Marco Cappaton aloitetta. Äänestän melkein koko hänen ehdotuksensa sisällön puolesta.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Euroopan unioni perustettiin avoimuuden periaatteelle, johon viitataan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 1 ja 6 artiklassa sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa.

EU on alusta alkaen kannattanut avointa ja mahdollisimman lähellä kansalaista olevaa päätöksentekomenettelyä. Euroopan parlamentti on jo ominaisluonteensa takia ensimmäisenä edistämässä päätöksentekomenettelyn julkista saatavuutta, koska lainsäädäntötyötä tai muuta kuin lainsäädäntötyötä koskevat erilaiset mielipiteet auttavat lisäämään EU:n kansalaisten luottamusta EU:n toimielimiin.

Tällä hetkellä EU:n toimielinten asiakirjojen julkinen saatavuus on sangen hyvä. On kuitenkin ilmiselvää, että tätä saatavuusoikeutta koskeva vuonna 2001 annettu EU:n lainsäädäntö on ajanmukaistettava.

Parlamentti pyysi komissiota vuonna 2006 esittämään ehdotuksia asetuksen tarkistamiseksi ja esitti monia suosituksia:

- kaikkien säädöksiä koskevien valmisteluasiakirjojen pitäisi olla suoraan yleisön saatavilla ja
- valmisteluasiakirjojen osalta pitäisi perustaa yksi yhteyspiste.

Komissio otti huomioon nämä suositukset, jotka sisällytettiin myös asetuksesta vuonna 2008 annettuun uuteen ehdotukseen.

Päätöksentekoprosessin aikana mukana olevilla osapuolilla on erilaisia mielipiteitä, jotka ovat joskus keskenään ristiriitaisia. Neuvottelun avulla saadaan päätös, jonka kaikki osapuolet voivat helpoimmin hyväksyä. EU:n kansalaisille on tiedotettava prosessista, jossa päätökset on tehty, koska nämä päätökset vaikuttavat suoraan heidän elämäänsä.

Marianne Mikko (PSE). – (ET) Hyvät naiset ja herrat, demokratia perustuu läpinäkyvyyteen ja avoimuuteen. Se on erityisen tärkeää nyt, kun Euroopan parlamentin kesäkuun vaalit lähestyvät.

Internetympäristön yksinkertaistaminen auttaisi nostamaan äänestysastetta Euroopan parlamentin vaaleissa. Jos annamme kansalaisille selkeästi ymmärrettävää tietoa edustajien toimista ja Euroopan parlamentin toiminnasta yleisesti, voimme saada nuoret ja vanhat kiinnostumaan tekemisistämme. Sähköinen parlamentti on todella tervetullut ajatus.

Edustajien työtä koskevan kaiken tiedon pitäisi hakuperusteiden avulla olla kansalaisten saatavilla. Olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että täysistuntoon liittyvien toimien lisäksi ihmisten pitäisi pystyä tutustumaan myös valiokunnissa ja valtuuskunnissa tehtyyn työhön. Kansalaisten on voitava ymmärtää toimemme täysin.

Tuen myös ajatusta yhteisen tieto- ja asiakirjarekisterin perustamisesta. On tärkeää, että kansalaiset voivat seurata heidän kannaltaan kiinnostavia menettelyjä ja saada kaikki asiakirjat yhdestä paikasta. Yhdistetyn portaalin luominen vie aikaa, mutta meidän pitäisi kulkea siihen suuntaan. Se on tiemme nyt ja tulevaisuudessa. Tuen Marco Cappaton mietintöä.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella kollegaani Marco Cappatoa hänen mietinnöstään. On tärkeää, että keskustelemme siitä täällä parlamentissa.

Puhuessamme vastuuvuolisuudesta ja avoimuudesta meidän on aloitettava itsestämme, ja se tarkoittaa kaikkia EU:n toimielimiä. Olen samaa mieltä mietinnön suuresta osasta. Minulla on pari vastalauseita. Meidän on esimerkiksi varmistettava, että jos annamme tietoa vaikka jäsenten toimista, tiedon on oltava kattavaa. Muuten päädyimme siihen, että tiedämme kaiken hinnan emmekä minkään arvoa. Tällä tarkoitan, että työmäärämme on todella sangen laaja. Se ei ole vain läsnäoloa valiokunnissa tai täysistunnossa. Kaikkeen jäsenten toimintaa koskevaan tietoon pitäisi kuulua kaikki toimet. Muuten jokin hyvin arvokas työ, joka ei keskity parlamenttiin, voisi joutua hukkaan, koska se olisi näkymätöntä.

Haluaisin sanoa kollegani Luca Romagnolin huomioiden osalta, että viestimet eivät tarttuneet hänen hyvään työhönsä, koska vain se on uutinen, jos työtä ei tehdä.

Lopuksi haluaisin sanoa, että asian ydin on siinä, että lainsäätäjänä toimimisemme pitäisi olla avointa. Olen samaa mieltä Michael Cashmanin kanssa siitä, että kaikkien kansalaisten pitäisi tietää, miten heidän ministerinsä äänestävät neuvostossa. Tämä on ratkaisevaa. Muuten me pelaamme "syyttäkää Brysseliä"-joukon pussiin, kun kotona jokin menee pieleen.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, minun kokemukseni ovat luultavasti hyvin samanlaisia kuin miljoonien muiden eurooppalaisten. Arvoisa komission jäsen, tulin tähän parlamenttiin vuonna 1999 sangen täynnä innostusta, joka ei ollut vähäisempää kuin teidän edelleen esittämä innostuksenne. Sitten tein niin kuin monet kansalaiset tekevät. Halusin tietää jotakin, ja se jokin oli tämä: Miten päätökset tehdään? Minne rahat menevät? Kuka ne saa? Yhä useammat äänestäjät ovat tulleet luokseni ja sanoneet: emme tiedä, missä me tämän EU:n kanssa olemme. Tämä oli myös minun kokemukseni. Valitettavasti sitten joutuu toteamaan, että monien toimenpiteiden takana on harkittu tarkoitus peittää toimielimissämme jatkuva vastuuttomuus, mukaan lukien epäselvästi siirretty lainsäädäntövalta. Voin vain rohkaista teitä pitämään vakaumuksenne ja menemään pidemmälle kuin Marco Cappaton mietinnössä nyt mennään ja antamaan tämän perustiedon saataville. Se olisi saavutus, ja sanon tämän kymmenen vuoden jälkeen.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja Wallström, hyvät naiset ja herrat, avoimuusperiaate on Euroopan unionin perusperiaate. Sillä vahvistetaan toimielintemme demokraattista luonnetta ja helpotetaan kansalaisten osallistumista päätöksentekoprosessiin ja varmistetaan siten julkisten viranomaisten suurempi legitimiys tekemällä niistä tehokkaampia ja vastuuvuolisempia ihmisten suhteen. Tuen periaatetta, jonka mukaan kaikilla demokraattisilla toimielimillä on vastuu taata, että niiden toimet, asiakirjat ja päätökset julkistetaan. Asiakirjojen saatavuus on perusosa vilpittömää yhteistyötä, joka on välttämätön EU:n toimielinten välillä.

CIA:n toimintaa Euroopassa koskevan tutkimuksen aikana arvostelin neuvostoa vahvasti tämän vilpittömän yhteistyön loukkaamisesta, kun se sääti rajoituksia – täysimääräisiä ja osittaisia – olennaisten asiakirjojen saatavuuteen. Siksi myös kiitin yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Turco tekemää päätöstä, jossa se totesi, että periaatteessa on olemassa velvoite julkistaa neuvoston oikeudellisen yksikön lausunnot, jotka liittyvät lainsäätämisprosessiin. Kyseiset lausunnot saattaisivat olla ratkaisevia sen ymmärtämiseksi, miksi päätöksentekoprosessi eteni niin kuin se eteni.

Olen samaa mieltä siitä, että vuoden 2001 asetuksen tarkistamista pitäisi jatkaa, ei vain siksi, että tarjotaan vastaus siinä havaittuihin puutteisiin, vaan myös siksi, että liitetään siihen viimeaikaisin oikeuskäytäntö, erityisesti tuomio asiassa Turco. Meidän on kuitenkin selkeästi noudatettava käytössämme olevaa oikeusperustaa. Jotkin esittelijän ehdotuksista ovat paljon laajempia kuin oikeusperustan nojalla on sallittu, kuten Luis Herrero-Tejedor ja Michael Cashman ovat jo maininneet.

Siinä on esimerkiksi kansallisiin parlamentteihin kohdistettuja sääntöjä, joilla ei ole oikeusperustaa. Yhteisöjen tuomioistuin tunnustaa itse asiassa Turco antamassaan tuomiossa, että asetuksen soveltamisessa on kunnioitettava tasapainoa kyseisen asiakirjan julkaisuun liittyvien vaarojen ja yleisen edun palvelemisen välillä. Joissakin tapauksissa Marco Cappato tekee ehdotuksia, jotka minun mielestäni saattavat tämän tasapainon vaaraan.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Haluaisin korostaa, että kun Marco Cappaton aloitteella oli alun perin laaja tuki, myöhemmin esitetyt 18 tarkistusta ovat johtaneet alkuperäisen tuen kaikkoon.

Tuen kuitenkin sitä, että parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen julkinen saatavuus on elintärkeää, jotta Euroopan unioni saadaan lähemmäksi kansalaisiaan. Haluaisin ennen kaikkea korostaa sitä, että komitologiamenettelyn aikana laaditut tärkeimmät asiakirjat on julkaistava.

Toiseksi katson, että olisi hyvä ajatus, jos Euroopan parlamentin internetsivuilla kunkin Euroopan parlamentin jäsenen toimista yksityiskohtaisesti kertovien henkilökohtaisten profiilien alla julkaistaisiin tarkistukset, jotka kukin jäsen on esittänyt siinä parlamentin valiokunnassa, johon hän kuuluu. Kansalaisten on mietintöjen, päätöslauselmien ja täysistuntokeskustelujen lisäksi nähtävä selkeästi, mitä tarkistuksia Euroopan parlamentin jäsenet ovat esittäneet EU:n päätöksentekoprosessin aikana.

Kolmanneksi, koska Eurooppa-neuvosto toimii yhdessä parlamentin kanssa lainsäätäjänä, sen pitäisi julkaista keskustelunsa aivan samoin kuin parlamentti julkaisee omat keskustelunsa. Neuvoston pitäisi osoittaa avoimuutta julkaisemalla keskustelunsa tästä lähtien ennen kuin se Lissabonin sopimuksella veloitetaan tekemään niin.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, kansalaisoikeuksiin kuuluu oikeus saada tietoa yhteiskunnan valitsemien ja merkittäviä julkisia tehtäviä suorittavien edustajien toimista. Tämä on erityisen totta Euroopan unionin toimielinten tapauksessa, myös neuvoston, jonka asiakirjoihin on vaikeampi tutustua. Internetissä saatavilla olevien tieto-ohjelmien pitäisi olla käyttäjäystävällisempiä ja niiden pitäisi ohjata kiinnostunut henkilö helposti etsimänsä asiakirjan luo. Mutta vaikka monella ihmisellä on nykyään internetyhteys, kaikilla ei ole. Tarvitaan julkaisuja, joihin voi tutustua kirjastoissa, ja yhteenvetoja, joihin sellaiset ihmiset, jotka eivät mielellään lue tekstejä, voivat tutustua paremmin. Meidän on kuitenkin mietittävä, pitäisikö poliittisten ryhmien keskusteluista julkaista kokonaiset jäljennökset.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Arvoisa puhemies, avoimuus on todellakin kokenut mullistavan muutoksen EU:ssa – ja olen varma, että komission jäsen on aika lailla samaa mieltä – sen jälkeen, kun asetus (EY) N:o 1049/2001 ja internetsivut ilmestyivät.

Haluaisin myös korostaa, että minun mielestäni komissio ja komission jäsen ovat viime vuosina antaneet äärimmäisen hyvän ja rakentavan panoksen tähän asiaan. Alusta alkaen se ei ole ollut helppo tehtävä, mutta minun mielestäni viime vuosien yhteistyö on ollut hyvin rakentavaa, sellaista, josta teidän pitäisi saada kiitosta. Kaikki aina valittavat komissiosta, mutta minun mielestäni se ei ole kaikissa suhteissa täysin oikeutettua.

Meillä ei luonnollisesti voi olla tilannetta, jossa oikeus- ja sisäasioita koskeva lainsäädäntö ei ole avointa perustelujen osalta. Alexander Alvaro on täysin oikeassa tässä suhteessa. Se on tietysti mahdotonta. On kuitenkin sängen järjetöntä mennä niin pitkälle, että esimerkiksi virkamiehen tai Euroopan parlamentin jäsenen pitäisi antaa joka päivä raportti siitä, mitä hän on kyseisenä päivänä tehnyt. Loppujen lopuksi he viettäisivät puoli päivää kirjoittamassa raporttia siitä, mitä he ovat tehneet.

Haluaisin päättää sanomalla, että tuemme Marco Cappaton mietintöä edellyttäen, että se johtaa oikeudellisesti varmaan, selkeään lainsäädäntöön, joka ei ole tarpeettoman byrokraattinen.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, olettaen, että oikeusjärjestykseen perustuvia demokraattisia järjestelmiä pitäisi sitoa niiden kansalaisia sitovat julkaisua koskevat säännökset, meidän pitäisi varmistaa, että toimielinten toimet ovat läpinäkyviä ja avoimia. Käytännössä demokraattisten lainsäädäntöelinten kokousten ja keskustelujen sekä mahdollisuuksien mukaan niiden äänestysten pitäisi olla avoimia, ja lainsäädäntöluonnosten pitäisi olla yleisön saatavilla. Valitettavasti neuvosto toimii usein tavalla, joka vaikeuttaa asiakirjan liittämistä menettelyyn, mikä puolestaan tekee kansalaisille mahdolltomaksi näihin asiakirjoihin tutustumisen.

Kuten tiedämme, internetillä on erittäin tärkeä tehtävä mahdollistettaessa kansalaisten tutustumista EU:n asiakirjoihin. Siksi tarvitsemme yhden EU-portaalin, joka helpottaa asiakirjoihin, menettelyihin ja toimielimiin tutustumista. Meidän pitäisi määritellä yhteiset säännöt hallintomenettelyjen täytäntöönpanolle sekä asiakirjojen esittämiselle, luokittelulle, rekisteröinnille ja levittämiselle. Parlamenttimme on oltava esimerkkinä muille toimielimille.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, panin huolellisesti merkille, mitä esittelijä sanoi. Tässä on kaksi kategoriata: EU:n lainsäätämistyötä koskevan tiedon saatavuus ja muuhun kuin lainsäädäntöön liittyvien asiakirjojen saatavuus. Ensiksi mainitun osalta tuen sitä, mitä kutsutaan aktiiviseksi avoimuudeksi säännönmukaiseen tiedonvapauteen asti ja todellakin, salaisten kokousten ja kokousasiakirjojen hyvin rajattua käyttöä neuvoston tasolla. Minun mielestäni meidän pitäisi tietää, miten ministerit äänestävät, jotta heitä voitaisiin pitää vastuussa tämän kotimaidemme parlamenteissa vallitsevan ”syyttäkää Brysseliä” -kulttuurin lopettamiseksi. Haluaisin myös tutustua helposti Euroopan parlamentin jäsenten läsnäolo- ja äänestysrekistereihin parlamentin työn kaikkien vaiheiden aikana.

Kansalaiset ovat valinneet meidät tekemään työtä, ja he voivat pitää meitä vastuuvuolllisina. Toisaalta sen ehdottaminen, että kaikkien poliittisten ryhmien tai puolueiden kokousten pitäisi olla avoimia julkiselle valvonnalle, on pelkkää hölynpölyä, ja hukkaan heitettävä ohje. Minä en pelkää avoimuutta. Teemme täällä kunniallista työtä poliitikkoina, ja meidän on puolustettava ammattimme arvokkuutta.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, olen ehdottoman varma, että Marco Cappaton mietinnössä on huolellisesti vältetty astumasta niiden julkisten virkamiesten varpaille, jotka ovat huolissaan yksityisyydestään ja tarpeesta säilyttää luottamuksellisuus tietyissä tapauksissa, joiden on säilyttävä sellaisina. Tämä on ehdottomasti hyvin tärkeä syy hänen mietintönsä hyväksymiseen, mutta haluaisin myös kumota niiden täällä olevien huolet, jotka pelkäävät, että oikeuttamme toiminnan vapautteen ja yksityisyyteen loukataan.

Katsotaan, mitä tapahtuu, kun osat vaihdetaan, ja julkinen hallintovirkamies haluaa selvittää, mitä me kansalaiset teemme. Meillä ei voi olla mitään salaisuuksia: joissakin jäsenvaltioissamme yksityiset puhelut katkaistaan jopa miehen ja vaimon, vanhempien ja lasten ja niin edelleen välillä. Emme ehdottomasti saa pelätä sitä, että kansalaiset tietävät tarkasti, miten lakeja tehdään ja miten päätökset saapuvat komissiolle tai neuvostoon, ja se koskee myös parlamenttimme tekemiä lainsäädäntöä koskevia päätöksiä. Pidän tätä aloitetta myönteisenä.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Selkeyden ja avoimuuden pitäisi olla Euroopan unionin toimielinten toiminnan perustana. Vain, jos saavutamme sopivan avoimuuden tason, toiminnastamme tulee ymmärrettävämpää ja siten läheisempää kansalaisille. Unionin institutionaalinen kriisi osoittaa meille kaikki seuraukset, joita tätä asiaa koskevan väärän lähestymistavan hyväksymisestä on. Minun mielestäni juuri tämän Euroopan unionin kansalaisia kohtaan osoitetun välinpitämättömän asenteen takia toimielinten uudistukset päätyivät fiaskoon ja Lissabonin sopimuksen ratifioinnin epäonnistumiseen Ranskassa, Alankomaissa ja Irlannissa.

Meidän pitäisi siksi vetää asianmukaiset johtopäätökset ja muistaa, että Euroopan unionin toimien yhteiskunnallisen hyväksynnän pitäisi olla ensisijainen painopistealamme. Tämän hyväksynnän saavuttamiseksi kansalaisten pitäisi olla tietoisia siitä, mitä me teemme, miten me toimimme ja lopuksi, mitä päätöksiä me teemme. Tarvitsemme selkeän, johdonmukaisen ja helposti ymmärrettävän tietolähteen kaikista Euroopan unionin toimielinten toimista. Euroopan parlamentin paikka on ehdottomasti tämän muutoksen etulinjassa, sillä se on Euroopan unionin kansalaisia lähinnä oleva toimielin. Meidän pitäisi muistaa, että unioni luotiin juuri näitä kansalaisia varten.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos tästä vuoropuhelusta ja keskustelusta. Luulen, että on vaikeaa tehdä yhteenveto, mutta jos tekisin sen, toistaisin sen, mitä teistä jotkut ovat sanoneet siitä, että tämä on kaikkien demokratioiden perusosa.

Tarkastelen sitä mieluummin kansalaisten näkökulmasta: kansalaisten oikeutta tietää, mitä tapahtuu, ja voida tutustua tietoon ja asiakirjoihin ja sitten tehdä valistunut valinta. Meillä kaikilla on tärkeä vuosi, koska 7. kesäkuuta EU:n kansalaiset äänestävät vaaleissa. On tietysti ehdottoman tärkeää, että he saavat tietoa.

Me kannamme edelleen taakkaa, joka liittyy historiallisiin eroihin kulttuurissa ja näkemyksissä sen osalta, mitä pitäisi julkaista ja mitä ei. Luulen, että kamppailemme edelleen joissakin tapauksissa sen kanssa. Tulen maasta, jossa meillä on hyvin pitkät perinteet avoimuutta ja asiakirjojen saatavuutta koskevasta periaatteesta, kun taas muissa jäsenvaltioissa asia on ollut päinvastoin. Se on ensin salaisuus, ja vain ne asiat, joista te päätätte, että ne eivät ole salaisia, pitäisi julkaista. Mielestäni tämä on jotain, johon meidän on yritettävä puuttua ja jota meidän on käsiteltävä. Mielestäni mietintö on myös osoittanut kaikki yhteydet ja risteävät yhteydet kaikkien näiden asioiden välillä, ja meidän on tarkasteltava sitä poliittisesta näkökulmasta.

Jälleen kerran Lissabonin sopimuksen kauneus on siinä, että sillä todella laajennettaisiin oikeutta tietoon ja asiakirjojen saatavuuteen, ja toivottavasti sillä autettaisiin lopettamaan "syytelypeli", koska sen avulla voisimme seurata, mitä Eurooppa-neuvostossa tapahtuu. Michael Cashman ja muut mainitsivat tämän, ja mielestäni se on tärkeää meille kaikille.

Toivon, että tiedätte, että voitte luottaa minun jatkavan päivittäin ponnisteluja sen varmistamiseksi, että komissio parantaa asiakirjojensa saatavuutta. Voimme tarkastella sitä, mitä teemme valiokunnissa, voimme parantaa sitä, mitä teemme rekisterien ja monien muiden Marco Cappaton esiin nostamien asioiden osalta, asioiden, jotka ovat meille hyödyllisiä. Luulen, että teidän pitäisi jatkaa komission painostamista, mutta olette osoittaneet, että se koskee myös parlamenttia. Voitte myös parantaa ja lisätä avoimuutta ja läpinäkyvyyttä. Tämä on ehdottomasti osa demokratian vahvistamista Euroopassa. Meillä on tilaisuus tehdä tämän osalta työtä valmistauduttaessa Euroopan parlamentin vaaleihin. Se on yksi äärimmäisistä testeistä meille kaikille.

Kiitos paljon keskustelusta, ja palaamme siihen hyvin pian, kun keskustelemme asetuksesta (EY) N:o 1049/2001.

Marco Cappato, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, kiitän hyvin lämpimästi komission jäsentä. En maininnut tätä aikaisemmin, mutta mietinnössä tunnustetaan, että asiakirjojen tehokkaassa saatavuudessa, asiakirjojen saatavuutta koskevien hakemusten myönteisissä vastauksissa on edistytty. Olen yrittänyt korostaa, että on muutettava ajattelutapaa, saattaisitte sanoa, paradigmaksi, jossa tieto on jo suunnattu yleisölle silloin, kun se tuotetaan.

Hyvä Charlotte Cederschiöld, en pyydä enempää paperityötä, jotta paljastettaisiin ja julkistettaisiin kaikki, vaan järjestelmää, joka on jo laadittu varmistamaan, että emme vain saa asiakirjaa, kun pyydämme sitä, vaan että me saamme myös tietoa silloin, kun se tuotetaan, luonnollisesti kunnioittaen poliittisten ryhmien ja poliittisten ryhmien kokousten luottamuksellisuutta. Tämä on suunnattu myös Avril Doylelle ja Luis Herrero-Tejedorilla, joka on lähtenyt.

Puhun nyt tietojen laajemmasta ja helpommasta saatavuudesta. Tämä ei tietysti tarkoita, että ryhmät eivät enää voisi pitää kokouksiaan suljettujen ovien takana. En puhu ehdottomasta ja ideologisesta velvoitteesta, jota sovelletaan kaikkiin kokouksiin, vaan sen varmistamisesta, että rakenteet ovat olemassa, kun tarvitsemme niitä. En usko, että on totta, kuten Luis Herrero-Tejedor sanoi, että tietoja läsnäoloista, äänestyksistä ja niin edelleen ylläpidetään täysimääräisesti ja että ne ovat täysimääräisesti saatavilla. Se ei ole totta. Pöytäkirjat ovat saatavilla yksittäisten valiokuntien osalta, ja tiedot voidaan koota ainoastaan tekemällä kokouskohtainen tutkimus.

Minä olen henkilökohtaisesti ollut tämän välitön uhri. Italialainen sanomalehti julkaisi suuret otsikot, joissa sanottiin, että olin ollut poissa enemmän kuin kukaan muu yksinkertaisesti siksi, että aloitin toimikauden puolivälissä, ja lehti perusti laskelmansa muutamaan liittymistäni seuranneeseen kuukauteen ja vertaili läsnäoloja kolmeen edeltävään vuoteen. Tämä esimerkki osoittaa, että meidän on itse annettava tieto saataville mahdollisimman suuren avoimuuden mahdollistamiseksi, jotta tämän tiedon vääristely ja väärinkäyttö voidaan estää.

Olen hyvin tietoinen siitä, että Euroopan parlamentin jäsenen työn arvo ei ole pelkästään läsnä- tai poissaoloissa, mutta en voi ymmärtää, miksi meidän itsemme pitäisi puoliksi piilottaa nämä tiedot ja mahdollistaa pahimmat ja demagogisimmat vääristelyn muodot. Siksi toivon, että näistä näkökulmista ja

vammaisten henkilöiden tietojen saatavuudesta – en ymmärrä, miksi Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä on pyytänyt tästä kohta kohdalta -äänestystä – toivon todella, että emme koe mitään viime hetken yllätyksiä, koska minun mielestäni tämä on äärimmäisen tärkeä asia kaikille. Arvoisa puhemies, kiitos ymmärtäväsyydestänne.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 14. tammikuuta 2009 klo 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Viimeksi mainittuun asiaan viitaten, tämä ei koske kaikkia komission jäseniä, ja on valitettavaa, että me emme tällä hetkellä pysty julkaisemaan muita saatuja varoja koskevia tietoja. Tuloistamme on kuitenkin vallalla yleinen väärinkäsitys.

Ensinnäkin tällä hetkellä kaikki Euroopan parlamentin jäsenet saavat samaa palkkaa kuin kotimaidensa kansallisten parlamenttien jäsenet. Tämä tarkoittaa, että Maltaan valtuuskunta Euroopan parlamentissa saa täsmälleen saman palkkion kuin parlamentin jäsenet virkamme hoitamiseen niin Brysselissä kuin Maltassakin.

Olisi kenties hyvä ajatus, että komission ja parlamentin jäsenten olisi täytettävä vuosittain tarkastettu tilinpäätös kaikista saamistaan tuloista. Näiden asiakirjojen olisi oltava julkisia. Katson, että tämä ehdotus voisi tuoda tasapainon kahden merkittävän seikan, tietosuojan ja avoimuuden, välille.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, olen tämän torstaina äänestettävän mietinnön kanssa monista asioista samaa mieltä. Neuvoston on jatkossa varmistettava, että sen kaikki keskustelut, asiakirjat ja tiedot ovat julkisia.

Tuen myös mietinnön ehdotusta siitä, että parlamentin omilla sivuilla olisi jatkossa enemmän tietoa edustajien toiminnasta ja läsnäoloista.

14. Puolustuksen ja turvallisuuden alan julkiset hankinnat (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Alexander Graf Lambsdorffin laatima sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta puolustus- ja turvallisuusalalla (KOM(2007)0766 – C6-0467/2007 – 2007/0280(COD) (A6-0415/2008).

Alexander Graf Lambsdorff, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tällä hetkellä maailmassa on käynnissä 13 EU:n operaatiota, joiden kautta autamme rauhan ja vakauden saavuttamisessa. Yhdeksän operaatiota on jo päättynyt. Monissa näistä operaatioista jäsenvaltioidemme asejoukot, joihin usein kuuluu myös poliisiviranomaisia, joutuvat vaikeisiin ympäristöihin. Samaan aikaan me kaikki tiedämme, että on vielä paljon enemmän vaikeita paikkoja ja että tarve yhteisön kansainväliseen politiikkaan puuttumiseen todennäköisemmin lisääntyy kuin vähenee, ja valitettavasti tiedämme myös, että me eurooppalaiset emme usein pysty toteuttamaan operaatioitamme tavalla, jolla meidän todella pitäisi ne toteuttaa, optimaalisin välinein sekä yhteentoimivalla ja strategisesti siirrettävällä tavalla. Tähän meidän on päästävä, sillä olemme sen velkaa operaatioihin kaikkialla maailmassa osallistuville sotilaillemme ja poliisiviranomaisillemme. Tavoite on kuitenkin vielä kaukana.

Yksi syy tähän on puolustusmateriaalimarkkinoidemme hajanaisuus. Yhteisön 27 jäsenvaltiota osallistuu 89 erilliseen, toisinaan jopa päällekkäiseen, tutkimusohjelmaan. Yhdysvalloilla on vain 29 tutkimusohjelmaa. Jäsenvaltioiden välillä on aivan liian vähän yhteistyötä tuotekehittelyssä. Niin kutsuttuja perinteisiä toimittajia suositaan muiden kuin perinteisten, mutta kenties parempien toimittajien sijaan, ja tämän me haluamme muuttaa.

Yhteisön puolustusmateriaalimarkkinoilla hankitaan vuosittain noin 91 miljardilla eurolla tavaroita ja palveluita. Tästä keskimäärin vain 13 prosenttia hankitaan Euroopan laajuisten tarjouskilpailujen kautta. Voin lisätä, että tässä asiassa perää pitävä surkea valtio on Saksa, jossa prosenttiosuus on vain noin kaksi prosenttia. Ratkaiseva tekijä on, että puolustukseen liittyvien tuotteiden sisämarkkinat eivät toimi. Tämän korkean teknologia-alan monia merkittäviä innovaatioita ei voida hyödyntää, sotavoimamme eivät saa parhaita materiaaleja ja veronmaksajien rahoja tuhlaamaan. Tämän seurauksena korkeasti kehittyneet puolustukseen liittyvät tuotteet ovat yhä kalliimpia, mutta puolustusmäärärahat pysyvät samoina tai jopa

pienenevät. Tässä tilanteessa on selvää, mistä on kysymys. Kyse ei ole asemenojen lisäämisestä vaan käytettävissä olevien varojen käyttämisestä viisaammin. Näin meidän on tehtävä. Olemme sen velkaa veronmaksajille.

Tämän vuoksi parlamentti pyysi vuonna 2005 annetussa mietinnössä komissiota esittämään direktiiviä tälle alalle. Komissio on tehnyt niin parlamentin ja neuvoston suostumuksella. Meille, ja myös minulle esittelijänä, oli tärkeää, että presidentti Sarkozy mainitsi nimenomaan yhteisön puolustusmateriaalimarkkinat puheenjohtajavaltio Ranskan painopistealoga koskeneessa puheessaan. Silloin oli selvää, että parlamentti, neuvosto ja komissio tekisivät yhteistyötä tässä yhteisessä pyrkimyksessä. Hyväksyminen ensimmäisessä käsittelyssä on seurausta tästä yhteisestä poliittisesta tahdosta. Huomenna me – toivottavasti yhdessä – valamme perustan uudelle eurooppalaiselle oikeuskehykselle, jolla varmistetaan markkinoiden todellinen avautuminen sekä suurempi avoimuus ja laajempi kilpailu hankinnoissa.

Meidän on myös tarkasteltava tätä direktiiviä kontekstissaan. Hyväksyimme menestyksekkäästi joulukuussa yhteisön sisällä tapahtuvia puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja koskevan direktiivin. Tänäpäin tarkasteltavana oleva direktiivi on toinen merkittävä osa yhteisön puolustusmateriaalipaketin. Vaikka nämä kaksi direktiiviä teoriassa toimivat toisistaan riippumatta, käytännössä ne tarvitsevat toisiaan. Tämä on toinen syy, jonka vuoksi puolustusmateriaalipakettia koskevan työmme loppuunsaattaminen huomenna on niin tärkeää. On selvää, ettei tällä saada aikaan markkinavallankumousta yhdessä yössä, mutta kyseessä on merkittävä askel oikeaan suuntaan, ja se on omiaan edistämään yhteisön turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa merkittävällä tavalla.

Haluan esittää vilpittömät kiitokseni kollegoilleni, varjoesittelijöille Charlotte Cederschiöldille, Barbara Weilerille ja Gisela Kallenbachille heidän aina tasapuolisesta, toisinaan kriittisestä, mutta aina rakentavasta yhteistyöstään. Haluan kiittää myös neuvostoa ja komissiota. Kaikki toimintaan osallistuneet osoittivat loistavaa poliittisen tahdon, ammattitaidon ja kompromissihalukkuuden yhdistelmää.

Olemme kansalaisille velkaa sen, että teemme yhdessä rakentavaa politiikkaa yhteisöä varten. Toivon, että täytämme huomenna tämän veloitteemme oman toimivaltamme osalta hyväksymällä tämän paketin. Sivumennen sanoen meidän olisi käytävä tätä keskustelua Brysselissä eikä Strasbourgissa. Kiitos.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, aivan aluksi pahoittelen heikkoa ääntäni. Olen pahasti vilustunut.

Äänestätte pian ehdotuksesta puolustuksen ja turvallisuuden alan julkisia hankintoja koskevaksi direktiiviksi, jonka komissio esitti joulukuussa 2007 osana niin kutsuttua puolustuspakettia. Ehdotus on merkittävä askel kohti yhteisten eurooppalaisten puolustusmateriaalimarkkinoiden luomista, mikä sinällään on merkittävä panos unionin turvallisuus- ja puolustuspolitiikalle. Direktiivi on toisin sanoen poliittisesti hyvin merkittävä väline, joka auttaa vahvistamaan yhteisön puolustusvalmiuksia, tehostamaan julkisia menoja ja lisäämään kansalaisten turvallisuutta.

Ehdotusta koskevassa neuvotteluprosessissa on hyödynnetty parlamentin, neuvoston ja komission välistä tiivistä yhteistyötä. Haluan kiittää tämän vuoksi esittelijä Lambsdorffia hänen intensiivisestä ja tehokkaasta työstään sopimuksen aikaansaamiseksi neuvoston kanssa ensimmäisessä käsittelyssä. Haluan kiittää myös varjoesittelijöitä rakentavasta yhteistyöstä. Onnittelen myös puheenjohtajavaltio Ranskaa sekä puheenjohtajavaltio Sloveniaa tavasta, jolla ne menestyksekkäästi vauhdittivat neuvotteluja neuvostossa. Viimeisenä muttei vähäisimpänä kiitän puheenjohtajavaltio Tšekin tasavaltaa sen sitoutumisesta asian loppuun saattamiseen.

Komissio on tyytyväinen nyt tarkasteltavana olevaan tekstiin. Uusi direktiivi on räätälöity puolustuksen ja turvallisuuden alan hankintoja varten. Se tarjoaa sopimusviranomaisille näiden tarvitsemaa joustavuutta usein erityisen monimutkaisten ja arkaluonteisten sopimusten neuvotteluihin. Se tajoaa niille myös mahdollisuuden pyytää erityisiä turvallisuuslausekkeita turvaluokiteltujen tietojen suojaamiseksi ja toimitusvarmuuden takaamiseksi. Tämä kaikki tekee direktiivistä välineen, jota jäsenvaltiot voivat soveltaa puolustusmateriaalihankintojensa suurimpaan osaan vaarantamatta turvallisuuskäsitteitä.

Uutta direktiiviä sovelletaan myös arkaluonteisiin hankintoihin ei-sotilaallisen turvallisuuden alalla. Lähestymistapa on nykyisen strategisen ympäristön mukainen, kun ylikansalliset uhat ja uusi teknologia ovat hämärtäneet jaon sotilaalliseen ja ei-sotilaalliseen, sisäiseen ja ulkoiseen turvallisuuteen. Julkisissa hankinnoissa ei voida olla ottamatta huomioon tätä kehitystä. Esimerkiksi tapauksissa, joissa poliisijoukoille tarkoitettua materiaalia on samanlaisia ominaisuuksia kuin puolustusmateriaalissa, on vain loogista soveltaa samoja hankintasääntöjä.

Tästä kaikesta seuraa merkittäviä etuja: uudella direktiivillä annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus rajata EY:n perustamissopimuksen 296 artiklan mukainen poikkeus poikkeustapauksiin. Sisämarkkinasääntöjä voidaan näin ollen viimeinkin soveltaa merkittäviin osiin Euroopan puolustus- ja turvallisuusmateriaalien markkinoita. Oikeudenmukaisia ja avoimia hankintoja koskevia sääntöjä sovelletaan kaikkialla unionissa, ja ne antavat yrityksille mahdollisuuden esittää helpommin tarjouksia muissa jäsenvaltioissa. Yhteisön teollisuudenala saa paljon laajemmat kotimarkkinat ja mittakaavaetuja. Tämä puolestaan laskee kustannuksia ja johtaa hintojen laskuun.

Lopulta saamme aikaan kaikkia hyödyttävän markkinoiden avoimuuden: teollisuudesta tulee entistä kilpailukykyisempää, asejoukot saavat parempaa vastinetta rahalle ja veronmaksajat hyötyvät julkisten menojen tehostumisesta. Tämä kaikki on teidän työnne ja panoksenne ansiota. Haluan tämän vuoksi vielä kerran kiittää ja onnitella teitä tästä.

Charlotte Cederschiöld, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, puolustukseen liittyvien tuotteiden Euroopan laajuisia markkinoita ei luoda yhdessä yössä, mutta esittelijä on kehittänyt luottamuksellista yhteistyötä, joka auttoi meitä neuvoston ja erityisesti komission kanssa ottamaan ensimmäisen, hyvin merkittävän askeleen. Nyt puolustukseen liittyvät tuotteet sisällytetään selvästi sisämarkkinoita koskeviin perussääntöihin, minkä olisi edistettävä hintojen laskua. Entistä avoimempien markkinoiden myötä eurooppalainen kilpailukyky lisääntyy ja materiaalituotanto tehostuu.

Myös Ranskan hallitus ansaitsee kiitokset rakentavasta panoksestaan, mutta tärkein asian edistäjä on tietenkin esittelijä Lambsdorff. Haluan kiittää myös puolustusteollisuutta sen arvokkaasta panoksesta, jolla on lisätty joustavuutta. Tässä on säilytetty monia tekijöitä vuoden 2004 hankintoja koskevasta direktiivistä. Samalla on kuitenkin kunnioitettu myös kansallisia turvallisuusnäkökohtia ja erityisolosuhteita esimerkiksi tietojen antamisessa ja suojaamisessa. Perustamissopimuksen 296 artiklan soveltaminen säilytetään nykyisessä lainsäädännössä, mutta sen väärinkäyttö estetään. Teollisuuden on oltava tyytyväinen myös tähän, sillä se voi tietenkin edelleen vaikuttaa direktiivin täytäntöönpanoon ja uusien käytäntöjen kehittämiseen.

Olemme parlamentissa tyytyväisiä siihen, että neuvosto tuli vastaan kynnyсарvoissa ja avoimuudessa, mainitakseni vain pari esimerkkiä Euroopan parlamentin, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan sekä esittelijän monista saavutuksista. Itse on tyytyväinen siihen, että on ollut mahdollista ratkaista kaikkein ristiriitaisimmat seikat nykyisen EY:n lainsäädännön osalta. Jos parlamentti tukee laajasti tätä mietintöä, kuten uskon ja toivon, olemme ottaneet merkittävän ja loogisen askeleen eteenpäin.

Kiitän vilpittömästi kaikkia kollegoitani ja muita sidosryhmiä, jotka ovat auttaneet tämän rakentavan ja jännittävän prosessin toteuttamisessa.

Barbara Weiler, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, viime vuoden lopulla näyttävät otsikot julistivat: "maailma aseistautuu uudelleen", "asekauppa kukoistaa", "puolustusmateriaaliteollisuus – kallista kilpailun puuttumisen vuoksi", ja toivat julki korruptiotapauksia Saksassa sekä muissa Euroopan unionin valtioissa. Me sosiaalidemokraatit vastustamme ehdottomasti ja selvästi tällaista kilpavarustelua, aseiden määrän lisäämistä sekä korruption sallivaa asennetta. Olemme asiasta samaa mieltä kansallisten kollegoidemme kanssa.

Tämän lainsäädäntöpaketin, kahden tänään tarkasteltavana olevan siirtoa ja hankintoja koskevan direktiivin, tavoitteilla varmistetaan, ettei ole kyse pelkästään kilpailukykyistä, vaan myös veronmaksajien rahojen tuhlamisen lopettamisesta puolustusmateriaalituotannossa ja korruption ehkäisemisestä. Nämä ovat riittävän hyviä syitä, joiden vuoksi sosiaalidemokraatit hyväksyvät tuloksen.

Nyt luodaan yhteisön oikeuskehys puolustus- ja turvallisuusalan tuotteita ja palveluja koskevien sopimusten tekemiselle, jäsenvaltioiden välinen kilpailu lisääntyy, toisin sanoen torjutaan tarpeettomat päällekkäisyydet ja aseyritysten jäsenvaltioiden huijaaminen, kilpailu lisääntyy yleisesti ja perussopimuksen 296 artiklan nojalla tehdyt poikkeukset vähenevät.

Meillä parlamentin jäsenille – uskoakseni kaikille ryhmille – oli tärkeää saada aikaan muutoksenhakudirektiivi, siis jäsen Fruteaun valmisteleva direktiivi. Neuvostolle asia ei ollut ollenkaan niin selvä. Meille oli tärkeää, että korruptiotapauksia varten on olemassa sanktioita, jopa sopimuksesta poissulkeminen. Minusta tämä on jotain uutta teollisuudenalalla, jota on tähän mennessä hemmoteltu.

Meille oli kuitenkin myös tärkeää, että tulokset ovat toteuttamiskelpoisia kaikissa 27 jäsenvaltiossa. Vaikka vain kuudella tai seitsemällä jäsenvaltiolla on omaa tuotantoa ja hieman harvempi osallistuu kauppaan, on tärkeää, että meitä tukee 27 jäsenvaltiota. Tässä olemme onnistuneet. En ole varma siitä, sujuuko kaikki niin

kuin olemme kuvitelleet, ja tämän vuoksi sisällytimme sen, että parlamentti haluaa edelleen harjoittaa jonkinlaista valvontaa. Haluamme, että meille tiedotetaan, ei pelkästään komission automaattisena ilmoituksena, vaan haluamme että meille tiedotetaan tuloksista ja direktiivipaketin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Tulevaisuudessa meillä on yhä voimakkaammat eurooppalaiset sisämarkkinat ja eurooppalainen valta kasvaa, kuten presidentti Sarkozy tietysti on suunnitellutkin. Silloin Euroopan parlamentin on yhteisön vaaleilla valittuna toimielimenä osallistuttava aidosti valvontaan, sellaiseen valvontaan kuin kansallisissa parlamenteissa, mutta jota vielä ei ole Euroopan parlamentissa. Tämä on kuitenkin tulevaisuuden tehtävä. Esimerkiksi Saksassa olemme polttaneet näppimme puolustusmateriaalituotannossa ja nousseissa hinnoissa. Meillä on Eurofighter – valtavan kallis, ellei kallein hanke – ja olen varma, että kaikilla jäsenvaltioilla on vastaavia kokemuksia.

Lopuksi en halua esittää kiitoksia. Yhteistyö oli varsin rakentavaa ja tulokset ennen kaikkea merkittäviä. Minun on kuitenkin sanottava avoimesti, että parlamentaarinen menettely oli sietämätön. Kompromissien aikaansaaminen neuvoston ja komission kanssa ensimmäisessä käsittelyssä ei yksinkertaisesti ole parlamentin tehtävä. Tämän vuoksi menettelyn on tulevaisuudessa oltava täysin poikkeuksellinen. Itse asiassa se ei ollut tarpeen tämän lainsäädäntöpaketin kannalta. Meidän on pidettävä pintamme ja välittömästi tämän äänestyksen jälkeen luovuttava tällaisesta menettelystä, joka ei kuulu parlamentin työhön.

Cristian Silviu Buşoi, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa puheenvuoroni onnittelemalla kollega Lambsdorffia hänen erinomaisesta mietinnöstään. Tiedän hänen omistautuneen tälle hyvin merkittävälle työlle. Minusta on hyvin tärkeää luoda yhteiset puolustusmateriaalimarkkinat ja laatia niille oikeuskehys Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (ETPP) kehittämiseksi.

Olen tyytyväinen myös siihen merkittävään aikaansaannokseen, että perustamissopimuksen periaatteita, erityisesti avoimuutta ja syrjimättömyyttä, sovelletaan myös puolustus- ja turvallisuusmarkkinoilla ja kuten täällä on jo todettu, tämän seurauksena puolustusmenojen tehokkuus paranee.

Komission ehdotuksessa ja esittelijä Lambsdorffin mietinnössä onnistuttiin laatimaan säännöt turvallisuus- ja puolustusalan hankintasopimuksille, ja niillä taataan yhteisten puolustusmateriaalimarkkinoiden asianmukainen toiminta.

Tahdon viitata vähintään kahteen merkittävään niin toimittajia kuin sopimusviranomaisiakin koskevaan parannukseen, joilla on määrä suojata EU:n ja sen jäsenvaltioiden turvallisuutta. Mainitsen toimitusvarmuutta, varsinkin sopimusviranomaisille tarjottavia tietoja tarjoajista ja alihankkijoista koskevat säännökset sekä sitoumukset, joita tarjoajien on tehtävä toimitusvarmuuden takaamiseksi. Toisaalta tarjoajia suojataan myös ottamalla käyttöön muutoksenhakumenettely, joka takaa hankintamenettelyn oikeudenmukaisuuden ja syrjimättömyyden.

Ehdotuksella lisätään urakkamenettelyn avoimuutta, mutta jäsenvaltioiden ei pidä suhtautua siihen vastentahtoisesti, sillä turvallisuusnäkökohdat on turvattu erityisesti säilyttämällä poikkeus tietojen paljastamisesta tilanteessa, jossa kyseessä ovat turvallisuusnäkökohdat.

Lopuksi haluan korostaa sitä, että meille on hyvin tärkeää saada aikaan yhteiset eurooppalaiset puolustusmateriaalimarkkinat. Kun me nyt keskustelemme tästä asiasta – yhteisistä eurooppalaisista puolustusmateriaalimarkkinoista – tai jos keskustelisimme arkaluonteisemmista asioista, kuten vastikkeet tulevaisuudessa, meidän on vakavissamme otettava huomioon jokaisen jäsenvaltion strategiset edut ja konkreettinen tilanne.

Mieczysław Edmund Janowski, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, esittelijä Lambsdorff on tehnyt erinomaista työtä. Julkisten varojen käyttö on aina herättänyt voimakkaita tunteita. Tämä koskee varsinkin armeijan tai puolustusvoimien hankintoja. Kyse on suurista rahamääristä, ja meidän on pikemminkin valittava parasta palvelua tarjoavat valmistajat ja palveluntarjoajat kuin halvin ratkaisu. Tarvitsemme korkeaa laatua kohtuuhintaan.

Meidän on myös pohdittava sitä, kuinka perusteellista työ on, käytettyjen materiaalien laatua sekä luottamuksellisuuden, jopa salaisten asioiden kaltaisia seikkoja erityisesti kriittisissä asioissa. Nämä asiat liittyvät myös vastikkeisiin ja investointien tuoton takaamiseen. Katson, että meidän on palattava tähän aiheeseen. Uskon direktiiviehdotuksessa esitetyn kannan olevan asianmukainen. Minun mielestäni ehdotetuilla ratkaisuilla lisätään eurooppalaisen julkisen tarjousjärjestelmän tehokkuutta puolustuksen alalla. Ne ansaitsevat hyväksyntämme.

Gisela Kallenbach, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, kiitän esittelijää hänen rakentavasta yhteistyöstään, sillä kaiken ensimmäisen käsittelyn menettelyssä esitetyn perustellun kritiikin vuoksi tämä yhteistyö oli itse asiassa ennakkoodellytys sille, että parlamentin ääni kuultiin selvästi kolmikantaneuvotteluissa.

Päätämme tänään kompromissista yhden kauppatavaran osalta, jonka aiemmat markkinat rajoittuivat vain muutamiiin jäsenvaltioihin. Minulle on ollut hyvin mielenkiintoinen kokemus havaita, kuinka sisämarkkinoiden ja kilpailun vankat kannattajat äkkiä vetävät esiin kaikki jarrut voidakseen edelleen turvautua kansalliseen päätöksentekoon ja eristysmekanismeihin. He eivät onnistuneet, ja se on hyvä asia.

Miksi? Koska puolustusmateriaalien kaupassa toivottavasti tulevaisuudessa seuraava kilpailu johtaa pois hintasanelusta ja mahdollisuuteen, että tähän tarkoitukseen osoitetut julkiset varat vähenevät ja käytetään tehokkaammin. Sama pätee korruption vähentämiseen. Me olemme tämän velkaa kansalaisillemme. On myös selvää, että nyt sovelletaan yksiselitteisiä tarjousehtoja, mikä johtaa suurempaan avoimuuteen sopimusten tekemisessä ja antaa lopultakin myös pk-yrityksille todellisen mahdollisuuden päästä markkinoille. Lisäksi kaikki kuviteltavissa olevat porsaanreiät tarjousmenettelyn välttämiseksi on pyritty sulkemaan, ja suunnitelluista poikkeuksista on sovittava etukäteen komission kanssa. Vaihtokauppoja, jotka tähänkin asti ovat olleet lailla kiellettyjä mutta kuitenkin yleinen käytäntö, ei laillistettu direktiivillä. Viimeisenä muttei vähäisimpänä, muutoksenhakukeinoja voidaan nyt hyödyntää ensimmäistä kertaa.

Olin toivonut pidemmälle menevää yhteisöllistämistä, että alentaissimme kynnysarvoja ja saisimme näin aikaan suurempaa avoimuutta, mutta tämä on merkittävä askel oikeaan suuntaan ja odotan sen saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Tobias Pflüger, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, direktiivi on osa puolustuspakettia, jonka asiayhteys on, minä lainaan, ”strategia Euroopan puolustuskyvyn vahvistamiseksi ja sen kilpailukykyyn parantamiseksi”. Keskeinen suuntaviiva, kuten niin monissa asioissa, on myös puolustukseen liittyvien tuotteiden vapaat markkinat. Toisin sanoen on kyse aseista, ja aseita käytetään tappamiseen ja sodan lietsomiseen. Direktiivillä pyritään parantamaan EU:n aseellisuuden tehokkuutta ja kilpailukykyä. Jäsen Swoboda puhui kaunistelematta edellisessä keskustelussa. Hän totesi, että tarvitsemme Euroopan aseellisuudelle paremmat lähtöedellytykset kilpailussa, erityisesti Yhdysvaltojen kanssa.

Vuonna 2005 EU:n jäsenvaltioista tuli yhdessä ensimmäistä kertaa maailman suurin aseidenviejä. Viennistä 70 prosenttia tulee neljästä suuresta valtiosta, Ranskasta, Saksasta, Yhdistyneestä kuningaskunnasta ja Italiasta. Vienti kohdistuu pääasiassa Lähi-itään. Meidän ei pitäisi keskittyä entistä tehokkaampaan aseellisuuteen vaan pikemminkin aseistariisuntaan, ja toisin kuin aseellisuuden osalta, aseistariisuntaa koskevaa direktiiviä ei ole. On varsin selvää, mistä tässä todella on kysymys.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minäkin haluan esittää vilpittömät kiitokseni sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan esittelijälle, mutta myös turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunnalle ja sen puheenjohtajalle, Lambsdorffin mietintöä koskevan lausunnon valmistelijalle, ystävälleni Karl von Wogaulle.

Me emme nyt puhu aseviennistä Euroopan sisämarkkinoiden ulkopuolisiin valtioihin, keskustelemme vain siitä, kuinka asekaupasta Euroopan sisämarkkinoilla, siis Euroopan unionin 27 jäsenvaltiossa, voitaisiin tehdä kustannustehokkaampaa ja toimivaa. Olen hyvin iloinen siitä, että parlamentti on löytänyt yhteisen kannan tässä, sillä sen tuloksena kansalaiset säästävät huomattavasti noin 70 miljardin euron vuotuisilla markkinoilla, mikä tavallaan tuottaa rauhan tulosta.

Tämä työ – on hieman surullista, että täällä on tänään niin vähän neuvoston edustajia – ja tämä päätös ovat hyvin toivottuja, kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden väliset hyvin vaikeat keskustelut aiemmin. Vaikka olenkin samaa mieltä kolmikantaneuvotteluissa koettuja vaikeuksia koskevassa sosiaalidemokraattien esittämästä mielipiteestä, minun on todettava, että eräänä päivänä me saavutamme Euroopan puolustuspolitiikassa merkkipaalan tämän ansiosta. Vielä enemmän olen pettynyt siihen, että niin harvat kollegat haluavat olla läsnä tämän päätöksen teossa.

Juhlimme tänä aamuna euron 10-vuotispäivää. Toivon, että muutaman vuoden kuluttua voimme muistaa tätä päivää, sillä tämä on merkkipaalu jäsenvaltioiden välisessä eurooppalaisessa yhteistyössä puolustus-, ulko- ja turvallisuuspolitiikassa, sillä tulevaisuudessa on niin, että asetimmepa mitä tahansa vaatimuksia omassa jäsenvaltiossamme, samaa sovelletaan automaattisesti kaikissa muissakin jäsenvaltioissa. Tämä edellyttää suurta luottamusta, jota jäsenvaltiot nyt ovat halukkaita antamaan. Tästä olen erityisen kiitollinen.

Haluan kuitenkin kiittää myös komissiota, joka on tehnyt paljon työtä tämän direktiivin vuoksi, joka on voittanut jäsenvaltioiden vastustuksen ja pyrkinyt auttamaan parlamenttia rakentavasti löytämään tien julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön sotkuisesta aluskasvillisuudesta. Myönteiset seikat on jo mainittu, kuten julkisia hankintoja koskevaan lainsäädäntöön tehtävät parannukset, enkä halua nyt toistaa niitä.

Aidosti eurooppalaisten sisämarkkinoiden luomiseen tähtäävän paketin toisen osan myötä olemme todellakin edistyneet tällä tiellä. Tämä vahvistaa myös Euroopan unionin itsenäistä kykyä vastata kansainvälisiin kriiseihin, ja tälle työlle jäsen von Wogau erityisesti omistautui turvallisuus- ja puolustuspoliittisessa valiokunnassa. Jos tämän jälkeen, kuten hiljattain kuvattiin, Euroopan unionin itsenäinen operaatio Afrikassa irlantilaisen kenraalin johdolla puolalaisen avustamana ja 15 eri jäsenvaltion joukkojen avulla on mahdollinen, se osoittaa kuinka pitkälle Euroopan unioni on edennyt puolustuksen Euroopan rakentamisessa. Meidän on kuljettava tätä tietä. Paljon kiitoksia.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, haluan ensiksi antaa tunnustusta esittelijä Lambsdorffille sekä varjoesittelijöille, erityisesti jäsen Weilerille.

Hyvät kollegat, minusta on olennaista, että me etenemme kohti kansallisten puolustusmarkkinoiden yhdentymistä ja jopa niiden tuotannon strategista koordinointia. Meidän on edettävä kaikkine tarvittavine spesifisyyksineen ja varotoimineen kohti sisämarkkinoiden perussääntöjen soveltamista puolustusmateriaaliteollisuuteen, avoimuuden lisäämistä järjestettävissä tarjousmenettelyissä sekä Euroopan unionin jäsenvaltioita koskevien sopimusten tekemisessä. Samaan aikaan meidän on kuitenkin auettava luomaan sellaiset edellytykset, jotka tekevät eurooppalaisista varusteista ja tuotteista entistä kilpailukyysisempiä maailmanmarkkinoilla.

Arvoisa komission jäsen McCreevy, minusta vaikuttaa siltä, että tällä direktiivillä voidaan taata parannukset puolustus- ja turvallisuusalan julkisia hankintoja koskevaan oikeuskehykseen. Sillä on edistettävä sisämarkkinoiden rakentamista kunnioittaen luonnollisesti samalla jäsenvaltioiden oikeuksia ja etuja erityisesti turvallisuusalalla. Viittaaan erityisesti aseita, ammuksia sekä puolustus- ja turvallisuusmateriaalia valmistaviin valtioihin, kuten esimerkiksi kotimaahani.

Arvoisa puhemies, haluan myös korostaa säännöksiä, joilla mahdollistetaan pienten ja keskisuurten yritysten entistä helpompi pääsy markkinoille, erityisesti aliurakointia koskevia sääntöjä parantamalla. Korostan myös mahdollisuutta entistä suurempaan ja syvempään teolliseen rakenteeseen vaikuttamiseen, jotta voimme luoda aidosti eurooppalaiset markkinat puolustusteollisuuden alalla. Tämä voi osaltaan edistää myös tutkimuksen ja kehittämisen vahvistamista, ei pelkästään näillä teollisuudenaloilla, vaan myös sellaisilla eurooppalaisilla teollisuudenaloilla, jotka edistävät niiden kehitystä.

Lopuksi katson, että voidaan mainita ilmeinen yhteys unionin puolustusteollisuuden ja ulkopoliittikan välillä. Hiljattain esitettyyn puheenvuoroon haluan kuitenkin vastata lainaamalla klassista roomalaista sanontaa: ”jos rauhaa toivot, valmistaudu sotaan”. Koska Euroopan unioni on lähes pasifistinen suurvalta, me kutsumme näitä teollisuudenaloja ”puolustusteollisuudeksi” emmekä ”sotateollisuudeksi”, sillä me toivomme rauhaa, emme sota. Tämän vuoksi me myös tarvitsemme puolustusteollisuutta.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Arvoisa puhemies, Yhdysvallat käyttää noin 500 miljardia dollaria puolustukseen. Euroopan unioni käyttää siihen vähän yli 200 miljardia. Kysymys on kuitenkin siitä, vastaavatko Euroopan unionin jäsenvaltioiden sotilasvoimavarat todella tätä 200 miljardin investointia, kuten Yhdysvalloissa. Toimiessani puolustusministerinä tapasin teollisuuden edustajia ja kerroin heille olevani ministerinä vastuussa kansallisesta puolustuksesta, en teollisuuden puolustuksesta. Katson, että tämänkaltaisen direktiivi, josta tänään keskustelemme ja josta haluan esittää kiitokseni jäsen Lambsdorffille, johtaa siihen, että puolustukseen käyttämämme suuret rahamäärät käytetään huomattavasti mielekkäämmällä ja järkevämmällä tavalla ja että Euroopan unionin sotilaalliset valmiudet tulevaisuudessa vastaavat puolustusmenojamme.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan jälleen kerran korostaa, että keskustelemme nyt paketista: päätöslauselma joulukuussa ja tänään tämä keskustelu. Vain tarkastellessamme niitä molempia yhtä aikaa – yhteisön sisällä tapahtuvia puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja koskevaa direktiiviä ja nyt julkisia hankintoja koskevaa direktiiviä – niissä on järkeä.

Olen valmistellut ulkoasiainvaliokunnan lausunnon. Meillä oli keskeinen poliittinen tavoite, nimittäin Euroopan aseeteollisuuden yhdenmukaistaminen ja vapauttaminen EU:ssa, ja samalla on pantava täytäntöön tiukemmat valvontatoimenpiteet EU:n ulkopuolelle suuntautuvassa viennissä. Jos meidän on mainittava kielteiset otsikot, mainittakoon myönteisetkin. Viime vuoden viimeisessä istunnossaan neuvosto hyväksyi

Ranskan puheenjohtajakaudella käytäntönsäännöt laillisesti sitovaksi välineeksi. Se on hyvä asia, ja sitä parlamentti on aina vaatinut.

Tämän vuoksi haluan jälleen kerran korostaa, että tämä oikeaksi katsomamme yhdenmukaistaminen – eikä pelkästään yhdenmukaistaminen vaan myös seuraamusmekanismin kehittäminen direktiivin rikkomistapauksia varten – on nyt kansallisvaltioiden ja jäsenvaltioiden valvonnassa. Me seuraamme suurella mielenkiinnolla tätä prosessia, emme pelkästään yhdenmukaistamista.

Jacques Toubon (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, haluan ilmaista kannatukseni jäsen Schwabin hetki sitten esittämälle linjalle. Tämän direktiivin hyväksyminen tänään on merkittävä päätös, ja se on esittelijämme Lambsdorffin ja varjoesittelijämme Charlotte Cederschiöldin merkittävän panoksen ansiota, ja esitän heille kiitokseni. Luonnollisesti se on myös puheenjohtajavaltio Ranskan ansiota, joka viime vuoden lopussa ponnisteli voimakkaasti kompromissin saavuttamiseksi.

Itse asiassa tänään me päätämme kierroksen, joka on ollut huomattavan vauhdikas, vain muutama kuukauden mittainen, ja siihen sisältyy sekä joulukuussa hyväksytty puolustukseen liittyvien tuotteiden sisämarkkinoita koskeva direktiivi ja samaan aikaan lain voiman saaneet asevientä koskevat käytäntönsäännöt että lopulta tämä perustamissopimuksen 296 artiklan julkisia hankintoja koskeviin yhteisiin sääntöihin sovitettava direktiivi. Itse asiassa tämä kokonaisuus niin sanoakseni sitoo meidät siihen, mitä kutsun puolustustalouden yhteisöllistämiseksi. Tämä voi tietenkin vaikuttaa vahingolliselta suvereniteetille tai jopa puolustuspolitiikan varsinaisille ominaispiirteille. Itse asiassa tämä heijastaa valtioiden suvereniteetin yhdentämistavoiteita.

Sama asia on havaittavissa oikeuden alalla. Ranskan puheenjohtajakaudella aina Portugalin ja Slovenian puheenjohtajakausiin asti on edistytty valtavasti myös toisella alalla, joilla kansallisella suvereniteetilla toivottiin estettävän sopimukset tai yhteistyö.

Itse asiassa, hyvät kollegat, hyväksymällä tällaisen tekstin me minusta autamme päättämään ideologisen keskustelun Eurooppa-hankkeen luonteesta ja muodosta. Kyseessä on alue ja suurvalta, mikä nyt entistä suuremmassa määrin tunnustetaan puolustuksen ja ulkopolitiikan aloilla.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, brittiläisten konservatiivien edustajina olemme yleensä avointen markkinoiden vankkoja kannattajia, mutta kuten useat puheenvuoron käyttäneet henkilöt ovat vahvistaneet, tämän mietinnön taustalla oleva vaikutin on pikemminkin Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan ja EU:n yhdentymisen vahvistaminen kuin varsinaiset taloudelliset hyödyt. Sillä ei todellakaan ole mitään tekemistä puolustusvalmiuksien vahvistamisen kanssa.

Nähdäkseni jotain marginaalista etua voisi olla Yhdistyneen kuningaskunnan helpommassa pääsyssä joidenkin muiden yhteisön jäsenvaltioiden markkinoille puolustukseen liittyvissä julkisissa hankinnoissa. Paljon suurempi on kuitenkin muiden saama hyöty näiden päästessä Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoille, sillä valtion puolustusmenot ovat kaikkein suurimmat – ja sitä paitsi Yhdistyneessä kuningaskunnassa on Euroopan avoimimmat puolustusalan julkisten hankintojen markkinat.

Erityistä huolta herättää se, että ehdotettujen sääntöjen mukaan hallitus tai yritys, joka on tehnyt valtavia investointeja johonkin puolustusalan tutkimuksen ja kehittämisen toimeen, ei enää kykene kattamaan investointejaan kehittämis- ja tuotantovaiheessa. Kehittämissopimusten odotetaan avautuvan eurooppalaiselle kilpailulle, jolloin kansalliselle hallitukselle ei jää keinoja teollis- ja tekijänoikeuksien, työpaikkojen tai vientimahdollisuuksien suojelemiseen. Tästä muodostuu T&K:n jarru.

On muitakin huolenaiheita, mutta minun on sanottava, ettei tämä mietintö todellakaan ole tarpeellinen puolustuksen, teollisuuden tai edes taloudellisen näkökannan osalta.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, puolustusalan julkisia hankintoja koskeva direktiivi on merkittävä askel eteenpäin niin Euroopan puolustusmateriaalimarkkinoiden kuin Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kannalta. Ymmärrän vaikeudet vapaiden markkinoiden periaatteiden ja puolustussopimusten välttämättömän salaamisen välillä, ja vaikeudet yhteisissä säännöissä, jotka koskevat julkisten hankintasopimusten yhteensovittamista puolustussopimuksia koskeviin yksittäisiin käytäntöihin.

Tämän hyvin monimutkaisen säännöstön on tietenkin läpäistävä käytännön testit, sillä avoimuuden ja salassapidon kaltaisten vastakkaisten tekijöiden sovittaminen samaan pakettiin edellyttää jatkuvaa seurantaa ja määrätietoisia seuraamuksia yksittäisille pyrkimyksille suosia vain yhtä näistä pyrittäessä jatkuvasti löytämään hauras tasapaino kaikkien neljän kesken.

Asianmukainen toiminta on näin ollen seurausta EU:n toimielinten määrätietoisesta päätöksestä toimia tuomarina näillä kehittyvillä eurooppalaisilla markkinoilla sekä kansallisten puolustajien ja jäsenvaltioiden todellisesta halukkuudesta kunnioittaa ja noudattaa näitä uusia pelisääntöjä.

Pari sanaa vastikkeista. Kotimaani Romanian kaltaisille valtioille vastikkeet ovat ainakin vielä merkittävä väline, jolla varmistetaan oman kansallisen teollisuuden selviytyminen.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Euroopan yhtenäisyys ja turvallisuus ovat tällä hetkellä jälleen vaarassa niin rahoitus- ja talouskriisin kuin energiakriisinkin vuoksi. Tämä on jälleen kerran osoittanut, että vain yhtenäisyys ja solidaarisuus antavat meille mahdollisuuden ratkaista menestyksekkäästi nykyaikaisen maailman suuria ongelmia.

Turvallisuusalan ja puolustukseen liittyvien tuotteiden markkinoiden julkisia hankintoja koskevien yhteisten ja avointen sääntöjen käyttöönotto on merkittävä askel kohti Euroopan turvallisuuspolitiikan tiukentamista. Se on myös markkinataloudelle ominainen mekanismi, joka tarjoaa eurooppalaiselle teollisuudelle mahdollisuuden kilpailla menestyksekkäästi maailman merkittävimpien toimijoiden kanssa, erityisesti Yhdysvalloissa.

Järkevä yhteisön järjestelmä on perustettava mahdollisimman pian tietoturvan varmistamiseksi, ja asianmukainen valvontajärjestelmä on perustettava turvallisuuteen ja puolustukseen liittyvien tuotteiden ja varusteiden kolmansiiin maihin suuntautuvaa vientiä varten. Lissabonin sopimuksen ratifiointi ja täytäntöönpano mahdollistavat hyvin suunnitellun pysyvän yhteistyön käynnistämisen turvallisuuspolitiikan alalla, mikä on ratkaisevaa EU:n tulevaisuuden kannalta.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) On ollut selvää 1990-luvulta asti, että Euroopan puolustusmarkkinoiden sirpaleisuudella on ollut kielteisiä taloudellisia vaikutuksia. Viimeisten 20 vuoden ajan puolustusmenoja on leikattu, mikä on johtanut pienempään liikevaihtoon ja työllisyytasoon sekä leikkauksiin investoinneissa tutkimusalalle ja uusiin sotateknologioihin.

Nyt suurillakin jäsenvaltioilla on vaikeuksia uusien puolustusjärjestelmien rahoittamisessa. On kehitettävä eurooppalainen puolustusteknologia ja -teollisuusperusta jäsenvaltioiden perustavaa laatua olevien puolustusvalmiuksien kehittämiseksi. Tämä on elintärkeä askel puolustusalan maailmanlaajuisiin haasteisiin vastaamiseksi.

On tärkeää saada aikaan myös yhdenmukaistettu yhteisön lainsäädäntökehys, joka antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden panna täytäntöön yhteisön säännöksiä omia puolustusintressejään vaarantamatta. Emme saa unohtaa tärkeää tekijää, nimittäin valvontamenettelyn käyttöönottoa. Sillä on pyrittävä takaamaan tarjoajien tehokas oikeussuoja, lisäämään avoimuutta ja estämään syrjintää hankintamenettelyssä.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, minäkin haluan onnitella esittelijä Lambsdorffia sekä varjoesittelijöitä näiden tekemästä merkittävästä työstä.

Euroopan markkinoiden pääpiirre on sirpaleisuus kansallisella tasolla. Kyseiseen puolustus- ja turvallisuusalaan liittyvien tuotteiden vientiin sovelletaan kansallisia lupajärjestelmiä, jotka poikkeavat toisistaan menettelyn, soveltamisalan ja määräaikaisten osalta.

Uudella lainsäädännöllä edistetään avoimuutta ja luodaan perusta puolustusmateriaalien yhtenäisille ja avoimille eurooppalaisille markkinoille, mikä on olennainen tekijä myös unionin turvallisuus- ja puolustuspolitiikan vahvistamisessa.

Myös toimitusvarmuutta ja tiedottamista koskevat perussäännökset ovat tärkeitä. On selvennetty myös Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 296 artiklan lainausta, mutta nyt se on varattu ainoastaan todellisille poikkeuksille perustamissopimuksen mukaisesti ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen vaatimalla tavalla.

Lopuksi haluan korostaa, että joustavat järjestelyt ovat tärkeitä, sillä niillä vahvistetaan pienten ja keskisuurten yritysten asemaa, jotka joissakin jäsenvaltioissa muodostavat tuhansia työntekijöitä työllistävän alan.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää jäsen Lambsdorffia hänen erinomaisesta työstään, ja tietenkin myös hänen varjoesittelijöitään ja erityisesti jäsen Cederschiöldiä, mutta haluan korostaa myös jäsen Toubonin sanoja: puheenjohtajavaltio Ranskan loistavaa työtä sen saatua aikaan tätä direktiiviä koskevan sopimuksen.

Toivon, että kun tarkastelemme asiaa muutaman vuoden kuluttua, toteamme, ettei meidän olisi pitänyt pelätä puhua Euroopan puolustusvälinemarkkinoista yhteisten eurooppalaisten markkinoiden vuoksi. Kilpailun lisääntyminen on Euroopan yhteisten puolustusintressien ja Euroopan yleisen edun mukaista.

Haluan korostaa yhtä direktiivin osaa, joka on hyvin tärkeä monille jäsenvaltioille. Tämä on erityisesti alihankintaa koskeva teksti. Olen hyvin tyytyväinen siihen, että neuvoston ja komission kanssa aikaansaadut sopimukset aliurakointia koskevasta tekstistä heijastavat pitkälti sitä, mitä parlamentti on vaatinut, nimittäin aliurakoinnin suurempaa avoimuutta. Toiseksi on tärkeää, ettei kansallisella pohjalla ole syrjintää aliurakkasopimuksia laadittaessa ja lopuksi että kansalliset viranomaiset voivat sallia enintään 30 prosentin aliurakoinnin sopimuspuolien sopimuksissa.

Tämä edistää osaltaan teollisuuden yhdistämistä kaikkialla Euroopassa.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia keskusteluun osallistuneita. On selvää, että tämä teksti on kompromissi eikä siihen sen vuoksi ole sisällytetty kaikkia sen parantamiseksi esitettyjä ehdotuksia. Parlamentilla on kuitenkin monta syytä tyytyväisyyteen.

Ensinnäkin juuri parlamentti pyysi komissiota 17. marraskuuta 2005 antamassaan päätöslauselmassa puolustusalan julkisia hankintoja koskevasta vihreästä kirjasta valmistelemaan tätä direktiiviä. Se on siis mitä suurimmassa määrin parlamentin ehdotus.

Toinen, vielä tärkeämpi syy tyytyväisyyteen on, että nykyinen teksti on hyötynyt valtavasti menettelyyn osallistumisestanne. Siihen on sisällytetty valtava määrä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan tarkistuksia, jotka koskevat erityisesti soveltamisalaa, muutoksenhakua koskevia säännöksiä ja avoimuutta.

Komissio voi hyväksyä nämä tarkistukset ja tukee tämän vuoksi tekstiä. Olemme vakuuttuneita siitä, että tällä direktiivillä on vaikutusta ja että se osaltaan edistää todellisten eurooppalaisten puolustusmarkkinoiden syntymistä. Myöntäkäämme, että vain viisi vuotta sitten ajatus näiden markkinoiden luomisesta yhteisön välinein oli suurimmalle osalle meistä puhdasta fiktiota, mutta nyt siitä on tullut todellisuutta. Meidän on hyödynnettävä tämä mahdollisuus.

Puhetta johti

varapuhemies **Martine ROURE**

Alexander Graf Lambsdorff, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, kehotan kollegaani van Ordenia ottamaan huomioon sen, että ainoa häntä täällä tukeva henkilö on saksalainen äärivasemmistolainen. Vasemmiston jäsen Pflügerille totean, että vilkaisu lainsäädäntöön helpottaa sen ymmärtämistä. Se ei koske lainkaan vientiä, se koskee Euroopan sisämarkkinoita.

Jäsen Weilerin sanat ovat sitä vastoin totta. Hän totesi näiden tuotteiden olevan kalliita kilpailun puuttumisen vuoksi. Kyllä, ilman kilpailua ne ovat kalliita. Toivottavasti saamme lisättyä kilpailua Euroopan sisämarkkinoilla. Tämä ei varmasti tee näistä tuotteista halpoja, mutta kenties vähintään kohtuuhintaisia. Tämä on suuri mahdollisuus, yrityksille mahdollisuus avata uusia markkinoita ja keski-suurille yrityksille mahdollisuus myös päästä näille markkinoille. Se on kuitenkin – ja tämä on hyvin tärkeää – myös mahdollisuus avoimuuteen ja näin mahdollisuus kansalaisyhteiskunnalle, joka pystyy paremmin seuraamaan näiden markkinoiden muodostumista ja tapahtumia, sekä mahdollisuus hallituksista riippumattomille järjestöille.

Haluan erityisesti kiittää jäsen Mladenovia ja jäsen Toubonia viittauksista tähän hankkeeseen liittyneeseen poikkeukselliseen työhön. Pääosin kyse on toisen pilarin hankkeesta, Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan vahvistamisesta sisämarkkinadirektiivin, ensimmäisen pilarin välineen avulla. Se ei olisi koskaan onnistunut ilman puheenjohtajavaltio Ranskan loistavaa työtä, joka toimi välittäjänä jäsenvaltioiden välillä.

Meidän on laajennettava näitä mahdollisuuksia. Se on mahdollisuus poliittiselle Euroopalle. Se on mahdollisuus yhteiselle ulko- ja turvallisuuspolitiikalle ja mahdollisuus arvojen ja rauhan Euroopalle. Tämä on mahdollisuus, jota meidän on hyödynnettävä.

Tobias Pflüger (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan esittää pyynnön työjärjestyksen 145 artiklan nojalla. Jos jäsenestä esitetään jotain henkilökohtaista, siihen saa vastata lyhyesti.

Kun tarkastellaan sitä, mistä tässä kaikessa on kyse, paljastuu suhteellisen nopeasti, kuka tässä on ekstremisti. On kyse markkinaekstremismistä, joka on tällä alalla ilmeistä. Totesin, että Euroopan unionin entistä

tehokkaammalla puolustusteollisuudella on luonnollisesti vaikutusta asevientiin. Kukaan ei voi kiistää tätä. Minkään muun väittäminen osoittaa täydellistä fiksaatiota Euroopan unioniin.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Bogdan Golik (PSE), kirjallinen. – (PL) Haluan korostaa ehdotuksen julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta puolustus- ja turvallisuusosalalla koskevaksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi merkitystä, ja kannatan sitä voimakkaasti.

Direktiivi antaa mahdollisuuden perustaa turvallisuus- ja puolustusalan julkiset hankinnat avoimiin kriteereihin syrjimättä muiden EU:n jäsenvaltioiden tarjoajia takaamalla samalla näiden valtioiden turvallisuuden. Tämän vuoksi on tärkeää voida vedota Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen lausekkeeseen, jonka mukaan sen säännöksistä voidaan poiketa jos tämä on tarpeen EU:n jäsenvaltion olennaisten intressien suojelemiseksi.

Yhteinen tuotanto, yhteiset hankinnat, julkiset hankinnat – erityisesti teknisesti edistyneimpien ja tämän vuoksi myös kalleimpien varusteiden osalta – antavat Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikalle paremmat onnistumismahdollisuudet. Tämä direktiiviehdotus, jota tuen, on myönteinen askel kohti EU:n jäsenvaltioiden markkinoiden avaamista ja alan kilpailun vähentämistä sellaisten valtioiden välillä, jotka hyötyvät jaetuista ja kustannustehokkaista ratkaisuista.

Samalla haluan ilmaista varaukseni puolustusmateriaalien hankintoja koskevien teknisten eritelmien laadintamenettelyssä tarkastelluista standardien suosituimmuusjärjestyksestä. Puolustusministerien on vastattava täytäntöönpanon painopisteiden vahvistamisesta.

Lisäksi panin merkille, ettei ehdotuksessa viitata lainkaan Euroopan puolustusviraston hankintaketjua koskeviin käytännesääntöihin, joita toimittajat noudattavat. Ei siis ole selvää, onko nämä kriteerit edelleen otettava huomioon toimittajia valittaessa.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), kirjallinen. – (BG) Vakaa käsitykseni on, että puolustus ja turvallisuus ovat jokaiselle jäsenvaltiolle hyvin tärkeitä, mutta ne ovat ennen kaikkea jokaisen Euroopan unionin kansalaisen kannalta tärkeitä aloja, kuten myös Euroopan puolustusteollisuuden kannalta.

Sanomattakin on selvää, että mahdollisuutta poiketa direktiivistä sovelletaan edelleen. Tämän vuoksi on hyvin tärkeää, että jäsenvaltioita kehoitetaan parantamaan kansallisen turvallisuuden alan julkisia hankintoja koskevaa lainsäädäntöään. Niiden on myös hyödynnettävä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 296 artiklan tarjoamaa mahdollisuutta ainoastaan sillä ehdolla, että ne ovat taanneet samanlaisen avoimuuden, vastuuvetovallisuuden, tuloseskittyyneisyyden ja tehokkuuden, asianmukainen riitojenratkaisumekanismi mukaan luettuna.

Haluan todeta, että direktiivillä, olipa se kuinka laaja-alainen ja täsmällinen, ei voida korvata EU:n puolustusteollisuuden ja yleisemmin turvallisuusteollisuuden selkeän vision tarvetta. Vision ja strategian puutetta ei voida korvata säännöillä ja poikkeuksilla, jotka saavat valtiot huijaamaan yksittäisten etujensa, tukku- tai vähittäismyynnin suojaamiseksi puolustusteollisuutensa koon mukaan. Tämän vuoksi alalla on laadittava strategia, joka on eurooppalaisten periaatteiden säilyttämisen edun mukainen.

15. Kyselytunti (kysymykset komissiolle)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B6-0001/2009).

Käsitlemme useita komissiolle esitettyjä kysymyksiä.

Ensimmäinen osa

Puhemies. Colm Burken laatima kysymys numero 30 (H-0992/08)

Aihe: Kymmenen vuotta euroa

Äskettäin vietettiin euron käyttöönoton kymmenvuotisjuhlaa. Voiko komissio kommentoida euroalueella saatuja pääsiallisia opetuksia verotuspolitiikan alalla erityisesti, kun otetaan huomioon viimeaikainen rahoitus- ja talouskriisi?

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (EN) Vaikka kokemukset julkisten talouksien koordinoinnista ovat yleisesti olleet myönteisiä, joitakin opetuksiakin on saatu. Ensimmäisten kymmenen vuoden analyysi osoittaa, kuinka tärkeää on vahvistaa talousarvion valvonnan tehokkuutta hyvinä aikoina. Se osoittaa myös tarpeen tarkastella laajempia asioita, jotka voivat vaikuttaa jäsenvaltion makrotaloudelliseen vakauteen sekä talous- ja valuuttaunionin yleiseen toimintaan.

Verotuspolitiikan koordinoinnin olisi ohjattava entistä paremmin kansallista talouskäyttäytymistä koko talouskierron aikana – toisin sanoen niin hyvinä kuin huonoinakin aikoina. On kiinnitettävä yhä enemmän huomiota julkisen velan kehittymisen seuraamiseen ja keskipitkän aikavälin julkisen talouden tavoitteita pitäisi tiukentaa siten, että niissä otetaan huomioon myös epäsuorat vastuut. Kaikki tämä edellyttää huolellisempaa julkisen talouden valvontaa.

Valvontaa on kuitenkin myös laajennettava siten, että otetaan huomioon julkisen talouden kestävyyyteen mahdollisesti vaikuttava kehitys jäsenvaltioissa, kuten vaihtotaseen alijäämän kasvu, itsepintaiset inflaatioerot, itsepintaiset yksikkötyökustannusten kehityksen erot tai epätasapainoiset kasvusuuntaukset.

Valvonnan on perustuttava olemassa oleviin välineisiin. Veropolitiikan valvonnan ja talouspolitiikan yhteensovittamisen tärkeimmät välineet ovat peräisin perustamissopimuksesta ja varsinkin vakaus- ja kasvusopimuksesta.

Komission hiljattain 26. marraskuuta viime vuonna hyväksymä Euroopan talouden elvytysuunnitelma aukoo myös uusia uria hallinnon ja julkisen talouden koordinoinnin aloilla.

Siinä korostetaan komission asemaa liikkeellepanevana voimana lyhyen aikavälin talouden vakauttamiseen tähtäävissä hätätilapolitiikoissa. Oman taloudellisen arviointimme perusteella komissio on nopeasti laatinut täysin toimivan ja määrällisesti esitetyn taloudellisen vastauksen talouden taantumaa. Komission nopea toiminta on vastaus tässä yhteydessä selvään riskiin kansallisista kaikkien aikojen suurimmista talouspolitiikoista tässä vaiheessa.

Elvytysuunnitelmassa tunnustetaan EU:n talouspoliittisessa kehityksessä ilmeinen työnjako. Koska jäsenvaltiot vastaavat julkisesta taloudestaan, komissio asetti yleisen tavoitteen ylimääräisille finanssipoliittisille elvytystoimille ottaen huomioon suotuisten edellytysten luomisen EU:n talouteen kokonaisuudessaan.

Jäsenvaltiot voivat vapaasti suunnitella omien finanssipoliittisten elvytystoimiensa koon ja kokoonpanon. Siihen liittyy nyt haasteita kansallisten toimien täytäntöönpanon koordinoinnin ja valvonnan osalta. Komissio ja Ecofin-neuvosto seuraavat yhdessä kansallisten toimenpiteiden täytäntöönpanoa elvytysuunnitelmassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti.

Julkisen talouden seurannan täytäntöönpano on tulevaisuudessa ankkuri, johon julkisen talouden kehitykseen liittyvät odotukset kiinnittyvät. Yhdessä kansallisten talousarvioketysten ja sääntöjen vahvistamisen sekä väestön ikääntymisestä aiheutuvia menoja vähentävien uudistusten täytäntöönpanon kanssa tämä takaa kestävänsä aseman palauttamisen.

Siihen sisältyy näin ollen käänteisiä vaikutuksia kasvavia alijäämiä koskeviin odotuksiin, riskipreemioihin sekä yksityiseen kulutukseen ja investointeihin.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa komission jäsen, arvostan kovasti vastaustanne. Kun otetaan huomioon, että meillä on yhteinen valuuttapolitiikka, mutta ongelmat jatkuvat, näettekö euroryhmän aseman vahvistuvan samalla kun kunnioitetaan yksittäisten valtioiden verotuspolitiikkaa? Katsotteko, että Lissabonin sopimuksen täytäntöönpano tai hyväksyminen vaikuttaisi millään tavoin alaan verotuksen kannalta? Minusta tärkeää on, että meidän on tehtävä yhteistyötä. Minkälaisia uusia keinoja suunnittelette kannustimien luomiseksi EU:n jäsenvaltioiden talouksissa?

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (EN) Mikä on euroryhmän asema? Kuten tiedätte, euroryhmä on nyt ja tulee olemaan myös Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen epävirallinen elin. Euroryhmä ei siis voi tehdä virallisia päätöksiä edes Ecofin-neuvostoon kuuluvien euroalueen jäsenten puolesta.

Kuluneiden kolmen tai neljän vuoden aikana, erityisesti aloitettuamme toimintamme Jean-Claude Junckerin johdolla tammikuussa 2005, euroryhmä on kehittänyt keskusteluagendan sisältöä. Euroryhmän jäsenet, komissio ja EKP keskustelevat alustavassa puheenvuorossani mainitsemistani entistä syvemmästä julkisen talouden valvonnasta ja laajemmasta taloudellisesta valvonnasta. Euroryhmä keskustelee usein muista euron ulkoiseen asemaan ja ulkoiseen ulottuvuuteen liittyvistä seikoista.

Kuten hyvin tiedätte, verotukseen liittyvät seikat ovat hyvin arkaluontoisia. Nykyisen perustamissopimuksen mukaan, mutta tulevaisuudessa myös Lissabonin sopimuksen mukaan, veropäätökset edellyttävät yksimielisyyttä EU:n tasolla, enkä odota minkäänlaisia muutoksia päätöksentekokehyksessä lähitulevaisuudessa.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Arvoisa komission jäsen, olen kiinnostunut seuraavasta seikasta. Viimeisten kymmenen vuoden aikana euroryhmä on ollut valtaisia menestys ja erityisesti viimeisimmän kriisin aikana muut valtiot ovat ilmaisseet halukkuutensa liittyä ryhmään. Joko komissio suunnittelee sitä, mitkä valtiot voisivat tulevaisuudessa liittyä sen jäseniksi? Onko muitakin valtioita, jotka ovat kiinnostuneita liittymisestä euroryhmään, koska sen jäsenyys on osoittautunut niin kannattavaksi?

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Haluan ensinnäkin esittää seuraavat kysymykset: jos euroryhmä on ollut niin menestyksenkäs viimeisten kymmenen vuoden ajan, miksi Italiassa ja Kreikalla, kun otetaan kaksi esimerkkiä, on kymmenen vuoden valtionobligaatioilla pari prosenttiyksikköä korkeampi korko kuin Saksalla?

Toiseksi, miksi Ruotsin kymmenen vuoden korko on 0,4 prosenttiyksikköä alhaisempi kuin Saksan, ja Suomen 0,6 prosenttiyksikköä korkeampi, kun molemmat ovat hyvin hallintoituja valtioita?

Joaquín Almunia, komission jäsen. – Kuten tiedätte, Slovakia liittyi euroalueeseen 1. tammikuuta tänä vuonna, joten tällä hetkellä 16 EU:n 27 jäsenvaltiosta osallistuu täysimääräisesti EMU:un ja jakaa yhteisen valuutan. Mikä valtio liittyy seuraavaksi? Komissio ei voi vastata tähän kysymykseen. Euroalueeseen liittymistä toivovat ehdokkaat voivat hakea jäsenyyttä. Tällä hetkellä tiedämme mitkä EU:n jäsenvaltiot mielellään liittyisivät euroalueeseen mahdollisimman pian, mutta eivät valitettavasti täytä kaikkia perustamissopimuksessa esitettyjä edellytyksiä – Baltian maat, Unkari ja muut – ja tiedämme, että kaksi EU:n jäsenvaltiota, Yhdistynyt kuningaskunta ja Tanska, saivat vapautuksen, joten niihin ei sovelleta kaikkien EU:n jäsenvaltioiden velvollisuutta valmistautua ja valmistella talouttaan euroalueeseen liittymiseen.

Minä en tiedä, mikä valtio ensimmäisenä liittyy euroalueeseen Slovakian jälkeen. Se voi kenties olla toinen vapautuksen saaneista jäsenvaltioista. On mahdollista, että tulevina kuukausina esimerkiksi Tanska päättää luopua vapautuksesta ja hakea euroalueen jäsenyyttä. Itse asiassa Tanska täyttää kaikki perustamissopimuksen mukaiset euroalueeseen liittymisen edellytykset, mutta asiasta päättävät Tanskan viranomaiset, Tanskan parlamentti ja kenties Tanskan kansalaiset kansanäänestyksessä.

Juhlimme täällä tänä aamuna euron 10-vuotispäivää. Olen varma, että seuraavien kymmenen vuoden aikana kaikki – tai lähes kaikki – EU:n jäsenvaltiot liittyvät euroalueeseen, sillä vaikean taloudellisen ajanjakson kriisiaikoina euroalueen jäsenyyden edut ovat lisääntyneet suuresti. Ne, jotka eivät vielä ole liittyneet euroalueeseen, ymmärtävät, että siitä saatavat edut ovat paljon suurempia ja paljon merkittävämpiä kuin euroalueen jäsenen vastuut tai vaikeudet.

Mitä tulee huomautuksiinne, en teidän asemassanne käyttäisi korkotasoa argumenttina euroaluetta vastaan. Kysykää Tanskalta, mitä sen korkotasolle on tapahtunut tämän kriisin aikana. Tanska ei ole euroalueen jäsen, mutta sen valuutta on sidottu euroon ja sen keskuspankki seuraa tiiviisti Euroopan keskuspankin päätöksiä. Markkinat eivät suosi niitä, jotka eivät kuulu euroalueeseen. Niille asetetaan korkeampia riskipreemioita.

Puhemies. – **Paulo Casaca**n laatima kysymys numero 31 (H-1016/08)

Aihe: Maitotuotteiden hintojen romahtaminen EU:n markkinoilla

Komission 21. marraskuuta 2008 julkaiseman elintarvikehintoja Euroopan unionissa koskevan tiedonannon liitteessä olleen työasiakirjan ”Hintakehityksen tarkkailu” sivulla 9, jossa käsitellään ajanjaksoa lokakuusta 2007 lokakuuhun 2008, sanotaan, että vain hinta EU:n markkinoilla laski 30 prosenttia ja maitojauheen 40 prosenttia ja että hinnat lähestyvät vääjäämättömästi interventiohintoja.

Katsooko komissio, että sen viime vuonna esittämästä ja Euroopan parlamentin ja neuvoston hyväksymästä ehdotuksesta maidon tuotantokiintiöiden lisäämiseksi olisi tässä markkinatilanteessa pidettävä kiinni?

Ovatko maitojauheen ja voin interventiojärjestelmän nykyiset rajat riittäviä estämään tuhoisat seuraukset viljelijöiden tuloille esimerkiksi Azoreilla, jossa maidontuotanto on täysin riippuvainen voin ja maitojauheen kaltaisten tuotteiden markkinoista?

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Aloitan kuvaamalla sitä, miltä tilanne näytti muutama vuosi sitten. Me kaikki muistamme, että maitoala oli hyvin vakaa, ja hintavaihtelu hyvin vähäistä, mutta tilanne on muuttunut dramaattisesti muutaman viime vuoden aikana. Ensinnäkin vuonna 2007, muistan selvästi elokuun ja syyskuun, havaitsimme maitoalan tuotteiden valtavan hinnannousun ja sitten koimme viime vuonna vastaavan tai jopa pahemman hinnanlaskun, joten nyt tilanne on se, että hinnat ovat hyvin lähellä interventiohintoja ja tietyissä Euroopan osissa jopa alle interventiohintojen.

Voin vakuuttaa arvoisille parlamentin jäsenille, että olen hyvin huolissani Euroopan maitoalan markkinoiden nopeasta heikentymisestä. Meillä on tukitoimia, joihin voidaan turvautua maitoalan tukemiseksi, ja olemme jo ryhtyneet toimiin.

Toisin kuin tavanomaisessa tilanteessa, jossa yksityisen varastoinnin järjestelmä otettaisiin käyttöön 1. maaliskuuta, päätimme ottaa sen käyttöön 1. tammikuuta, mikä tarkoittaa sitä, että myös joulukuun tuotanto on tukikelpoista järjestelmässä. Interventio-ostot tai vientituen myöntäminen ovat muita maitoalan tai maitomarkkinoiden tehokkaaseen tukemiseen käytettävissä olevia välineitä.

Maaliskuussa käynnistettävässä interventiojärjestelmässä – joka siis kattaa myös helmikuun tuotannon – voidaan ostaa voita ja rasvatonta maitojauhetta elokuun loppuun asti. Ensin vahvistettuja määriä vahvistettuun hintaan ja sitten tilanteen edellyttäessä tarjousjärjestelmän kautta.

Haluan myös muistuttaa mieliinne tilanteen vuonna 2007. Uskon kaikkien muistavan Euroopan parlamentin, neuvoston ja jäsenvaltioiden todistaman välittömän ja nopean vastauksen, kun minua painostettiin valtavasti nostamaan välittömästi – mieluummin eilen kuin huomenna – kiintiöitä kuluttajahintatilanteen helpottamiseksi.

Haluan tänään myös puhua hyvin selkeästi poistaakseni kiertävät väärinkäsitykset siitä, että nykyisistä hyvin heikoista maitoalan hinnoista voitaisiin syyttää kiintiöitä. Todellisuudessa huhtikuun jälkeen toteutuneen kahden prosentin kiintiölisäyksen jälkeen maidontuotanto on itse asiassa laskenut. Tämä on nyt nähtävissä, sillä kiintiöiden lisääminen on jäsenvaltioille tai maanviljelijöille mahdollisuus tuotannon lisäämiseen, mutta ei todellakaan velvoite. Tämä osoittaa selvästi, että maidontuottajat reagoivat markkinoiden viesteihin.

Kiintiöjärjestelmässä toteutuneet suhteellisen vähäiset muutokset eivät siis mitenkään voi selittää havaittua markkinavaihtelua. Kuluttajien alentunut kysyntä on todennäköisesti vastaus viime vuoden korkeisiin hintoihin, kun kuluttajat pyrkivät tai halusivat eroon korkealaatuisista ja kalliista maitotuotteista. Sitten on tietysti tämän hetken taloudellinen ilmapiiri. Samasta syystä on tärkeää, ettemme petä itseämme ja usko voivamme päättää koko alasta mikrohallinnoimalla maitomarkkinoita. Tästä on vedettävä johtopäätös, jonka mukaan kiintiöjärjestelmällä ei ole onnistuttu luomaan vakautta markkinoille.

Mitä tulee Azoreihin, Portugalin viranomaiset ovat käyttäneet kaikkia mahdollisuuksia pyytääkseen saarille lisää kiintiöitä, koska Azorit vaikuttavat erittäin kilpailukykyisiltä ja hyötyvät lisääntyneestä tuotannosta. Olen melko varma siitä, että suuret kiintiöt ja lopulta kiintiöjärjestelmän lakkauttaminen ovat eduksi Azorien maitoalalle. Näin on nähdäkseni huolimatta siitä, että nämä kauniit saaret ovat varsin kaukana, ja maitoa on kuljetettava yhdeksän saaren välillä.

Lopuksi vakuutan parlamentin jäsenille, että huolehdin maitoalan politiikan välineistämme vastuullisella tavalla maitoalan tehokkaan turvaverkon varmistamiseksi.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Paljon kiitoksia selvennyksistänne, arvoisa komission jäsen. Pahoittelen sitä, etten voi jakaa optimismianne siinä, kuinka sallittujen tuotantotasojen korottaminen hyödyttäisi Azorien tuotantoa.

Voin vakuuttaa teille, että nämä vaikutukset – tällä viikolla julkaistun lehden mukaan niiden arvioidaan jo laskeneen yli 60 prosenttia maitojauheen maailmanmarkkinahintaa elokuun 2007 jälkeen – tuntuvat voimakkaasti Azorien autonomisen alueen maanviljelijöiden tuloissa ja varmasti myös monissa muissa Euroopan osissa. Näillä toimenpiteillä, joilla toivon lopulta olevan jotain vaikutusta, ei vielä ole ollut mitään vaikutusta. Arvoisa komission jäsen, tämän vuoksi pyysin teitä kiinnittämään täyden huomionne tilanteeseen.

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Tiedätte, että käyn aina hyvin mielelläni kanssanne vuoropuhelua ja keskustelua maatalousalan merkityksestä ja myös Azoreista.

Olemme tällä hetkellä tilanteessa, jossa markkinat ovat hyvin vaikeat. Tämä ei koske pelkästään Azoreita, vaan tilanne on yleinen Euroopassa, kun ymmärrämme, että hinnat laskevat tasolle, jota emme olisi voineet kuvitellakaan vain kuusi kuukautta sitten. Voin vain vakuuttaa teille – ja luulen teidän uskovan kykyyni löytää oikeat ratkaisut oikeaan aikaan – että tällä tavalla me hallinnoimme järjestelmää tässä tilanteessa.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Hyvää uutta vuotta arvoisa komission jäsen, vaikka maitoalan uutiset eivät olekaan hyviä.

Arvoisa komission jäsen, saanko kysyä teiltä erityisesti – koska olette viitannut joihinkin hintojen laskuun vaikuttaneisiin tekijöihin – että kun meille ei ollut selvää, miksi hinnat nousivat niin dramaattisesti, onko nyt analysoitu yksityiskohtaisesti sitä, miksi hinnat ovat laskeneet niin dramaattisesti? Luotatteko siihen, että terveystarkastuksen uudistukset ovat riittäviä, kun otetaan huomioon kaikki tämä epävarmuus? Lopuksi, riittääkö turvaverkko, jos murennamme tuottajien luottamusta ja he vähentävät maidontuotantoa, kuten parhaillaan tapahtuu?

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. - (EN) Ensinnäkin minusta hyvin mataliin maidonhintoihin on monta syytä.

Kenties suurin syy on se, että Venäjän markkinat ovat niin valtavan tärkeitä Euroopan unionille, ja aivan äskettäin Venäjän talousalalla on tapahtunut valtava devalvaatio, jonka vuoksi venäläisten kuluttajien kannalta hinnat ovat nousseet dramaattisesti. En tiedä tarkkoja lukuja, mutta devalvaatio on ainakin 50 prosenttia. Tämän seurauksena mahdollisuutemme myydä tuotteitamme Venäjälle on heikentynyt suuresti. Kuten totesin, myös vuoden 2007 korkeilla hinnoilla on vaikutusta, kun ihmiset perääntyivät hieman maitotuotteiden korkeiden hintojen vuoksi – eivätkä selvästikään ole palanneet entiseen kulutukseen. Sitten on tietysti tämän hetken taloudellinen epävarma tilanne.

Jäsen McGuinness kysyi, pidämmekö terveystarkastuksen toimia riittävinä. Itse asiassa terveystarkastus käynnistyy vasta 1. tammikuuta 2010 kaikkine erilaisine välineineen eri alojen tukemiseksi. Keskusteluissa olemme havainneet, että kohtaamme uusia haasteita, ja olemme varanneet muunnettavia varoja näitä uusia haasteita varten. Nämä eivät kuitenkaan ole käytettävissä vuonna 2009. Tämän vuoksi ehdotimme Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Ecofin-neuvostolle joidenkin niin kutsuttujen käyttämättä jääneiden varojen – maataloudessa yhteensä viisi miljardia euroa ja erityisesti maaseudun kehittämissä politiikassa 1,5 miljardia euroa – käyttämistä nyt, vuonna 2009. On siis parlamentin ja neuvoston tehtävä tarkastella, onko mahdollista käyttää joitakin näistä varoista.

Jos muistatte luettelon uusista haasteista, siinä mainittiin myös maitoala. Toivon siis, että myös parlamentissa ymmärretään ohjata osa näistä rahoista käytettäväksi, ei tosin yksinomaan, mutta myös maitoalan uusiin haasteisiin.

Puhemies. – **Johan Van Hecken** laatima kysymys nro 32 (H-1018/08)

Aihe: Mikroluotot

Komission jäsen Mariann Fischer Boel ehdotti toukokuussa 2008, että EU:n määrärahoja, joita on aikaisemmin käytetty vienti- ja hintatukiin sekä ylijäämien varastointiin, käytettäisiin mikroluottoihin, joilla kehitysmaiden viljelijät voivat ostaa siemeniä ja lannoitteita. Mikroluotot ovat kiistämättömän tärkeä keino köyhyyden vastustamisessa ja väline vuosituottavuuksien saavuttamisessa. Huhtikuussa 2008 Euroopan parlamentti ilmoitti kirjallisessa kannanotossa kannattavansa lisämäärärahoja mikroluottohankkeille.

Mitä konkreettisia toimia komissio on tähän mennessä toteuttanut kyseisen ehdotuksen toteuttamiseksi?

Jim Allister (NI). - (EN) Eikö tapana ole antaa kaksi lisäkysymystä kysymyksen jälkeen, ja enkö minä heti kysymyksen aluksi esittänyt, että minulla on komission jäsenelle lisäkysymys?

Miksi en saanut esittää sitä?

Puhemies. – (FR) Hyvä jäsen Allister, en lainkaan tiennyt, että teillä oli kysymys esitettävänä. Jos olisin tiennyt, olisin tietysti antanut teille puheenvuoron.

Jim Allister (NI). - (EN) Kaikella kunnioituksella, henkilökuntanne antoi minun ymmärtää, että pyyntöni oli pantu merkille. Jos siis henkilökuntanne oli asiasta tietoinen, tekin olitte siitä siis tietoinen.

Miksi teille ei kerrottu?

Puhemies. – (FR) Olen pahoillani, henkilökuntani mukaan kukaan ei nähnyt teitä.

Louis Michel, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoiset parlamentin jäsenet, parlamentin ja neuvoston väliset keskustelut yhteisön elintarvike-rahoitusvälineen perustamisesta annettavan asetuksen hyväksymisestä johtivat päätökseen, jonka mukaan talousarvion otsakkeesta 2 saatavilla olevia varoja ei käytetä välineen rahoitukseen, toisin kuin komissio ehdotti. Euroopan parlamentin ja neuvoston 16. joulukuuta 2008 antamassa asetuksessa säädettiin kuitenkin yhden miljardin euron määrärahoista talousarvion otsakkeesta 4 ajanjaksolle 2008–2010. Määrärahat käytetään elintarvikekriisistä pahiten kärsivien kehitysmaiden maatalouden ja elintarviketurvan tukitoimenpiteiden rahoittamiseen. Mikroluotot sisältyvät vahvasti moniin näistä toimenpiteistä sekä muihin maatalouden ja maaseudun tuotannon vahvistamiseen liittyviin toimenpiteisiin. Parlamentilla on oikeus tarkastella rahoitusvälineestä rahoitetun toiminnan suunnittelua komitologiamenettelyn säännösten mukaisesti. Voin kertoa teille, että helmikuussa esitellään ensimmäinen, noin 300 miljoonan euron paketti, joka koskee 24–25 maata, ja komissio esittelee ja hyväksyy joka tapauksessa koko rahoitusvälineen käyttöä koskevan yleisen suunnitelman 1. toukokuuta 2009 mennessä.

Komissio kannattaa yleisesti mikroluottojen ja mikrorahoituslaitosten kehittämistä. Viimeksi mainitut tarjoavat luottojen lisäksi laajan valikoiman rahoituspalveluita, kuten säästöjä, vakuutustuotteita, rahansiirtoja ja maksujärjestelmiä. Komissio on sitoutunut auttamaan kaikkein epäsuotuisimmassa asemassa olevia ihmisiä sekä pienituloisia näiden rahoituspalvelujen saatavuudessa. Komissio katsoo, ettei suurin este epäsuotuisimmassa asemassa olevien rahoitusjärjestelmien kehittämiselle ole rahoituksen puute vaan pikemminkin institutionaalisten ja teknisten valmiuksien puute. Tämän vuoksi komissio keskittää toimensa pääasiassa mikrorahoitusalan toimijoiden institutionaalisten valmiuksien vahvistamiseen. Lisäksi silloin, kun pääoman saatavuus osoittautuu mikrorahoituslaitosten kannalta merkittäväksi rajoitteeksi, kun mikrorahoituslaitos esimerkiksi haluaa kehittää palvelujaan maaseutualueilla, komissio voi rahoittaa näiden laitosten pääomatarpeita Euroopan investointipankin kaltaisten erityisten rahoituslaitosten kautta käyttämällä luottoja lainataukuksiin tai osallistumalla pääomaan. Tietyissä tapauksissa uusia mikrorahoituslaitoksia perustettaessa komissio voi myös päättää tarjota rahoitusta käynnistämiseen erityisten kansalaisjärjestöjen kautta. Lisäksi näiden suhteellisten etujen perusteella EIP hallinnoi mikrorahoitustoimia EU:n talousarviosta rahoitettujen rahoitusvälineiden yleisissä puitteissa. Tämä koskee erityisesti Euro-Välimeri-investointi- ja kumppanuusvälinettä (FEMIP) Välimeren alueella, tai Euroopan kehitysrahaston kautta, joka on Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden rahoitusväline.

Johan Van Hecke (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, me kaikki olemme iloisia päätöksestä korvamerkitä miljardi euroa elintarvikekriisistä pahiten kärsineiden maiden köyhimmille maanviljelijöille, mutta henkilökohtaisesti pahoittelen sitä, ettei komission ehdotus käyttämättä jääneiden maatalousmäärärahojen käyttämisestä tähän tarkoitukseen mennyt läpi tiettyjen jäsenvaltioiden ja myös erään parlamentin osan painostuksen vuoksi.

Kuten komission jäsen totesi, komissio pitää mikroluottoja hyvin tärkeänä köyhyyden torjumisen tehokkaana välineenä, mutta hiljattain on esitetty joitakin kysymyksiä ja kritiikkiä erityisesti niiden saatavuudesta. Sanotaan, että ne ovat urbaani väline, joka ei ole maaseutualueiden saatavilla.

Kysyn komissiolta, onko välineestä toteutettu yleistä arviointia.

Louis Michel. – (FR) Kuten totesin, me tietenkin työskentelemme valmistellaksemme mekanismia, jonka on määrä mahdollistaa tätä tarkoitusta varten merkittyjen varojen välitön käyttö.

Katson, etteivät varojen luonne tai niiden alkuperä aseta ongelmia kapasiteetissa. On selvää, ettei edes maaseudun hankkeissa tule mitään ongelmia. Voin siis todellakin vakuuttaa teille tässä asiassa, ettei ongelmia tule, ja joka tapauksessa tuntemanne huoli otetaan laajasti huomioon, kuten tulette havaitsemaan, ensimmäisessä paketissa, joka esitetään helmikuun lopussa, sekä yleisessä suunnitelmassa, joka on saatavilla viimeistään 1. toukokuuta mennessä.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Minulla on vain yksi lyhyt kysymys. Oletteko harkinnut jonkinlaisen valvonnan käynnistämistä näiden mikroluottojen osalta kannustaaksenne ihmisiä keskittymään reiluun kauppaan tai luonnonmukaiseen viljelyyn ja uskotteko, että tällainen valvonta voisi olla hyödyllistä? Vai oletteko sitä mieltä, ettei tällaisten vaatimusten täytäntöönpanolla ole mitään merkitystä?

Louis Michel. – (FR) En tietenkään voi osallistua kehitysmaiden välittömään hallintoon. Tavallisesti kehitysmaiden näitä asioita koskeva politiikka on hyvin herkkää. Uskon ymmärtäneeni kysymyksenne ytimen ja katson ehdottamanne lähestymistavan periaatteessa lupaavaksi. Ymmärrän myös, mihin sillä

pyritte. Voin kenties tarkastella asiaa tarkemmin ja pyrkiä sisällyttämään sen meneillään oleviin keskusteluihin ja kertoa teille myöhemmin kuinka se olisi järjestettävissä.

Ymmärrän teidän tarkoittavan kannustimia, joiden avulla voisimme ohjata tiettyjä toimia pikemminkin pienille perheviljelyksille ja niin edelleen. Katson, että luonnonmukainen viljely on useissa kehitysmaissa kieltämättä vaihtoehto, jos on mahdollista luoda tuotantoketjuja. Tämä on kuitenkin nyt hatusta heitettyä. Jos haluamme luoda tuotantoketjun valtiossa, jossa on tietyssä ajankohtana maataloustuotteiden ylituotantoa, se olisi tietenkin mielenkiintoista monipuolistamista, johon liittyisi hyvä lisäarvo. Ymmärrän joka tapauksessa, että ehdotuksenne on hyödyllinen, ja lupaan ottaa teidät mukaan työhön henkilöstöni kanssa sen selvittämiseksi, saammeko tämän sisällytettyä keskusteluihin.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Onko arvoisa komission jäsen huolissaan siitä, että maailmanlaajuinen elintarviketurva, joka liittyy tähän kysymykseen, ei enää ole poliittisen agendan kärjessä maailmanlaajuisen talouskriisin vuoksi? Mitä toimia komissio toteuttaa sen varmistamiseksi, että asia säilyy poliittisella agendalla, sillä 30 000 lasta kuolee edelleen päivittäin nälkään?

Louis Michel. - (FR) Tietyt kysymykset hämmästyttävät minut toisinaan, eikä sen vuoksi, ettemmekö päivittäin puhuisi näistä asioista ja tekisi työtä niiden parissa. Kysymyksellänne annatte ymmärtää, ettei komissio vaikuta innokkaalta jatkamaan työtä, joka on itse asiassa suurelta osin komission käynnistämää parlamentin avulla ja tuella.

Voitte olla varma asiasta. Minun on kerrottava teille, että tämä on mielenkiintoinen seikka, sillä se, että hinnat ovat laskeneet muutaman kuukauden takaisesta elintarvikekriisistä voi saada jotkut luulemaan, että ongelma olisi ratkaistu. Vaikka hinnat ovat laskeneet, ne eivät palaa entiselle suhteellisen matalalle tasolle. Teette siis oikein tuodessanne tämän esiin ja korostaessanne sitä, että elintarvikekriisi jatkuu ja tulee olemaan todellinen ongelma useiden vuosien ajan. Voitte olla varma, että seuraan asiaa hyvin tiiviisti, se ei unohdu.

Toinen osa

Puhemies. – **Marian Harkinin** laatima kysymys nro 33 (H-0970/08)

Aihe: Talousarvion uudistus

Talousarvion uudistamisesta järjestetyn komission julkisen kuulemistilaisuuden ("Uudistettu talousarvio muuttuvassa Euroopassa") seurauksena komissiota kehoitettiin parantamaan talousarvion toteutuksen tehokkuutta lisäämällä avoimuutta ja ihmisten mahdollisuutta saada siitä tietoa. Lisäksi tilintarkastustuomioistuimen äskettäin antamassa vuoden 2007 vuosikertomuksessa esitettiin useita suosituksia, jotka liittyivät kustannusten ja riskien tasapainoon, valvontaan ja raportointiin, välineiden yksinkertaistamiseen sekä jäsenvaltioiden tiedottamisen ja valvonnan parantamiseen. Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa julkisen kuulemistilaisuuden ja tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen tärkeimpien tulosten johdosta lisätäkseen tehokkuutta ja vähentääkseen hallinnollisia paineita?

Dalia Grybauskaitė, komission jäsen. - (EN) Minulle on esitetty tänään kaksi kysymystä talousarvion uudistuksesta, toinen yleisluonteisempi ja toinen, joka keskittyy enemmän maatalousasioihin. Olen iloinen vähintään kahdesta kysymyksestä, sillä pyysimme parlamentilta enemmän mielenkiintoa.

Vastauksena ensimmäiseen kysymykseen, tämä on yleisempi ja koskee pikemminkin yhteisön talousarvion toteutusta ja tehokkuutta. Julkisessa kuulemisessa keskityttiin osin erityisesti siihen, kuinka yhteisön talousarvion toteutuksesta tehtäisiin entistä tehokkaampaa, nopeampaa, yksinkertaisempaa ja avoimempaa. Julkisessa kuulemisessa vaadittiin voimakkaasti yhteisön talousarvion tehokkuuden lisäämistä, erityisesti yksinkertaistamisen sekä hallintobudjetin ja valvonnan suhteellisuuden avulla.

Tässä yhteydessä määritettiin useita seikkoja, ja osa niistä on jo saamassa komissiossa konkreettisen muodon. Yksi näistä aloitteista, jotka on jo käynnistetty, on eurooppalainen avoimuusaloite. Tämän aloitteen ansiosta komissio on jo esittänyt ensimmäisen vastauksen talousarvion suuremman avoimuuden ja tietojen saamisen tarpeeseen.

Eräät muut kuulemisessa mainitut seikat edellyttävät meiltä vakavaa huomiota. Ensimmäinen on nykyisin talousarvion ulkopuolella olevien varojen sisällyttäminen, niin kutsuttu varojen talousarvioon ottaminen. Tämä lisäisi luonnollisesti synergiaa, legitimiyyttä ja hallinnon yksinkertaistamista, mutta se ei ole edistynyt kovin hyvin vuosien mittaan. Joidenkin varojen osalta te olette tästä tietoisia. Toinen merkittävä tekijä on jäsenvaltioiden vastuu. On tärkeää vahvistaa edelleen jäsenvaltioiden vastuuta, sillä ne hallinnoivat yli 80 prosenttia yhteisön talousarviosta, erityisesti jaetun hallinnon aloilla. Jäsenvaltioiden ja komission välillä

tarvitaan selkeämpää vastuun jakoa. Tämä tilanne paranee toivottavasti osittain, jos Lissabonin sopimus saadaan voimaan.

Kolmas tekijä on talousarvion jäykkyys. Yhteisön nykyinen talousarvio on edelleen liian jäykkä, ja tästä esimerkkeinä ovat hiljattain olleet elintarvikehoidusvälinettä tai yhteisön elvytys suunnitelmaa koskevat neuvottelut, varsinkin tässä taloustilanteessa. Myös Euroopan kaasuntoimituksissa on ongelmia, joita ei ole pystytty ratkaisemaan tai sitten on jäsenvaltioiden välisiä sopimuksia investoinneista tuleviin hankkeisiin, kuten yhteenliittännöistä tai kaasun varastoinnista. Tämä osoittaa jälleen, että meidän on parannettava yhteisön talousarvion operatiivisia toimintavalmiuksia.

Kolmas ongelmaryhmä, joka mainittiin kuulemisessa, koski hallinnollisen taakan vähentämistä. Komissio on myös jo tehnyt erilaisia sitoumuksia. Toimintasuunnitelmassa yhdenmukaisen sisäisen valvonnan kehityksen luomiseksi komissio sitoutui tekemään ehdotuksia kustannusten tukikelpoisuutta koskevista yksinkertaistetuista säännöistä. Tähän sisältyy kiinteiden osuuksien ja kertasuoritusten laajempi käyttäminen aina kun se on asianmukaista. Hiljattain antamassaan tiedonannossa hyväksyttävästä virheriskistä komissio ehdotti valvontajärjestelmän uudelleen määrittelemistä riskikohteiden ja hyväksyttävän virhetason osalta. Toivomme parlamentilta tukea näissä poliittisissa keskusteluissa ja myöhemmin neuvotteluissa neuvoston kanssa.

Komissio odottaa parlamentilta yleistä tukea talousarvion toteutuksen järjeistämässä ja yksinkertaistamisessa ja sitten tulevan lainsäädännön yleisessä tarkastelussa. Kiitän näistä kysymyksistä. Tämä on vähiten houkutteleva tavallisesti saamistamme kysymyksistä, sillä sitä pidetään usein liian teknisenä. Tehtiinpä kuinka hyviä poliittisia päätöksiä tahansa, hyväkin politiikka voi epäonnistua, jos meillä ei ole tehokasta toteutusmekanismia.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Paljon kiitoksia perusteellisesta vastauksestanne, arvoisa komission jäsen. Puhuitte jäsenvaltioiden vastuusta. Voitteko kertoa tarkemmin toteutuneesta edistymisestä tukikelpoisten kustannusten laskentaperustan yksinkertaistamisessa ja kiinteiden maksujen laajemmasta käytöstä erityisesti rakennerahastojen alalla?

Toinen kysymykseni koskee kuulemisasiakirjaa itseään sekä varsin kielteistä vastausta maatalouden osalta. Kun tarkastellaan kuulemisasiakirjaa, siinä luetellaan moninaisuuden, tieteellisen ja teknisen edistyksen, tietoyhteiskunnan, ilmastomuutoksen ja energiavarmuuden kaltaisia tulevaisuuden haasteita, mutta siinä ei mainita elintarvikevarmuutta. Johtuuko kielteinen vastaus maatalousalan osalta asiakirjasta itsestään?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Haluan mainita, että vietämme vuonna 2009 Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuotta.

Meillä on toinenkin painopisteala, ilmastomuutos. Meidän ei pidä unohtaa, että osana Euroopan talouden elvytys suunnitelmaa tarve rahoittaa ensisijaisia infrastruktuureja, kuten energia- ja liikenneinfrastruktuureja, on myös painopisteala.

Kuinka tämä näkyy talousarviouudistuksessa?

Dalia Grybauskaitė, komission jäsen. – (EN) Selvä, kolme lisäkysymystä.

Rakennerahastoista ja siitä mitä jo teemme: vuoden 2009 talousarvion hyväksymistä koskeneissa neuvotteluissa parlamentin kanssa me sovimme jo ja ilmoitimme nopeuttavamme varojen käyttöä sekä tekemämme päätöksentekomenettelystä jäsenvaltioille joustavamman, ja tämä käsittää myös rakennerahastojen käytön. Tämä sisältyy myös elvytys suunnitelmaamme. Se on tärkeää, ja laskemme sen auttavan rakennerahastojen varojen käytön nopeutumista noin kuudella miljardilla jo vuonna 2009. Se on velvollisuutemme parlamenttia kohtaan, ja sovimme siitä myös jäsenvaltioiden kanssa neuvostossa, joka tuki näitä pyrkimyksiä.

Tämän vuoksi komissiosta on lähtenyt kaksi säännösmuutospakettia, ja toivon niiden jo olevan jossain parlamentissa, ainakin aluekehitysvaliokunnassa, sekä neuvostossa, ja toivomme niiden etenevän hyvin nopeasti jäsenvaltioiden käyttöön.

Elintarviketurvasta ja YMP-suhteista: oli hyvin mielenkiintoista kuulla kysymyksenne, ja voin kuvitella mitä kysymyksiä muut jäsenet minulle esittävät. YMP-kysymys yleensä on hyvin arkaluontoinen. Olemme saaneet paljon kritiikkiä kuulemismenettelyssä YMP:n laadusta, ei niinkään itsestään politiikasta vaan sen laadusta ja kyvystä vastata ja auttaa ajoissa.

Maatalouspolitiikka on jo luonteeltaan varsin kallista, ja näin osanottajat yleensä siihen suhtautuvat. Ja olette tietysti täysin oikeassa, käsityksemme mukaan maatalouspolitiikka muuttuu lähitulevaisuudessa ja keskipitkällä aikavälillä siten, että investoidaan enemmän ympäristö- ja terveystieteisiin, myös elintarviketurvaan. Tällaisena me todennäköisesti näemme tulevaisuuden keskipitkällä aikavälillä.

Mutta kaikki ei tietenkään sovi kaikille kumppaneille. Pyrimme olemaan mahdollisimman objektiivisia. Julkaisimme kaiken kuulemista koskevan aineiston. Siitä keskusteltiin puheenjohtaja Barroson johtamassa konferenssissa marraskuussa, ja kaikki on julkaistu, myös tutkimuksemme ja aivoriihien tulokset, kaikki kuulemisaineisto ja yhteenvetomme. Se on siis julkista, kaikkien saatavilla. Se ei ole vielä meidän mielipiteemme. Pyrimme olemaan objektiivisia ja olemaan liittymättä mihinkään mielipiteeseen, mutta halusimme nähdä kansalaisten reaktion. Halusimme antaa teille objektiivisen käsityksen siitä, kuinka meidät nähdään ulkoapäin politiikkoinemme ja budjetteinemme, ja jotta voisimme käyttää sitä poliittisten päätösten valmistelussa tulevaisuudessa.

Kolmannessa kysymyksessä painopistealoista olette täysin oikeassa. Kaikki keskustelevat siitä. Tiedämme mitä meidän on tehtävä. Jäsenvaltiot tietävät, hallitukset tietävät, mutta rahasta ei aina päästä sopimukseen. Neuvottelut talousarvion finalisoinnista keskittyvät usein neuvotteluihin oikeudenmukaisesta palautumasta. Kuka saa saman takaisin? Varsinkin nyt talouden taantumana aikana – kun meillä on vakavia ongelmia energia-alalla ja muualla maailmassa – varsinkin nyt meidän on jälleen keskityttävä ja muistettava, että strateginen tavoitteemme, joka meidän on kaikkien yhdessä saatava aikaan, komission ja teidän, on laatia strategia-asiakirja talousarviouudistuksesta.

Puhemies. – Mairead McGuinnessin laatima kysymys numero 34 (H-0996/08)

Aihe: EU:n talousarviouudistus

Katsooko komissio, että äskettäinen julkinen kuuleminen aiheesta ”uudistettu talousarvio muuttuvassa Euroopassa” heijastaa Euroopan kansalaisten enemmistön mielipidettä vai voiko sadoilta kansalaisilta saadun viestin todella katsoa ilmentävän koko EU:n mielipidettä?

Voiko komissio kertoa, mitä pääasiallisia johtopäätöksiä tästä voidaan tehdä ja mitä suuria muutoksia komissio arvelee EU:n menoissa tapahtuvan tulevaisuudessa?

Mitä suuria muutoksia komissio arvelee tehtävän erityisesti maatalousmenoihin?

Dalia Grybauskaitė, komission jäsen. – (EN) Minulle esitetyssä kysymyksessä keskitytään pääasiassa kuulemisen maataloutta koskeviin tuloksiin, mutta koska kysymykseen liittyy myös yleisempiä tekijöitä, aloitan yleisillä huomioilla.

Olemme olleet hyvin tyytyväisiä järjestämäämme kuulemiseen, sillä ensimmäistä kertaa yhteisön historiassa keskustelu oli näin avointa ja siihen osallistuivat kaikki, jotka kykenivät ja halusivat osallistua menettelyyn. Kansalaisjärjestöjen, hallitusten, aivoriihien ja kansalaisyhteiskunnan panos oli todella suuri, ja siitä oli ja tulee olemaan meille suuri hyöty.

Siinä näkyy tietenkin hyvin kattavasti erilaisia mielipiteitä ja näkemyksiä, joita ei voi tiivistää yhteen tai kahteen erityiseen viestiin, mutta se tuki laajasti komission yleistä lähestymistapaa talousarviouudistukseen, jossa tähdätään strategiseen näkemykseen jokaisen yhteisön talousarviosta käytetyn euron eurooppalaisen lisäarvon maksimoimisesta. Ne tarjoavat kriteerejä käsitteen hiomiseen ja näkemyksiä siitä, kuinka luoda tasapaino yhteisön talousarvion vakauden ja tarpeisiin vastaamisen välillä.

Monet kommentoijat ovat sitä mieltä, että yhteisön talousarvio on kehittynyt merkittävästi ajan myötä, mutta vain harvat ovat täysin tyytyväisiä nykyiseen talousarviorakenteeseen. Kuulemisessa paljastui painopisteiden ymmärrys yhteisön kohtaamien haasteiden osalta, ja näistä kärkipäässä ovat ilmastonmuutos ja maailmanlaajuinen kilpailukyky.

Kommenteissa esitettiin myös suuri määrä mahdollisia uudistuksia, jotka koskevat erikseen mainittua menopolitiikkaa, rahoitusjärjestelmää ja talousarvion toteuttamistapaa. Kuten olen jo maininnut, lisää yksityiskohtaisia tietoja on saatavilla komission verkkosivuilta.

Lopuksi maatalouden osalta kuulemistulokset osoittavat yksimielisyyden lisääntyneen tarpeesta uudistaa edelleen yhteistä maatalouspolitiikkaa. Toisten mielestä on parasta jatkaa samoilla linjoilla kuin edellisessä terveystarkastusuudistuksessa tai välivaiheen tarkistuksessa, toiset kannattavat radikaalimpia muutoksia. Suurin osa kommentoijista korostaa tarvetta suunnata tai keskittää yhteistä maatalouspolitiikkaa eurooppalaisen maatalouden kilpailukykyyn, ilmastonmuutokseen vastaamiseen, elintarviketurvallisuuteen

ja laatuvaatimuksiin sekä muihin ympäristötavoitteisiin. Eri mieltä ollaan kuitenkin tarvittavan muutoksen luonteesta ja laajuudesta.

Keskeisillä menoaloilla, erityisesti maataloudessa, komission odotuksiin vaikuttaa meneillään oleva kuulemiseen, tekniseen arviointiin, tieteelliseen tutkimukseen ja alakohtaisiin keskusteluihin liittyvä työ. Ne ovat osa poliittista vastausta, joka annetaan myöhemmin tänä vuonna. Sitten komissio laatii strategia-asiakirjan, ja toivon kovasti, että voimme hoitaa tehtävämme yhteistyössä teidän kanssanne.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Arvoisa komission jäsen, kiitän teitä sekä vastauksestanne että Marian Harkinin elintarviketurvallisuudesta esittämiä huomioita koskevasta huomautuksistanne. Minusta kyse on suuresta puutteesta markkinoilla.

Haluan kiinnittää huomionne laatimaani mietintöön, jonka parlamentti hyväksyi tänään ylivoimaisella enemmistöllä, joka tukee yhteistä maatalouspolitiikkaa ja sen merkitystä maailmanlaajuisessa elintarviketurvallisuuksessa, sekä keskusteluun, jota kävimme maitotilojen heikentyvistä tuloista. Villejä uudistuksia ehdottavien osalta on tarkistettava tosiseikat. Puhumme Euroopan kansalaisten ruuasta ja maaseutualueilla asuvien ja siitä huolehtivien tuloista. Toivon teidän muistavan heidät asian edetessä.

Göran Färm (PSE). - (SV) Haluan esittää komission jäsenelle lyhyen kysymyksen. Osallistuin joulukuussa komission järjestämään loistavaan konferenssiin, jossa tarkasteltiin talousarvion väliarviointia. Komission jäsen käytti konferenssissa loistavan ja proaktiivisen puheenvuoron siitä, kuinka tärkeää on esittää tarkistusehdotuksia nyt. Nyt kuulemme kuitenkin huhuja siitä, ettei ehdotusta talousarvion väliarviointista anneta ennen kuin Euroopan parlamentin vaalien ja Saksan liittovaalien *jälkeen* syyskuussa. Kysymykseni on yksinkertainen: esittääkö komission jäsen ehdotuksen talousarvion väliarviointista ennen kesää vaiko vasta Saksan liittovaalien jälkeen?

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Arvoisa komission jäsen, kiitän teitä täsmällisistä ja avoimista vastauksistanne ja totean, että talousarvion uudistusta koskevaa keskustelua on käyty jo jonkin aikaa, jo yli vuoden. Mikä on talouskriisin vaikutus näihin keskusteluihin? Haluaisin myös tietää, etsitäänkö talousarviota uudistettaessa mitään ratkaisua siihen, että voisimme tulevaisuudessa välttää nyt kokemamme kaltaiset rahoitusalan kriisit?

Dalia Grybauskaitė, komission jäsen. - (EN) Tosiseikkojen tarkistamisesta olen täysin samaa mieltä siitä, että kaikkien tekemiemme päätösten ja varsinkin strategisten päätösten on oltava poliittisesti hyvin vastuullisia. Meidän ei pidä korjata parhaita puolia vaan meidän on hankkiuduttava eroon vanhentuneesta ja tehottomasta.

Väliarviointista uskon esiintyvän väärinkäsityksiä. Meitä ei ole koskaan pyydetty laatimaan väliarviointia yhteisön talousarviosta. Meitä on pyydetty laatimaan kattava asiakirja talousarviouudistuksesta vuoden 2009 loppuun mennessä, ja me päätämme sen ajoituksesta – koska se on poliittisesti asianmukaista ja koska siihen voidaan saada tehokas vastaus. Minä haluaisin sen tapahtuvan aikaisemmin – ehkäpä keväällä. Mutta on suhtauduttava vakavasti tosiasioihin, sillä tulossa on vaalit, kenties Lissabonin sopimuksen ratifiointi ja niin edelleen. Meidän ei pidä hukata hyvää ehdotusta ja antaa sen jäädä muiden tapahtumien varjoon. Antakaamme puheenjohtaja Barroson päättää lopullisesta päivämäärästä, mutta me olemme valmiita ja komissio on valmis tekemään työnsä.

– (LT) Hyvä jäsen Paleckis, kysymyksenne ovat hyvin tärkeitä, hyvin syvällisiä, voin jopa sanoa niin syvällisiä, ettei koko yhteisön talousarvio voi tarjota vastausta. Tosiasiassa kysymyksenne ovat strategisia, koska mikään talousarvio ei voisi tehokkaasti vastata nyt tai tulevaisuudessa nyt ilmenneen kaltaiseen rahoitusalan kriisiin.

Yhteisön talousarvio on vain prosentin verran bruttokansantuotteesta, mutta rahoitusalan kriisin suurin aiheuttaja ei ollut rahan puute, vaan voidaan kenties sanoa rahoitusjärjestelmän globalisoituminen, sen monopolisoituminen ja monet muut syyt.

Yhteisön talousarviossa on hyvin pienen kansainvälisen organisaation tavoin epäilemättä valikoima joitakin välineitä, mutta se ei todella ole suuri. Valikoima ei muodostu niinkään varsinaisesta rahoituksesta tai rahasta, vaan pikemminkin sääntelytoimenpiteistä, valvontatoimenpiteistä, suositustoimenpiteistä, myös makrotaloudellisen politiikan alalla. Tämä on todennäköisesti tärkeämpää kuin se, kuinka paljon meillä itse asiassa on rahaa tai voimme sitä käyttää.

Tällä hetkellä meillä on todellakin globalisaattorahasto, meillä on joustoväline ja muita välineitä, mutta ne eivät ole todella tehokkaita ja vaikuttavia. Juuri tästä syystä komissio ehdotti elvytysuunnitelmassamme noiden viiden miljardin euron investoimista strategiaan rakennemuutoksiin energia-alan yhteenliittäntöjen

ja muiden energiainfrastruktuurihankkeiden aloilla, ja tähän mennessä jäsenvaltiot eivät ole pitäneet kiirettä eivätkä ole kovin halukkaita keskustelemaan tästä asiasta.

Kriisi itsessään osoittaa, että on hyvin tärkeää investoida strategiaan energiahankkeisiin ja muihin strategiaan yhteisiin eurooppalaisiin hankkeisiin. Toivon todella, että tämä kriisi on yksi niistä opetuksista, johon Euroopan on suhtauduttava hyvin vakavasti. Toivon myös sen auttavan keskittämään ja tulevaisuudessa käyttämään yhteisön talousarviota siellä, mistä siitä on saatavissa eniten hyötyä, koska se on aivan liian pieni kattamaan kaikkea ja ratkaisemaan kaikkea.

Ei siis ole helppoa vastata hyvin yleisluontoiseen kysymykseenne, mutta kuten totesin, toivon todella, että tämä maailmanlaajuinen kriisitilanne ja talouden taantuma, joka nyt on havaittavissa kaikkialla Euroopassa, auttaa poliitikkoja panostamaan enemmän eurooppalaiseen strategiaan.

Puhemies. – Seán Ó Neachtainin laatima kysymys numero 35 (H-0972/08)

Aihe: Tietokonerikollisuus

Tekniikka kehittyy koko ajan, ja yhä useammat ihmiset käyttävät internetiä, jonka valvominen on käymässä vaikeammaksi ja vaikeammaksi. Miten Euroopan komissio aikoo torjua tietokonerikollisuutta EU:n tasolla?

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, vastaan jäsen Ó Neachtainin kysymykseen. Komissio on toteuttanut tietokonerikollisuuden vastaista politiikkaa useiden vuosien ajan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja muiden Euroopan unionin toimielinten kanssa.

Komissio tukee tietokonerikollisuuden torjumista neljällä tavalla: rohkaisemalla jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön, helpottamalla julkisen ja yksityisen alan kumppanuuksia, kehittämällä erilaisia oikeudellisia välineitä ja lopuksi tekemällä yhteistyötä kolmansien maiden kanssa.

Vuonna 2007 annetussa tiedonannossa "Tavoitteena yleinen toimintalinja tietoverkkorikollisuuden torjumiseksi" annettiin komissiolle mahdollisuus edistää tietojen jakamista tietoverkkorikollisuuden alalla jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten välillä joko kahdenvälisesti tai Europolin kautta.

Jäsenvaltioiden on osoitettava pysyvät yhteyspisteet, joiden kautta muut jäsenvaltiot voivat pyytää tukea tai tietoja. Komissio auttoi myös viime marraskuussa annettujen tietoverkkorikollisuuden torjuntastrategiaa koskevien neuvoston päätelmien laadinnassa.

Strategiassa ehdotetaan useita toimenpiteitä, joilla pyritään edistämään jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä lapsipornografian, terrorismin, tietojärjestelmiin kohdistuvien hyökkäysten ja petosten kaltaisten rikosten torjunnassa. On perustettava eurooppalainen alusta verkossa havaittujen rikosten ilmoittamista varten näiden rikosten keskitetyksi keräämiseksi, jotta Europol voi vertailla niitä.

Komissio valmistelee samaan aikaan kumppanuuspolitiikkaa lainvalvontaviranomaisten ja yksityisen sektorin välille tietoverkkorikollisuuden vastaisia toimia varten.

Oikeus- ja sisäasioiden neuvosto antoi 8. joulukuuta 2008 suosituksensa julkisen ja yksityisen alan yhteistyöstä tietoverkkorikoksia vastaan. Komissio haluaa myös perustaa eurooppalaisen rahoituskoalition kaupallista lapsipornoa vastaan. Koalition tarkoituksena on yhdistää julkisten ja yksityisten osapuolten voimat lapsipornokuvien tuotannon, levittämisen ja myynnin torjumiseksi Internetissä.

Komissiolla on viime aikoina ollut merkittävä osuus sovellettavan rikoslainsäädännön yhdenmukaistamista koskevista vähimmäisnormeista annettavan lainsäädännön laatimisessa. Tällaisia ovat puitepäätos 2005/222/YOS tietojärjestelmiin kohdistuvista iskuista ja puitepäätos 2004/68/YOS lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumisesta.

Komissio tarkastelee parhaillaan keinoja päivittää ja soveltaa näitä välineitä.

Lopuksi totean, että meidän on muistettava Internetin olevan maailmanlaajuinen tietoverkko. Euroopan unioni ei pysty sääntelemään sitä yksin. Tämän vuoksi komissio pyrkii kannustamaan kansainväliseen yhteistyöhön tällä alalla. Komissio järjestää tänä vuonna kansainvälisten järjestöjen ja EU:n virastojen välisen tapaamisen, jossa pyritään koordinoimaan näiden eri elinten toimintaa.

Tämä on vastaukseni jäsen Ó Neachtainille.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä vastauksesta. Arvoisa komission jäsen, haluan esittää lisäkysymyksen. Verkkokiusaamisesta tai -solvaamisesta, joka koskee varsinkin Bebon

ja Facebookin kaltaisia sosiaalisia kohteita käyttäviä nuoria, haluan todeta, että solvaaminen ja kiusaaminen näillä sivustoilla on saatava loppumaan. Mitä Euroopan unioni aikoo tehdä taatakseen, että yhteisössä kiinnitetään enemmän huomiota tällaiseen kiusaamiseen?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Haluan kysyä mitä toimenpiteitä komissio harkitsee, jotta jäsenvaltiot saisivat mahdollisuuden hyväksyä Euroopan neuvoston tietoverkkorikollisuutta koskevan yleissopimuksen, minkälaista toimintasuunnitelmaa komissio suunnittelee parannusten tekemiseksi ja tietoverkkorikollisuuden torjumiseksi sekä mitä toimenpiteitä harkitsette digitaalisten allekirjoitusten yhteentoimivuuden kehittämiseksi.

Den Dover (PPE-DE). – (EN) Kiitän arvoisan komission jäsenen antamasta vastauksesta, mutta pyydän häntä varmistamaan, että tällä alalla muistetaan aina ihmisoikeudet. Toisin sanoen kannatan tietoverkkorikollisuuden torjumista, mutta voimmeko varmistaa, että Internet-yhtiöt eivät poliisiviranomaisten ja muiden tavoin kohteile liian rankasti Internetiä omaksi ilokseen käyttäviä kansalaisia?

Jacques Barrot. – (EN) Arvoisa puhemies, olette oikeassa, ja vastaan heti ihmisoikeuksia ja verkkorikollisuuden torjuntaa koskevaan kysymykseen. Meidän on todellakin kiinnitettävä huomiota sen varmistamiseen, että verkkorikollisuuden torjunnassa sitoudutaan kunnioittamaan ihmisoikeuksia. Sanon jopa että meidän on valvottava ihmisoikeuksien kunnioittamista.

Tukholman monivuotisen ohjelman yhteydessä vuosina 2010–2014 esittelemme kokonaisen verkkorikollisuuden torjuntaa koskevan otsakkeen, jonka tavoitteena on, kuten olen kertonut jäsen Ó Neachtainille ja toistan taas, saada Europolin yhteyteen tarkkailukeskus, jonka avulla voimme nimenomaan koordinoida paremmin niiden kyseenalaisten sivustojen valvonnasta vastaavien kansallisten toimielinten seurantaa, joilla jaetaan lapsipornoa erityisen herkälle yleisölle. Olette oikeassa, meidän on myös opittava kuinka nuoria houkutellaan tietyille sivustoille, joilla he ovat vaarassa joutua jollakin tavoin sivustojen luojiin tai niillä käyvien uhreiksi. Tämän voin teille kertoa. Haluan vielä toistaa, että itse asiassa kyseessä on täysimääräinen strategia, joka toteutetaan vielä määrätietoisemmin kuin aiemmin, koska ymmärrämme nyt paremmin nettiin liittyviä vaaroja.

Kohdistan myös suuria toiveita lapsipornon kaupallisen käytön vastaiseen eurooppalaiseen rahoituskoalitioon. Tarkoituksena on yhdistää julkiset ja yksityiset elimet lapsipornokuvien tuotannon, levittämisen ja myynnin torjumiseksi Internetissä sekä myös pyrkiä paikallistamaan ja pidättämään rikollisia. Jos pääsemme komiteamenettelyssä sopimukseen rahoituksesta, toivon koalition käynnistävän toimintansa helmikuussa 2009. Kiitän parlamenttia kaikesta tuesta, jota se voi antaa tässä asiassa.

Puhemies. – **Liam Aylwardin** laatima kysymys numero 36 (H-0978/08)

Aihe: Terroristiuhat

Usean EU-kansalaisen elämä oli uhattuna marraskuissa Mumbain terroristi-iskuissa. Ottaen huomioon Madridin vuoden 2004 ja Lontoon vuoden 2005 pommi-iskut on selvää, että vastaavanlaisten iskujen uhka on olemassa EU:ssa. Voiko komissio kertoa, mitä EU tekee tiedonvaihdon lisäämiseksi ja lujittamiseksi jäsenvaltioiden poliisivoimien välillä tällaisiin iskuihin reagoimiseksi?

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, vastaan jäsen Aylwardille. Ratkaisu terrorismin ja muiden vakavien rikollisuuden muotojen tehokkaaseen torjuntaan on sen varmistaminen, että ihmiset saavat oikeaa tietoa oikeaan aikaan, mikä on valtava haaste Euroopan unionin tasolla.

Olemme pyrkineet edistämään ja helpottamaan tehokasta tiedonvaihtoa jäsenvaltioiden poliisivoimien välillä. Ruotsalaisena päätöksenä tunnetulla 18. joulukuuta 2006 tehdyllä puitepäätöksellä, joka kaikkien jäsenvaltioiden oli pantava täytäntöön joulukuun puoliväliin 2008 mennessä, siis vasta vähän aikaa sitten, luodaan yhteinen oikeudellinen kehys jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten tiedon ja tiedusteluaineiston nopeaa vaihtoa varten.

Puitepäätöksessä määrätään, että jäsenvaltion poliisivoimien on pyydettäessä luovutettava tietoja samoin kriteerein kuin kansallisen pyynnön tapauksessa. Tämä on yksi niistä tavoista, joilla toimimme tässä asiassa.

Toinen esimerkki on 23. kesäkuuta 2008 tehty Prümin neuvoston päätös, jolla perustettiin yksityiskohtainen mekanismi tietyn tyyppisten tietojen, kuten sormenjälkien, DNA-profiilien sekä ajoneuvojen rekisteröintiin liittyvien tietojen vaihtamiseksi, sillä nämä kaikki voivat johtaa menestyksekkääseen rikostutkimukseen.

Prümin neuvoston päätöksen mukaan jäsenvaltiot antavat toisilleen rajoitetun pääsyn DNA- ja sormenjälkitietokantoihinsa osumien etsimiseksi. Tämä on hyvin hyödyllistä, sillä neuvoston päätöksen avulla DNA- ja sormenjälkitietoja voidaan hyödyntää hyvin tehokkaasti.

Myös Europolilla on merkittävä asema. Europolin tietojärjestelmä EIS antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden selvittää, onko toisen jäsenvaltion lainvalvontaviranomaisella operatiivisella tasolla tarvittavia tietoja. Jotta Europol voi täyttää tehtävänsä, jäsenvaltioiden on tietenkin toimitettava EIS:iin tarvittavat tiedot.

Sanomattakin on selvää, että meidän on nyt suunniteltava uusia toimenpiteitä tietojen jakamiseksi Haagin ohjelmaa seuraavaan viisivuotiseen ohjelmaan. Viisivuotisella ohjelmalla on varmistettava koordinoitu ja johdonmukainen lähestymistapa tiedonvaihtoon, ja siihen on sisällytettävä Euroopan unionin tiedonhallintastrategia. Tietojen jakaminen herättää tietysti myös huolia henkilötietojen suojaamisesta.

Strategian on mahdollistettava sellainen yleinen lähestymistapa tiedon jakamiseen, joka vastaa poliisin tarpeita ja perustuu tietojenkäsittelyjärjestelmien yhteentoimivuuteen.

Tämä on vastaukseni jäsen Aylwardille.

Liam Aylward (UEN). – (EN) Kiitän komission jäsentä vastauksesta. Aivan lyhyt lisäkysymys, mitä Euroopan unioni tekee takavarikoidakseen terroristien varoja unionissa, ja voiko arvoisa komission jäsen kertoa, kuinka monta rikoshyötytoimistoa Euroopan unionissa tällä hetkellä toimii?

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Toivoisin arvoisan komission jäsenen kertovan, osallistuvatko kaikki 27 jäsenvaltiota täysimääräisesti yhteistyöhön poliisivoimien tietojen jakamisessa. Jos näin ei ole, mitkä valtiot toimivat toisin, ja onko Irlannin hallitus pyytänyt opt-out-järjestelyä tällä nimenomaisella alalla?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa komission jäsen, kysyn teiltä onko olemassa turvallisuuspolitiikkaa ydinvoimoihin kohdistuvien terroriuhkien varalta.

Jacques Barrot. – (FR) Meneillään on parhaillaan tutkimus tästä laittomasta toiminnasta saatavien hyötyjen takavarikoimisesta. Tuomari Jean-Louis Bruguièrelle on annettu erityisesti tehtäväksi seurata terroristien rahoituksen jäljittämisen SWIFT-ohjelmaa. Hän esittää toteamuksensa pian. Euroopan unioni on hyödyntänyt terroristien rahoituksen jäljittämishajonnan saatuja tietoja, ja tuomari Bruguière vastaa sen tarkistamisesta, että kaikki on tehty tietosuojasääntöjen mukaisesti. Voin todeta, että pitkällä aikavälillä tämä auttaa meitä useiden sellaisten henkilöiden varojen takavarikoimisessa, jotka ovat saaneet voittoja laittomasta toiminnasta.

Tietojen jakamisesta olen jo kertonut teille, että Europolin tietojärjestelmä voisi olla paljon tehokkaampi, jos jäsenvaltiot toimittaisivat siihen tietoja nykyistä luottavaisemmalla ja avoimemmalla tavalla. Me teemme työtä tämän eteen. Yksi suurimmista huolenaiheistani on todellakin kehittää tätä luottamusta jäsenvaltioiden eri tiedusteluelinten välillä, jotta voimme tehostaa tietojen vaihtoa. En ole kuullut mistään opt out-lausekkeesta tällä alalla. Katson vastanneeni jokseenkin tyhjentävästi kysymyksiinne.

Mitä tulee ydinvoimoihin kohdistuviin uhkiin, komissio on myös ehdottanut tekstiä, jolla mahdollistettaisiin keskeisen infrastruktuurin entistä parempi valvonta, ja ydinvoimat tietysti kuuluvat siihen.

Puhemies. – **Armando Frančan** laatima kysymys numero 37 (H-0979/08)

Aihe: EU:n maahanmuuttopolitiikka

EU:n maahanmuuttopolitiikalla pitäisi olla voimakas humanistinen näkökulma ja sillä olisi taattava ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja edistettävä integraatiotoimenpiteitä pikemminkin kuin sortoa. Toimenpiteillä olisi saatettava maahanmuuttajien oikeudet ja velvoitteet yhtäläisiksi ja kannustettava jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä sekä jäsenvaltioiden ja alkuperämaiden välistä yhteistyötä. Maahanmuuttopolitiikalla olisi edistettävä ratkaisuja, joilla vahvistetaan kulttuurien välistä vuoropuhelua ja erilaisuuden, vähemmistöjen ja vapauden kunnioittamista. Ranskan tasavalta on jo allekirjoittanut pöytäkirjoja useiden Afrikan maiden kanssa, erityisesti Kongo-Brazzavillen, Tunisian, Beninin, Mauritiuksen, Senegalin ja Gabonin kanssa kannustaakseen kehitystä ja laillisen maahanmuuton mahdollisuutta. Miten komissio aikoo tukea jäsenvaltioita, jotka haluavat käynnistää samanlaisen prosessin?

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Vastauksena jäsen Frančan kysymykseen, Euroopan unionin vuonna 2005 hyväksymässä maahanmuuttoa koskevassa kokonaisvaltaisessa lähestymistavassa pyrittiin tarjoamaan asianmukainen vastaus niihin haasteisiin, joita maahanmuutto luo koko Euroopassa. Kokonaisvaltainen lähestymistapa perustuu vuoropuhelun ja yhteistyön parantamiseen kolmansien maiden

kanssa kaikissa maahanmuuttoon liittyvissä näkökohdissa sekä kumppanuuden rakentamiseen maahanmuuton hallitsemiseksi paremmin.

Käytännön sisällön antamiseksi maahanmuuttoa koskevalle kokonaisvaltaiselle lähestymistavalle komissio tukee yhteistyöaloitteita kolmansien maiden kanssa maahanmuutto- ja turvapaikka-asioissa. Tästä ovat esimerkkejä Aeneas-ohjelma, josta rahoitettiin vuosina 2004–2006 yli sataa hanketta, tai sitä seurannut maahanmuutto- ja turvapaikkaohjelma, jonka määrärahat kaudella 2007–2010 ovat 205 miljoonaa euroa.

Vuosittaisessa ehdotuspyyntömenettelyssä valituista aloitteista monet ovat jäsenvaltioiden yhteistyössä kolmansien maiden kanssa esittämiä ja toteuttamia. Otetaan esimerkki: komissio rahoittaa Aeneas-ohjelmasta espanjalais-marokkolaista hanketta, jossa hallinnoidaan kausiluontoista maahanmuuttoa Marokon Ben Slimanin ja Espanjan Huelvan maakuntien välillä. Ohjelmassa tuetaan myös Espanjan ja Kolumbian välistä yhteistyötä kiertomuuton kehittämiseksi. Rahoitimme samalla tavalla Portugalissa asuneiden hyvin koulutettujen Kap Verden kansalaisten väliaikaista paluuta Kap Verdeen, jotta nämä tiedottavat ja kouluttavat mahdollisia maastamuuttajia kotimaassaan. Näiden toimenpiteiden lisäksi Euroopan kehitysrahaston ja Euroopan naapuruus- ja kumppanuusvälineen kaltaisista maantieteellisistä rahoitusvälineistä autetaan myös käytännön toimien toteuttamista maahanmuuttoa koskevassa kokonaisvaltaisessa lähestymistavassa. Euroopan komissio esimerkiksi tuki hiljattain maahanmuuton tiedotus- ja hallinnointikeskuksen perustamista Maliin, ja tietyt jäsenvaltiot ovat osallistuneet voimakkaasti tähän hankkeeseen.

Lisäksi komissio on ehdottanut osana kokonaisvaltaista lähestymistapaa uusia välineitä kannustamaan kumppanuuksia kolmansien maiden kanssa sekä entistä suuremman synergian kehittämiseksi yhteisön ja jäsenvaltioiden toimien välille. Meillä on nyt liikkuvuuskumppanuus, uusi Euroopan unionin esittelemä väline, joka tällä hetkellä toimii kokeiluperustalta. Liikkuvuuskumppanuudet ovat keino kehittää vuoropuhelua ja yhteistyötä unionin ja kolmansien maiden välillä laillisen maahanmuuton, kehitysyhteistyön sekä laittoman maahanmuuton torjumisen ja vähentämisen aloilla. Olemme allekirjoittaneet ensimmäiset kumppanuussopimukset Kap Verden ja Moldovan tasavallan kanssa, ja esittäneet erityisiä yhteistyötarjouksia. Esimerkiksi Kap Verden-kumppanuuden puitteissa Portugali ehdotti uuden pöytäkirjan tekemistä Kap Verdestä kotoisin olevien työntekijöiden väliaikaista maahanmuuttoa koskevan nykyisen pöytäkirjan sijaan työn tarjoamiseksi Portugalissa. Muita käytettävissä olevia välineitä ovat esimerkiksi muuttoprofiilit, jotka kattavat tietyn valtion maahanmuuttotilanteen analyysia sekä yhteistyöohjelmia valtion edustajien ja maahanmuuton alan rahoituksen tarjoajien yhteensaattamiseksi kyseisessä valtiossa. Olemme käynnistäneet Yhdistyneen kuningaskunnan aloitteesta yhteistyöohjelman Etiopiassa, ja toista ohjelmaa suunnitellaan Etelä-Afrikkaan.

Lopuksi kotouttamisrahasto ja paluurahasto voivat tietenkin auttaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön lähtöä edeltäviä toimenpiteitä kolmansissa maissa mahdollisten maastamuuttajien auttamiseksi työn löytämisessä kohdemaassa ja näiden yhteiskunnallisen ja kulttuurisen kotouttamisen helpottamiseksi tai toisaalta lyhytaikaisten toimien toteuttamiseksi palaajien tukemiseksi.

Hyvä jäsen França, halusin esittää teille koko joukon esimerkkejä, mutta eniten haluan painottaa sitä, että olen täysin vakuuttunut siitä, että Euroopan on hallittava maahanmuuttovirtoja tämän kokonaisvaltaisen lähestymistavan kautta, jossa yhdistetään maahanmuutto ja kehitysapu ja joka antaa aidon mahdollisuuden keskittyä maahanmuuton hallintaan. Katson, että meidän on kuljettava tähän suuntaan, ja tämä tekee Euroopan maahanmuuton hallinnosta esimerkin, jota koko maailma voi seurata.

Armando França (PSE). (PT) Arvoisa komission varapuheenjohtaja Barrot, ymmärrän tyytymättömyytenne. Tosiasiassa meidän on syytä olla tyytymättömiä kaikkiin näihin toimenpiteisiin, jotka ovat kiemurtelevia.

Tosiasiassa laitton maahanmuutto Eurooppaan jatkuu. Ihmiskauppa jatkuu. On alueita, joilla on paljon maahanmuuttoa, erityisesti Välimerellä, ja se suuntaa Italiaan. Ranska on tehnyt joitakin merkittäviä kahdenvälisiä yhteistyösopimuksia, mutta muut jäsenvaltiot eivät. Komission on jatkettava innokkuuttaan menettämättä tätä yhteistyöpolitiikkaa ja jäsenvaltioiden auttaminen...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kysymyksessä viitataan EU:n politiikkaan, johon liittyy merkittävä humanitaarinen elementti ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen takaaminen. Aivan hiljattain eräs henkilö karkotettiin Irlannista, vaikka henkilön tyttärtä uhkaa sukuelinten silpominen.

Onko komissio rohkaissut jäsenvaltioita hyväksymään tätä koskevan yhteisen kannan? Joissakin Euroopan valtioissa se ei vielä ole laitonta, joten voiko komissio rohkaista jäsenvaltioita hyväksymään yhteisen kannan tässä hyvin vaikeassa asiassa?

Jacques Barrot. – (FR) Ensinnäkin haluan vakuuttaa jäsen Françaalle, että teen tietenkin kaikkeni kehittääkseni kokonaisvaltaista lähestymistapaa koko unionin ja kolmansien maiden välisten liikkuvuuskumppanuuksien kautta. Olette oikeassa, tietyt jäsenvaltiot ovat tehneet kahdenvälisiä sopimuksia, mutta tämän pitäisi koskea myös koko Eurooppaa, ja olette oikeassa korostaessanne laillisen maahanmuuton järjestämisen epäonnistumisen aiheuttamaa laittoman maahanmuuton vaaraa.

Seuraavaksi, mainitsemanne tapaus, hyvä jäsen Burke, on tapaus joka osoittaa selvästi, että palauttamispolitiikassa tarvitaan viisautta. Ihmisiä ei voida palauttaa kolmansiin maihin joissa heihin tai heidän henkeensä kohdistuu vaara. Tämän vuoksi tätä politiikkaa on toteutettava viisaasti.

En halua enää palata palauttamista koskevaan direktiiviin. Se on ollut kiistanalainen, mutta jos jäsenvaltiot saattavat sen asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään, se antaa meille mahdollisuuden jossain määrin seurata kuinka palauttamispolitiikkaa toteutetaan.

Aion joka tapauksessa seurata asiaa tiiviisti.

Puhemies. – (FR) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

Kolmas osa

Puhemies. – **Emmanouil Angelakasin** laatima kysymys numero 51 (H-0983/08)

Aihe: Suljettujen ammattien avaaminen

Ottaen huomioon henkilöiden, tavaroiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden tavoitteen yhtenäismarkkinoilla komissio edistää niin sanottujen suljettujen ammattien avaamista niissä jäsenvaltioissa, joissa tällaisia ammatteja vielä esiintyy, mikä on yleisesti ottaen askel oikeaan suuntaan.

Onko olemassa tilanteita, joissa suljetut ammatit voivat säilyä sellaisenaan, koska ne palvelevat menestyksekkäästi koko yhteiskuntaa ja tarjoavat palveluja ongelmia aiheuttamatta? Mitä haitallisia vaikutuksia joidenkin suljettujen ammattien avaamisesta voi mahdollisesti aiheutua? Onko komissio toteuttanut vaikutustutkimuksia paikallisyhteisöissä ja ennen kaikkea erityisalueilla (esimerkiksi vuoristo- ja saarialueilla)?

Charlie McCreevy, *komission jäsen.* – (EN) Ensiksi haluan selvittää, että komissio ei pidä yleisenä tavoitteena suljettujen ammattien avaamista. Sisämarkkinapolitiikan yhteydessä se katsoo kuitenkin, että jäsenvaltioiden oikeutettu tarve säännellä tiettyjä toimia on sovitettava yhteen ammattilaisten vapaan liikkuvuuden takaamistarpeen kanssa kaikkialla Euroopassa.

On sanomattakin selvää, että ammattilaisten tarjoamien palvelujen parempi laatu ja suurempi valinnanvara vaikuttavat myönteisesti koko EU:n talouteen. Tämän vuoksi palveludirektiivissä veloitetaan jäsenvaltiot seulomaan kansallisesta lainsäädännöstään tiettyihin ammatteihin sovelletut vaatimukset, esimerkiksi määrälliset tai alueelliset rajoitukset, ja arvioimaan niiden asianmukaisuutta Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle 28. joulukuuta 2009 mennessä raporttinsa tämän seulonta- ja arviointitehtävän tuloksista. Tämä voi antaa niille mahdollisuuden määrittää tiettyjen suljettujen ammattien avaamisesta mahdollisesti seuraavat kielteiset vaikutukset ja perustella rajoituksia.

Näiden kansallisten raporttien perusteella komissio ja jäsenvaltiot käynnistävät yhteisen arvioinnin sekä tutkivat ja keskustelevat jäsenvaltioiden lainsäädäntöön tehtävistä muutoksista sekä mahdollisesti säilytettävistä vaatimuksista. Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle 28. joulukuuta 2010 yhteenvetokertomuksen tästä yhteisestä arviointimenettelystä. Tässä yhteydessä luonnollisesti keskustellaan vaatimuksista tarkastella erityisesti ammattien sääntelyä. Lisäksi edelleen sisämarkkinoiden toiminnan varmistamiseksi on käynnistetty rikkomismenettelyjä tapauksissa, joissa kansallisten sääntöjen on todettu asettavan syrjiviä tai suhteettomia rajoituksia säänneltyjen ammattien alalla esimerkiksi omistusoikeuden, yhteensopimattomuuden tai pakollisten maksujen osalta.

Lopuksi komission tehtävänä kilpailun alalla on myös pyrkiä kannustamaan jokaisen jäsenvaltion olemassaolevien ammatillisten sääntöjen asianmukaisia muutoksenhakukuvioita, kuten esitetään kahdessa kilpailusta ammatillisissa palveluissa annetussa komission kertomuksessa. Kansallisia kilpailuviranomaisia

kehotetaan tarkistamaan kilpailusääntöjen valossa, onko säädöksessä selkeästi määritetty yleisen edun tavoite ja tämän tavoitteen saavuttamiseksi vähiten rajoittava keino.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, ymmärrän, että se mihin komissio pyrkii on yhtenäisten sisämarkkinoiden luominen ja ammattilaisten vapaa liikkuvuus.

Toisaalta on olemassa tiettyjä ammatteja, joita kutsuin suljetuiksi ja joita voidaan harjoittaa vasta sen jälkeen, kun on maksettu tietty rahasumma. Viittaa taksilupiin, jotka ovat useissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa kalliita, sekä farmaseutin ammattiin, johon sovelletaan väestöön ja jakautumiseen liittyviä toimenpiteitä. Haluaisin kuulla arvoisan komission jäsenen ajatukset tästä asiasta.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Oletteko sitä mieltä, että paikallisen tuntemuksen ja alueellisten säästöjen olisi oltava perusvaatimus sen takaamiseksi, että näitä ammatteja voidaan harjoittaa?

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) En ole varma siitä, ovatko vedonvälittäjät, totovälittäjät ja parimutuel-veikkauksen toimijat tällaisia ammattilaisia, mutta yhtenäismarkkinoiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden kannalta asia on merkittävä. Mistä tässä keskustelussa on kysymys? Tiedän, että komission tahot ovat osallistuneet tähän, ja saan edelleen varsin paljon ärtyneitä kannanottoja tältä alalta. Toiseksi ja mitä tulee ammatillisen pätevyyden tunnustamista koskevaan direktiiviin ja koko yhteiseen arviointiin, johon komission jäsen viittasi, ilmeneekö siellä todennäköisesti ongelmia? Verrataanko tässä yhdenvertaisia, jos ammatit yhdessä jäsenvaltiossa avataan toiselle?

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Tätä asiaa käsittelevät parlamentin jäsenet puhuvat nyt kahdesta eri asiasta. Toinen on palveludirektiivin ulottuvuus ja toinen ammatillisen pätevyyden sääntely. Palveludirektiiviä sovelletaan kaikkiin palveluihin Euroopan unionissa tietyin rajatuin poikkeuksin. Jäsen Angelakas mainitsi farmaseutit. Hän tietää kenties että meillä on rikkomismenettelyjä meneillään joitakin jäsenvaltioita vastaan juuri tällä alalla.

Palveludirektiivissä edellytetyn yhteisen arvioinnin osalta jokaisen jäsenvaltion on käytävä läpi kaikki sääntönsä ja säännöksensä 28. joulukuuta mennessä tänä vuonna. Sitten toteutamme yhteisen arvioinnin nähdäksemme mikä on oikeasuhteista ja mikä ei.

Jäsen Doylen esittämä kysymys liittyy uhkapelirikkomuksiin. Hän tietää kenties että meillä on joitakin toimia meneillään ainakin 15 jäsenvaltiossa juuri tällä hetkellä. Tästä asiasta on oikeuskäytäntöä. Uhkapeli on palvelu, joka kuuluu palveludirektiivin soveltamisalaan kuten kaikki muukin, ja näitä asioita on tarkasteltava. Jäsenvaltioita vastaan on meneillään eriasteisia menettelyjä tällä alalla. Muita mahdollisia rikkomuksia esitetään meille valtavasti tällä alalla.

Puhemies. – **Georgios Papastamkosin** laatima kysymys numero 52 (H-0984/08)

Aihe: Luottoluokituslaitokset

Sisämarkkinoista ja palveluista vastaava komission jäsen Charlie McCreevy totesi äskettäin luottoluokituslaitoksia koskevasta sääntelyjärjestelmästä seuraavaa: ”Haluan, että Euroopan unioni toimii alalla johtavassa asemassa. Ehdotuksemme ylittää muissa oikeusjärjestelmissä sovellettavien sääntöjen rajat. Nämä hyvin tiukat säännöt ovat välttämättömät, jotta palautetaan markkinoiden luottamus luottoluokituskykyyn Euroopan unionissa.”

Kysyn komissiolta, miksi se ei laatinut ehdotusta tiukemman sääntelykehyksen luomiseksi aiemmin ennen rahoituskriisiä?

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Komissio on seurannut tiiviisti luottoluokituslaitosten toimintaa muutaman viime vuoden ajan. Euroopan parlamentin annettua helmikuussa 2004 päätöslauselman luottoluokituslaitoksista komissio tarkasteli hyvin huolellisesti, mitä lainsäädäntötoimenpiteitä on tarpeen luottoluokituslaitosten toiminnan sääntelemiseksi.

Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean (CESR) maaliskuussa 2005 antamien neuvojen mukaan komissio antoi vuonna 2006 tiedonannon luottoluokituslaitoksista. Tiedonannossa komissio totesi, että rahoitusalan eri direktiivit yhdistettynä luottoluokituslaitosten itsesääntelyyn, joka perustui IOSCO:n luottoluokitusmenetelmiä koskeviin käytännesääntöihin, voivat tarjota tyydyttävän ratkaisun luottoluokituslaitoksiin liittyviin suuriin huoliin. On todettu, että lähestymistapa edellyttää, että komissio seuraa kehitystä jatkuvasti.

Lisäksi komissio kehotti CESR:ää seuraamaan IOSCO:n käytännesääntöjen noudattamista ja raportoimaan siitä vuosittain. Samalla komissio ilmoitti tiedonannossa, että se saattaisi tarkastella lainsäädäntötoimien käynnistämistä, jos osoittautuisi, että IOSCO:n käytännesäännöt eivät ole tyydyttävät tai jos uusia olosuhteita ilmenisi, kuten vakavia markkinaongelmia tai merkittäviä muutoksia tavassa, jolla luottoluokituslaitoksia säännellään muualla maailmassa.

Luottoluokituslaitokset esiintyvät uudessa valossa rahoitusalan kriisissä. Elokuusta 2007 alkaen rahoitusmarkkinat koko maailmassa ovat kärsineet merkittävästä luottamuskriisistä. Rahoitusalan kriisi on monimutkainen ilmiö, johon liittyy monia toimijoita. Luottoluokituslaitokset ovat läheisessä yhteydessä subprime-markkinoilla ilmenneiden ongelmien alkuperään. Kriisi on osoittanut luottoluokituslaitosten huonon toiminnan. Yksi selitys voi olla laitosten heikko tapa hallinnoida eturistiriitoja, niiden noudattamien menetelmien laadun puute, riittämätön avoimuus niiden toiminnassa tai laitosten epäasiallinen sisäinen hallinto.

Subprime-kriisi osoitti, että luottoluokituslaitosten toimintakehystä on vahvistettava merkittävästi. Tämän vuoksi ilmoitin kesäkuussa 2008, että komissio ryhtyy sääntelytoimiin tällä alalla, ja 12. marraskuuta 2008 kollegio antoi ehdotuksen luottoluokituslaitosten sääntelytoiminnasta parlamentin ja neuvoston suostumuksella.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, sanoitte itse vastauksessanne kysymykseeni vuonna 2006, että Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean suositusten mukaisesti komissio ei esitä luottoluokituslaitoksia koskevia lainsäädäntöehdotuksia.

Ilmeni valtava rahoitusalan kriisi, ja nyt te kerrotte meille, että tarvitsemme tiukemman sääntelykehysten. Me todellakin tarvitsemme tiukemman sääntelykehysten. Kysymykseni kuuluu: myönnätekö, että komission sääntelyrefleksit ovat tässä asiassa olleet varsin laiskat?

Eoin Ryan (UEN). - (EN) Tiedän, että komissio on esittänyt luottoluokituslaitoksia koskevia ehdotuksia ja muita aloitteita, kuten vakavaraisuusdirektiivin, ja ehdotukset talletustakuista ja jäsenvaltioiden maksutaseesta, joissa tarkastellaan rahoitusmarkkinoiden epävakautta, pyrkiäkseen varmistamaan, ettei samanlaista kriisiä synny uudelleen.

Kysyn komission jäseneltä mitä ehdotuksia komissio aikoo esittää kasvun ja kilpailukyvyn edistämiseksi reaalityaloudessa, erityisesti pk-yrityssektorilla, joka on erityisen merkittävä nyt, kun yhä useammat Euroopan taloudet ovat taantumassa?

Charlie McCreevy, komission jäsen. - (EN) Vastauksena jäsen Papastamkosinille viittaan vuoden 2005 kertomukseen. Tuolloin totesimme, että pitäisimme silmällä luottoluokituslaitosten toimintaa, ja subprime-kriisin ollessa huipussaan vuonna 2007 tapasin luottoluokituslaitosten edustajia ja ilmaisin tyytymättömyytemme siihen, kuinka ne olivat hoitaneet asioitaan.

Kysymyksen esittäjä tietnee, että kirjoitin joulukuussa 2007 CESR:lle ja ESME:lle saadakseni lisäohjeita siitä, mitä minun olisi tehtävä tietyillä aloilla. Tein tuolloin selväksi puheenvuoroissani ja huomioissani, että tilanteen jättäminen sikseen ei tullut kysymykseen.

Tämän vuoksi esitimme vuonna 2008 komission ehdotuksen, josta nyt keskustellaan parlamentissa ja ministerineuvostossa. Katson, että olen pitäessäni luottoluokituslaitosten toimintaa seurannassa tehnyt varsin selväksi, että tarkastelisimme asiaa muuttuvissa olosuhteissa. Paljon minua kuuluisamman viime vuosisadan vaikuttajan sanoin – kun tosiseikat muuttuvat, mekin muutumme. Juuri näin on käynyt.

Jäsen Ryanille, mitä tulee toimiimme rahoitussääntelyn aloilla, joihin hän viittasi – luottoluokituslaitoksia ja pääomavaatimusta koskevaa direktiiviä koskevat ehdotukset – hän esitti legitiimin kysymyksen, joka koskee sitä, mitä Euroopan unioni teki reaalityalouden ongelmien käsittelemiseksi, koska vaikka rahoitussääntelyä koskevat muutokset epäilemättä olivat oikea-aikaisia aloilla, joilla oli aukko sääntelyssä, se ei herätä ja potkaise vauhtiin Euroopan taloutta.

Tiedoksi jäsen Ryanille, että parin viimeksi kuluneen kuukauden aikana komissio on ollut keskeinen toimija koordinoitaessa rahoitusalan kannustustaloudellistamista, jonka Eurooppa-neuvosto hyväksyi joulukuun istunnossaan. On tietenkin edelleen jäsenvaltioiden toimivallassa vaikuttaa omiin rahoitusalan kannustimiinsa, jos ne katsovat sen asianmukaiseksi, sillä tämä kuuluu edelleen jäsenvaltioiden hallitusten toimivaltaan. Mutta komissio osallistuu siihen, että kannustinpakettiin sidotaan myös meidän päätätävällisämme olevia varoja ja sitä koordinoidaan muiden eurooppalaisten toimijoiden suostumuksella suotuisten edellytysten luomiseksi.

Muistan meidän jopa aikaisemminkin hyväksyneen komissiossa aloitteita pk-sektorin pienyritystoiminnan kannustamiseksi – kuten pk-yrityksiä tukeva aloite (Small Business Act) ja yksityisen eurooppayhtiön säännöt – ja toivottavasti ne jossain määrin osaltaan auttavat kääntämään talouden yleisen suuntauksen Euroopan unionissa.

Puhemies. – **Gay Mitchellin** laatima kysymys numero 53 (H-0990/08)

Aihe: Rahoituskriisi

Onko komissio muuttanut sisämarkkinoita koskevia sääntöjä käynnissä olevan rahoituskriisin yhteydessä, jotta helpotettaisiin yksittäisten jäsenvaltioiden mahdollisuuksia suojella talouksiaan ja teollisuuttaan?

Charlie McCreevy, *komission jäsen.* – Tänä rahoituskriisin ja talouden taantuman aikana niin eurooppalaisten hallitusten kuin yhteisön toimielintenkin on osoitettava määrätietoisuutta ja joustavuutta, kuten puheenjohtaja Barroso totesi hiljattain hyväksytyn Euroopan talouden elvytysuunnitelman johdannossa.

Osoittaakseen tätä joustavuutta komissio esimerkiksi aikoo esittää yksinkertaistamispakettia valtiontukea koskevan päätöksenteon nopeuttamiseksi, sallia nopeutettujen menettelyjen noudattamisen suuria julkisia hankkeita koskevilla julkisilla hankinnoilla vuosina 2009 ja 2010 ja pyytää jäsenvaltioita toteuttamaan korjaavia toimia, jos aikatauluissa on liiallisia puutteita talouden elvyttämiseksi, jotta talouksia voidaan elvyttää.

Tämä joustavuus ei kuitenkaan tarkoita, että komissio olisi muuttanut tai aikooi muuttaa sisämarkkinasääntöjä. On jatkettava edelleen yhtenäismarkkinoiden tarkistuksen yhteydessä marraskuussa 2007 esitettyä nykyaikaista lähestymistapaa, kuten oli suunniteltu.

Yhtenäismarkkinoiden tarkistamisesta vuoden kuluttua 16. joulukuuta 2008 annetussa edistymiskertomuksessa tuodaan esiin useita hiljattain hyväksytyjä toimenpiteitä, joilla autetaan luomaan uudelleen käynnistymisen edellytykset Euroopan taloudelle. Niihin sisältyy ennen kaikkea voimakkaammat sopimusoikeudet kuluttajien luottamuksen vahvistamiseksi, matalammat kustannukset, pienempi hallinnollinen taakka ja yksityisen yhtiön säännöt pk-yrityksille. On myös ilmeistä, että meidän on toteutettava rakenneuudistus yhteisön säännös- ja valvontakehyksessä tulevien kriisien vaaran minimoimiseksi.

Olemme yli vuoden ajan tehneet työtä neuvoston ja parlamentin kanssa muun muassa lisätäksemme pankkitallettajien suojelua, varoittaaksemme pankkeja ja muita rahoituslaitoksia liiallisten riskien ottamisesta tulevaisuudessa ja säännelläksemme luottoluokituslaitoksia. Näiden ehdotusten nopea hyväksyntä ja täytäntöönpano on olennaista. Meidän on näytettävä Euroopalle, että pystymme antamaan konkreettisia vastauksia.

Tulevina kuukausina komissio muotoilee kattavan esityksen siitä, kuinka nykyistä sääntely- ja valvontakehystä voidaan edelleen uudistaa vakauden ja luottamuksen palauttamiseksi. Meidän on pyrittävä vakaampaan järjestelmään, joka vastaavasti myös tarjoaa enemmän mahdollisuuksia kauppaan, suojautumiseen, monipuolistamiseen ja riskien yhdistämiseen, varojen kohdentamiseen ja säästöjen mobilisoimiseen. Tämä edellyttää muun muassa kansallisten sääntelijöiden ja valvojien entistä parempaa yhteistyötä ja koordinoitua sekä kaikenlaisen protektionismin välttämistä.

Pidempiaikaisen talouskasvun vaalimiseksi meidän on pienennettävä pääomakustannuksia ja vahvistettava pääomien kohdentamista. Se vaatii selvästi sisämarkkinoiden vahvistumista entisestään.

Joustavuus ei todellakaan merkitse mitään muutoksia sisämarkkinaperiaatteisiin. Päinvastoin: rahoitusalan ja talouden taantuman aikana niin eurooppalaisten hallitusten kuin yhteisön toimielintenkin on pidettävä tiukasti kiinni yhtenäismarkkinoiden periaatteista. On tärkeää, että kriisin ratkaisemiseksi toteutettavat toimenpiteet perustuvat perusvapauksiin sekä syrjimättömyys- ja suhteellisuusperiaatteisiin. On esimerkiksi jo laadittu kansallisten pelastussuunnitelmien kehykset koordinoimattomien kansallisten toimien mahdollisten kielteisten vaikutusten ehkäisemiseksi.

Tasapuoliset toimintaedellytykset, joista on ollut niin paljon hyötyä jäsenvaltioiden kuluttajille ja yrityksille, on säilytettävä ja turvattava. Tämä on tärkeää, sillä yhtenäismarkkinat vaarantava toimenpide voisi pahentaa entisestään rahoitusalan kriisin vaikutuksia talouteen laajemmin.

Gay Mitchell (PPE-DE). - (EN) Toivon arvoisan komission jäsenen äänen paranevan. Kiitän komission jäsentä vastauksesta ja totean hänelle olevani iloinen kuullessani, ettei protektionismi ole palaamassa, koska se merkitsisi sitä, ettei elpymistä olisi tiedossa. Eurooppa elpyy kyllä.

Saanko pyytää komission jäsentä puhumaan tästä elpymisestä? Toiveikkain asia, jonka olemme vähään aikaan kuulleet, olivat pääjohtaja Trichet'n kommentit, joista kerrotaan tämän päivän lehdissä ja joissa hän sanoi näkevänsä elpymisen alkavan vuonna 2010. Haluan kehottaa komission jäsentä alkamaan puhua tulevaisuudesta, jotta emme menetä kaikkea toivoa, sekä puhumaan siitä mahdollisuudesta, että Euroopasta voi tulla entistä kilpailukykyisempi tämän kriisin aikana?

Brian Crowley (UEN). - (EN) Arvoisa puhemies, minäkin kiitän komission jäsentä tämän vastauksesta ja annan hänelle neuvon, että tippa viskiä, kuuma vesi ja sitruunaviipale tekevät hyvää äänelle.

Mitä tulee vastaukseenne ja erityisesti talouden elvytysuunnitelmien ja muiden vastaavien osalta se, mitä viime kuukausina on korostettu, on että koordinoitujen toimet ovat ainoa vastaus, joilla voidaan vaikuttaa nykyiseen rahoitusalan kriisiin. Haluan kysyä onko mitään suunnitelmia tehty tai alustavia yhteyksiä otettu Yhdysvaltojen uuteen hallintoon – Obaman hallintoon – sen selvittämiseksi, mitä koordinoitavia toimia tarvitaan lisää rahoitusallalla?

Charlie McCreevy, komission jäsen. - (EN) Olen ehdottomasti samaa mieltä jäsen Mitchellin kanssa siitä, ettei protektionismi ole ratkaisu. Olen kuitenkin varma, että monissa jäsenvaltioissa pidetään mahdollisena joidenkin protektionististen toimenpiteiden toteuttamista, mutta tästä haluan sanoa pari sanaa.

Ensinnäkin, me valvomme EU:n lainsäädännön noudattamista tarkkaan ehkäistäksemme kaikki Euroopan unionin sääntöjen vastaiset toimenpiteet.

Toiseksi haluan sanoa näille jäsenvaltioille, että jos ihmiset uskovat sellaiseen lähestymistapaan, niin uskon, ja tiedän jäsen Mitchellinkin uskovan, että se pitkittää taloudellisen taantuman kestoa. Tästä lähestymistavasta on kuitenkin aina ollut erilaisia mielipiteitä, ja parlamentissakin on varmaan monia jäseniä, jotka eivät ole samaa mieltä minun tai jäsen Mitchellin kanssa.

Olen myös samaa mieltä jäsen Mitchellin kanssa siitä, että olisi asianmukaista tasapainottaa kaikkea tätä kielteistä keskustelua taloustaantumasta – joka on tietysti totta – realistimilla ja liiallisen pessimismin välttämällä. Pelkäänpä, että tässä maailmassa jossa elämme – meille tutuimmissa jäsenvaltioissa tai muissa jäsenvaltioissa – on aina ollut taipumusta keskittyä kenties liikaakin talouden taantuman kielteisyyteen. Meidän on tasapainotettava tätä realismilla, sillä myös talousennusteissa on oltava realismia ja ihmisten on oltava realistisia. On kuitenkin löydettävä tasapaino liiallisen pessimismin ja realismin välillä. Luottamus on hyvin herkkä asia, ja sen palauttaminen kestää pitkään, vaikka sen voi menettää hetkessä.

Olen siis iloinen Euroopan keskuspankin pääjohtajan tämän päivän lehdissä esittämistä seuraavien parin vuoden näkymiä koskevista huomioista. Mutta kuten sanoin, tarvitaan tasapainoa, ja ihmisten on tiedettävä missä tasapainoa tarvitaan.

Jäsen Crowley esitti oikeutetun kysymyksen siitä, mitä järjestelyjä on tehty talouden ja rahoitusalan asioista keskustelemiseksi Yhdysvaltojen hallinnon kanssa. Kuten epäilemättä tiedättekin, Yhdysvalloissa on hyvin tiukka protokolla, joka koskee myös siirtymäajan hallinnossa olevia ihmisiä ja heidän tekemisiään, ja protokollaa vaalitaan uskollisesti.

Heti kun uusi hallitus aloittaa toimikautensa, me otamme yhteyttä uuteen valtiovarainministeriin. Meillä on jo useita foorumeja, joilla keskustelemme asiasta, kuten transatlanttinen talousneuvosto ja rahoitusmarkkinoiden sääntelystä käytävä vuoropuhelu, ja ne toimivat koko ajan. Heti kun Obaman uusi hallitus aloittaa toimikautensa ensi viikolla, me otamme yhteyttä uusiin kollegoihimme tässä asiassa.

Puhemies. - (FR) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

(Istunto keskeytettiin klo 19.30 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

16. Farmaseuttiset tuotteet (keskustelu)

Puhemies. - (EN) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma farmaseuttisista tuotteista.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. - (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, niin kutsuttuun farmaseuttiseen pakettiin sisältyvillä ehdotuksilla, jotka esittelen tänään parlamentin pyynnöstä,

liittyy yhteinen teema. Paketin tarkoituksena on vahvistaa potilaiden oikeuksia, tarpeita ja etuja terveydenhuoltojärjestelmissämme.

Näkemyksemme mukaan potilaat eivät ole pelkästään terveydenhuoltopalvelujen tarjoamien palvelujen vastaanottajia tai farmaseuttisen teollisuuden taloudellisten etujen kohde. Potilaat ovat vastuullisia kansalaisia, joiden terveys on heidän arvokkain omaisuutensa ja joilla on oikeus saada parasta ja turvallisinta hoitoa ja lääkitystä. Potilaat ovat terveydenhuoltopolitiikan kohde.

Terveys tai sen palauttaminen ei kuitenkaan ole pelkkä oikeus. Siihen sisältyy myös velvoite pitää huolta itsestään syömällä terveellisesti, noudattamalla terveellisiä elintapoja ja olemalla aktiivinen omassa hoidossaan, jos hoitoa tarvitaan.

Esimerkiksi ehdotuksessamme hyväksytyjen lääkkeiden todellisten vaikutusten entistä tehokkaammasta seurannasta oletetaan potilailta tällaista aktiivista osallistumista. Jos potilaat eivät ilmoita viranomaisille ottamiinsa lääkkeisiin liittyvistä poikkeamista, seurantamenettely on ajanhukkaa.

Tämä koskee myös väärennetyiltä lääkkeiltä suojautumista. Tulevaisuudessa potilaat voivat ja heidän tuleekin varmistaa, etteivät he ota väärennetyjä lääkkeitä, tarkistamalla, että kaikki pakkauksissa tulevaisuudessa vaadittavat turvaominaisuudet ovat todella paikoillaan. Jos uskomme aktiivisten ja tietoisten potilaiden olevan keskeisessä asemassa terveydenhuollossa, lääke seurannassa ja väärennetyjen lääkkeiden leviämisen estämisessä, on vaikea ymmärtää miksi potilailla ei ole mahdollisuutta saada tietoa kaikkein tärkeimmistä lääkkeistä. Tämän vuoksi farmaseuttinen paketti koostuu seuraavista neljästä osasta, poliittinen tiedonanto ja kolme lainsäädäntöehdotusta lääkkeiden turvallisuuden seurannasta, lääkeväärennöksistä ja potilaille tiedottamisesta.

Lääkeväärennösten nopeasti kasvava määrä pakotti meidät toimimaan. EU:n ulkorajoilla takavarikoitujen lääkeväärennösten määrä kasvoi lähes nelinkertaiseksi vuodesta 2005 vuoteen 2007. Jos emme nyt toimi, ensimmäiset kuolemantapaukset havaitaan enemmän tai myöhemmin. Ongelma on vaikuttanut myös lääkkeiden lailliseen toimitusketjuun. Olemme löytäneet lääkeväärennöksiä toimitusketjun eri tasoilla. Jokaiseen yksittäiseen tapaukseen liittyy tuhansia pakkauksia, joten mahdollinen riski kohdistuu tuhansiin potilaisiin. Tulevaisuudessa potilaiden on voitava luottaa täydellisesti farmaseuttien kaltaisilta laillisilta toimittajilta hankkimiensa lääkkeiden laatuun.

Ehdotamme siis seuraavaa: ensinnäkin selkeät säännökset kaikille lailliseen toimitusketjuun kuuluville, toiseksi kauttakulku- ja vientilääkkeiden tiukempi valvonta, kolmanneksi viimeisimmät turvaominaisuudet, muun muassa sinetti, tunnisteoimaisuus ja viivakoodi, erityisessä riskissä oleviin lääkkeisiin jokaisen pakkauksen täydellisen jäljitettävyyden takaamiseksi ja neljänneksi vaikuttavien aineiden turvallisuuden seurantaan koskevat säännökset.

Ehdotusta laadittaessa syntyi väärinkäsitys, jonka haluan nyt selvittää kokonaisuudessaan. Ehdotuksen ainoa tarkoitus on parantaa potilaiden turvallisuutta. Sen tarkoituksena ei ole estää tiettyä lääkejakelun muotoa, kuten rinnakkaiskauppaa. Kyseisen alan edustajat ovat järjestäneet hätkähdyttävän tiedotuskampanjan. Tässä tapauksessa sitä voisi melkein pä kutsua huijauskampanjaksi. Haluan kuitenkin tässä ja nyt selittää jälleen kerran, että lääkkeiden rinnakkaiskauppa on EU:n perustamissopimuksessa hyväksyttyä toimintaa ja säilyy sellaisena. Rinnakkaistuotteiden myyjien on vain noudatettava uusia turvallisuusvaatimuksia, kuten kaikkien muiden toimitusketjun toimijoiden. Kukaan ei saa suosituimmuuskohtelua eikä ketään saateta muita huonompaan asemaan.

Lääketurvatoimintaa, toisin sanoen hyväksytyjen lääkkeiden seurantaan, koskevalla lainsäädäntöehdotuksella parannetaan potilasturvaa ja vähennetään tarpeetonta hallinnollista taakkaa. Tämä on hyvä esimerkki siitä, kuinka vähemmällä byrokratialla voidaan saavuttaa entistä suurempi turvallisuus. Tämä saavutetaan tekemällä vastuunjako entistä selvemmäksi ja raportointivelvoitteet entistä tehokkaammiksi. Lisäksi valmistajien on otettava käyttöön tehokas seurantajärjestelmä. Yhteisön laajuinen tiedotus ei-toivotuista tai aiemmin tuntemattomista sivuvaikutuksista helpottaa merkittävästi yhteisön laajuisia riskinhallintaa.

Lopuksi farmaseuttiseen pakettiin sisältyy myös ehdotus potilaille tiedottamisen parantamisesta. Tiedän, että tämä on hyvin kiistanalainen asia, jota olemme usein tarkastelleet täällä parlamentissa, ja toivon meidän pystyvän keskustelemaan asiasta rauhallisesti ja objektiivisesti turvautumatta polemiikkiin.

Potilailla on oikeus saada tietoa, ja tämä koskee erityisesti lääkkeitä. Terveys on yksi tärkeimmistä ellei tärkein omaisuutemme. Ikääntyvässä yhteiskunnassamme terveyden merkitys kasvaa edelleen. Demokraattisessa yhteiskunnassa on sanomattakin selvää, että potilaille on tarjottava kattavaa tietoa heidän terveyteensä vaikuttavista asioista.

Sanon tämän nyt hyvin selvästi, ja tämä on todellakin demokraattisen yhteiskunnan perusperiaate, että meidän ei tarvitse selittää ja perustella sitä, että potilaiden on saatava tietoa. Sen sijaan meidän on selitettävä ja perusteltava tilanteet, joissa kansalaiset eivät saa tietojaa.

Potilaat etsivät jo nyt aktiivisesti tietoa. Me kaikki olemme varmasti olleet ystäviemme, tuttavien tai jopa perheenjäsentemme kanssa tilanteessa, jossa vakavasti sairastunut henkilö tai tämän sukulaiset ja ystävät etsivät epätoivoisesti, ja monissa tapauksissa nämä ihmiset todella ovat epätoivoisia, saadakseen tietoa siitä, onko saatavilla parempi lääke tai parempi hoito.

Ensimmäisenä nämä ihmiset etsivät Internetistä. He löytävät tietoja toiselta puolelta maailmaa, eivätkä voi tietää, onko kyse tuotteen mainonnasta tai asiatiedoista. Minusta tämä tilanne on sekä kamala että sietämätön.

Tämän vuoksi haluan tehdä täysin selväksi, että nykytilanne ei vastaa potilaiden korkealaatuista tietoa koskevia vaatimuksia. Se johtaa myös syrjintään. Englantia ymmärtävät ihmiset, jotka voivat käyttää Internetiä, saavat tietoa, jonka saamiseen ei ole mahdollisuutta ihmisillä, jotka eivät osaa englantia eivätkä osaa käyttää Internetiä. Kyse on tavallisesti ikääntyneistä ihmisistä, ja juuri heidän on erityisen tärkeää saada asiatietoa.

Nykyisin tilanne Euroopassa on sellainen, että jos lääke on amerikkalainen, tietoa on saatavilla, ja jos se on eurooppalainen, tietoa ei ole saatavilla. Päätelmämme perustuvat siihen, että reseptilääkkeiden mainonnan kielto ei pidä missään tapauksessa höllentää, ja että tiedottaminen ja mainostaminen poikkeavat toisistaan merkittävästi. Ehdotamme siis, että tietyt tiedot, erityisesti viranomaisten tarkistamat tiedot, jotka löytyvät esimerkiksi lääkkeiden pakkausselosteesta, olisi vapautettava kiellosta. Toiseksi nämä tiedot saa julkaista Internetissä vain kirjallisina vastauksina erityisiin kysymyksiin tai jäsenvaltioiden määrittämässä terveydenhuoltojulkaisuissa.

Kolmanneksi on noudatettava tiukkoja laatuvaatimuksia, ja neljänneksi jäsenvaltioiden on perustettava tehokkaat seurantamekanismit. Tiedot on tarkastettava ennen julkaisemista. Poikkeukset sallitaan vain tehokkaissa järjestelmissä.

Haluan selittää, että on tietenkin olemassa potilaille tiedottamiseen ja lääkevalmisteiden mainostamiseen liittyvä harmaa alue. Yksittäiset potilaat eivät kykene erottamaan tätä harmaata aluetta, jolla kaikenlaista tietoa on saatavilla kaikenlaisista tiedotusvälineistä, kun tiedotusvälineet ottavat toimityksellisen vastuun. Hyvin usein tällaista tiedottamista valvovat osapuolet, joiden edusta on kyse, varovasti sanottuna, eivätkä lukijat voi tunnistaa tietolähdettä tai kyseistä asianosaista.

Aion tehdä työtä tiedotusvälineiden ja farmaseuttisen teollisuuden kanssa laatiakseni käytännössä sen varmistamiseksi, että tästä varsin kyseenalaisesta käytännöstä luovutaan. Tämän saavuttamiseksi meidän on kuitenkin löydettävä parempi ja nykyaikaisempi ratkaisu potilaille tiedottamiseen.

Pakettiin sisältyy hyvin uudenaikaisia ja progressiivisia ehdotuksia. Se perustuu itsestäänselviin päätelmiin siitä, kuinka tärkeänä kansalaiset pitävät omaa terveyttään koskevia kysymyksiä. Toivon saavani Euroopan parlamentin tuen tälle paketille. Paljon kiitoksia.

John Bowis, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, suhtaudun erittäin myönteisesti komission jäsenen antamaan julkilausumaan sekä erityisesti sävyyn, jolla hän aloitti puheenvuoronsa viitattaessaan potilaiden keskeiseen asemaan tässä. Olen juuri laatinut parlamentin mietinnön rajatylittävästä terveydenhuollosta, ja siinä potilaiden turvallisuus on olennainen tekijä. Saanen sanoa, että olisin toivonut tätä aikaisemmin, jotta olisimme voineet täydentää pakettianne ja muita terveydenhuollon toimenpiteitä täällä parlamentissa. Se ei ole mahdollista, mutta olemme sentään matkalla.

Voisitte kenties mainita ainakin yhdelle kollegallenne, että me haluaisimme nähdä myös jotain neulanpistovammoista osana tätä turvallisuuspakettia.

Tarkastelemme nyt kuitenkin niitä kolmea asiaa, joihin viittasitte. Viittasitte perustellusti potilaille tiedottamiseen ja olitte siinä varsin yksityiskohtainen. Uskon potilaiden ja varsinkin neurodegeneratiivisista sairauksista kärsivien potilaiden toivovan innokkaasti tämän potilaille tiedottamisen toteutuvan tavalla, joka ei todellakaan ole mainosta, vaan vahvistaa heidän luottamustaan lukemaansa – olipa se Internetissä tai pakkauksessa, mainoksessa tai ilmoituksessa – hyvässä tarkoituksessa ja luotettavasti. Tällä hetkellä näin ei ole, ja kuten totesitte, potilaat ovat vaarassa.

Toinen asia ovat väärennökset. Väärennökset ovat yksi aikamme vitsauksista. On eri asia, että väärennetään kelloja tai merkkivaatteita, mutta lääkkeen väärentäminen on paljon vakavampaa. Jos lääke on väärennetty, potilaat ovat vaarassa ja voivat jopa kuolla väärennettyjen lääkkeiden vuoksi. Kuten kuulimme, tilastomäärät

– 2,5 miljoonaa pakkausta takavarikoidaan vuodessa EU:n rajoilla – ovat kasvaneet suuresti kahden viime vuoden aikana, vuosina 2005–2007, ja pelottavaksi asian tekee se, että näitä on apteekeissa eikä pelkästään Internetissä.

Kolmanneksi viittasitte lääketurvatoimintaan. Arvelemme, että viisi prosenttia sairaalakäynneistä johtuu lääkkeiden kielteisistä vaikutuksista ja että lääkkeiden kielteiset vaikutukset aiheuttavat viidenneksen tarpeettomista kuolemantapauksista sairaaloissa. On siis äärimmäisen tärkeää, että saamme myös yksinkertaistetun ja entistä luotettavamman lääketurvatoimintapaketin.

Jos saamme nämä aikaan, uskon mietintöni ja potilasturvallisuuden etenevän yhtä aikaa, ja tämän on oltava esityslistamme kärjessä tänä iltana, tämän parlamentin toimikaudella ja kesän lopulla toimikautensa aloittavassa uudessa parlamentissa.

Dorette Corbey, PSE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, on hyvä, että keskustelemme tänä iltana uudesta farmaseuttisesta lainsäädännöstä. Haluan myös kiittää komission jäsen Verheugenia tästä meille tarjotusta mahdollisuudesta.

Komission jäsen Verheugen totesi perustellusti, että tarvitaan tiettyjä lainsäädäntömuutoksia. Meidän on keskityttävä enemmän turvallisuuteen, parempiin potilaille tiedottamista koskeviin sääntöihin sekä tehokkaisiin lääkeväärennösten vastaisiin toimenpiteisiin. Haluan myös korostaa, että potilaan on oltava tässä keskeisessä asemassa.

Lääkkeisiin sovelletaan tiukkaa valvontaa, minkä vuoksi mitään vanhaa ei ole mahdollistakaan saattaa markkinoille. Lääkkeet käyvät läpi tiukat testit ennen kuin ne pääsevät markkinoille, mutta kun ne kerran ovat päässeet markkinoille, niitä testataan uudelleen äärimmäisen harvoin. Lääkkeen valvonta on rajallista sen päästyä markkinoille. Sivuvaikutuksista raportoidaan, mutta lääkkeiden tehokkuutta tutkitaan vähän. Nyt ehdotetussa lainsäädännössä annetaan mahdollisuus merkittäviin ja tarpeellisiin parannuksiin tämän osalta.

Esimerkiksi kolesterolia alentavaa lääkettä käytetään valtavasti, vaikka eri tuotteiden tehokkuudesta tiedetään hyvin vähän, ja siitä, mikä olisi kaikkein tehokkain tuote, on todella vähän tietoa. Sama koskee masennuslääkkeitä ja muita ihmisten henkiseen terveyteen vaikuttavia lääkkeitä. Olisi hyvä ajatus, jos lääketeollisuutta vaadittaisiin toteuttamaan lisää laaja-alaisia tutkimuksia tuotteiden tehokkuudesta ja sivuvaikutuksista. Tässä tarvitaan riippumatonta testausta.

Me kaikki tiedämme, että lääkkeitä koskeva tiedottaminen potilaille on hyvin kiistanalainen aihe. Kuka tahansa, joka katsoo televisiota parhaaseen katselu-aikaan Yhdysvalloissa, voi nähdä tämän aiheuttamat ongelmat. ”Pyydä lääkäriltäsi lääkettä x rintasyöpään tai lääkettä y virtsarakontulehdukseen.” Tähän asti lääkkeiden mainostaminen on ollut kiellettyä Euroopassa, ja minusta näin pitäisi olla jatkossakin. Emme voi antaa kenen tahansa tehdä diagnooseja ja suositella meidät ottamaan tiettyä lääkettä.

Lääketeollisuus haluaa tiedottaa potilaille tuotteistaan ja katsoo olevansa siihen kyvykkäin taho. Käsittääkseni näin voi ollakin, mutta riippumattomat testit ovat tärkeitä tässäkin. Lainsäädäntöehdotuksessa höllennetään tietojen levittämistä Internetissä ja painetussa mediassa koskevia sääntöjä. Kuten komission jäsen Verheugen itse totesi, ehdotus on hyvin uudenaikainen ja progressiivinen. Tiedottamisen ja mainostamisen eron on oltava hyvin selvä, ja potilailla on oltava oikeus luotettavaan tietoon. Tämän vuoksi olisi hyvä ajatus kerätä tietoa eurooppalaiseen tietokantaan, ja siihen olisi lisättävä vertailevaa tietoa lääkkeiden vaikutuksista ja sivuvaikutuksista.

Paketin kolmannella ehdotuksella tiukennetaan sääntöjä, joilla pyritään estämään lääkeväärennösten saattaminen markkinoille. Tämä on aivan oikein, sillä kuten kollegani Bowis korosti, lääkeväärennösten markkinoille saattaminen on vakava rikos. Komission jäsen Verheugen on oikeassa myös sanoessaan, ettei tämä ilmiö ole niinkään seurausta rinnakkaiskaupasta kuin kokonaan toisenlaisista mekanismeista, joihin meidän on puututtava. Tulevan kauden aikana meidän on syvennettävä keskusteluamme potilaille tiedottamisen eduista ja haitoista, lääkeväärennöksistä ja potilasturvallisuudesta, sillä on varmaa, että tässä on kyse lukuisista julkisen palvelun tehtävistä. Teollisuudella on vastuu, potilaillakin on jonkin verran vastuuta, mutta niin on myös viranomaisilla.

Carl Schlyter, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, kiitän komissiota julkilausumasta. Minusta on hyvä tarkastella esimerkiksi ympäristönäkökohtia. Farmaseuttisten tuotteiden aiheuttama saastuminen on kasvava ongelma hoitotyössä.

Farmaseuttisten tuotteiden mainonnassa toivoisin tiukimpia mahdollisia rajoituksia. Olen todella väsynyt tähän aiheeseen. Eräänä iltana kun katsoin televisiota, neljännes kaikista mainoksista koski käsikauppälääkkeitä. Haluaisin komission toteuttavan vaikutustenarvioinnin, jotta nähtäisiin kuinka suuri vaikutus mainoksilla on ollut näiden farmaseuttisten tuotteiden myyntiin. Onko järkevää mainostaa televisiossa näin paljon farmaseuttisia tuotteita, vaikka olisikin kyse itsehoitotuotteista?

Meillä oli Ruotsissa esimerkiksi Gardasil-rokote, joka hädin tuskin kuuluu käsikauppa- tai epidemiologisiin rokotteisiin. Haluan lainsäädäntöä tiukennettavan tällä alalla.

Lääkeväärennökset liittyvät todennäköisesti myös nykyiseen patenttijärjestelmäämme. Hintakerot ovat hyvin suuria. Uskon, että ratkaisu, jossa tutkimusta ohjattaisiin enemmän julkisen edun tarpeiden mukaisesti, voisi olla farmaseuttisten tuotteiden palkintojen entistä laajempi käyttö. Esimerkiksi laiminlyötyihin trooppisiin sairauksiin – toisin sanoen alalla, jolta ei löydy ostovoimaa – voitaisiin tätä kautta saada uusia lääkkeitä. Näin annettaisiin paremmat mahdollisuudet tehdä tutkimusta sellaisille yhteiskuntaryhmille tarkoitettujen lääkkeiden tuottamiseksi, joilla ei ole vahvaa ostovoimaa.

Tahtoisin komission tutkivan tarkemmin mahdollisuuksia hyödyntää palkintoja, jolloin uuden farmaseuttisen tuotteen kehittävä henkilö saa kertakorvauksen. Sen jälkeen valmistus olisi mahdollista ilman lisenssejä. Uskon, että tietyissä tapauksissa tämä voisi olla parempi järjestelmä tutkimuksen parantamiseksi ja ennen kaikkea lääkeväärennosten tarkoituksen poistamiseksi. Näen hyvin hyödyllisenä sen, että voi poliittisessa asemassa ohjata tutkimusta sairauteen liittyvän ongelman ratkaisemiseen sen sijaan, että hoidetaan oireita 30 vuoden ajan kyseisille yrityksille hyvin tuottoisin lääkkein.

Lopuksi haluan sanoa pari sanaa nanoteknologiasta. Lääkkeissä on nanopartikkeleita, mutta tiedämme hyvin vähän niiden toksikologisista vaikutuksista. Toivoisin parempia menetelmiä nanopartikkeleiden toksikologisuuden tutkimiseksi.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Monet meistä puhuvat varmasti toissijaisuusperiaatteesta terveydenhuollossa farmaseuttisen paketin yhteydessä. Farmaseuttisten markkinoiden tilanne kuitenkin osoittaa, että jotta Eurooppa olisi kilpailukykyinen uusien lääkkeiden tutkimuksessa ja kehittämisessä sekä jakelussa ja myynnissä, alalla tarvitaan tiiviimpää tai parempaa yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä.

Potilaiden on saatava parempaa tietoa lääkkeistä ja tietysti niiden ei-toivotuista sivuvaikutuksista, jotta he voivat osallistua tehokkaammin hoitoon. Euroopan farmaseuttisen tutkimuksen ja kehityksen rajallisen rahoituksen vuoksi Euroopan lääketieteellinen ei pysty kilpailemaan Yhdysvaltojen, Japanin ja Kanadan kanssa. Tämän vuoksi lääkkeiden hinnat ovat nousseet suhteettomasti Euroopan markkinoilla.

Olemme keskustelleet Euroopan parlamentissa toistuvasti tiettyjen, esimerkiksi syövän tai niin kutsuttujen harvinaisten sairauksien hoidossa käytettävien lääkkeiden riittämättömästä saatavuudesta. Asetamme jo valmiiksi vaikeassa asemassa olevat potilaat kerjäläisen asemaan pakotettuina etsimään sponsoreita saadakseen hoitoa. Monien lääkkeiden korkea hinta pakottaa terveydenhuoltoalan etsimään halvempia vaihtoehtoja, toisin sanoen geneerisiä lääkkeitä. Valitettavasti juuri näitä usein väännetään, eivätkä ne aina sisällä aktiivisia aineita sokerin ja sidosaineen lisäksi.

Edellä mainitut tosiseikat osoittavat meille kuinka tärkeää on vaihtaa mielipiteitä, keskustella ja lopulta hyväksyä täydellinen farmaseuttinen paketti, joka takaa, että potilaita hoidetaan laadukkailla ja kohtuuhintaisilla lääkkeillä. Odotan tässä tehokasta yhteistyötä paketin eri osille nimettyjen esittelijöiden kanssa ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa. Olen samaa mieltä komission jäsenen kanssa siitä, että Internetin kautta myytävät lääkkeet vaarantavat vakavasti farmaseuttisen politiikan turvallisuuden.

Anne Ferreira (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, minua hämmästyttää aina, kun yritys- ja teollisuustoiminnan pääosasto tarkastelee terveysasioita. Kun lukee potilaille tiedottamista koskevia ehdotuksia käy kuitenkin pian selväksi, että paria vivahdetta lukuun ottamatta lääkkeitä tarkastellaan niissä kuin mitä tahansa kulutustuotetta.

Katson, että teollisuuden itse tarjoamat tiedot, muut kuin pakkausmerkinnät ja pakolliset ilmoitukset, ovat mainontaa, ja kun sitä toistetaan, siitä tulee kaupallinen kilpailuetu.

Komissio voi hyvin esittää tiettyjä säännöksiä tarkentaakseen ehdotuksiaan ja se voi kertoa meille, että potilasyhdistykset odottavat kärsimättöminä näitä säännöksiä. Monia meistä ei huijata tämän potilaille tiedottamista koskevan direktiivin vaikutuksilla, ja monet meistä tietävät, ettei siitä ole mitään hyötyä eurooppalaisten terveyden parantamisessa.

Voimme jo olla varmoja, että jos teksti hyväksytään, lääketeollisuuden markkinointimenot räjähtävät, epäilemättä tutkimuksen kustannuksella. Jo nyt 23 prosenttia liikevaihdosta osoitetaan mainostamiseen ja vain 17 prosenttia tutkimukseen, ja kun tarkastellaan Yhdysvaltoja ja Uutta Seelantia, joissa mainostaminen on jo sallittua, voimme havaita sen lisänsen lääkemääräyksiä määrää ja terveyskustannuksia ilman että hoidon laadussa tai kansalaisten terveydessä olisi tapahtunut näkyvää parantumista. Olkoon tämä meille opetus.

Lopuksi haluan todeta, että uudenaikainen ratkaisu olisi luottaa terveydenhuoltoalan ammattilaisiin tai kouluttaa heitä paremmin, jotta he voisivat kertoa hoidoista ja reseptilääkkeistä.

Åsa Westlund (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Verheugen, kuten totesitte, tästä paketista puhuttiin paljon jo ennen kuin se esitettiin. Tämä ei kenties ole erityisen outoa, sillä farmaseuttiset tuotteet vaikuttavat kaikkiin. Ne vaikuttavat kuitenkin myös voimakkaisiin yrityksiin, joilla on voimakkaita etunäkökohtia, sekä verotulojen käyttöön.

Pyysin komissiota sisällyttämään farmaseuttisten tuotteiden ympäristövaikutukset tarjottavaan tietoon. Olen hyvin iloinen siitä, että komissio on sisällyttänyt asian tähän ehdotukseen asiana, joka saatetaan sisällyttää tarjottaviin tietoihin. Katson kuitenkin, että näiden tietojen olisi itse asiassa oltava pakollisia tarjottaessa tietoja farmaseuttisesta tuotteesta.

En halua nähdä reseptilääkkeitä mainostettavan. Tämän vuoksi olen tyytyväinen siihen, että komissio vaikuttaa olevan samaa mieltä. Katson kuitenkin komission tavoin, että potilailla ja suurella yleisöllä olisi oltava oikeus saada järkevää ja tarkkaa tietoa farmaseuttisista tuotteista. Monissa tapauksissa näin jo onkin. Meillä on esimerkiksi Ruotsissa FASS-niminen järjestelmä. On tärkeää, että tavallisen kansalaisen on mahdollista löytää nopeasti luotettavaa tietoa, varsinkin kun Internetin eri chattipalstoilla, jotka haavoittuvassa tilanteessa olevan henkilön on helppo löytää, on paljon täysin harhaanjohtavaa tietoa. On kuitenkin tärkeää, kuten komissio on ehdottanut, että tietoa seurataan objektiivisesti, jotta siihen voidaan luottaa. Tähän osaan komission ehdotusta suhtaudun varsin epäilevästi. On hyvin tärkeää säännellä kuinka näitä informaatiokanavia voidaan ja tulee perustaa, jotta ne ovat helposti saatavilla ja samaan aikaan vain niiden saatavilla, jotka etsivät tietoa, jotta tietoa ei anneta henkilöille, jotka eivät ole sitä pyytäneet, kuten mainoksia.

Suhtaudun hieman epäilevästi myös siihen, tarvitaanko asiasta varsinaista asetusta EU:n tasolla. Loppujen lopuksi asia koskee terveydenhuoltopalveluita ja lääkehoitoa, joten se kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Tämän vuoksi haluaisin olla hieman vakuuttuneempi siitä, että tätä koskeva asetusta EU:n tasolla on todella tarpeen.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan esittää komission jäsenelle kaksi kysymystä. Aiottoke keksiä tavan estää sen, että tämä direktiivi vaikuttaa Saksassa apteekeissa ilmaiseksi jaettavaan ja lääketeollisuuden reilusti rahoittamaan lehteen?

Toinen kysymykseni koskee lääkkeiden nimiä rajat ylittävillä alueilla. Nimet poikkeavat usein toisistaan siitä huolimatta, että lääkkeet sisältävät täsmälleen samoja aineita. Eikö löytyisi tapaa helpottaa asioita rajat ylittävillä alueilla asuvia varten?

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen komission tänä iltana antamaan julkilausumaan ja odotan saavani lukea yksityiskohtaisemmin mistä paketissa tarkkaan ottaen on kyse.

Joitakin vuosia sitten toteutettiin lääkelainsäädännön tarkistaminen. Se koski niin eläimille kuin ihmisillekin tarkoitettuja lääkkeitä. Ihmettelen vain, miksi nämä kaksi on erotettu toisistaan tässä vaiheessa menettelyä. Komissio on varmaan tietoinen mielenkiinnostani enimmäismääriä koskevan lainsäädännön kautta, sillä ne siirtyvät elintarvikeketjuun eläinlääkkeiden kautta. Olen jo jonkin aikaa esittänyt kritiikkiä eläinlääkkeistä annetusta direktiivistä.

Voisiko arvoisa komission jäsen hieman kommentoida lääkkeiden yhteisvaikutukseen, monilääkehoitoon ja lääkeresistenssiin liittyviä asioita tämän keskustelun yhteydessä tänä iltana? Monien muiden tavoin katson, että nyt tarvitaan paljon enemmän potilaille tiedottamista. Potilaiden ei tule joutua ”kilpailemaan” – jos se on oikea sana – sen kanssa mitä löytyy Internetistä, jossa on toisinaan paljon väärää tietoa. Heidän on saatava asianmukaisesti tarkistettua tieteellistä tietoa henkilökohtaisesti saamiensa lääkkeiden kanssa.

Lopuksi, olen myös huolissani lääkeyritysten vaikutusvallasta lääkärien reseptin kirjoittamistapoihin. Voisiko komission jäsen ystävällisesti kommentoida asiaa?

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, vastauksena jäsen Corbeyn huomautuksiin haluan ensin sanoa, että näytin vihreää valoa reseptilääkkeitä koskevalle eurooppalaiselle tietokannalle useita vuosia sitten. Tietokantaa koskeva työ edistyy hyvin, ja tietokanta tulee käyttöön lähitulevaisuudessa.

Jäsen Corbeyn lisäksi monet muutkin parlamentin jäsenet ovat kysyneet, onko mahdollista erottaa selkeästi toisistaan tiedottaminen ja mainostaminen. Totean vielä kerran selkeästi, että komissio vastustaa ehdottomasti reseptilääkkeiden mainonnan tai pr-toiminnan, tai miksi sitä ikinä kutsutaankaan, sallimista Euroopassa. Emme salli sitä missään tilanteessa. Minun on kuitenkin oltava eri mieltä siinä, kun annatte ymmärtää, ettei tiedottamisen ja mainonnan välillä ole eroa. Jokainen joka väittää, ettei ole mahdollista erottaa toisistaan mainontaa ja tiedottamista, loukkaa satoja tuhansia toimittajia, jotka osoittavat jokapäiväisessä työssään sanomalehdissä, radiossa tai televisiossa, että tiedottamisen ja mainonnan välillä on ero. Laatumme säännökset ovat niin täsmällisiä ja tarkkoja, ettei tiedottamisen ja mainonnan välinen raja voi hämärtyä. Tietojen on perustuttava hyväksyntäviranomaisten jo hyväksymiin tietoihin. Ne on hyväksyttävä ennen julkaisemista, ja niihin sovelletaan tiukkaa laatuvalvontaa. En todellakaan ymmärrä, kuinka kukaan voi luulla tätä mainostamiseksi.

Jäsen Schlyter nosti esiin rokotteet. Tähän minun on tässä vaiheessa todettava selkeästi, että rokotteet eivät tietenkään ole vapaasti saatavilla. Tavallisesti kansanterveysviranomaiset asettavat rokotteet tavallisten kansalaisten saataville sellaisten tiedotuskampanjoiden yhteydessä, joilla pyritään varmistamaan korkein mahdollinen rokotetiheys. Näin asioiden kuuluu olla, mutta tiedottamisen ja mainonnan välinen ero on tietenkin otettava huomioon myös rokotteissa. Olen tästä kanssanne täysin samaa mieltä. Lääkeväärennökset eivät liity teollis- ja tekijänoikeuksiin. Lääkeväärennöksiä ei tuoteta teollis- ja tekijänoikeuksiin liittyvän kiistan seurauksena. Väärennetyt lääkkeet ovat jo hyväksytyjä lääkkeitä, mikä tarkoittaa, että teollis- ja tekijänoikeuksiin liittyvät seikat on jo ratkaistu. Lääkeväärennöksiä tuotetaan puhtaasta aineudesta. Kyse ei ole teollis- ja tekijänoikeuksien rikkomisesta. Kyse on puhtaasti rikollisesta teosta. Lääkkeiden väärentäminen on vähintäänkin ruumiillisen haitan tuottamista ellei murhayritys, mutta se ei liity mitenkään teollis- ja tekijänoikeuksiin.

Haluan kiinnittää huomionne Euroopan lääkeviraston tuottamiin tilastoihin. Virasto on tutkinut paremman potilaille tiedottamisen mahdollisia vaikutuksia. Yhdistyneessä kuningaskunnassa viisi prosenttia kaikista sairaalaan otetuista tulee sinne otettuaan väärää lääkettä, toisin sanoen lääkettä, jolle ovat allergisia tai jota heille ei olisi pitänyt antaa. Kaikista Yhdistyneen kuningaskunnan sairaalapotilaista viisi prosenttia joutuu sairaalaan, koska he ovat ottaneet väärää lääkettä. Tiedämme, että 50 prosentissa tapauksista tämä olisi voitu välttää, jos potilaalle olisi kerrottu tälle annetun lääkkeen luonteesta. Tieto ei kuitenkaan ollut heidän saatavillaan. Käytän tätä argumenttia myös vastauksissani jäsenvaltioiden terveydenhuoltoviranomaisille, jotka eivät ole innostuneita ajatuksesta potilaista, joilla on enemmän tietoa, koska he uskovat näiden potilaiden olevan vaativia ja pyytävän kalliimpia lääkkeitä. Tilastot osoittavat, että potilaille tiedottaminen voi jopa säästää rahaa.

Vastaan jäsen Hennicot-Schoepgesin kysymykseen maksuttomista esitteistä ja lehdistä, etten usko eurooppalaisten lainsäätäjien voivan estää ketään jakamasta ilmaisia esitteitä. Tätä tapahtuu useissa jäsenvaltioissa. Mainontakielto koskee kuitenkin myös näitä lehtiä ja esitteitä. Ajattelen esimerkiksi kotimaassani hyvin tunnettua julkaisua nimeltä *Apothekensschau*. Näihin julkaisuihin ei saa sisältyä reseptilääkkeiden mainontaa.

Olen puhunut harmaasta alueesta, toisin sanoen mainitsemastanne salamyhkäisestä mainonnasta. Kyllä, sitä tapahtuu. Me olemme tietoisia näistä käytännöistä, ja ehdotuksiemme on erityisesti suunniteltu estävän tämän salamyhkäisen mainonnan, jota havaitaan monilla aloilla.

Mitä tulee raja-alueisiin, kuvatut olosuhteet liittyvät siihen, että meillä on edelleen pääosin kansallinen lääkkeiden hyväksyntä. Eurooppalainen hyväksyntä on poikkeus, ei sääntö. Tämä tarkoittaa, että valmistajien on hyväksyttävä lääkkeensä eri jäsenvaltioiden markkinoille, eikä kukaan voi estää niitä rekisteröimästä lääkkeitä eri nimillä. Tämä on ongelman syy. Jos lääkkeellä on eurooppalainen hyväksyntä, se on saatavilla kaikkialla Euroopassa, myös raja-alueilla, samalla tuotenimellä.

Jäsen Doyle, en usko, että nyt käsittelemämme asiat menisivät yksi yhteen niin ihmisten kuin eläintenkin lääkkeiden alalla. Minusta rakenteet poikkeavat näissä tapauksissa paljon toisistaan. Eläimet eivät esimerkiksi voi ottaa selvää lääkkeistä itse. Myös kysynnän ja tarjonnan välinen suhde on hyvin erilainen. Tarkastelen ongelmaa kuitenkin mielelläni enemmän. Haluan kuitenkin korostaa, että jäämien osalta annoimme ehdotuksen jo kauan sitten, kuten tiedätte.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

17. Vaaralliset aineet ja valmisteet (dikloorimetaani) (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Carl Schlyterin laatima ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden (dikloorimetaani) markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksien osalta (KOM(2008)0080 – C6-0068/2008 – 2008/0033(COD) (A6-0341/2008)).

Carl Schlyter, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, toivoin todella, että puheenjohtajavaltio Ranska olisi edustettuna täällä tänään, sillä minun on kerrottava, että meidän yhteistyömme oli erinomaista. Ilman sen sitoutumista ja halukkuutta löytää tie eteenpäin emme koskaan olisi päässeet sopimukseen. Menettelyn aikana oli aina määrävähemmistö yhdestä tai toisesta asiasta. On siis puheenjohtajavaltio Ranskan erinomaisen yhteistyön ansiota, että lainsäädäntö nyt toteutuu, mikä on oikein hyvä asia.

Puhumme nyt dikloorimetaanista, joka on maalinpoistoaine. Se on myös teollinen kemikaali, jota lääketeollisuus itse asiassa käyttää suuria määriä. Sen teollisessa käytössä on kuitenkin täysin mahdollista suojata työntekijät ja ympäristö. Ongelmia tulee pääasiassa kun ainetta myydään kuluttajille. Dikloorimetaani on ainutlaatuisen haitallinen kemikaali, koska se aiheuttaa syöpää, sillä on huumaava vaikutus ja kielteisiä terveysvaikutuksia. Sille on helppo altistua. Siinä vaiheessa kun dikloorimetaanin haistaa, on jo ylitetty turvallisuusraja-arvot kolmella asteella, ja tämän vuoksi suojautuminen on hyvin vaikeaa. Asianmukaiset suojavarusteet käsittävät asianmukaiset käsineet, jotka on vaihdettava kolmen tunnin välein. Tarvitaan suojavarusteet, jotka riippumattomalla ilmansyötöllä varustettuine hengityssuojaimineen maksavat noin 2 700 euroa.

Tämän kemikaalin nykyinen käyttö perustuu pitkälti siihen, että sitä käytetään laittomasti. Tämän vuoksi oli tärkeää myös rajoittaa ja kieltää ammattikäyttöä. Usein yksityisyritykset tai muutaman työntekijän yritykset esimerkiksi puhdistavat graffiteja tai poistavat maalia. Suojavarusteet jäävät usein kotiin tai niitä ei ole lainkaan saatavilla. Kemikaalin kieltäminen on tämän vuoksi suurelta osin työntekijöiden suojelemiseen liittyvä asia. Tiedämme, että valtioissa, joissa dikloorimetaania käytetään – nykyisellään 24:ssä kaikkiaan 27 jäsenvaltiosta – sitä käytetään tuskin koskaan kansallisen ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Katson, että riittää, kun lainaan Saksan kemianteollisuuden liiton omaa tekstiä, jossa todetaan, että vaikka tuuletus olisi hyvä, maalia poistettaisiin rajatulla alueella, irronnut maali kerättäisiin ja dikloorimetaanipurkit suljettaisiin välittömästi, altistumisen raja-arvot ylittyvät säännöllisesti. Tämän vuoksi tarvitaan riippumattomalla ilmansyötöllä varustettuja hengityssuojaimia.

Minusta on todella myönteistä, että komissio esitti ehdotuksen ja että olemme nyt päässeet kompromissiin, jolla käytännössä kielletään myös ammattikäyttö, mutta valtioilla on mahdollisuus kansallisiin poikkeuksiin. Tällaisia poikkeuksia soveltavien on kuitenkin taattava, että kemikaalin parissa työskentelevillä on asianmukaiset suojavarusteet, riittävä koulutus ja tietoa vaihtoehtoista, ja niiden on kyettävä perustelemaan miksi vaihtoehtoihin ei turvauduta. On nimittäin itse asiassa totta, että kaikilla aloilla, joilla dikloorimetaania käytetään, on saatavilla vaihtoehtoisia tuotteita. Puhumme nyt siitä viidestä prosentista, jossa ainetta käytetään vaarallisella tavalla, nimittäin maalinpoistosta. Loput 95 prosenttia käytetystä dikloorimetaanista käytetään teollisuudessa. Tälläkin alalla on hyvä asia, että tiukennamme työntekijöiden ja ympäristön suojeluvaatimuksia.

Kaiken kaikkiaan olen itse asiassa hyvin tyytyväinen sopimukseen. Sillä parannetaan ihmisten mahdollisuuksia poistaa maalia turvallisesti altistumatta vaarallisille, syöpää aiheuttaville kemikaaleille. Kollegani täällä parlamentissa ovat auttaneet tekemään tämän sopimuksen mahdolliseksi näin nopeasti, ja kiitän teitä kaikkia siitä ja kaikkia varjoesittelijöitä ja itseäni siitä, että pääsimme sopimukseen neuvoston kanssa. Tämä enteilee hyvää. Itse asiassa tämä oli viimeinen mahdollisuus kieltää kemikaali vanhalla tavalla ennen REACH-asetuksen voimaantuloa. Se oli siis eräänlainen grande finale kemikaalipolitiikan vanhalle tyyliä, ja meille oli todella hieno lopetus päästä näin tehokkaasti sopimukseen.

Eräät väittävät dikloorimetaanista, että sen vaihtoehdot voivat olla vähintään yhtä vaarallisia, kenties vielä vaarallisempia, mutta komission ja muiden arviointien mukaan on selkeästi osoitettu, että vaihtoehdot ovat merkittävästi vaarattomampia. Me olemme nyt perustamassa markkinoita näille vaihtoehtoilta. Todellisuudessa niissä yrityksissä, jotka nyt valittavat, tullaan useissa tapauksissa valmistamaan myös vaihtoehtoja, ja myös pienemmissä yrityksissä valmistetaan vaihtoehtoja. On hyvä, että ne pääsevät nyt hyödyntämään parempaa ympäristönsuojelua koskevaa kilpailuetuaan sisämarkkinoilla. Me suuntaamme kohti turvallisempaa tulevaisuutta, ja kiitän kaikkia menettelyyn osallistuneita.

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aluksi kiittää esittelijä Schlyteriä hänen tekemästään kovasta työstä ehdotuksen parissa. Meillä on nyt neuvoston kanssa hyvä kompromissi, joka voidaan hyväksyä ensimmäisessä käsittelyssä.

Kyse on dikloorimetaanin markkinoinnin ja sen käytön maalinpoistoaineissa rajoittamisesta useissa merkittävissä komission puolesta tehdyissä tutkimuksissa tunnistettujen riskien vähentämiseksi. Dikloorimetaani on epäilemättä haitallista ihmisten terveydelle sen suuren haihtuvuuden vuoksi. Haihtuminen aiheuttaa ympäröivään ilmaan korkeita höyrypitoisuuksia, joita maalinpoistoaineiden käyttäjät voivat helposti hengittää sisään, ja joilla on välitön myrkyllinen vaikutus keskushermostoon.

Heikoissa työskentely- tai toimintaoloissa tämä on aiheuttanut tai osaltaan edistänyt kohtalokkaita onnettomuuksia useissa jäsenvaltioissa. Suurin osa onnettomuuksista ja kuolemantapauksista on tapahtunut kaupallisessa tai ammatillisessa ympäristössä, erityisesti riittämättömän tuuletuksen ja henkilökohtaisten suojavarusteiden puutteen vuoksi. Onnettomuuksia on kuitenkin tapahtunut myös kuluttajille, vaikka näiden onnettomuuksien ilmoitettu määrä onkin paljon pienempi.

Komission ehdotuksella pyritään vähentämään mahdollisimman paljon ja niin paljon kuin teknisesti on tehtävissä tämän haitallisen kemikaalin käyttöön liittyviä riskejä. Parlamentin ja neuvoston tarkistamassa toisinnossa dikloorimetaania sisältävien maalinpoistoaineiden myynti kuluttajille kielletään kokonaan. Olisi myös kiellettävä kuluttajia käyttämästä tätä ainetta, sillä heillä ei tavallisesti ole tarvittavia henkilökohtaisia suojavarusteita eikä heitä voida kouluttaa tai valvoa aineen turvallisen käytön varmistamiseksi.

Dikloorimetaanin markkinointi ja ammattikäyttö kielletään yleisesti. Koska tietyt jäsenvaltiot kuitenkin uskovat, että ammattilaisten on saatava jatkaa aineen käyttöä tulevaisuudessa, näille jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus sallia käyttö tiukoin erityisedellytyksin. Jäsenvaltioiden on annettava erityisiä sääntöjä ja säännöksiä niiden kansalliseen järjestelmään kuuluvien ammattilaisten hyväksyntää varten. Ammattikäyttäjät voivat saada käyttöluvan ainoastaan koulutuksen läpikäytyään. Koulutuksessa on muun muassa tarjottava tietoa dikloorimetaaniin liittyvistä riskeistä ja vaihtoehtojen saatavuudesta. Työnantajien ja itsenäisten ammatinharjoittajien on suotuisinta korvata dikloorimetaani muilla aineilla tai menetelmillä ottaen huomioon asiaankuuluvan työpaikkojen turvallisuutta koskevan lainsäädännön.

Dikloorimetaania sisältävien maalinpoistoaineiden käyttö on edelleen sallittua liiketiloissa sillä edellytyksellä, että tarvittavat toimenpiteet on toteutettu siellä työskentelevien altistumisen minimoimiseksi. On esimerkiksi tärkeää varmistaa tuuletuksen riittävyys työpaikan raja-arvojen ylittymisen ehkäisemiseksi. On myös toteutettava toimenpiteitä maalinpoistoainesäiliöistä tapahtuvan haihtumisen minimoimiseksi. Lisäksi työpaikan raja-arvojen ylittyessä on käytettävä hengityssuojaimia.

Jäsen Schlyter suositteli, että tuette neuvoston kanssa neuvoteltua kompromissitekstiä. Minäkin katson, että kompromississa on tavoitettu hyvä tasapaino. Voin tämän vuoksi antaa komission puolesta kompromissille täyden tukeni.

Erna Hennicot-Schoepges, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan kiittää esittelijää ja toistaa, että teimme yhdessä kovasti töitä saadaksemme aikaan tämän kompromissin, jota Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä tukee. On kiinnitettävä huomiota siihen, että kyseessä on hyvin myrkyllinen tuote ja että on olemassa käyttökelpoisia ja turvallisia vaihtoehtoisia ratkaisuja. Arvoisa komission varapuheenjohtaja, kuten totesitte, emme todellakaan voi kiistää dikloorimetaanin käyttöön liittyviä vaaroja, varsinkaan jos olosuhteet eivät takaa käyttäjän turvallisuutta. Ihmiset käyttävät usein dikloorimetaania kunnostaessaan omia kotejaan. He pitävät sitä erinomaisena ja tehokkaana tuotteena, mutta eivät ymmärrä, että käyttäessään sitä suljetussa tilassa he ovat vaarassa menettää hyvin nopeasti tajuntansa ja että on olemassa myös hengenvaara, jos ei toimita huolellisesti.

Toisin kuin esittelijän aluksi esittämässä täydellisessä kiellossa nyt aikaansaadussa kompromississa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus myöntää poikkeus ammatti- ja teollisuuskäyttöä varten, mutta vain selkeästi määritetyin edellytyksin. Tämä on järkevä kompromissi, ja on tärkeää tunnustaa, että dikloorimetaani on aiheuttanut useita onnettomuuksia. Pahoittelen lisäksi sitä, että meillä on hyvin vähän tietoja tapahtuneista työtapaturmista. Korostan myös sitä, että ennen komission työn käynnistämistä tehtiin vaikutustenarviointi ja sen tulokset muokkasivat tekstiä. Meidän on kuitenkin varmistettava, että tarjotaan hyvin täsmällistä tietoa niiden henkilöiden saataville, jotka edelleen haluaisivat käyttää tätä tuotetta, vaikka nyt onkin jäsenvaltioiden vastuulla laatia selkeät säännöt ja valvoa markkinoinnin yleistä kieltoa tämän terveydelle haitallisen tuotteen osalta.

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella esittelijä Carl Schlyterää sekä varjoesittelijöitä heidän tässä asiassa tekemästään hyvin perusteellisesta ja ammattimaisesta työstä. Minulle on näinä aikoina harvinaista herkkua voida osallistua keskusteluun, joka perustuu valiokuntamme työhön, ja erityisesti tähän aikaan päivästä tai sanoisinko tähän aikaan yöstä.

Minulla ei ole ollut mahdollisuutta osallistua keskusteluihin valiokunnassa kuin yhden kerran, jolloin toivoin varmistavani, että kollegani ymmärtävät, kuinka tärkeää on äänestää esittelijän ehdotusten puolesta. Tämä on kuitenkin tärkeä asia, todellakin kysymys on elämästä ja kuolemasta, ja minulle se on kaksinverroin tärkeä, koska se kiinnostaa erityisesti vaalipiirissäni.

Dikloorimetaanit ovat, kuten olemme kuulleet, poikkeuksellisen vaarallisia aineita. Ne haihtuvat niin nopeasti, että pelkkä niiden haju ylittää kaikki tunnustetut terveyteen liittyvät raja-arvot. Ne aiheuttavat syöpää ja neuroottisia vaikutuksia sekä hermovaurioita. Tavanomaisessa lämpötilassa niitä haihtuu vaarallisia määriä. Jotta voidaan työskennellä turvallisesti dikloorimetaaneilla, tarvitaan ilmatiivis puku, joka maksaa noin 2 000 euroa, ja iho on suojattava hansikkailla, jotka maksavat 25 tai 30 euroa, ja ne on vaihdettava parin kolmen tunnin välein.

Ei kukaan tietenkään näin tee, vaikka tietäisikin aineen haitallisista vaikutuksista. Ei ole tehokasta tapaa varmistaa kansalaisten turvallinen dikloorimetaanin käyttö. Koska aineet ovat näin vaarallisia, esittelijä ja valiokunta halusivat kieltää niiden käytön, myös ammattikäytön, kuolemantapausten välttämiseksi. Komission tiedossa on viimeiseltä kahdeksalta vuodelta 18 kuolemantapausta, jotka johtuivat näiden aineiden käytöstä, sekä 56 muuta onnettomuutta. Olen varma, että niitä on todellisuudessa ollut enemmän. Teollisuuden eturyhmä on kuitenkin saanut aikaan määrävähemmistön neuvostossa, ja tämän vuoksi esittelijä ja valiokunta suostuivat vastentahtoisesti sallimaan jäsenvaltioille ammattikäyttöä koskevan poikkeuksen.

Olemme kuitenkin saaneet aikaan sen, että ammatissaan aineita käyttäviä työntekijöitä suojellaan tiukasti, ja myös sen, että jäsenvaltiot sitoutuvat valvontaan ja tarkistuksiin. Nämä aineet on jo kielletty kokonaan Ruotsissa, Tanskassa ja Saksassa, ja toivon, ettei yksikään jäsenvaltio pyydä poikkeusta. Teollinen käyttö on eri asia. Tuotteita voidaan käyttää turvallisesti teollisuudessa oikeissa olosuhteissa.

Jotkut parlamentin jäsenet ovat väittäneet, että niiden käyttö olisi sallittava kulttuuriperinnön suojelemisessa, maalinpoistossa vanhoista monumenteista niitä vahingoittamatta. Asiantuntijoiden mukaan tämä ei kuitenkaan ole hyvä ajatus, joten ryhmäni ei kannata yhtään tämänsuuntaista tarkistusta.

Mainitsin, että vaalipiirissäni ollaan kiinnostuneita tästä. Olen käynyt kirjeenvaihtoa komission jäsen Verheugenin kanssa seitsemän vuoden ajan tästä asiasta. Miksikö? Koska vaalipiirissäni toimii yritys nimeltä Eco Solutions, joka on kehittänyt täysin turvallisen vaihtoehdon dikloorimetaaneille. Vaihtoehto on vesipohjainen. Se toimii aivan samoin, vaikka prosessi viekin hieman enemmän aikaa. Olen pahoillani todetessani, että ainoa jäsenvaltio, joka teki kovaa painostustyötä dikloorimetaanin käytön sallimiseksi edelleen, oli Yhdistynyt kuningaskunta, joka myös tuottaa monia näistä aineista teollisia määriä.

Minä tein neljä vuotta työtä komission jäsen Verheugenin kanssa saadakseni asiantuntijakomitean edes havaitsemaan tämän vesipohjaisen turvallisemman vaihtoehdon olemassaolon, ja vei vielä kolme vuotta, ennen kuin vesipohjainen vaihtoehto tunnustettiin tehokkaaksi ja käyttökelpoiseksi tekniikaksi. Olen kuitenkin iloinen todetessani, että parhaiden tarinoiden tavoin tässäkin on onnellinen loppu. Dikloorimetaanien muu kuin teollinen käyttö poistuu markkinoilta. Vaalipiirissäni rikastutaan uudella tekniikalla, ja kaikki elävät onnellisina elämänsä loppuun asti Carl Schlyterin ja hänen ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaan kuuluvien kollegojensa erinomaisen työn ansiosta.

Jens Holm, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, dikloorimetaani eli DCM on vaarallinen kemikaali, joka voi aiheuttaa syöpää, silmävaurioita ja akuutteja vaurioita sydämen, maksan ja munuaisten kaltaisiin elimiin. Dikloorimetaania käytetään lääketeollisuudessa sekä muun muassa maalin ja rasvan poistamisessa. Joissain jäsenvaltioissa, kuten Ruotsissa, Tanskassa ja Itävallassa, sen käyttö on jo kielletty.

On hienoa, että dikloorimetaania koskeva asia on nyt esityslistalla. On sitäkin parempaa, että sopimus merkitsee dikloorimetaanin käytön kieltämistä kokonaan, mitä tulee tavallisiin kuluttajiin. Tästä voin vain kiittää suuresti esittelijäämme Schlyteria. Hienosti tehty, Carl!

Valitettavasti lääketeollisuudessa sekä seinien ja julkisivujen puhdistamisessa työskentelevät joutuvat edelleen kärsimään dikloorimetaanin vaikutusten riskistä. Olen surullinen todetessani, että tämä sopimus ei merkitse dikloorimetaanin ammattikäytön täydellistä kieltä. Tämä on vakava puute, josta pidän komissiota yksin vastuullisena. Poikkeus on kuitenkin rajattu siten, että ne toivoakseni harvat jäsenvaltiot, jotka haluavat

edelleen sallia dikloorimetaanin käytön, joutuvat takaamaan, etteivät työntekijät joudu kärsimään siitä. Todistustaakka on näin ollen niillä valtioilla, jotka haluavat sallia dikloorimetaanin rajallisen käytön, ja niiden on osoitettava, että ainetta käytetään mahdollisimman turvallisella tavalla, ja taattava työntekijöiden turvallisuus. Loppujen lopuksi tämä voidaan hyväksyä.

Kaiken kaikkiaan tämä on hyvä sopimus. Kehotan komissiota ottamaan mallia tästä päätöksestä. Kyllä, me pystymme! Mennään vielä pidemmälle. Vetoan komissioon, olkaa niin hyvät, eikö olisi mahdollista antaa meille viite siitä, että tulevaisuudessa kielletään enemmän vaarallisia aineita, kuten syöpää aiheuttavat atsovärit, BPA ja palonestoaine decaBDE? Jos EU ei pysty tähän, miksi ette antaisi yksittäisten jäsenvaltioiden edistää asiaa ja asettaa omia kieltojaan? Olette komissiossa menneet niinkin pitkälle, että olette pakottaneet jäsenvaltioita poistamaan rajoituksia, joita niissä jo on ollut. Esimerkiksi kotimaani Ruotsi joutui sallimaan atsovärit liittyttyään EU:hun vuonna 1995. Komission uhkailtua oikeustoimilla yhteisöjen tuomioistuimessa Ruotsi sallii nyt decaBDE:n. Tätä ei voida hyväksyä, ja se ei ennen kaikkea ole ympäristöystävällistä. Tämä ei ole oikea tapa viedä eteenpäin ympäristölainsäädännön edistyksellistä ohjelmaa. Komissio ja arvoisa komission jäsen Verheugen, olkaa hyvät ja vakuuttakaa minut siitä, ettei näin ole! Osoittakaa, että ympäristöseikat ylittävät markkinakysynnän merkityksen useammissa kuin tässä yksittäisessä tapauksessa.

Urszula Krupa, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, dikloorimetaani, jota on saatavilla markkinoilla ja jonka käyttö on yleisesti sallittua erilaisissa kaupallisissa tuotteissa, on myös laajassa käytössä kemianteollisuudessa sekä tekstiili- ja lääketieteellisuudessa. Dikloorimetaani imeytyy helposti ihmiskehoon, se on hyvin myrkyllistä ja aiheuttaa syöpää ja on aiheuttanut hyvin monta myrkytystä, myös kuolemantapauksia. Yksin Puolassa tälle kemialliselle aineelle altistuu työpaikoilla arviolta monta tuhatta henkilöä. Vaikka kemikaalin teollista käyttöä voidaan valvoa tehokkaasti, yksittäisten kuluttajien tai jopa yritysten käyttöön liittyy aina ihmisen terveyteen tai henkeen kohdistuva riski, eikä pelkästään siksi, ettei asianmukaista valvontaa olisi mahdollista toteuttaa, vaan myös suojavarusteiden käytön korkean hinnan vuoksi.

Kaikki varoitukset ja toimenpiteet dikloorimetaanin käytön sääntelemiseksi ovat osoittautuneet tehottomiksi tämän kemiallisen yhdisteen suuren myrkyllisyyden ja suuren haihtuvuuden vuoksi, ja tämän vuoksi dikloorimetaani on vedettävä kokonaan pois laaja-alaisesta kuluttajakäytöstä. Taloudellisia tekijöitä ei voi käyttää perusteluna tämän myrkyllisen säilyttämiselle yleisessä käytössä. Meidän on myös vältettävä dikloorimetaania sisältäviä tuotteita valmistavan teollisuuden etuja argumenttina dikloorimetaanin rajatun kuluttajakäytön sallimiselle. Tämän aineen yleisen käytön kustannukset yhteiskunnalle ylittävät reilusti kaiken aineellisen hyödyn.

John Bowis (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä kuin komission jäsen viimeisessä lauseessaan, siitä, että voimme olla tyytyväisiä tähän kompromissiin, ja tämän vuoksi onnitelen esittelijää ja varjoesittelijöitä tämän aikaansaamisesta.

Tähän on päästy pitkää ja vaikeaa tietä. Alunperin komissio esitti ehdotuksen aineen yksityisen käytön kieltämisestä – ei ammattikäytön – ja esittelijä esitti ehdotuksensa kiellon laajentamisesta myös ammattikäyttöön. Me kuuntelimme siis vaalipiiriemme esittämiä tosiseikkoja, kuten Graham Watson teki. Hän puhui teollisuuden eturyhmistä. Hän puhui myös teollisuuden eturyhmästä, joka sai hänet vakuuttumaan vaihtoehdosta. Me tiedämme, että 90 prosentissa maalinpoistoaineita käytetään dikloorimetaania, joten meidän oli puututtava tähän.

Kukaan meistä ei halua voittaa vaarojen kuvauksillaan. Kuunnellessani tänä iltana puheita tämän aineen vaaroista mietin, miksi annamme teollisuustyöntekijöiden altistua sille, mutta emme anna ammattilaisten käyttää ainetta sääntöjen ja tiukkojen ohjeiden mukaisesti. Ja kaikki ne asutkin, joita Graham Watson antaa ihmisille tulevaisuudessa – valkoiset asut, tai mitä ne sitten ovatkin, avaruusajan parlamentaarinen etu – ovat tulossa.

Katson, että monien muiden aineiden tavoin tähänkin liittyy suuri riski. Se on mahdollisesti vaarallista. On näyttöä siitä, että onnettomuuksia on tapahtunut ja ihmiset ovat loukkaantuneet. On todennäköisesti oikein, että ryhdymme aiempaa voimakkaampiin toimiin. Tämän vuoksi hyväksyn kompromissin ja olen siihen todella tyytyväinen. Siinä jätetään ovi auki niille jäsenvaltioille, jotka haluavat ja katsovat että on oikein antaa edelleen asetettujen tiukkojen sääntöjen mukaisesti ammattilaisten – ja ainoastaan ammattilaisten – käyttää ainetta teollisen käytön lisäksi.

Mutta, arvoisa komission jäsen, teidän vastuullanne on nyt palata vaihtoehtoihin ja tutkia niitä. Katsokaa saatavilla olevia vaihtoehtoja: N-metyyli-2-pyrrolidonia on ollut saatavilla 11 vuoden ajan, mutta se on todettu lisääntymisvaaralliseksi vasta nyt. Tulenarat liuottimet voivat aiheuttaa liimanhaisteluongelmia. On

raiskauksissa käytettäviä huumaita aineita, joita pidetään turvallisina vaihtoehtoina. On DBE, josta ei tiedetä paljonkaan, ja on tavallisia kuumailmapuhaltimia ja hiekkapuhallusmenetelmiä, joita voidaan käyttää, vaikka niistä seuraa muun muassa pölyongelmia. Palataanpa siis nyt vaihtoehtoihin ja tutkitaan ne perusteellisesti, jotta voimme todella olla varmoja, että tarjoamme äänestäjillemme turvallisempia vaihtoehtoja. Jos havaitsemme, että jotkut vaihtoehdot eivät ole sen vaarattomampia, olen varma, että komission jäsen ja hänen seuraajansa palaavat kertomaan sen meille ja esittämään ehdotuksen – ja jos he eivät sitä tee, olen varma että Carl Schlyter tekee.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, dikloorimetaanilla on narkoottisia vaikutuksia, jotka aiheuttavat vahinkoa keskushermostoon sekä tajunnan menetystä, sekä sydämelle myrkyllisiä vaikutuksia. Väärinkäyttöön liittyy välitön kuolemanvaara, ja tällä tekijällä on yhteys terrorismiin. Kannatan tämän vuoksi sen käytön kieltämistä tavallisilta kuluttajilta sekä tiukkoja rajoituksia ammattikäyttöön. Koska on olemassa vaihtoehtoisia ja mahdollisesti vähemmän myrkyllisiä valkaisuaineita, minusta on tarpeetonta sallia poikkeuksia. Ehdotuksella, josta äänestämme huomenna, annetaan kuitenkin jäsenvaltioille mahdollisuus pyytää komissiolta poikkeusta perustelluissa tapauksissa, tosin hyvin tiukoin edellytyksin. Haluaisin tietää kuinka komissio tai kukaan muukaan voi arvioida poikkeushakemusten perusteltavuutta ja kuinka rajoitusten noudattamista seurataan.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aluksi haluan sanoa pari sanaa jäsen Watsonille. Teillä on ollut tärkeä rooli tämän ehdotuksen aikaansaamisessa. Kun kerroitte minulle henkilökohtaisesti ongelmasta, joka teillä oli ollut vuosien ajan komission kanssa, ymmärsin, että aineelle on olemassa vaihtoehtoja, ja olen varma, että myönnätte asioiden sen jälkeen edenneen hyvin nopeasti. Pyysin itse omaa pääosastoani esittämään ehdotuksen, koska minulle oli teidän kanssanne käymieni keskustelujen jälkeen selvää, että vaihtoehtoja oli olemassa. Olen sanonut tämän kerran aikaisemminkin täällä parlamentissa, ja pyydän erityisesti jäsen Holmia kuuntelemaan tätä, että vaikka olenkin yrityksistä ja teollisuudesta vastaava komission jäsen, en katso, että vaarallisen teollisuustuotteen olisi säilyttävä markkinoilla vain, jotta sillä voitaisiin ansaita rahaa. Olen sitä mieltä, että kun on olemassa vaihtoehto, jolla voidaan korvata vaarallinen teollisuustuote, se on korvattava. Tähän periaatteeseen viittasin kun keskustelimme REACH-asetuksesta ja hyväksyimme sen täällä parlamentissa. Hyvä jäsen Holm, REACH-asetus kattaa nyt kaikki mainitsemanne aineet.

REACH-asetus kattaisi myös dikloorimetaanin, mutta niin ilmeisten terveysriskien ja monien onnettomuuksien vuoksi katsoimme tämän aineen käsittelyn ensisijaiseksi. On mahdollista, että joudumme toimimaan samoin muidenkin aineiden osalta, jos terveysriskit ovat yhtä lailla ilmeisiä ja jos emme voi odottaa hyvin laaja-alaisen ja vaativan REACH-menettelyn loppuunsaattamista.

Hyvä jäsen Holm, haluan myös tehdä selväksi, että olisin äänestänyt laaja-alaisemmankin kompromissin puolesta. Jos parlamentti olisi päässyt neuvoston kanssa sopimukseen dikloorimetaanin kaupallisen käytön kiellosta, olisin äänestänyt sen puolesta tänä iltana. Olkaa ystävällinen älkääkä pitäkö komissiota vastuullisena siitä, että useat jäsenvaltiot eivät halunneet edistää asiaa syistä, joita en tiedä. Tämän vuoksi komissio esitti ehdotuksensa kuten esitti, koska halusimme saada aikaan ehdotuksen, joka olisi mahdollista hyväksyä, ja näin myös kävi.

Viimeinen huomautukseni koskee jäsen Bowisin vaihtoehtojen myrkyllisistä vaikutuksista esittämiä kommentteja. Kemikaalien kanssa joudutaan aina punnitsemaan niihin liittyvien riskien määrää. Perusteelliset ja laaja-alaiset tutkimuksemme ovat osoittaneet, ettei yhdelläkään nykyisin myynnissä olevalla vaihtoehtoisella aineella ole niin vaarallisia ominaisuuksia kuin dikloorimetaanilla, toisin sanoen välitöntä myrkyllistä vaikutusta keskushermostoon. Tämä vaikutus on vain dikloorimetaanilla eikä sitä ole muilla aineilla.

Olemme tietoisia hyvin harvoista vaihtoehtoisiin aineisiin liittyvistä onnettomuuksista. Tämä koskee myös valtioita, joissa dikloorimetaanin käyttö on jo kielletty, kuten Tanskaa, Itävaltaa ja Ruotsia. Jos tilanne muuttuisi, komissio tietysti tutkisi asiaa ja ehdottaisi tarvittaessa muita aineita koskevia toimenpiteitä.

Lopuksi haluan vielä kommentoida jäsen Holmin huomautuksia, jotka hetkeksi unohdin, joka koskivat sitä, pakottaako komissio jäsenvaltiot kumoamaan edistysellisiä ympäristöä tai terveyttä koskevia säännöksiä, koska ne ovat ristiriidassa sisämarkkinasääntöjen kanssa. Komissio ei tee näin. Nykyisessä lainsäädännössä säädetään selvästi, että jäsenvaltioilla on oikeus säätää kansallisia säädöksiä, jotka poikkeavat sisämarkkinoilla voimassa olevista säädöksistä, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi terveyteen tai ympäristöön liittyvistä syistä.

Koska vastaan näitä poikkeavia säädöksiä koskevien ilmoitusten seurannasta, voin kertoa teille, että komissio toimii tässä tapauksessa selkeän ja yksiselitteisen periaatteen mukaisesti. Suhtaudumme vakavasti jäsenvaltioiden esittämiin perusteluihin, jotka koskevat terveydenhuoltoa ja ympäristöä. Jos jäsenvaltiot

säätävät näistä syistä erilaisia säädöksiä, emme pakota niitä kumoamaan ympäristö- tai terveydenhuoltolainsäädäntöään. Jos teillä on tietoa viime vuosilta syytteidenne tueksi, toivoisin tarkempia yksityiskohtia, jotta voin kumota väitteenne. Mainitsemanne tapaus on vuodelta 1995, joten minulla ei ole mitään tekemistä sen kanssa.

Carl Schlyter, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, haluan palata jäsen Watsonin sanomaan. Hänelläkin on ollut roolinsa. Vaikka ette ole valiokuntamme jäsen, te teitte valiokuntaamme vaikutuksen ja autoitte meitä pääsemään kompromissiin. Tietysti myös henkilökunnalla, joka auttoi minua pääsemään sopimukseen, oli merkittävä rooli.

Voin vain toistaa sen, mitä komission jäsen Verheugen totesi. Komissio on koko prosessin ajan tehnyt selväksi, ainakin minulle, että jos neuvosto ja parlamentti saisivat aikaan kattavamman kompromissin, johon sisältyisi täydellinen kieltö, komissio tukisi sitä. Minun ja komission välillä tämä asia on ollut täysin selvä.

Haluan vain kuvailla tätä kemikaalia teille kaikille. Jos minä nyt avaisin tässä kilon purkin, levittäisin sitä penkeille ja maalaisin sillä, me itse asiassa todennäköisesti ylittäisimme raja-arvot tässä valtavan kokoisessa istuntosalissa. Näin myrkyllistä tämä nimenomainen kemikaali on.

Voin päättää tämän keskustelun vain vetoamalla komissioon, jotta se nyt varmistaa, että poikkeusta ammatikäytölle hakevat jäsenvaltiot kumoavat poikkeuksen jos näitä uusia ja entistä tiukempia sääntöjä rikotaan toistuvasti. Me tiedämme, kaikki tietävät ja kaikki tutkimukset osoittavat, että jos dikloorimetaania käytetään asianmukaisesti siten, että työntekijöiden terveys on suojattu, aineen käyttö on silti epätaloudellista ja epäekologista. Jos dikloorimetaani altistetaan asianmukaisesti markkinaolosuhteille, jos siis lainsäädäntöä noudatetaan, sen kilpailukyvyttömyys johtaa hyvin nopeasti siihen, että dikloorimetaanin käytöstä luovutaan kokonaan ja se korvataan vaihtoehtoilla. Käytän tätä mahdollisuutta vedotakseni komissioon, jotta se varmistaisi säädösten noudattamisen. Jos näin tehdään, dikloorimetaani poistaa itse itsensä toimitusketjusta riittävän nopeasti.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Gyula Hegyi (PSE), kirjallinen. – (HU) Tämänpäiväisellä päätöksellään Euroopan parlamentti rajoittaa merkittävästi dikloorimetaanina tunnetun maalinpoistoaineen käyttöä. Euroopan parlamentin sosialistiryhmän varjoesittelijänä olen tyytyväinen päätökseen, jonka eteen olemme tehneet kovasti työtä. Dikloorimetaanin käyttö on aiheuttanut viime vuosina useita kuolemantapauksia. Tämä hyvin nopeasti haihtuva aine vahingoittaa hermostoa ja on samasta syystä myös karsinogeeninen. Onnettomuuksien uhrit olivat pääasiassa yksittäisiä käyttäjiä, omia asuntojaan kunnostavia tai sisustajia, sillä teollisessa käytössä noudatetaan tiettyjä turvallisuussäännöksiä. Joissakin eurooppalaisissa teollisuuslaitoksissa mitatut pitoisuudet olivat niin korkeita, että pitkittynyt altistuminen aiheuttaisi syövän joka kymmenennelle työntekijälle.

Nyt hyväksytyn kompromissitekstin mukaan dikloorimetaania voidaan tulevaisuudessa käyttää maalinpoistoon vain teollisuudessa ja tiukkojen turvallisuussäännösten mukaisesti. Kuluttajien ja ammatinharjoittajien on poistettava ei-toivottu maali käyttämällä jotain yhtä tehokasta mutta haitatonta vaihtoehtoista kemikaalia tai esimerkiksi turvautumalla pyroliittiseen tai lämpöpoistoon.

Tärkein seikka on, ettei tämän syöpää aiheuttavan aineen käyttöä sallita suljetuissa julkisissa tiloissa, kuten ostoskeskuksissa tai alikulkukäytävissä, sillä haihtuvien aineiden tuottama höyry on ilmaa raskaampaa, ja mittaukset ovat osoittaneet sen painuvan alaspäin ja olevan erityisesti vaaraksi lapsille. Päätöstä tehdessään poliittinen ryhmämme otti laajasti huomioon kyseisten ammattiliittojen mielipiteet, sillä teollisen käytön osalta suurin huolenaiheemme on työntekijöiden terveys.

Bogusław Rogalski (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, kuten tiedämme, monet vaaralliset kemialliset aineet on hyväksytty yleiseen käyttöön huolimatta niiden sisältämistä vaarallisista aineosista. Yksi tällainen aine on dikloorimetaani (DCM), jota käytetään yleisesti lääkkeiden, liuottimien ja muiden tuotteiden valmistuksessa.

Aine on erityisen haitallinen ihmisten terveydelle, sillä se luokitellaan karsinogeeniseksi. Se vahingoittaa hermostoa ja aiheuttaa vakavia sisäelinvaurioita, jotka voivat johtaa välittömästi kuolemaan.

Suuremman hengitysmääränsä vuoksi lapset ovat alttiimpia dikloorimetaanimyrkytykselle, kuten myös sydän- ja verisuonitautipotilaat. On myös hälyttävää, että dikloorimetaanimyrkytyksiin on liittynyt kuolemantapauksia.

Koska tiedämme, että markkinoilla on tuotteita, jotka voivat tarjota vaihtoehdon dikloorimetaania sisältävien tuotteiden käytölle, ja koska tietyt jäsenvaltiot ovat kieltäneet tämän aineen käytön, vaikuttaa tarpeelliselta kieltää sen käyttö kokonaan.

Dikloorimetaanin käytön kieltämistä tukeva lisäperuste on se, että kuten asiantuntijat korostavat, emme voi varmistaa, että kuluttajat käyttävät ainetta turvallisesti.

Komission ehdotus koulutuksen järjestämisestä dikloorimetaania sisältävien tuotteiden ammattikäyttöä varten tulee maksamaan noin 1,9 miljardia euroa ensimmäisenä täytäntöönpanovuotena.

Dikloorimetaanin vetäminen pois liikkeestä vaikuttaa tämän vuoksi järkevimmältä ja vastuullisimmalta ratkaisulta.

18. Kalastusalan työtä koskeva Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2007 yleissopimus (yleissopimus nro 188) (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Ilda Figueiredon työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan, Euroopan yhteisön edun vuoksi, kalastusalan työtä koskeva Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2007 yleissopimus (yleissopimus nro 188) (KOM(2008)0320 – C6-0218/2008 – 2007/0107(CNS)) (A6-0423/2008).

Ilda Figueiredo, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluamme tällä mietinnöllä hyväksyä ehdotuksen neuvoston päätökseksi kalastusalan työtä koskevan Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimuksesta nro 188, jossa esitetään noudatettavat kansainväliset vähimmäisvaatimukset ja tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla maailmassa. Näin voimme korjata monien merityötä koskevien yleissopimusten vähäistä ratifiointiastetta.

Yleissopimuksella, joka hyväksyttiin Kansainvälisen työjärjestön 96. istunnossa kesäkuussa 2007, pyritään vahvistamaan kansainväliset vähimmäisvaatimukset kalastusalalla ja edistämään kalastajien asianmukaisia elin- ja työoloja. Se kattaa muun muassa tärkeitä näkökohtia kuten työterveyden ja -turvallisuuden, miehityksen ja lepoajat, miehistöluettelon, kotiuttamisen, työhönoton ja työnvälityksen sekä sosiaaliturvan.

Alan ammattilaiset ovat odottaneet kauan tämän kalastusalan työtä koskevan ILO:n yleissopimuksen hyväksymistä, koska he katsovat sen olevan merkittävä askel eteenpäin tämän tärkeän strategisen alan ammattilaisten työn arvostuksen kannalta, ja alalla työskentelee noin 30 miljoonaa miestä ja naista kaikkialla maailmassa.

Vuonna 2003 ILO:n johto ja sen kolmikantayhteistyön osapuolet alkoivat työskennellä saadakseen laadittua kalastusalalla ajantasaisen ja kattavan kansainvälisen työnormin, joka tarjoaisi asianmukaisen suojan kalastajille kautta maailman ottaen huomioon alan erityisluonteen ja sen että alalla vallitsevat erityiset työ- ja elinolot. Koska alalla sattuu paljon kuolemaan johtavia tapaturmia – mitä edistävät osaltaan kalastusalan työntekijöiden vakava hyväksikäyttö ja turvattomuus – se edellyttää erityissuojelua.

Yleissopimuksella myös tarkistetaan muita alan yleissopimuksia, erityisesti vähimmäisikää, kalastajien lääkärintarkastuksia, kalastajien työopimuksia ja laivaväen asuntoja kalastusaluksessa koskevia yleissopimuksia. Yleissopimukseen liittyy suositus (nro 199). On pantava merkille, että yleissopimuksen antaminen kävi välttämättömäksi sen jälkeen, kun helmikuussa 2006 oli annettu merityötä koskeva konsolidoitu ILO:n yleissopimus, jonka soveltamisalan ulkopuolelle kalastusala jätettiin.

Pyydämme toteuttamaan kaikki ponnistelut, jotta eri jäsenvaltiot ratifioivat sen nopeasti, mieluiten ennen vuotta 2012, sillä se tulee voimaan sen jälkeen, kun 10 ILO:n 180 jäsenvaltiosta, joista kahdeksan on oltava rannikkovaltioita, on ratifioinut sen. On kuitenkin yhtä tärkeää, että sen määräyksiä sovelletaan myös siellä, missä ne eivät ole vielä voimassa.

Lopuksi haluan kiittää kaikkia niitä, jotka auttoivat tämän mietinnön laatimisessa, myös kollegaani Willy Meyeria, kalatalousvaliokunnan lausunnon valmistelijaa. Toivon kaikkien kollegojen tiedottavan tästä kansallisille parlamenteille ja hallituksille, jotta yleissopimus voidaan ratifioida mahdollisimman nopeasti.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kalastus on luonteeltaan maailmanlaajuisin ammatti, joka kohtaa globalisaation koko voimassaan. Arviolta 30 miljoonaa henkilöä työskentelee alalla, ja nämä ihmiset altistuvat merkittäville koettelemuksille ja vaaroille täysin globalisaation vaikutuksista riippumatta. Kansainvälisen työjärjestön tilastojen mukaan kalastusalan kuolemaan johtaneiden onnettomuuksien määrän vertaaminen kuolemaan johtaneisiin työtapaturmiin yleensä osoittaa, että kalastus on yksi maailman vaarallisimmista ammateista.

Kaikki yhteisön toimielimet tukevat yleisesti tunnustettua ihmisarvoista työtä koskevaa ohjelmaa. Komissio vahvisti hiljattain sitoumustaan tarkistetulla sosiaalisella toimintaohjelmallaan ja kertomuksella, jotka liittyivät vuoden 2006 ihmisarvoista työtä koskevaan tiedonantoon. Kansainvälisten vähimmäisvaatimusten tukemisella on merkittävä asema komission lähestymistavassa. Kalastusalan turvallisuusolojen, sairaanhoidon ja oikeusturvan yleinen parantaminen sekä lähempänä muiden työntekijöiden nauttimaa sosiaaliturvan tasoa olevan turvan saavuttaminen on mahdollista vain pyrkimällä vahvistamaan vähimmäisvaatimukset maailmanlaajuisella tasolla. Kansainvälisen työjärjestön jäsenenä ja komission tuella EU:n jäsenvaltiot ovat tehneet kaikkensa, jotta saadaan laadittua päivitetty ja tarkoituksenmukainen yleissopimus, jossa voidaan vahvistaa nämä kansainväliset vähimmäisvaatimukset. Niitä voidaan täydentää yhdenmukaistamismekanismeilla ja täytäntöönpanon valvontamekanismeilla, kuten tietyin edellytyksin tehtävillä tarkastuksilla ulkomaisiin satamiin. Kansainvälisen työjärjestön hallintoneuvosto hyväksyi yleissopimuksen ja oikeudellisesti sitomattoman suosituksen kesäkuussa 2007.

Yleissopimuksella nro 188 tarkistetaan useita Kansainvälisen työjärjestön kalastajiin liittyviä vanhoja vaatimuksia, ja sen tullessa voimaan sillä voidaan luoda kaikille yhtäläiset ja entistä paremmat edellytykset. Yleissopimuksessa määrätään vähimmäisiä, lääkärintarkastusten, laivaväen asuntojen, lepoaikojen, työsopimusten, kotiuttamisen ja työntekijöiden asuntojen, palkan, ruuan ja majoituksen, lääkäinhoidon ja sosiaaliturvan kaltaisista asioista. Eräät yleissopimuksen osat liittyvät sosiaaliturvan koordinointiin, ja tämä kuuluu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Tämän vuoksi neuvoston on sallittava jäsenvaltioiden yleissopimuksen ratifiointi. Jaetun toimivallan alat kattavat myös useita aiheita. Koska Kansainvälisen työjärjestön uusien vaatimusten on tultava voimaan mahdollisimman pian, komissio ehdottaa, että jäsenvaltiot ottaisivat yleissopimuksen haasteena ja pyrkisivät toimittamaan ratifiointiasiakirjansa mahdollisimman nopeasti ja jos mahdollista viimeistään 21. joulukuuta 2012. Haastetta tukee neuvoston ennen tammikuuta 2012 toteuttama ratifiointitilanteen arviointi.

Iles Braghetto, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kuten tiedämme ja kuten joku jo totesikin tänä iltana, Kansainvälinen työjärjestö pitää kalastusalaa yhtenä vaarallisimmista työympäristöistä. Kuolemantapauksia sattuu vuosittain noin 24 000, ja tämä antaa meille käsityksen ongelman koosta. Alalla tarvitaan näin ollen laaja-alaisia säännöksiä ja kattavaa kansainvälistä lainsäädäntöä, joilla voidaan taata kalastajien asianmukaisten elin- ja työolojen turvaaminen kaikkialla maailmassa, sillä he ovat usein ankaran hyväksikäytön kohteena.

Tämän vuoksi kalastusalan työtä koskeva yleissopimus nro 188 on erittäin tärkeää lainsäädäntöä, jolla pyritään luomaan alalle tasavertaiset toimintaedellytykset ja reilummat kilpailuedellytykset. Kuten täällä on jo todettu, yleissopimuksella kehitetään kalastajien asianmukaisia elin- ja työoloja, terveyttä ja turvallisuutta työpaikalla, riittäviä lepoaikoja, miehistöluettelon laatimista, kotiuttamista, työhönottoa, palkkaa ja sosiaaliturvaa.

Tämä alustava keskustelu on saanut meidät ymmärtämään, kuinka laaja on yhteisymmärrys näiden säännösten merkityksestä. Haluamme vain korostaa, että jäsenvaltioiden on ratifioitava yleissopimus nopeasti, jotta se voi tulla voimaan mahdollisimman pian.

Proinsias De Rossa, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin iloinen saadessani puhua tästä asiasta täällä tänään. Katson, että kalastajan, miehen tai naisen, koska joitakin naisiakin on alalla, ammatti on yksi maailman vaarallisimmista. Pelkästään Irlannissa kuluu harvoin vuotta ilman kalastusaluksen katoamista merellä, ja monet kalastajat loukkaantuvat työssään.

Irlannin entisenä sosiaaliministerinä tehtäväni oli pyrkiä löytämään keinoja kalastusalalla työskentelevien oikeuksien kunnioittamiseksi. Tämä on hyvin monimutkainen ala, jolla on merkitystä sillä, työskenteleekä työsopimuksella vai sopimuksella työstä – näiden ero on se, että verotuksen kannalta tavanomaisessa työsuhteessa olevat maksavat sosiaaliturvamaksunsa kapteenille, joka on työnantaja, kun taas saaliista saatavan voiton jakavia ei kohdella tavallisina työntekijöinä. Näiden asemien yhteensovittamiseen liittyy äärimmäisen monimutkaisia ongelmia. Onnistuin ministerinä löytämään yhteisön lainsäädäntöä, joka auttoi

ratkaisemaan ongelman vähäksi aikaa, mutta valitettavasti siitä valitettiin ja todettiin, ettei sitä sovelleta nimenomaan sellaisiin asioihin.

Yhteisten maailmanlaajuisesti sovellettavien vähimmäisvaatimusten merkitys on sanomattakin selvää. Niihin sisältyvät vaatimukset alusten työterveydestä ja -turvallisudesta, majoituksesta, ruuan tarjoamisesta sekä todellakin vähimmäispalkan soveltamisesta myös työntekijöihin, ja laivanomistajilla ja kapteeneilla on velvollisuus varmistaa, että työntekijöiden sosiaaliturvamaksut maksetaan.

Maailemanlaajuisesti sovellettavat vähimmäisvaatimukset ovat tärkeitä, sillä tällä alalla, kuten tietysti muillakin aloilla, suuntana on ollut kilpajuoksu alimpiin mahdollisuuksiin, joten tämän yleissopimuksen hyväksyminen mahdollisimman pian on todellakin asia, jonka kehotaan toteuttamaan. Minusta vuoteen 2012 on pitkä aika, ja meidän on pyrittävä lyhentämään tätä määräaika, jos se suinkin on mahdollista.

Kathy Sinnott, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, on todella tärkeää, että kalastajat saavat kohtuulliset työolot, niin turvalliset kuin niinkin riskialttiissa ammatissa kuin kalastuksessa vain on mahdollista, ja asianmukaiset tulot, joilla kalastajat, niin miehet kuin naisetkin, voivat elättää itsensä ja perheensä. Taloudellisen tuoton on myös oltava vakaa ja luotettava perusta rannikkoyhteisöjemme säilyttämiseksi. On nimittäin niin, että vaalipiirini rannikkoyhteisöillä on todella suuria selviytymisvaikeuksia.

Minulle tässä keskustelussa on kyse siitä, merkitseekö Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksen nro 188 ratifiointi ja sitä kautta sääntelyn ja politiikan laajentaminen kalastusalalla työskentelevien kalastajien tukemista ja suojelemista vai muodostuuko siitä heille este, ja voidaanko sillä saavuttaa sellaiset maailmanlaajuisesti tasapuoliset toimintaedellytykset, joita kalastuselinkeinomme tarvitsee selviytyäkseen.

Kenialainen valtuuskunta kertoi minulle japanilaisesta tehdasaluksesta, joka kalastaa heidän ja heidän naapuriensa vesillä. Minkälaisissa oloissa tuolla tehdasaluksella työskennellään? Kuulemastani päätellen olot eivät ole hyvät. Sen kuitenkin tiedän, ettei saalis hyödytä afrikkalaisia, vaikka se pyydetään heidän aluevesiltään. Kun tämä saalis myydään kansainvälisillä markkinoilla, hinnat ovat sellaiset, ettei Eurooppa, varsinkaan Irlanti, kykene samaan.

Irlannissa työttömiltä kalastajilta evätään sosiaaliturva, ja tämä aiheuttaa suuria taloudellisia vaikeuksia. Jos ratifioinnilla saadaan aikaan merkittävä kuolemaan johtaneiden onnettomuuksien väheneminen kalastusalalla sekä varmistetaan kalastajien sosiaaliturva ja lääkärinhoidon ja työttömyyskorvausten kaltaiset sosiaaliset etuudet, olen siihen tyytyväinen ja rohkaisten ratifioimaan yleissopimuksen. Jos sillä edistetään kalastusta pienten ja keskisuurten toimijoiden, erityisesti perheiden omistuksessa olevien kalastusalojen kannattavana elinkeinona, voin varmasti tukea sitä, sillä nyt kalastus on vaarallista ja siihen liittyy monissa maailman osissa hyväksikäyttöä – eikä pelkästään kalavarojen vaan myös ihmisten. Onko näin ja tulee näin tapahtumaan? Minä toivon niin.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, kalastuksen kestävä hallinto tarkoittaa tietysti pyyntiponnistusten sääntelyä, mutta siinä olisi huomioitava myös kalastajien ponnistelut. Kuten kaikki myöntävät, kalastus ja ennen kaikkea avomerikalastus ja syvänmerenkalastus ovat maailman kovinta työtä, vaikka emme enää eläkään 1800-luvun baski- ja islantilaiskalastajien kalastusolojen aikaa. He lähtivät pitkille kalastusmatkoille. Kyse on edelleen raskaasta ammatista, jota on kunnioitettava, ja alalla kuolee 24 000 kalastajaa vuosittain.

Kalavarojen, siis kalojen maailmanlaajuisesta esiintymisestä johtuen kalastus on täydellinen esimerkki maailmanlaajuisesta toiminnasta. Kalat eivät kunnioita kansallisia rajoja, minkä vuoksi kansainvälinen lainsäädäntö on ainoa asianmukainen ratkaisu. Koska kalastajien työtä on säänneltävä kansainvälisesti, on lainsäätäjän tietenkin oltava Kansainvälinen työjärjestö (ILO). Vietämme paraikaa ILO:n ensimmäisten kalastusta, nimittäin vähimmäisikä, kalastajien lääkärintarkastuksia ja laivaväen asuntoja koskevien yleissopimusten 50-vuotisjuhlaa. Tänään tarkasteltavana olevalla yleissopimuksella nro 188 tarkistetaan, täydennetään ja muutetaan aiempia yleissopimuksia. Yleissopimus on ratifioitava mahdollisimman pian, ennen vuotta 2012. Kyseessä on loistava esimerkki osapuolten yhteisesti omistamien maailmanlaajuisten luonnonvarojen yhteisestä hallinnosta, ja se on tärkeää, sillä nykyajan globaalissa talouskilpailussa merenkulkuammattien edustajat – satamatyöntekijät, kalastajat, merimiehet – altistuvat kaikenlaiselle väärinkäytölle, hyväksikäytölle ja ihmiskaupalle, jopa orjuudelle, tietysti kustannusten leikkaamisen nimissä.

Oikeudellinen suojeleminen on siis tärkeää terveyden, majoituksen, turvallisuuden, työaikojen, elinolojen, palkkojen ja lääkärinhoidon osalta, eli työsopimusten ja sosiaaliturvan aloilla. Olemme siis nyt vahvistamassa kalastajien oikeudellisen aseman vähimmäistasoa, ja näin toimiessamme luomme tasapuoliset toimintaedellytykset maailmanlaajuisessa kilpailussa.

Tällä ei kenties ole niin suurta merkitystä eurooppalaisille kalastajille, joilla nämä asiat ovat jo kunnossa, mutta muille maailman kalastajille, Perussa, Aasiassa tai Afrikassa, se on merkittävä askel eteenpäin.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, minusta tämäniltainen keskustelu on hyvin tärkeä, koska Euroopan parlamentin suostumuksella ja uskoakseni meidän huomenna yksimielisesti tukemallamme päätöslauselmalla me jälleen kerran vauhditamme meidän kaikkien viime vuonna tukeman ihmisarvoista työtä koskevan toimintaohjelman täytäntöönpanoa. Yleissopimus nro 188 on todellakin vain osa tämän toimintaohjelman soveltamista kalastusallalla, joka jäi merityötä koskeva konsolidoidun ILO:n yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle, ja kuten edelliset puhujat totesivat, on hyvin tärkeää, että tälläkin alalla saadaan aikaan maailmanlaajuiset vähimmäisvaatimukset.

Uskoakseni kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot ratifioivat tämän yleissopimuksen sopimuksen mukaisesti. Kahdeksan jäsenvaltiota on jo ratifioinut sen, mikä tarkoittaa sitä, että yleissopimus tulee voimaan ja kaikki me rannikolla asuvat voimme olla ylpeitä siitä, että se kattaa kaikki kalastajamme, jotka eivät joudu kilpailemaan kolmansien maiden kanssa, joilla saattaa olla kalastajilleen sosiaaliturva.

Toistan vielä, että parlamentti on jo äänestänyt kalataloudessa tai siihen liittyen työskentelevien naisten suojelun puolesta. Naisten työskenteleminen kalataloudessa niin välittömästi kuin välillisesti on hyvin tärkeää, sillä jos rannikkoalueiden naiset eivät pysyisi miestensä rinnalla, alueet olisivat paljon köyhempiä ja paljon harvempaan asuttuja, sillä tarvitaan myös ihmisiä, ei pelkästään lainsäädäntöä.

Edistämme siis osaltamme rannikkoalueiden kulttuuria, sosiaalista kulttuuria, joka hyödyntää Euroopan kulttuuritekijöitä yhdistettyinä mereen ja rannikkoalueisiin. Etelästä pohjoiseen jokaisella alueella on omat erityispiirteensä. Nyt jäsenvaltioiden ratifioitavaksi hyväksymällämme yleissopimuksella kuitenkin tarjotaan suojaa kaikkialle ja kaikkien kalastajien tarpeille.

Meidän on erityisesti tuettava toimenpiteitä heidän koulutuksensa ja vanhuudenturvansa takaamiseksi.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa komission jäsen, katson kollegojeni tavoin tarpeelliseksi hyväksyä vaatimukset, joilla varmistetaan kalastuselinkeinon työntekijöiden asianmukaiset työolot. Euroopan unioni ei voi hyväksyä 2000-luvulla orjatyötä vastaavia oloja millään alalla. Arvostan sitä, että ehdotetut tarkistukset hyväksyttiin kolmikantakokoonpanossa, jossa hallitukset, työnantajat ja työntekijät laativat kattavat kansainväliset työnormit, joissa otetaan huomioon elinkeinon erityisluonne. Myönteistä on, että uudessa järjestelyssä määritetään vähimmäisikä, lääkärintarkastukset, lepoajat ja sosiaaliturva, ja että siinä huomioidaan myös majoitustilat, ruoka sekä työterveys ja -turvallisuus. Kaikki nämä osatekijät johtavat epäilemättä kalastajien asianmukaisiin työoloihin sekä vähentävät onnettomuuksia ja kuolemantapauksia. Vaikka kotimaani on sisämaassa, olen tyytyväinen näihin normeihin, tuen kalastajia ja toivon heidän vuokseen tämän yleissopimuksen mahdollisimman nopeaa ratifiointia. En pelkästään siksi, että pidän kalasta.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Minäkin haluan yhtyä esittelijän, komission jäsenen ja niiden kollegojen sanoihin, jotka ovat tyytyväisiä tähän Kansainvälisen työjärjestön aloitteeseen ja jotka kehottavat jäsenvaltioita ratifioimaan yleissopimuksen nro 188.

Kalastusalan – rajattomien ja villien markkinoiden, joilla ei sovelleta periaatteita – sääntelemättömyyden uhreja eivät nimittäin ole vain luonnonvarojen, eli kalakantojen kestävyys, vaan myös kalastajat itse. Kalastajien suojelusta on tultava perustavaa laatua oleva osa yhteistä kalastuspolitiikkaa, ehkäpä jopa sen ydin.

Tämä on perusvaatimukseni. Emme saa pysähtyä kansainvälisen yleissopimuksen ratifiointiin, vaan meidän on asetettava kalastajien suojelu yhteisen kalastuspolitiikan keskiöön.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, luvallanne kirjoitan ylös tässä keskustelussa esitetyt argumentit, sillä niissä korostettiin monelta eri näkökannalta nyt tarkasteltavana olevan yleissopimuksen merkitystä. Niissä korostettiin myös yhtä erilaisin näkökannoin ja syvällisin perustein sen merkitystä kalastajien jokapäiväisessä elämässä. Kuten aloituspuheenvuorossani totesin, heitä on lähes 30 miljoonaa. Hyvät parlamentin jäsenet, minusta ehdotusta koskeva muodollinen menettely on selvä. Tämän jälkeen poliittisten pyrkimystemme on suunnattava mahdollisimman nopeaan ratifiointiin, sillä komission ehdotuksessa asetettu määräaika on viimeiden mahdollinen määräaika, ja ratifiointiin kuluvan ajan lyheneminen olisi mielestäni hyvä asia. Kiitän vielä kerran esittelijä Ilda Figueiredoa hänen tekemästään työstä ja kaikkia parlamentin jäseniä heidän tälle ehdotukselle antamastaan tuesta.

Ilda Figueiredo, esittelijä. – (PT) Kiitän arvoisaa puhemiestä ja arvoisaa komission jäsentä sekä parlamentin jäseniä, jotka käyttivät puheenvuoron ja tukevat tämän yleissopimuksen ratifiointia. Olen varma, että

Euroopan parlamentti hyväksyy mietinnön huomenna, ja edistää näin osaltaan kalastusalan työtä koskevan yleissopimuksen nro 188 sekä suosituksen nro 199 nopeaa ratifiointia jäsenvaltioissa.

Kuten täällä on todettu, tavoitteemme on sen saaminen voimaan pian, mieluiten ennen vuotta 2012, ja tämän vuoksi kehotamme kaikkia jäsenvaltioita ratifioimaan sen. Yleissopimuksella edistetään merkittävästi sellaisten kansainvälisten vähimmäisvaatimusten aikaansaamista, joilla taataan kaikkialla maailmassa paremmat työolot, parempi turvallisuus ja kuolemaan johtaneiden onnettomuuksien vähentyminen tällä hyvin vaarallisella mutta myös strategisella alalla.

Se edistää myös osaltaan kalastajien ihmisarvon tunnustamista. Heidän työnsä on rankkaa, ja sen on oltava keskeinen huolenaiheemme.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

19. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

20. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 22.45.)